

A FIRMACIJA

37. SALON
ARHITEKTURE

MUZEJ
PRIMENJENE
UMETNOSTI

2015.

26. MART
30. APRIL

AKCIJA

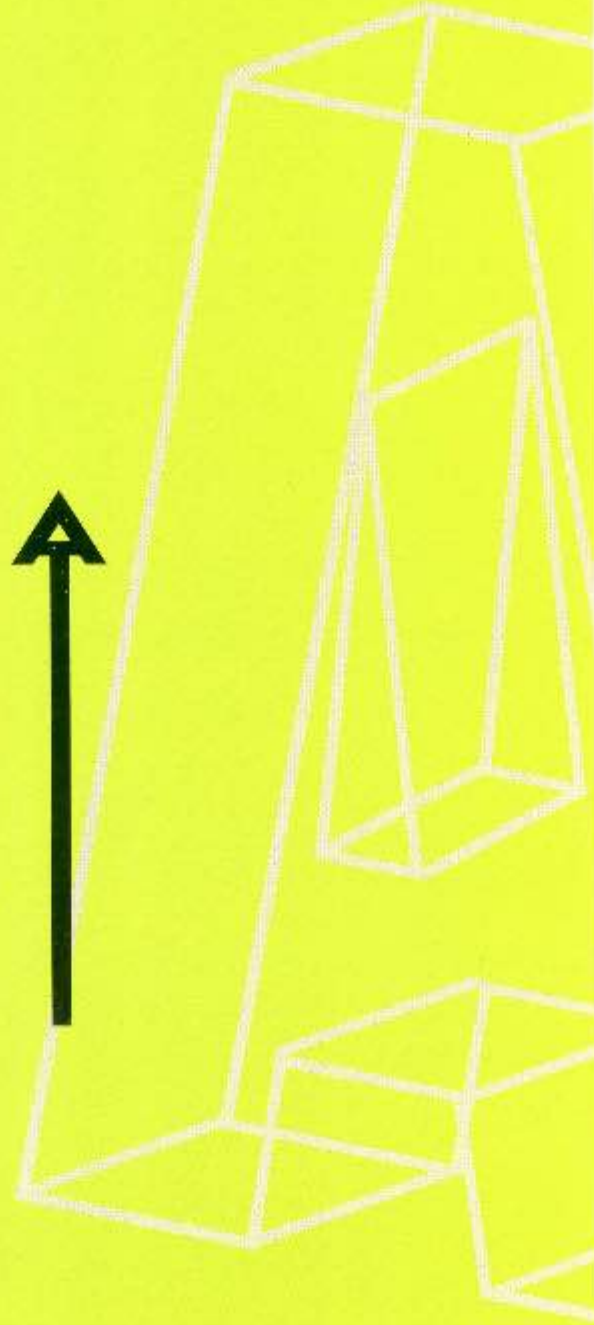
ARHITEKTA

ARHITEKTA

ARCHITETTURA

ARCHITETTURA

ARCHITETTURA

AKCIJA

ARHITEKTURA

ARHITEKTA

A FIRMACIJA

37. SALON
ARHITEKTURE

MUZEJ
PRIMENJENE
UMETNOSTI

AKCIJA

ARHITEKTA

2015
26. MART
30. APRIL

ARHITEKTURA

Katalog izložbe
TRIDESET SEDMI SALON ARHITEKTURE
 26. mart – 30. april 2015.

Izdavač
 Muzej primenjene umetnosti
 Vuka Karadžića 18, Beograd
 info@mpu.rs
 www.mpu.rs

Glavni odgovorni urednik
 mr Ljiljana Miletić Abramović

Urednik kataloga / kustos izložbe
 mr Ljiljana Miletić Abramović
 Odsjek za arhitekturu MPA
 e-mail: ljma@mpu.rs

Autori tekstova
 dr Boštjan Bugarič
 dr Maja Čirić
 van. prof. arh. Milan Ćurčić
 prof. arh. Zoran Lazović
 mr Ljiljana Miletić Abramović

Redakcija MPU
 Slobodan Lovanović
 Draginja Maskačić
 mr Anđeljana Ristić

Sekretar redakcije
 Jelena Popović

Tekstni korektor
 Ljudmila Perdelj

Prevod
 Vladimir Abramović
 Dragana Račić

Kustos saradnik
 Miroslav Kušić

Grafička oblikovanje
 Dušan Ikačenko

Vizuelni identitet izložbe
 i dizajn kornisa
 Saviša Savić

Donosi s javnošću MPU
 mr Mica Cukić
 mica.cukic@mpu.rs

Štampa
 Biroprof, Beograd
 mart 2015.

Tiraž
 200

ISBN 978-86-7443-176-5

Sva prava zadržana

Exhibition Catalogue
 Thirty-seventh Salon of Architecture
 26th March – 30th April 2015

Publisher
 Museum of Applied Art
 Vuka Karadžića 18, Belgrade
 info@mpu.rs
 www.mpu.rs

Editor in Chief
 Ljiljana Miletić Abramović, M.A.

Catalogue Editor and Exhibition Curator
 Ljiljana Miletić Abramović, M.A.
 Architecture Department, MPA
 e-mail: ljma@mpu.rs

Authors of the texts
 Boštjan Bugarič, PhD
 Maja Čirić, PhD
 Milan Ćurčić, Prof. Arch.
 Zoran Lazović, Prof. Arch.
 Ljiljana Miletić Abramović, M.A.

Editors: MPA
 Slobodan Lovanović
 Draginja Maskačić
 mr Anđeljana Ristić

Editorial Assistant
 Jelena Popović

Language Instructor and proofreader
 Ljudmila Perdelj

Translator
 Vladimir Abramović
 Dragana Račić

Assistant Curator
 Miroslav Kušić

Graphic Design
 Dušan Ikačenko

Exhibition Visual Identity
 and Catalogue Cover Design
 Saviša Savić

Public Relations
 Mica Cukić
 mica.cukic@mpu.rs

Print
 Biroprof, Beograd
 March 2015.

Circulation
 200 copies

ISBN 978-86-7443-176-5

All rights reserved

9	Lilijana Milošić-Abremović Afirmacija arhitekturom Affirmation by Architecture
11	Milan Đurić Biti pozitivan Be positive
13	Maja Ćirić Filtriranje mogućeg ili Nemogućnost filtriranja uslobo regresivne politizacije „voće“ Filtering of Possible or Impossible of Filtration due to Regressive Politization of "Water"
15	Boštjan Bugarič Izguoljeni sadržaji arhitekture Architecture's lost content
16	Zoran Lazović Predeli slikom očajem Landscape Painted with Tears/Despair
21	KATALOG / Catalogue
22	Arhitektura / Architecture
51	Interijer / Interior Design
75	Ekspoziment / Istraživanje / Experiment and Research
88	Arhitektura projekti / Architecture Projects
94	Konkursi / Competitions
119	Publikacije / Publications
131	Arhitektonska kritika / Architectural Critique
135	Arhitektonska fotografija / Architectural Photography
137	Dokumenta 01 / Documents 01 37. Salona arhitekture – Nagrada / Awards
155	Dokumenta 02 / Documents 02 GRAND PRIX 2014 – Izložba / Exhibition
163	Dokumenta 03 / Documents 03 La Biennale di Venezia 2014. – Srpski paviljon / Pavilion of Serbia
171	Dokumenta 04 / Documents 04 CRNO na BELU / o the letter
179	Pratili program / Accompanying Programme
187	Studentski radovi / Students Works
209	Biografije / Biographies
227	Sponzori / Sponsors

Aleksandru Vuja,
predsednik

Aleksandru Vuja, predsednik / (1963), dipl. inž. arh., diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Od 1993. zaposlen na istom fakultetu, u saradničkim i nastavničkim zvanjima, a od 2013. u zvanju vanrednog profesora. Profesionalnom praksom bavi se u okviru DVA Studio.

Aleksandru Vuja, R.N. in Architectural Engineering, born in 1963, graduated from the Faculty of Architecture in Belgrade. Since 1993 he has been working as a teaching assistant and teacher at the Faculty of Architecture, University of Belgrade. Since 2013, he has been teaching at the same faculty, holding the position of Associate Professor. He has been active in the field of architecture practice at DVA Studio.

Aleksandar Bobić

Aleksandar Bobić / pejzažni arhitekta, r. 1972. Slobodan stvaralac. Autor je većeg broja projekata, naučnih i stručnih radova iz oblasti pejzažne arhitekture i arhitekture. Više puta nagrađivan. Živi radi u Beogradu.

Aleksandar Bobić / landscape architect, b. 1972. Freelance creator. He is the author of a number of projects, scientific and professional papers in the fields of landscape architecture and architecture. Awarded several times. He lives and works in Belgrade.

Maša Bratuša

Maša Bratuša / rođena u Beogradu 1977. Diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2000. Živi i radi u Srbiji i Irskoj. Od 2000. partner u Studio Plus Two Architects. Do 2000. član Royal Institute of Architects of Ireland.

Maša Bratuša She was born in Belgrade in 1977. She graduated from University of Belgrade - Faculty of Architecture in 2000. She lives and works in Serbia and Ireland. Since 2000 she is a partner in the Studio Plus Two Architects. Since 2000 she is a member of Royal Institute of Architects of Ireland.

Dejan Miletić

Dejan D. Miletić / diplomirani inženjer arhitekture, rođen 1966. Diplomirao je na Univerzitetu u Beogradu - Arhitektonskom fakultetu 1993. Od 1996. je zaposlen na Departmanu za arhitekturu Arhitektonskog fakulteta u Beogradu. Profesionalno se bavi projektovanjem poslovnih i stambenih objekata. Autor je većeg broja realizovanih objekata. Dobitnik je dvadesetove nagrade na međunarodnim i domaćim konkursima.

Dejan Miletić, D. / Architect, born in 1966. He graduated from the University of Belgrade - Faculty of Architecture in 1993. Since 1996 he has been employed at the Department of Architecture Faculty of Architecture. Professional engagement is focused on the design of commercial and residential buildings. The author of many realized buildings. He has won twenty-two awards of international and domestic competitions.

Ljiljana
Miletić Abramović

Ljiljana Miletić Abramović / istoričar arhitekture i umetnosti, kustos - muzejski savetnik Odsjeka za arhitekturu i v.d. direktor Muzeja primenjene Umetnosti, Beogradu. Od 2002. vodi i uređuje Salon arhitekture MPU. Autor je nekoliko publikacija i većeg broja naučnih i stručnih radova iz istorije srpske arhitekture XX veka.

Ljiljana Miletić Abramović / Historian of Art and Architecture, Custodian and Museum Advisor at Department of Architecture and Acting Director of Museum of Applied Art in Belgrade. Since 2002 she directs and edits Salon of Architecture of Museum of Applied Art. She is the author of several publications and a large number of scientific papers about the history of Serbian twentieth century architecture.

Milan Đurić / (1967), dipl. inž. arh., diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Od 1992. zaposlen na istom fakultetu u saradničkim nastavničkim zvanjima, a od 2013. u zvanju vanrednog profesora. Poslednjom nom prakciji bavio se u okviru DNA Studija.

Milan Đurić, B.Sc. in Architecture/Engineering, born in 1967, graduated from the Faculty of Architecture, University of Belgrade. Since 1992 he has been working as a teacher, assistant and teacher at the Faculty of Architecture, University of Belgrade. Since 2013 he has been teaching at the same faculty holding the position of Associate Professor. He has been active in the field of architectural practice at DNA Studio.

Milan Đurić

Boštjan Bugarič PhD / born 1976 in Koper, Slovenia. His work is focused on the research of social transformations of public spaces, influence of migration processes on designs of urban space and recuperation of the community. He is leader of the KUD Cg (www.kudcg.net), a collective for researching contemporary city. He was a coordinator for establishment of the Faculty of Built Environment in Koper. From 2009 – 10 he was the president of Association of Coastal Architects Koper. He was part of a artist in residence programme of the Ministry of Culture of Republic of Slovenia at Parsons the New School of Design, New York (2012) and artist in residence programme by Institute Charles Mollerin Paris (2011). For the project Public City, he got a Golden Cube award of the Chamber of Architecture of Slovenia. Currently, he works as docent at Faculty for Human Studies, University of Primorska, Koper and editor at Architectural in Berlin.

Boštjan Bugarič / rođen 1976. u Kopru, Slovenija. Njegov rad je usmeren na istraživanje društvenih transformacija javnih prostora, uticaj migracionih procesa na dizajn urbanih prostora i oporavak zajednice. Vodi KUD Cg (www.kudcg.net), Kolektiv za istraživanje i svremenog grada. Bio je koordinator za osnivanje fakulteta izgradenog okruženja u Kopru. Od 2009. bio je predsednik Udruženja arhitekata Kopra. Bio je u Artist in Residence programu Ministarstva kulture Republike Slovenije na Parsons the New School of Design, New Yorku (2012), i Institutu Charles Moller u Parizu (2011). Dobitnik je nagrade Zlatna Kupa Udruženja arhitekata Slovenije. Trenutno radi kao docent na Fakultetu za ljudska studija, Sveučilište Primorske u Kopru, te suradnik u Arhitekturi in Berlin.

boštjanbugaric@gmail.com

Boštjan Bugarič

Maja Ćirić / (1977) je nezavisna kustoskinja i umetnička kritičarka. Diplomirala je na katedri za istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu, a doktorirala na Univerzitetu umetnosti u Beogradu sa tezom Kustoske prakse i institucionalna kritika. Završila je Studije kulture i roda na Alternativno, akademsko obrazovno, mreži i spoljnjim program Transit Spaces na Bauhaus kolleg, Desau, Nemačka, te Frv. međunarodni kustoski kurs u okviru bijenala u Lvandu. Južna Koreja i Curatorial Intensive Course, Independent Curators International u Njujorku. Dobitnica je nagrade Lazar Tifunović, CEL ArtsLink Independent Projects Award, ISCP Curator Award, Dedalus Foundation i Independent Curators International Curatorial Research Award. Bila je gostujući predavač na Kustoskom programu u Kibutzim College of Education, CCA (Center for Contemporary Art), Tel Aviv, Izrael i Chi na Academy of Arts, Harbinju, Kina i Novo, akademiji umetnosti u Beogradu. Ko-osnivač je rezidencijalnog projekta za umetnike Gifi Exchange u koji su uključeni Greg Projects, Singapur, Casa Tres Patios, Medellin, Kolumbija i Gwangjuhou Times Museum, Kina, Dom omladine Beograd - AR Sumatovačka, Beograd. Bila je kustos Resat (2007), i komesar Nothing Between Us (2013) Paviljona Republike Srbije na međunarodnoj izložbi La Biennale Venezia, Čianica je KT, AICA, ICL Link: <https://uarts.nba.begrade.academia.edu/MajaĆirić>

Maja Ćirić / (1977) is an independent curator/artist based in Belgrade, Serbia. She has participated in Lazar Tifunović Award for Art Criticism (Belgrade), CEL ArtsLink Independent Projects Award (New York), ISCP Curator Award (New York), Dedalus Foundation and Independent Curators International Curatorial Research Award. She has a PhD in art and media theory from the University of Arts in Belgrade (Dissertation title: Institutional Critique and Curating). She was a visiting lecturer at the Curating department, Kibutzim College of Education and CCA (Center for Contemporary Art), Tel Aviv, Israel, Chi na Academy of Arts, Harbinju, China and New Academy in Belgrade, Serbia. She is a co-founder of the Artist in residency project Gifi Exchange which was supported by Greg Projects, Singapore, Casa Tres Patios, Medellin, Colombia, Gwangjuhou Times Museum, China, Dom omladine Belgrade and AR Sumatovačka, Belgrade, Serbia. She was the curator of Resat (2007) and commissioner of Nothing Between Us (2013) the Pavilion of the Republic of Serbia at the International Art Exhibition La Biennale di Venezia. She is a member of KT, AICA, ICL Link: <https://uarts.nba.begrade.academia.edu/MajaĆirić>

Maja Ćirić

Dejan Milanović / (1973), rođen u Smederevu 1973. Diplomirao na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Osnivač i partner/lead of ofisa iz Beograda. Fokusirao se na razumevanje arhitekture i da se njome živi. www.re-arch.org

Dejan Milanović / Architect, born in Smederevo in 1973. Graduated from the Faculty of Architecture, University of Belgrade. Founder and partner of re-arch office in Belgrade. Trying to understand the architecture and to deal with that. www.re-arch.org

Dejan Milanović

Igor Rajković / (1970), diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 1996. Od 1998. zaposlen je na Arhitektonskom fakultetu u zvanju asistenta – pripravnika, a od 2004. u zvanju samostalnog stručnog saradnika. Nastavničko zvanje docenta, na Departmanu za arhitekturu, promovisan je 2008. Objavio je stručnu monografiju 10 / 2009. sa Fotić, N.]. Paralelno sa pedagoškim, bavio se stručno – umetničkim radom. Dobitnik je više nagrada na međunarodnim i domaćim arhitektonskim i urbanističkim konkursima. Autor je više izvedenih objekata i enterijera u zemlji i inostranstvu. Stručno – umetnička ostvarenja izlaze na međunarodnim i domaćim smotrama arhitekture i urbanizma. Dobitnik je prve nagrade za Međunarodnog salona urbanizma u kategoriji Urbanistički projekti i realizacije za projekat Urbanistički projekat Grada budućnosti, Peking, Kina (2013, sa B. Hotzel i N. Fotić). Svoje radove publikuje u stručnim publikacijama i parodiji u elektronskim medijima.

Igor Rajković / (1970), graduated from the Faculty of Architecture in Belgrade in 1996. Since 1998 he is employed at the Faculty of Architecture as an assistant – trainee and since 2004 in the rank of an independent professional associates. In teaching position of associate professor at the Department of Architecture, promoted in 2008. In parallel with pedagogy, he also deals with architectural practice. He has won several awards in international and national architectural – urban competition. He is author of many derived objects and interiors in the country and abroad. Professional – artistic achievements exhibited at international and national festivals of architecture and urbanism. The winner of the first prize of the International Salon of Urbanism in the category of Urbanist projects and realization of the project: Urbanist project of the City of the Future, Beijing, China (2013, with B. Hotzel and N. Fotić). His works have been published in professional journals and periodicals and electronic media.

Igor Rajković

Ljiljana Miletić Abramović

Afirmacija arhitekturom
Affirmation by Architecture

Milan Đurić

Biti pozitivan
Be positive

Maja Ćirić

Filtriranje mogućeg ili nemogućnost filtriranja usled regresivne politizacije „vode“
Filtration of Possible or Impossibility of Filtration due to Regressive Politization of "Water"

Boštjan Bugarić

Izgubljeni sadržaji arhitekture
Architecture's lost content

Zoran Lazević

Predeli slikani očajem
Landscape Painted with Tea/Despair

AFIRMACIJA ARHITEKTUROM Affirmation by Architecture

37. Salon arhitekture, koji se tradicionalno održava u Muzeju primenjene umetnosti (26. mart – 30. april 2015), proteći će u znak sloboda **Afirmacija**, koji bori protiv značajne relacije **Arhitekta – Arhitektura – Akcija/Afirmacija**. Naša namera kao organizatora Salona je da se prikaže, preispita, sagleda i afirmiše kompleksno polje savremene arhitekture u njegovim brojnim kontroverznostima i aspektima, jer arhitektura „prav“ i „zaustavlja“ prostor i ima dugotrajno dejstvo na kulturu življenja, odnose stanovni ka i sliku samoga grada.

Afirmacija označava i ulogu same manifestacije, izložbe Salona, kao bitnog mesta za kreiranje i potvrđivanje arhitektonске struke i pozicije arhitekta – kao znak da je Salon arhitekture prepoznat kao stabilno mesto potvrđivanja i vrednovanja savremene arhitektonске prakse, ali i kao kulturni događaj koji podiže pitanje da ne treba samo graditi, nego misliti, graditi uskladu sa opštim interesom.

Tokom trajanja izložbe, kroz razgovore, prezentacije i radionice, biće moguće istražiti preispitati društveni, politički, ekonomski i arhitektonski okvir, koji bitno utiče na razvoj prostora gradova u Srbiji. Salon uspostavlja direktnu komunikaciju, bez posrednika, povezuje arhitektonsku struku sa publikom, to je poziv na promociovanje oklevanja, podsticanje publike da poseti, vidi i čuje i sadržaje izložbe, jer Salon je mnogo više od prikaza arhitektonskih dela (ekspozicija) – on je, pre svega, mesto susreta sa s ljudima i idejama arhitekture.

Istovremeno, plasiramo Afirmacionizam kao stav koji izražava potrebu da se promisi bezidejnost i bespudje u kome se arhitektura kao profesija danas nalazi kod nas, na margini, pa tičkevoje koja uvodi dominaciju u ime anoni mnog kap tala i bavi se rasproscjom vitalnih gradskih resursa. Ovak simbolički i aktivistički gest iskazuje opservaciju o potreb dugoročnog oklevanja na poboljšanje uslovarodocelokupne arhitektonске profesije u svim njenim aspektima, iz pozicije kontinuiranog višedecenijskog delovanja arhitekata zastupnika arhitekture, Salon aktivno utiče na stvaranje pogodnije kulturne klime za arhitekturu i osnaženja zajedništva arhitektonске struke u rešavanju i repozicioniranju mesta značaja arhitekture u našoj sredini.

Arhitektura polubi je svojevrsno svedočanstvo društvenih uslova, kojima nastaje. O temi važnosti društvenih uslova na razvoj arhitektonске struke u Beogradu pisao je Branislav Kojić, jedan od prvih protagonista modernog pravca u srpskoj arhitekturi, čije ocene i danas skrbu u celini možemo da prepoznamo i potpišemo. [1] Paradoks je da Kojić govori o vremenu kapitalizma između dva svetska rata, a mi smo, posle modernizacijskog arhitektonskog uspona u vreme socijalizma, sada ponovo u sličnoj, ako ne i tešoj situaciji, nego što smo bili dvadesetih i tridesetih godina XX veka.

Da li marginalizacija i međuprostor ostaju kao jedina mogućnost i polje rada iskrenog delovanja arhitekta i stvaranja moda otpora i izvidenja? Afirmacija je svesno predefinjena da se naglasi pravo na profesiju arhitekta i istu radnju poziciju, u kojoj sve više ima arhitekata, a je sve manje prostora za njihovo delovanje. Savremeni prostori zaključuju veliki planovi koji se durbu na nivou propagandne, a u svrhu nejasnih uslova na osnovu kojih će biti realizovani. Apokaliptična se mogu primeriti reči Mena Badjara: „Uverena u kontrolu čitavog prostanstva vica i sluha kroz komercijalne zakone marketinga i demokratske zakone komunikacije, savremenoj modi više nije potrebna cenzura. Ona kaže: 'Sve je moguće.' Što takođe može značiti da ništa nije nemoguće. Prepuštati se ovoj dozvoli uživanja moguće je samo na štetu svih umetnosti i sveg mišljenja. Moramo biti svesni i emocijski cenzori.“ [2]

Više je nego nikad jedan agresivni interes kapitala preobuzan u sentimentalan premergan i neubedljiv politički opravdanja. Na de u je napad korporativnog urbanizma, a prevlaćući ufa šifre na silu, ucija u javnom prostoru i diskursu politike, on da se u odnosu prema imovini. S jedne strane, pokretanje postupka restitucije zgrade Muzeja primenjene umetnosti, koju je 67 godina u funkciji muzeja, i s druge strane, istovremena ekspozicija ja zemljište zarad izgradnje Beograda na vodi, i tona i prave stanovnika grada vezobizirno se gaze a javni prostor postaje sve manji i ugrožen i neuromom željom da se rasproda i zauzme silosima „super-luksuznih“ stanova i poslovnih prostora. Prepoznatljivi građanski pobornici zamećuju se konfeksijskim investicionim jednicama koje će se prodavati u inostranstvu, a možda nikad neće biti stvarno posejane. To je siguran put da se ispostavi

The 37th Salon of Architecture, which is traditionally being held in the Museum of Applied Art (26th March – 30th April), will pass under the slogan **Afirmacija** that underlines the significance of relation **Architect – Architecture – Action / Affirmation**. Our intention was to present, question, consider and affirm the complex field of modern architecture in its numerous, controversial aspects, because architecture “creates” and “occupies” space and has long term influence on the culture of living and relations between residents and the image of a city itself.

Affirmation denotes the role of exhibition itself as a sign of important place for creation and confirmation of architectural profession and position of the architect. As a sign that Salon is recognized as a place for confirmation and evaluation of the existing architectural practice, but also as a critically one that admonishes and gives message that we should build with respect to the common good. During exhibition duration, through conversations, presentations and workshops, it will be possible to examine social, political, economic and architectural framework that significantly influence the development of city, space in Serbia. Salon establishes direct communication and connects architecture profession with audience. It is a call for bridging the heterotopia and call for audience to visit, see and feel the content of exhibition. Because Salon is much more than exhibition of architectural works – it is foremost the place for meeting between people, creation and ideas in architecture.

At the same time, we place Afirmacionizam as an attitude that expresses the need to bridge the lack of ideas that characterizes our contemporary architecture as a profession, which finds itself on margins of political will which introduces discrimination in the name of bringing more capital and indulges in talk about vitality city resources. This programic gesture notes the need for long term activity regarding improvement of conditions for work of the entire architectural profession in all its aspects. From the vantage point of continuous operation, the Salon actively influences the creation of more favorable conditions for architecture. It also strengthens the sense of fellowship among architects regarding the position and significance of architecture in our society. Architecture is in itself a testimony of societal conditions in which architecture operates. Branislav Kojić, one of the first protagonists of modernism in Serbian architecture, wrote about the significance of social conditions on development of architecture in Belgrade. [1] We can recognize his, its a kind of paradox that Kojić speaks about the time of capital in between two world wars, and that was not today in worse situation, despite the architectural boom during socialism.

Is there marginalization the only option remaining for honest work of architect and sign of honor of resistance and invention? Afirmacija is conscious determination to emphasize the right of the profession of architect and expert position, which is characterized by the increasing number of architects but the less and less space for their operation. All public space is occupied by large plans that are made at the propagand level. In order to obscure the conditions under which they will be implemented. We can accurately agree with Alan Badiou: “Convinced in the control of the entire life exposure of vision and hearing through commercial laws of marketing and democratic laws of centralization, the modern power doesn't need censorship anymore. It says: 'Everything is possible.' That can also mean that nothing is possible. Indulgence in this permission for enjoyment is only possible at the expense of alienation and all thinking. We must be aware of our numbness sensors.” [2]

The aggressive interest of capital is more than a naked, regardless of its main use made on sentimental affection of uncaring about political issues. We are witnesses of the corporate urbanism's attack and prevailing schizophrenic situation in public space and political discourse reflects itself in attitude towards property. On one hand the proceeding for identification of the building of Museum of Applied Art have been initiated (and the building was serving as a museum for 67 years). Yet at the same time, we have expropriation and forbidding «Belgrade Waterfront». Interests and rights of residents are helplessly crushed and public space becomes smaller and smaller and more dominated by identities desire to sell and occupy it with a kind of rough luxurious apartments and residential space. The recognizable city environment is being substituted by conditional investments in its which are to be sold abroad and which won't be ever really inhabited. That is the certain way to decline spatial imagination and perspective of a city that is present to live. Excessive

prostorna imaginacija – perspektiva grada ugodnog za život. Što se više gradi, više se proizvodi praznih delova „zombi“ grada [naselje Belville], u kome sveđa možda nikada neće biti upaljena.

Promena klima na Salonu, koja se oseća tokom nekoliko poslednjih godina, ove godine je posebno naglašena – atmosfera je pozitivna, prevladava mlada publika, a i veliki broj učesnika pripada mlađoj i srednjoj generaciji. U pogledu je velika potreba za ražnjejem novih načina kako se baviti arhitekturom i dali je još avak onas srova biti arhitekt. Možda je pravo pitanje kako da se identifikuje mogućost promene promišljenim ulaganjem vremena i posvećenošću. Drugim rečima, kako da milenijumska generacija „odrasto“ i malo se skresi, odnosno, kako da nauči da modifikuje sisteme u kojima posluje. Pravo pitanje i izazov za našu mladu generaciju arhitekata je da se, umesto odlaska, boredele za promenu sistema i kulture projektovanja, ali i postojećeg radnog i društvenog okruženja. Oo suštinskog je značaja da se desi promena i da se stvori novi sistem u celini i uski. Čujuči svak pojedinačni konteksti i okruženje. Jedan od načina je stvaranje autentičnog dijaloga i objektivne kritike. U tom smislu je indikativno značajno povećanje broja radova u kategoriji Eksperiment i istraživanje, koji kritički komentarišu mnoge arhitektonske probleme.

Dokumentarni karakter Salona pojačan je predstavljanjem, u video-formatu na dva ekrana, nastupa Republike Srbije na 14. Biennale di Venezia u Veneciji 2014. Na jednom ekranu emitoje se materijal koji prikazuje konkretan rad, Projekat 14–14, a na drugom se prikazuje događaj – proces organizacije, nastanak, zgradnja rada, kao i svečani događaj otvaranja 5. juna 2014.

Izložba Ono na belo, u okviru paralelnog programa Salona, ima dokumentarni karakter. Precizizava arhitektonske i životne puteve grupe arhitekata, generacijski višestruko povezane, od ranih profesionalnih početaka sedamdesetih godina XX veka do danas. Izložba je dokument o uslovima rada u vremenu koje je veoma daleko, dosta neobično i skoro neverovatno se aspektaka iskustva današnjih generacija mladih arhitekata. Otvara mogućnost komparacije uradašnjeg vremena, koje je ulivalo nadu i malo društvenu viziju kada je politička volja bila u skladu s javnim interesom, i današnjeg, u kome vizije društva nema ni u naznakama. Paradoks današnjeg vremena ogleda se u u disproportiji između tehničkih i tehnoloških mogućnosti struke, sveobuhvatnosti, ali i nedovoljnog znanja i razumevanja.

Salon se može posmatrati i kao živa arhitektonska kritika, kritika na delu. Kako se rekonstruiše i razume nasleđe od strane investitora, a i samih arhitekata, odlično ilustruju dva primera. Radi se o objektu hotela, Stari ml ml. Nerazumlivo je odrediljenje i investitora o građi hotel u neposrednoj blizini, skoro na regulatornoj liniji zgrade Državne štamparije iz 1933, arhitekta Dragiša Brašovanca, ključnog dela naše moderne arhitekture, koje je već dugo vreme bezrazložno napušteno i ostavljeno da propade. Iako de, problematična je prenamena dela enterijera u zgradi Doma saveza na bazu jačkih zadruga državnih službenika, Dimitrije M. Leka. U cilju realizacije važne inicijative i postotje mod koje posotiče korišćenje novih oblika radnog prostora i poslovnog osposobljavanja mladih, adaptiran je jedan od najboljih akustičnih prostora Beograda. Soliona, ozbiljna i kvalitetna arhitektura iz upečnavaenog opusa arhitekta D. M. Leka obesmišljena je ovom prenamenom prostora, apsolutno nedekvatnom karakteru i kvalitetu zgrade.[3]

Rebol Salon je celokupne organ zacije Salona i transparentnije selekcije radova postignuta je novim, osavremenjenim načinom prijavljivanja učesnika putem posebnog sajta www.salonarhitektura.rs. Imzvu učesnika bio je više nego pozitivan, a organizator se prihvatio velikog posla štamparja plakata, pripremljenih prema prednom uputstvu učesnicima, što je rezultiralo ujednaženim vizuelnim izrazom i kvalitetom izložbe.

1. Kojich, Bosa i vrcnae. Dezavteek i ylcicse pale i mka apertententke ctpcyev bec padu cayo–mzo. 104618. Beograd, CAHY, 2019.
2. Radicu, Aba i Maribet i Af mactirizma (abjeljere i chrispu u Zhiragoda, br. 117/118, maj–jun 2014, Bos/Sed, str. 17–21.
3. Grcinops i mje u Miric i Alan i c. Lijfena. Život delo arhitekta Dimitrije M. Leka i Magistarski rad odobren za izložakom fakulteta u Beogradu 1999, rukopis.

Agenda 37. Salona arhitekture:

Salon arhitekture kao prvotredno arhitektonska manifestacija, više od četrdeset godina svakog proleća, u galerijama Muzeja, okuplja broje arhitekate iz zemlje, regiona i inostranstva. Na Salonu se izazu radovi u profesionalnim kategorijama – arhitektura, urbanizam, enterijer, publicistika, eksperiment i istraživanje, gost, konkursni projekti, arhitektonska kritika i arhitektonska fotografija. Ziri 37. Salona arhitekture, koj se sastoji od uglednih domaćini i internacionalnih profesionalaca – Baštjan Bugarić, Milica Đurić, Dejan Mirošević, Goran Rajković i Maja Čirić – dodeljuje Grand Prix Salona, nagrade, priznanja i pohvale po kategorijama. Za ovogodišnji Salon kandidovano je 306 radova u svim kategorijama. Ziri je u zvečnicu selekciju uvrstilo 137 radova, od kojih je u konkurenciji za nagradu razstavio 83 radova. 6 kategorija (konkursni i studentski radovi izlagani su van kategorija za nagrade).

building leads on ly to creation of more empty, (re)mobile parts of the city (Belkive estate), where light may never shine.

The change of pace is being felt on the Salon in the last few years. This year, the atmosphere is especially positive, the young audience is more prevalent, greater number of participants also belongs to the younger and middle generation. There's an evident need to find new ways to practice architecture. And there looms the question – is it still a dream to be an architect? Perhaps the right question is now to identify the opportunities for change by thought on investment of time and dedication? In other words, how can the millennium generation experience and settle itself's better, how to learn to modify the system they work in? The right question and challenge for our young generation of architects is that, instead of emigration they decide to change the system and culture of practicing, on the existing work and social surroundings as well. The crucial is to create change and completely new system, including each separate context and surroundings. One of the ways is to create authentic dialogues and more critical topic. This indicates in that sense that there's significant increase of number of works in category Experiment and research, which gives critical comment regarding many architectural problems.

The documentary character of the Salon is strengthened by video presentations on two screens. They show exhibition of Republic of Serbia at 14th International Biennale in Venice 2014. On one screen shows the Project 14–14, while other shows related events – the process of organization, origin, making and the opening ceremony from 5th June 2014. Also, the exhibition „On the letter“ has documentary character as well, it shows professional and life journey of group of architects, generationally connected, from the early beginnings in 1970's until today. The exhibition is a testimony to work conditions from another long gone, whereas unusual and almost unbelievable from point of view of younger generations of architects. It opens the possibility of comparison between times where hope was prevalent and had no alternative when political will was in complete with public interest. We can compare it with today's situation where socialization is completely absent. The paradox of today is reflected in the discrepancy between technical and technological possibilities and lack of knowledge and understanding.

The Salon can be also observed as living architectural critique. The following two examples provide a great illustration, the first is concerned with hotel „Old Mill“. The investors determined to build so close, almost on regulation line of the State printing building from 1933 by Brankosavlja. The State printing building was projected by Dragiša Brašovanac was the key point of our modern architecture, and now it's hopelessly abandoned and has fallen in disrepair. The second problematic redevelopment was done in the House of producing cooperative association of civil servants by Dimitrije M. Leka. In order to realize important motive project that which encourages use of new forms of working spaces and business training of youth, one of the most acoustic spaces of Belgrade have been adapted. Solid, serious and architecture of good quality from balanced oeuvre of D. M. Leka was rendered meaningless by this redevelopment which is totally inadequate to the character and quality of the building.[3]

The improvement of whole sonic organization of the Salon and more transparent selection of works was achieved by new, more modern application procedure via website www.salonarhitektura.rs. The turnout of participants was great, and organizer took the responsibility to print posters, which were prepared by participants on wise instructions, which resulted in balanced visual expression and dignity of the exhibition.

1. Kojich, Bosa i vrcnae. Dezavteek i ylcicse pale i mka apertententke ctpcyev bec padu cayo–mzo. 104618. Beograd, CAHY, 2019.
2. Radicu, Aba i Maribet i Af mactirizma (abjeljere i chrispu u Zhiragoda, br. 117/118, maj–jun 2014, Bos/Sed, str. 17–21.
3. Grcinops i mje u Miric i Alan i c. Lijfena. Život delo arhitekta Dimitrije M. Leka i Magistarski rad odobren za izložakom fakulteta u Beogradu 1999, rukopis.

Agenda of the 37th Salon of Architecture

As a first-class architecture manifestation, the Salon of Architecture for more than forty years gathers numerous architects from home and abroad. The Salon exhibits works from following categories: architecture, urbanism, interior design, publicistic, experiment and research, guest, competition projects, architectural critique and architectural photography. The Salon's Jury, was composed from distinguished architects: Baštjan Bugarić, Milica Đurić, Dejan Mirošević, Goran Rajković and Maja Čirić – they have awarded Grand Prix of the Salon, prizes, recognition and commendation by categories. Three hundred and six entries were submitted in all categories for this year's Salon. The Jury included 137 entries in official selection. 83 entries were selected for competition for prizes. 6 categories, Student and competition entries were exhibited outside award categories.

BITI POZITIVAN

Be positive

Baviti se arhitekturom u ovo vreme znači baviti se onim što je ovde i sada, na polovini druge decenije XXI veka, i na ovom mestu. To se sa razlogom ističe, jer vreme u kome živimo sve više se odnosi na jednu drugu vreme, koje kao da mu postaje referenca, nešto kao predmet obožavanja čiji je, u neku ruku, zatočenik. Zašto se u ovo vreme govori o onome što je bilo pre 30 godina? Da li je u pitanju reciklažni remek ili „stokholmski sindrom“?

Osamdesete godine XX veka noka su vrsta postkritičkog vremena. U Zapadnom svetu karakteriše ih konačno skretanje ka neoliberalnom kapitalizmu („Reagan/Thatcher“) subjektivizirano u narativnosti. Kritički duh sedamdesetih bio je anestetiziran komercijalnim narativom postmodernosti i pretvaranjem smisla stvari u robu. Produkt [roba], u doba masovne proizvodnje, bio je nešto kao sopstvena ideologija [sama po sebi]. Ako je modernost duh koji prei period masovne proizvodnje, arhitektonsko delo (u modernosti) intelektualna je produkt, produkt koji je sopstvena ideologija, procedura istine (Bodjou). Promenom što je tada tvorio *Mies van der Rohe*: „Uno štomi radimo, tu je arhitektura – što je istina, a istina je značenje činjenica“ – istinitost arhitektonskog dela je dokaziva. U doba postmodernosti, ova kva istinitost produkta svake vrste dodatno se ubmotava zavodećim narativom koji tako postaje iz odračen po važnosti sa samim objektom – produktom [robom]. U arhitekturi, istinitost prostora prelađuje se u sliku robe, činjenice se zameruju sirmu arizama i spektaklom. Sve se to dešava kao siguran put deterritorijalizacije kapitala (Deleuze).

Osamdesete su nosile naročitu važnost ipe slike [formalizacija] i samu stvar poguralo u drugi plan. Prava stvar više nije *realna stvar*, već je *realna stvar* postala *narativ* – slika, ideologija, kultura i inteligencija (Foster). Ovakva tendencija duboko se razvijala u neoliberalizmu – postavila ideologiju i značenje kao osnovu kreativnosti, a narativni konstrukt je postao samostalni entitet (teoretska pozicija devedesetih i dvehi)adnih godina).

Kritička i melanholična generacijska himna *Love Will Tear Us Apart* grupe *Jay Division*, izdata u maju 1980, nekoliko dana pošto je umro njen autor Ian Curtis, na simboličan način je okončala sedamdesete. Ustatakju po *Jay Division*, kasnije *New Order*, pesmom *Blue Monday*, jedno vreme (1988) bio je na prvom mestu megakomercijalne *Billboard Hot Dance Club Play* iste, iako su obo pesma melanholične, plesna forma potanje je ono što je simbolički promenio njenu samu suštinu i atmosferu. Paradoksalno, vesela forma je prouzela dominaciju nad apsolutnom istinom, kako je skončao *Ian Curtis*. U tom trenutku slavio se i potvrdio dekonstruktivizam kroz izložbu dekonstruktivističke arhitekture u Muzeju moderne umetnosti (MoMA) u Njujorku. Revolucionari su postali gospodari, izgledalo je kao da je sve moguće dozvoljeno. Zaista, u svetskim okvirima, arhitektura se svojim stavom da je sve moguće udobno smestila u liberalni društveni koncept – stavom da je sve prihvatljivo kao pluralni mehanizam umočavala je slike i oolke udaljavajući se od izvorne istinitosti i dogmatizma modernosti.

Iz današnjeg pogleda na osamdesete, naročito u kontekstu preispitivanja vremena, čini se da je srpska arhitektura sa radošću prihvatila takav narativ kao kritički ostatak sedamdesetih [new wave], inijme prosto nadobunila postojeću modernu praksu sa svim njenim protivvrednostima. Zapravo, s uzorcim na to da narativom dopunjujući objekat [roba] nije postao usled društvenog sistema, kodirana je društveno polje i pristo se estetizovala realnost, bez stvarnih strukturalnih posledica. Ovakav pristup donosi o je promenu i nepopravljivi osećaj oslobađanja od društvenih stopa (čita) – moćemosti]. Po svemu sudeći, to osećanje duboko je ostalo usađeno i umnogome borećilo srpsku arhitekturu tokom s edećih decenija.

To be engaged in architecture today means to deal with what is here and now, in the middle of the second decade of the 21st century, and at this place. This is pointed out with reason, since the time we live in increasingly refers to another time which seems to become the reference of the present time, something like an object of adoration, of which the present time is, in a sense, a hostage. Why today do we talk about what happened 30 years ago? Is it about a recycling remek or “Stockholm syndrome“?

The eighties of the 20th century are a kind of post-critical period. In the western world they are characterized by the final turn towards the neoliberal capitalism („Reagan-Thatcher“) subjectivised in narrative. The critical spirit of the seventies was anesthetised by the commercial narrative of postmodernism, and by converting the meaning of things into goods. The product [goods], in the age of mass production, was something like an ideology, itself [ideology po sebi]. If modernity is the spirit that accompanied the age of mass production, then in architectural work [in modernism] is an intellectual product, the product with its own ideology, the procedure of truth (Bodjou, 2007). According to what then *Mies van der Rohe* claimed: “What we do is architecture – which is the truth, and the truth is the meaning of the facts“ – the truthfulness of an architectural work is provable. In the postmodern era, this product truthfulness of every kind is additionally wrapped in a misleading narrative which thus becomes equal in importance with the objective [– the product] [goods]. In architecture, space truthfulness is processed, not the image of goods; the facts are revealed by simulations and spectacle. All this happens as a sure way of the deterritorialization of capitalism (Deleuze, 1980).

The eighties bore spacial importance of a beautiful image [formalization], and they pushed the thing itself into the background. A true thing is not a real thing anymore, but the *real thing* becomes *narrative* – picture, ideology, culture and intelligence (Foster, 2003). Such a tendency developed deep into neoliberalism, and it set up ideology and meaning as the basis of creativity, whereas the narrative structure became an independent entity (theoretical position of the nineties and 2000s).

The generational, critical and melancholic anthem “Love Will Tear Us Apart“ by the band *Jay Division*, released in May 1980, several days upon the death of its author Ian Curtis, was a symbolic way to end the seventies. The remaining members of *Jay Division*, gathered under the name of *New Order*, were at one moment in 1988 at the first place of the megacommercial “Billboard Hot Dance Club Play“ list with their song “Blue Monday“. Although both songs are melancholic, a dance form of the latter is what has symbolically changed the very essence and atmosphere of the song. Paradoxically, a cheerful form assumed dominance over the absolute truth such as the end of Ian Curtis. At that moment, deconstructionism was glorified and affirmed through the Deconstructivist Architecture exhibition at the Museum of Modern Art (MoMA) in New York. The revolutionists became the masters. It seemed that everything was possible and permitted.

Indeed, on a worldwide basis, architecture comfortably settled within the liberal-social concept taking the attitude that everything is possible, that everything is acceptable as a plural mechanism, and it reproduced images and shapes moving further from the authentic truthfulness and dogmatism of modernity.

From the future view of the eighties, particularly in the context of the reconsideration of time, it seems that the Serbian architecture has cheerfully accepted such a narrative as a critical remainder of the 70s [new wave], and thereby it simply supplemented the existing modern practice along with all its contradictions. Actually, given the fact that the object [goods] supplemented by narrative did not exist due to the social system, the

Osamdesete su se završile kako su se završile, a njihov kraj obolozili su rušenja Berlinskog zida, Fukujamina atomna katastrofa (1992), utemeljenje turbo folka i krvavi masakr Jugoslavlje. Istina je, iako se ta činjenica može oceniti kao zloslona, da je za većinu današnjeg i te većina i pure osamdesetih ostala neupitna glori kacija koja stoji naspram miračnim devedesetih i dveih tjaditih. Zašto za osna? B lansk tako stvar, u miračnim decenijama iza nas, nije ništa drugo nego rezultat utemeljenje iznadrin u osamdesetim godinama prošlog veka. Paradoksalno je, ali izgledno istinito, da se današnja kritika vremena u kome živimo nekritički odnos prema vremenu tog utemeljenja, prema prapocetku, totalne i ekstremne destrukcije.

Postjugoslovenske države (društva), kako Boris Buden najjašnjava postkomunistička tranzicična kretanja, zapale su u dugo putovanje u Zoran iz „Stakera“ Andreja Tarasovskog (1973). Arhetarje koja dovode do današnjeg trenutka, trenutka ne-vremena, li već završeno tranzicije, ili nikad završeno, ili... Ta realnost ne prihvata se kao budućic iz lepoga snaj idealnog Zapadnog društva blagostanja, koje polako nestaje u talasima kriza i bankerskih hvitloga.

Uprkos tvrdnji o kraju istorije devedesetih, proglašenju konačnosti i liberalnim društvu kao jedinom univerzalnom okviru razvoja društva, posle kriza sa kraja dvohiljaditih, nalazimo se u eri ponovnog rađanja istorije. Rađanje iziskuje stvaranje novog, koje kad takvu pravu nklonu u odnosu na aktuelno stvarje (časovje).

Zašto bi osamdesete bile osnova za pricu o arhitekturi 2005. godine? Časim promena u globalnom društvenom sistemu, kroz naplašavanje individualnosti (kapital), što dovodi do ponoge za identitetom kao svojstvom razlike, naglašena opuštenost i odvojje u svakom smislu, zamjenjuje se istota koja pronaglašeniim partikularizmom. Upravno je partikularizam postavljeno kao osnova identiteta, a identitet kao osnova konteksta. Partikularizam je sa sobom nosio gub tak interesovanja za opštim, a samim tim i topio oštroc kritičnosti. Kao posredica ovakvog stanja, arhitektura je pokrivena eklektičnošću i oportunitizmom.

Možda bi osnova za stvaranje koja je usmereno ka novom u arhitekturi bila upravo u negaciji tako su protstavljenog stanja iz osamdesetih, u bacjanovskom smislu, zapravo u njenom potvrđnom delu. Iz takvog stanja potrebno je odubati ono što je zdrav početok: kritičnost od sprovođenja, odnos prema opštem od partikularizma, stvarnost od fantazije, svrhu od značenja, ovdje i sada od tamo i nekada. Ono u čega se odvajje, ostaje u nedodirima vremena, a ovakva negacija se potvrđuje drugim novim identitetom – afirmacijom.

Afirmacija je izjava da je nešto istina, a biti afirmativan znači imati pozitivan pristup, od čega u pozitivnom pristupu. Da sle, afirmativno je nešto što daje, rezultira pozitivnim. Ili bi se to desilo, pretpostavka je da je potrebno ispuniti par dva uslova: prvi uslov bio bi postojanje inicijalnog pozitivnog pristupa, a drugi uslov – odlučnost u nameri da se tu pozitivno desi. Ovdje i sada (Radoić, Izazovi i števović).

Stvaranje koje nam ne treba ti, moćiti kao cilj, no kao nevolju, konotirano kao dobro, već kao stalnu, beskonačnu i subjektivnu promenu i traganje. Promena i traganje u arhitekturi – afirmacija, ide kroz kritičnost i intelektualnu sumnju, kroz okretanje prema opštem i kroz postavljanje u jasan prostorni i vremenski kontekst. Ako je afirmacija potvrđivanje istine – a ako je istina značenje činjenica – onda istinitost arhitekture ne treba ni šta v ševiti, ono što arhitektura jeste, što je sama po sebi, oslobođena od nje svake vrste, potvrđeno onim što je stvarno (realno), za ovdje i sada, ovdje i sada.

Arhetarje was indeed and the reality was simply, aesthetically, without real structural consequences. This speech brought about change and in a subtle sense of liberation from social constraints (read modernity). By all accounts, this feeling remained deeply rooted, and it largely determined the Serbian architecture over the next decades.

We all know how the eighties ended, and their ending was marked by the demolition of the Berlin Wall, Fukushima's pollution of the land of Hiroshima in 1992, the establishment of turbo folk and by the bloody disintegration of Yugoslavia. The truth is, though this fact can be assessed as sad, that in most of today's life the size of the figure of the Bosnian man: an unquestionable glorification which stands against the dark signs and oods. Why sad? The few of things sold in the dark however that are denied us is nothing else but the result that we begin to defend in a way from the rights of the last century. It is paradoxical, but obviously true that today's critique of the time we live in unfortunately refers to the period of its foundation, to the values beginning of total and extreme destruction.

The post-Yugoslav states (countries) found themselves on a long journey to the Zone of Andrej Tarasovskij's "Stoker" (1979), as Boris Buden explains the post-communist transitional movements. The movements that led up to the present moment, the moment of nihilism, or already completed transition, or never-completed transition. This reality is not acceptable as well as the wake-up from a beautiful dream of the long Western welfare society, which is slowly disappearing in the waves of crises and bank-ructions, is not acceptable.

Despite the assertion about the end of history from the gods, the proclaimed finality and liberal society within the universal framework of the social development, and after the crisis from the end of the 2000s, we are in the period of history's rebirth. The birth requires the creation of new, which, as such, makes a deviation from the current state of affairs (Radoić, 2014).

Why would the eighties be the basis for the story about architecture in 2015? In addition to the changes in the global social system made by emphasizing individuality (capital), which leads to the quest for identity as an attribute of difference, the emphasized generality of ideology, in every sense, replaced with the equally exaggerated particularism. It is particularism which is set up as the basis of identity, and identity as the basis of the context. Particularism has brought about a lack of interest in general, one that is slanted the blade of criticism. As a consequence of such a state, architecture is covered with eklekticism and opportunism.

A basis for creating directed towards new in architecture might be in the very negation of a thus opposing condition from the eighties, in Radoić's words, it actually lies in the affirmative part, from such a condition it is necessary to take away what is considered a healthy skepticism from monumentalist attitude to general, from particularism, reality from objectivity, purpose from meaning, here and now from there and now. The condition which is taken away from today is the halfway of time, and such a negation is confirmed by the new identity – affirmation.

Affirmation is a statement that something is true, and to be affirmative means to have a positive attitude, to be determined in that positive attitude. Therefore, *affirmative* is something that gives results in positive. In making it happen, it is assumed to be necessary to satisfy at least two requirements: the first requirement would be to make an affirmative approach, and as the second requirement would be the requirement of determination with the intention of making that positive happen, here and now (Radoić, Izazovi i števović, 2014).

Creating towards new should not be interpreted as targeted towards new, with the connotation of being good, but as a constant, infinite and subjective change and quest. The change and quest in architecture – affirmation, passes through more criticism and intellect, doubt, turns towards general, and places itself in a new spatial and temporal context, if the affirmation is the acknowledgment of truth, and if the truth is the meaning of the facts, then the truthfulness of architecture needs nothing more than what architecture really is, by itself, freed from dogmas of every kind, confirmed with what it really is, for these people, here and now.

FILTRIRANJE MOGUĆEG ILI NEMOGUĆNOST FILTRIRANJA USLED REGRESIVNE POLITIZACIJE „VODE”

Filtration of Possible or impossibility of Filtration due to Regressive Politicisation of "Water"

Misao Franka Lloyda Rajta (Frank Lloyd Wright) da su za arhitekte važne tri stvari – 1) znati kako dobiti porudžbinu; 2) znati kako dobiti porudžbinu; 3) znati kako dobiti porudžbinu – u potpunosti reflektuje uticaj uslova postojanja na arhitekturu i njenu povezanost sa likvidnošću kapitala, kako materijalnog tako i simboličkog. Znati kako da se dobije porudžbina znači li bi znati kako da se konstituiše i kako da se reprodukuje postojeći društveni poredak i kako da se iskomunicira želja za unapređenjem razlike, kako da ta želja dobije bihevioralne manifestacije. Ako se ova, Rajtov savet, preslika na Srbiju, u trenutku predložene lex specialis, osmišljene da afirmiše interese kapitala vezanog za projekat Beograd na vodi, jasno je da ne može biti reč o arhitekturi izvan centralnosti kulture kao koncepta.

Ako su arhitekta više od drugih kulturnih producenata zavisne od svojih klijenata,¹ u situaciji u kojoj je jedžava glavni klijent, politička i ekonomska dinamika utiču na teorijsku, funkcionalnu i strukturalnu dinamiku arhitektonskih ostvarenja.² Zato se postavlja pitanje prinude i dostupnosti resursa za urbanu, profesionalnu i etičku afirmaciju, kao i pitanje afirmacije (simboličkog) kapitala vezanog za svaku od navedenih afirmacija. U takvom poretku, čak i već afirmisani autori koji bi inače bili u dominantnoj poziciji u polju koje je konfigurisano promenjivim i sličnim kompetitivnim borbi za simbolički kapital,³ moraju da deluju u procesu. Kako već afirmisane autore, tako i one neafirmisane, karakteriše element dvostruke borbe, koja podrazumeva pronalaženje prostora za delovanje i ekspoziciju u političkoj borbi, kao i element one druge borbe koju karakteriše svaki kreativni proces.

Ipako tezi da niko nije na poziciji da vidi totalitet,⁴ oni koji nemaju ekspertizu u profesionalnom arhitektonskom polju pretenduju da upravljaju totalitetom, ili barem vizijom totaliteta. Ekološka svest na master planu, koja je zasnovana na ontološkoj težnji, ostvarena je samo uspostavljanjem reakcije prema kapitalu. S druge strane, usled nemogućnosti da se, ipako mnogim inicijativama (Savezštedne Akademije arhitekata, *Ne Da(V)imo Beograd* itd.), efektivno afirmiše kritika krupnije vizije, koja bi odbranila profesiju arhitekata i urbaniste, te društveno ekološki sistem, krupna rešenja u domenu manifestacije razlike izostaju. Dok je masovno arhitektonsko polje kontaminirano ekonomskim i političkim interesima, koji definišu i saznavaju optiku kroz koju će se izkazati vizija Beograda, presudnu razliku moguće je izvesti u restriktivnom polju, onome koje je karakterisano borbom za simbolički kapital.⁵ Saznavnost mogućnosti delovanja na master planu usmerava arhitekturu u restriktivno područje čime se, paradoksalno, proširuje mogućnost delovanja. Ova bi se situacija mogla razumeti i kao farsa, u smislu La Deleza (Gilles Deleuze), koji objašnjava kreativnu moć

The notion of Frank Lloyd Wright that three things are the most important for architects: 1) to know how to get a commission; 2) to know how to get a commission; 3) to know how to get a commission; – clearly reflects the impact the conditions of existence have on architecture and its connection with the liquidity of capital, both material and symbolic. To know how to win an order would mean to know how to manufacture and reproduce the existing social order, or how to communicate the desire for making a difference, and how this desire can obtain behavioural manifestations. If this advice of Wright is copied to Serbia, at the moment of the suggested lex specialis, designed to promote the interests of capital related to the Beograd Waterfront project, it becomes clear that we cannot talk about architecture beyond the centrality of culture as a concept.

Architecture related to their clients, perhaps in a way that tiny and large other cultural producers are not, in a situation in which the state is the main client, political and economic dynamics influence the theoretical, functional and structural dynamics of architectural achievements.⁶ This raises the issue of the nature and availability of resources for urban, professional and ethical recognition, as well as the issue of recognising (symbolic) capital related to each of the aforementioned recognitions. In such a system, even already renowned authors, who would otherwise be in a dominant position within a field configured by the changing outcome of competitive struggles for symbolic capital,⁷ must act in a split. Both already renowned authors, and those not renowned, are characterised by the element of a double struggle, which implies the division of space for the efforts to act within the political struggle, as well as the element of the other struggle which is characterised by every creative process.

Desire for the thesis that no one is in a position to see things "as a whole", those who do not have professional expertise in the field of architecture aspire to rule the totality, or at least to rule the vision of totality. Environmental awareness of the Master Plan, which is founded on the ontology of relations, is achieved only by establishing relation with capital. On the other hand, due to the impossibility to realise many initiatives (*Ne Da(V)imo Beograd* of the Academy of Architects, *Ne Da(V)imo Beograd*, etc.), to effectively promote the criticism of a wider vision, which would defend the profession of architects and urban planners, and thus set overruling system, the main solution is in terms of manifestation of difference as a strategy. While the field of architecture is massively contaminated with economic and political interests that define even the cognitive optics through which the vision of Beograd will emerge, a crucial split might be looked for in a restricted subject, the one that is characterised by the struggle for symbolic capital. The narrowed possibilities for action within the Master Plan steer architecture into the restricted subject, thereby, paradoxically, expanding its possibilities for action. This

¹ Roger Sauter Larson (2006), u Paul Jones, *The Sociology of Architecture: Constructing Identities*, 2011, 18.
² Čovečanstvo postaje na terenu hijerarhiju i borbu koje karakteriše arhitektonsku produkciju čime nastaju različiti na odnos simboličke i materijalne borbe u svedu činomenu. Sverom kontekstu i daju nekakve razlike stvaraju procesi putem kojih je vrednost papirna ili u zeta tek u objektu i procesima u polju u čederom "režim". Paul Jones, op. cit., 14.
³ Larson 2006, 322 u Paul Jones, op. cit., 15.
⁴ Bruno Latour, *Working for God: Conceiving the Common World through Arts and Politics*, 2011, pristupljeno na <http://www.bruno-latour.fr/en/1346>.
⁵ Č. Stevens (Sara Stevens, *Nevidljivi granici između materijalnog i miselnog arhitektonskog polja*, pogledni Sara Stevens, *The Invisible Divide, The Social Dimensions of Architectural Production*, 1998, 24–31.

⁶ Roger Sauter Larson (2006), u Paul Jones, *The Sociology of Architecture: Constructing Identities*, 2011, 18.
⁷ The cognitive optics involved with architecture, as well as that of architectural production, are seen as part of a wider political struggle, or material struggle, in spite of the social context and involve a more "inward" fight between subjects of various interests, or better, to certain interests and a more outward field of a quest for. Paul Jones, op. cit., 12.
⁸ Larson 2006, 322 u Paul Jones, op. cit., 15.
⁹ Bruno Latour, *Working for God: Conceiving the Common World through Arts and Politics*, 2011, pristupljeno na <http://www.bruno-latour.fr/en/1346>.
¹⁰ Sara Stevens, *Invisible Divide, A Critical Split between Material and Social Spaces within the Architectural Production*, *Design Networks: The Unknown City, The Social Dimensions of Architecture* (London, 1998), 24–31.

„novi izrazlikum – on m sto priziva snage m št, enja ko, e nisu snape priznarja, danas li sutra, voć muć različ tig čvna, nepznate i ne prepoznat jive tera inćogniće č¹. Danas, u vreme izgadnje master plana, zastupat drugaćij dvor znać više nego kada postaviti arhitektonsku misao u filozofsku, a ne samo političku perspektivu, koja bi imala savremenu relevantnost u smislu posredovanja alternativnog pogleda na svet. Usled nemogućnosti uticaja na strategije razvoja grada, moguće je potražiti taj alternativni dvor u taktićnoj arhitekturi, onj, koja oscilira iz među potrošaćke i vernakularne arhitekture, i koja univerzalne trendove kreira kroz lokalne specifićnosti.² Medutim, celovanje u procesu može se tumaćiti i kao delovanje u izolaciji koja, prema stavu Bruna Latura (Bruno Latour) o klimatskim promenama, ne poziva na odgovornost, jer niko u izolaciji nije odgovoran.³

Zato živi: i politiku afirmacije sopstva kroz arhitekturu u Srbiji (2014–2015) podrazumeva aktive sposobne da deluju u procesu neekspertskog master plana i sa minimalnim resursima (u širem smislu), kao sposobnost iznalaženja rešenja u kompleksnoj kulturno-ekonomskoj razlićih interesa.⁴ Usled kontrole i ogranićenosti resursa za afirmaciju, znaćaj i funkciju dobijaju alternativni projekti – arhitektura koja nema pretenziju da bude „masovno konzumirana“. Njene najbolje manifestacije zastupaju jako auterstva, unose razliku i u relaciji sa svojom funkcijom i bliskim okruženjem. Znaćaj dobija „autoafirmacija“ – one porućiozne koje su autor sami sebi dodelili, poput projekata eksperimentalnog karaktera.

Pluralitet istara koje žive uo danas u Beogradu ićtava se iz odnosa ideoloških reprezentacija i aktuelnih praksi, tj. porućanjem slike sveta koje asređuje makro *Beograd na vodi* i mikrosvetova koje zastupaju radovi na 37. Saloru arhitekture. Dok *Beograd na vodi*, kao master plan, demonstrira moć, ovde zastupljeno restrićivno arhitektura je snaćij u svakodnevici. Time se ostvaruje teza da je društvena funkcija arhitekture da pri zvede „elemente ukusa“, da razdori populaciju, prić nego da je ujedini i konsoliduje.⁵ Element kulture sanja ukusa, kao političko pitanje, te kreiranje i pregovaranje znaćnije i vidnosti između razlićih aktera, još više utiće na prostor nemogućnost uticaja na artikulisane totalitete. Ako arhitektura prati tok kapitala, ispostavlja se da ona upravo svija najbolja rešenja pronalazi u rukavcima tog toka, tamo gde nije u prvim redovima političke borbe, voć tamo gde je moguće napraviti razliku, na mestima gde interes kapitala može da poprimi sofisticiranu obliku, a to su uglavnom ostvareni a autoru koji su se izborili za autonomiju, privatne građevine, te poduhvoti koji proadaju manjim za ednicama, supkuturi.

U progresivnijim politizacijama vode koje tretiraju prostora međuzavisnosti svedoće savremeni trendovi u svetskoj arhitekturi (pobeeonik MoMA PS1 YAP Andre Žak (Andrés Jaque)). Na neophodnost radikalnije politizacije vode i promene perspektiva od posmatranja biovanih prostora do tretiranja prostora međuzavisnosti, upomenule su nas i pop ave to kom maja 2014. godine. Dok afirmacija prostora međuzavisnosti ćoka buduće politizacije, srpska arhitektura svoje najbolje domate pronalazi u prostornama između. Na posledaku, u budućnosti treba da bude zastupljeno arhitektura koja povizuu prirodu, vodu i ljude, koja bliuvaži a ekologiju ce ukupnog okruženja. U meduvremenu, afirmišemo među prostora.

situation could be understood as an opportunity, according to Gilles Deleuze, who explains creative power as ‘the new’ – in other words, *difference* – which calls for forces of thought which are not the forces of recognition: today or tomorrow, but the powers of a completing other model, from an unrecognised and unrecognisable ‘very foreign’.⁶ Today, when the Master Plan is in the process of creation, to support a different mode means, more than ever before, to place the architectural thought in a philosophical, not just a political perspective, which could have a contemporary relevance in terms of pre-empting an alternative world view. Despite the fact that it is impossible to influence the city’s strategic development, its possibilities for an alternative mode in tactical architecture: the one that oscillates between consuming and vernacular architecture, and that treats universal trends through local specificities. However, acting in the split might be interpreted as acting in isolation, which, in Bruno Latour’s opinion on climate change, does not call for responsibility, *even though it is isolation responsibility*.⁷ Therefore, living the policy of self-affirmation through architecture in Serbia (2014–2015) requires the actors capable of acting in the split of a non-expert Master Plan and with minimal resources (in a wider sense), and it requires the ability to find a solution in the complex cultural conflict between different interests.⁸ Due to the continual limitation of resources for production, the significance and functions given to alternative projects – architecture that does not aspire to be ‘intensively consumed’. Its best manifestations advocate strong, austere, and playful materiality, and are in relation with their function and close surroundings. The importance has also been given to auto-affirmation – of the authors the authors assigned to themselves on the way, such as the projects of experimental character.

The plurality of the truths we live in Belgrade today is reflected in the relation between ideological representations and current practices, i.e. in comparing the world images presented by the *Beograd na vodi* model with the micro-worlds represented in the works of 37 Salons of Architecture. Whereas the *Beograd na vodi* as a Master Plan, demonstrates power, herein presented restrictive architecture is recurrent in its everyday life. This supports the thesis that the social function of architecture is to produce ‘the elements of taste’, to divide the population rather than unite and consolidate it.⁹ The element of cultivating taste, as a political issue, as well as the creation and negotiation of the meaning and value between different actors, has even bigger impact on the impossibilities of alienating the articulation of totality. If architecture follows the capital flow, it turns out that it lives its best conditions exactly in the backwaters of this flow, at the places where it is not in the forefront of the cultural struggle, but where it is possible to make a difference: at the places where the interest of capital can assume sophisticated forms, and those are mainly situations of the authors who work autonomously, private buildings, and undertakings that belong to smaller communities, to subculture.

The contemporary trends in world architecture (the MoMA PS1 YAP winner Andrés Jaque) are evidence of the more progressive water politicisation which treats the areas of interdependence. Even the floods in May, 2012, warned us about the necessity to more radically politicise water and to change the perspectives from observing the isolated areas to treating the areas of interdependence. While the paradigm of the split of interdependence is waiting on future politicisation, the Serbian architecture finds its best achievements in the areas in-between. Finally, the future would politicise the architecture which connects nature, water and people, and which would take into account the ecology of the entire environment. In the meantime, we shall promote the interplay.

¹ Gilles Deleuze, *Difference and Repetition*, 1994, 136.

² Huglecan Yavuzel Yavuz, *Consuming Architecture*, 2014; Allan Ravensham, *Hollow Words*, 2012; Paul Oliver, *How to Meet the Needs*, 2008.

³ A Hitekture nije samo efekat klimatskih promena, već i svojoj idejama odnosa na klimu.

⁴ Helena Sebaste, *Outsides for Architects*, 2010.

⁵ Gary Stevens, *The Several City: The Social Possessions of Architectural Production*, 1998, 24–31.

⁶ Gilles Deleuze, *Difference and Repetition*, 1994, 136.

⁷ See Martin Wright, *Consuming Architecture*, 2014; Allan Ravensham, *Hollow Words*, 2012; Paul Oliver, *How to Meet the Needs*, 2008.

⁸ Architecture is not just an effect of climate change, but it is also a market of water delivery.

⁹ Helena Sebaste, *Outsides for Architects*, 2010.

¹⁰ Gary Stevens, *The Several City: The Social Possessions of Architectural Production*, 1998, 24–31.

IZGUBLJENI SADRŽAJI ARHITEKTURE

Architecture's lost content

In the beginning of creating architecture there is a question of a program's matter. Since modernism the idea of an architect as a reformist of society is strongly present. In the period of experimentation with new materials architects were able to create new forms for living. However, in the realization of new forms many times an inappropriate program was forced. In this way we face the fact that plans for a "better" city collapsed, just observing the overgrowth of informal neighborhoods all over the world.¹ Eco gave us the perfect example of this process in Brasilia, it was constructed as a perfect functional city, not thinking about the number of construction workers who lived there. It turned out that there were more workers than places intended for them and this resulted in many districts, which arose around the city in forms of miserable favelas or huge slums.

Architects always question of the content of an architectural program (building). The main difference between the program and the content is that the content always creates relations on the site in question, while the program wants to generate the intended relationship. Architects should be more aware that form without content doesn't help much to create a change. Can architecture in times of capitalism create a suitable content? Capitalism is creating the fastest changes of relationships, requiring the strongest adaptations in all segments of contemporary life, also architecture. Architects are forced to adapt their work to the point where it can provide the instantaneous satisfaction of pleasure. This results in more and more non-spaces, which according to Augé² lose their primary connection to spatial identity. Reality lies in the creation of spaces of fear controlled by dissatisfaction in which it is impossible to take part or decide. And if we face a situation where nothing is stable anymore, architects in this continuous change are lost in disorientation, searching for the right solution in the perfect form.

The affirmation of new architecture can only lie in the changed focus. No more big plans and big architecture, just small-scale solutions resulting in the reality of everyday life. Lefebvre's *Right to the City* started to result in the right to basics, today represented in the right for water, public space and community. Experiments in architecture are important to highlight the main points, which create new content of future architecture.

M. Augé (1995): *Non-Places. Introduction to an Anthropology of Supermodernity*. Verso, New York.

H. Lefebvre (1995): *Writings on Cities*. Blackwell Publishers, Oxford.

F. Lumban Gaol, S. Kadry, M. Taylor, P. Shen Li (2014): *Recent Trends in Social and Behaviour Sciences*. CRC Press, London.

Na samem početku stvaranja nekog arhitektonskog dela postavlja se pitanje koji će biti njegov projektni zadatak. Još od periode modernizma ovo više je prisutno, ideja o arhitekti kao reformatoru društva. U periodu eksperimentisanja sa novim materijalima, arhitekti su mogli da stvaraju nove oblike stanovanja. Međutim, pri realizaciji često je naložen novi oblik, mnogo puta su formirani neadekvatni projektni zahtevi. Otkud smo došli do ovog stanja? Eco nam je pružio savršen primer takvog procesa u Braziliji. Brazilija je ugrađena kao savršen, funkcionalan grad, pri čemu se nije razmišljalo o broju građevinskih radnika koji su u njemu živeli. Ispostavilo se da ima više radnika nego prostora koji je njima namenjen, a kao rezultat toga, u okolini grada su nastale nepodnošljive favela u vidu ogromnih favela ili ogromnih "slama" naselja.

Arhitekti uvek dovode u pitanje sadržaj arhitektonskog zadatka (objekta). Glavna razlika između projektnog zadatka i sadržaja je u tome što sadržaj uvek stvara odnose na datoj lokaciji, dok zadatak teži da generiše naizmenične odnose. Arhitekti bi morali biti svesniji činjenice da forma bez sadržaja ne pomaže mnogo u stvaranju promena. Može li arhitektura u doba kapitalizma više pružiti odgovarajuće sadržaje? Kapitalizam dovodi do najbržih promena u odnosima, zahtevajući najjačnje prilagođavanje, kako u svim segmentima savremenog života, tako i u arhitekturi. Arhitekti su prinudjeni da prilagode svoj rad dotom meroj kako bi izbegli trenutno nezadovoljenje. Kao rezultat nastaje sve već brojne prostora koji, prema Mžecovom³ mišljenju gube svoju primarnu vezu sa prostorom identitetom. Realnost leži u stvaranju prostora straha, koji su kontrolisani nezadovoljenjem, u kojima nije moguće učestvovati ni u odluci. Iako se uočimo sa situacijom u kojoj više ništa nije stabilno, arhitekti postaju dezorijentisani u procesu uvekva neprekidne promene, tražeći za pravim rešenjima u savremenoj oblici.

Afirmacija nove arhitekture može ležati samo u izmenjenom fokusu. Nema više velikih planova ili velike arhitekture, već samo manjih rešenja čiji je uspeh u skladu sa svakodnevicom. Lefebvrevu studija⁴ *Pravo na grad* zahteva ostvarenje prava na osnovne ljudske potrebe, koje danas čine pravo na vodu, na javni prostor i na penziju. Eksperimentisanje u arhitekturi je važno iako bi se istakle glavne tačke, čime se stvara novi sadržaj za arhitektonsku budućnost.

M. Augé (1995): *Non-Places. Introduction to an Anthropology of Supermodernity*. Verso, New York.

H. Lefebvre (1995): *Writings on Cities*. Blackwell Publishers, Oxford.

F. Lumban Gaol, S. Kadry, M. Taylor, P. Shen Li (2014): *Recent Trends in Social and Behaviour Sciences*. CRC Press, London.

¹ Lumban Gaol, Kadry, Taylor, Shen Li (2014)

² M. Augé (1995) *Non-Places. Introduction to an Anthropology of Supermodernity*. Verso, New York.

³ M. Mžecov (1995) *Writings on Cities*. Blackwell Publishers, Oxford.

⁴ H. Lefebvre (1995) *Writings on Cities*. Blackwell Publishers, Oxford.

⁵ Augé (1995)

⁶ Lefebvre (1995)

Lumban Gaol, Kadry, Taylor, Shen Li (2014)

Augé (1995)

Lefebvre (1995)

PREDELI SLIKANI OČAJEM Landscape Painted with Tea/Despair¹

Arhitektura vs život. Kada se susrećemo sa budućnošću, srećemo li se sa budućnošću ili sa prošalošću? Da li su novi arhitekture napredniji, savršeniji, iskreniji, pošteniji nego prethodni, ili obrnuto? Da li su arhitekture stičući formi i trendu civilizacije koja napreduje? Da li je, pak, sveik osnovno nađe o svakog novog parala projekta da se bolje i srećnije živ? Oskar Wajld je smatrao da je progres realizacija utopija, a Le Corbusier da utopija nije ništa drugo do sutrašnja stvarnost. Da li je (pošto) blagostanje privilegija udaljenih, hrabrim, puštenih i svesnih društava, noličim i sebičnim društvima pripadaju neastojni i nefunkcionalni prostori, ispod svakog standarda, koji se kao novi grade ne grade isrećnu, spunjenu za jednici?

Arhitektura vs život. Utopija. Umetnici stvaraju gradove, kolonizuju i zapone transformišući ih u nove urbano-kulturne iznovevine. Umetnik Hundertwasser, u ovom slučaju u arhitektu, kao svajevršni, anticonaciji, ostavio je Beču živopisni kvart sa arhitekturom u skladu sa principima evapormenta ne ekologije sa niskonegetetskim štecljim vjgradama. Jedje ostvo kulture Namiu u Južnoj Koreji, vodi Kang Yu Han, ilustrator i predsednik ostrva. Damjan Hrist, jedan od najpoznatijih i najbogatijih umetnika, vlasnik novog grada oced i frakomoda (Velika Britanija), autor je parakolopuhvata izgradnju kuća, škole i drugih prostora najmodernije tehnologije sa prirodnim izvorima energije. Institut Manne Abramovic (MAI, Hadschi), izgleda skromno sam nastajućih godovo drugih umetnika, mada se nastoj da se prostor fabrike Obed (Cetinje) transformise u kulturni centar po njenom imenu. Umetnik Emir Kusturica je autor dva kompleksa grada: jedan je Kustendorf, Drvenograd, filmski grad, grad-hotel, sa kolonizacijom velkog područja zaštićenog rezervata Mokre gore sa skijaštim, medvezdima i renčežima. Drugi je Andrićgrad, Kamengrad, filmsko-kulturno-politički projekat pomognut, kao prethodni, političkim i udovima.

Srećni Danci i nesrećni Srbi. U svetu razvijanih zemalja, uprkos povremenim krizama, danas se beleži kontinuitet i napredak u svakom smislu, u polju socijalnog stanovišta. Treje i tje i uravnotežena evolucija razvijanih gradova u rednim prereguliranih društava sa razvijanim menozizmima održavanja standarda kvaliteta života, sa odličnim spasonostima predviđanja i kontrola problema. Gradovi koji se neprokično unapredu u novim sadržajima kulture, sa zonama novog kvalitativnog stanovanja, stvaraju novi trgova i parkova (Kopenhagen, Pariz) postaju počeljniji, a i udi u njima srećniji. Stanovnici gradova i države koje su razgradile i devastirane nacionalnim sukobima, sozija nim krizama i ekonomskim deprecijama polike su neuređeni, nerazvijeni i simpatični za jednici – onih nesrećnih.

Skandinavske zemlje (arhitekture se smatraju ambasadorima kulture i države) raspisuju međunarodno konkursu tražeći najbolja rešenja kako bi njihovi gradovi postali nove i zanimljive destinacije. Oslo, Rejkjavik i Kopenhagen napravili su svoje nove opere i auditorijume, biblioteke, muzeje. U Danskoj se uz nove institucije javnog dobra i kulture stvaraju i novi ambijenti. U napredne ekološko-kulturne atmosfere ulice, trgova, parkova, kvartova i zelenih površina, te gradovi pobijaju načine na ostvarene utopije. Arhitektura dvoje omogućava, što je svajevremeno participacijom ostvarena u naseljima Forum Midpunkt i Forum Højtorsspark (Kopenhagen), da stariji vlasnici naprave svoja naselja sa zajedničkim prostorima za pozorišne scene, javni kuhinji, obodovanja, pronicu, sport, rekreacija, druženja, sa jezerima i parkovskim igralistima kao suotmatom svojih potreba, želja, voje i mogućnosti. Naselja Skusehelimen i Tårnet (Kopenhagen) nalaze se na mestu bivših industrijskih zona, Vesterhamnen (Malme) mika je stambeni sadržaj svih tipologija, spratnosti i prirodnog pejzaža, kanala sa mostovima, parka i besprekorno uređenog paternoog prirodnog pojasa.

Novi gradovi i zgrade nastaju u civilizaciji koja se ne nalazi u praskozorju uniti u sutonu, već je u zehitu, to ne bi trebalo da odslikavaju nesrećna i nepravdečna društva, jer život i stanovanje u neposrednoj budućnosti, i ono čemu se težii kroz njihovu realizaciju, treba da ima ugrađene parametre dostignutog nivoa kulture i života i sve ostvarene civilizacijske blagocen. Novi gradovi, kao proizvođači društva, trebalo bi da ekonomizuju

Arhitektura vs život. Are we facing the Future – or the Past, while we are facing the Future? Are the new architectures artefacts more advanced and if more perfect, in the spaces and forms than the previous ones, if we were not? Do architects allow ethical forms and theories of the progressing civilization? Is still the basic principle of any new plan or project to be better one than the other? Oscar Wajld considered that progress is the realization of utopias, and Le Corbusier that utopia is nothing, but the reality of tomorrow. Is general welfare a privilege of distant, brave, free and conscious societies, and an unworthy dysfunction of places below any standard, which are built as new, not realizing a happy, self-fulfilling and a privilege of evil and selfish societies?

Arhitektura vs život. Utopija. Artists create cities, and colonize buildings by transforming them into new urban and cultural creations. The artist Hundertwasser, an architect in this case, left Vienna as a kind of unique anticipation, a lively district the architecture of which is based on the principles of environmental ecology with low-energy buildings. Nam Island – a children's culture island in South Korea – is managed by Kang Yu Han, an illustrator and island's president. One of the most famous and richest artists, Damjan Hrist, the owner of a new town north of Hradec, in the Kingdom, is a leader of the project which includes the construction of houses, school, and other buildings of the most modern technology with natural sources of energy. MAI, Manne Abramovic Institute, in Hadschi looks modest in comparison with the emerging towers of other artists, although there is a tendency to transform the area of the Obed factory in Cetinje into a cultural centre named after her. The artist Emir Kusturica is an author of two town complexes, one of which is Kustendorf, Drvenograd (eng. Wooden City), a film town, a town hotel, with a surrounding territory covering a large area of the Mokre Gora Nature Reserve with no ski resorts, boats and dangers. The other one is Andrićgrad (eng. the city of Vuk Branković), a Stone City, a film cultural political project supported, as well as the former one, by political decisions.

Happy Danes and unhappy Serbs. In the world of smart buildings, a continuous progress is recorded today in every sense, even in the happiness of their citizens. Despite the occasional culture wars of crises, a well-balanced evolution of the developed cities, of organized, regulated societies with developed mechanisms for maintaining quality of life standards, and with excellent prediction and problem-solving skills, is currently in progress. The cities that are constantly being improved with new cultural content, with the best facilities, qualitative housing, and with the construction of new squares and parks (Copenhagen, Paris) are becoming more desirable, people in them happier. The inhabitants of the cities and states that have been disintegrated and devastated by natural conflicts, social crises and economic depression are a characteristic of unorganized, undeveloped populations and unfortunate communities.

The Scandinavian countries, where architects are considered the ambassadors of culture and state) announce international calls in search of the best solutions so that their cities become new and interesting destinations. Oslo, Rejkjavik and Copenhagen have built their new public houses and auditoriums, libraries, and museums. In Denmark, along with the new public goods and cultural institutions, new spaces are created, the ecological and cultural atmosphere of streets, squares, parks, districts, and greenery is enhanced, so that the cities begin to resemble the realised utopias. Architecture can always push a tenants owners to establish their own settlements with the common areas for a theatre stage, public kitchen, dining room, laundry, sport, recreation, and socialising, with shared and public playgrounds as a solution of their needs, wishes, will and opportunities. And this has lately been achieved in the settlements of Forum Midpunkt and Forum Højtorsspark (Copenhagen). The settlements of Skusehelimen and Tårnet (Copenhagen) are located on the site of the former industrial zones, while the Western Harbour (Vesterhamnen) represents a mix of residential typologies and numbers of floors, with natural landscapes, combined with bridges, parks and environmentally arranged street level configurations.

New cities and buildings are the product of the civilization which is not at its dawn or dusk, but at its zenith. Therefore, they should not reflect unfortunate and unjust societies, because life and living of the near future, and what we aspire to through their realization, should possess built-up parameters of an achieved level of culture of living, as well as of

¹Original title: Predele slikani očajem. In: Arhitekture, život, budućnost, 2019, 10. 11. 2019. <http://www.zbornik.hr/2019/11/10/predele-slikani-ocajem/>

prethodno stečena znanja, veštine, odnose, vrednosti – da budu ovi ili od prethodnih. Novi gradovi trebali bi da imaju nekoj utop, da ne budu loša mesta (d'acier), već dobra mesta života (utopi). – pored toga, nastaju gradovi heterotopije, odnosno mesta koja su drugačija od uobičajenih: Heterogeniza prostora: nepotivne interferencije, diskontinuiteta, govori o stolnom nedostatku, manjku određenih činilaca koji bi omogućili da se grad ili kvart. naprave onako kako treba: neuspešno, ali i gradovi, loše četvrti, nedovršeni diskusi, anomalije i diskontinuitet, ne samo gradova nego i regiona i država, govore o društvenoj i političkoj nemoci. Nije ovi ostvariti utopija, nego stvarati zdrave gradove! Novi profinirani investitorski master planovi i zgrade postaju mehanički skupovi pojedinačnih elemenata, domena, interesa, aglomerat bez međudrušne elemente sa minimalnovarim ili zanemarljivim javnim, zajedničkim prostorima, svjedoci pojedinačnog isključivanja na sebe same, baš kao što to radi tržište sa svojim dijnim grupama – po svojevremenom shvaćanju i pravosuđu, uključujući i isključujući. Svet koji nastaje arhitekturom, gledanjem, isto je tako parcelisan, fragmentaran, nečlupit i pun isključivanja, sam, samoči i sebi čar. Kvartovi nastaju fragmentarno, kao ogrecali koje se lo minuju iz komarada, ne da utijede istvernu sliku sobi. Velike pak evropske kulture to ne dozvoljavaju svojim gradovima, koji su i dalje postoljubivi i otvoreni, u njima postoji norme i socijalni regulatori nasorom surovog neoliberalnog ponararja koje ponekad zolja neskriveni i sasvim nečrštveni, a ponekad zamotano u mas karadu navodne interaktivnosti, samoočrštivosti, participacije, energetske učstene...

Da li arhitektonska celovitost (kod nas) ulazi u sferu visoke kontrole pojednaca, kompanija, partija i države i garuje, kriminalnim učrštvenja i cenzurnih mogućim superprofitom, postajući tako sredstvo organizovane političke manipulacije sa ciljem u solih profita posova u četu, ili sa ciljem porokidanja? Da li je arhitektura, projektovanje i gradenja postala jedne nova velike polje neozvoljenih interesa i obmana se zvan čud i javno preklamovanim fantomskim ili uzilama i nepokom ovanim nedostojnim i ljvima? Da li arhitekti, kao profesionalna svoena građani, imaju kakvog uticaja na afirmaciju vrednosti dobre arhitekture i kvalitetnog života, i da li poseduju sposobnost da argumentovano kontrolišu političko finansjskoj odlepi i grabežu. Novin digarhija? Da li zajednica može da utiče na izgled, sadržaj i kvalitet svog environmenta, ili, u modusu vsuke demokratije, samo gleda kako se interesne grupe bogate na račun njihovog sumorno jednog kvaliteta života i stanovanja? Loša mesta – bez dimenzija kultura, zabava, obrazovanja, efikasnog transporta i razvijenog standarda života – danas ne privlače nikoga, osim onih koji žive bez posla i plate, onih koji ne mogu da odu. Za društva i države u kulturnoj, mentalnoj i ekonomskoj recesiji, kao što je Srbija, stvara se velik problem, koji se oseća u samoj profesiji arhitekata, ostavljujući regione bez dobre i kvalitetne arhitekture. Društva i države koji nema u mogućnosti uklanjanja i ublažavanja štete izazvanih manjim ili većim prethodnim katastrofama, o njima, ocloplivimo i klizišta mo vrte se u začaranom krugu siromaštva i bede, a iste greške će se ponavljati više puta zbog lošeg gazdovanja, neposvetenosti, neodgovornosti i ličnih interesa.

Rečidje uricidija. Uoistvo gradova ne događa se samo u ratovima. Razaranja kliva gradove i razgradvanje socijalnih veza koje postoje u (istorijskim) kvartovima, a koje nestaju, utiču na nastajanje novih bezdušnih aglomeracija sa singularnim jedinkama. Šoping-centri nastaju u centru gradova gde im mesto nije. Oni predstavljaju gutače prostora, zamršete se sobracaja, onštavate ulica, radnji i čitav h porodica. Urbanizam je izgubio svoju suštinu – urbanizam koji ubija. Proizvod se urbanističko, arhitektonsko sirače. Erađovi i njihovi novi delovi uglavnom nastaju sami, i praktično, bez kontrole i dozvole, bez plana, vizije, arhitektonskog konkursa i bilo kakvog prisustva nasleđa savremene umešnosti i standarda arhitekture. Degradska škola stanovanja davna je prošlost. Stanovi su hotelske sobe lošeg standarda, ali čak više nisu, ni to, nego stambeno loše nefunkcionalne organizacije maht i loše osvetljenih prostora u koje mogu da stanu samo oman ili krevet. U stambeno gradnji, bez kakvih konselovenc, nestali su standardi, normativi i zdrava stručna logika. Arhitekti, urbanisti, planeri pokazuju da upšte nisu u toku sa savremenim, modernim svetom, svetom kultura, napretka i usobrabi, ali oni nisu ni političari, pravnici i ekonomisti, ni vlast na bilo koje nivou. Ne slušaju se stručnjaci, ne ovazava se zakon, seku se šuma/džungle, stvaraju se klizišta nekojima se građi, ne regulišu se reke, potoci, ne očrštavaju se kanali, izmišljaju se akcije, proizvođače simu adje gde se on je urbanizam i arhitekture konstativ stvaranje protiva štetu, oca zajednice, ne koriste se (istinski) demokratski plebisicitarim metod dijeloga sa stanovništvom. Grad nije za sve. U dobi ne učestvuju svi. Novi planovi, li gradovi, iskjučuju sve ostale, osim onih koji ih stvaraju i ko i su prinuđeni da ih konzumiraju. Grad se ne ruši spolja, grad se ruši iznutra, jer ga grade njegovi rušitelji, gradeći urbanizam, koji iz predgrađa ulazi u grad.

Šta se u Srbiji događa posle četiri decenije stolnog ponararja? Da li se preko arhitekture može identifikovati stanje u zajednici, državi, anti-cipirati budućnost? Da li je moguće

the blessings achieved by the civilisation. New cities, as the product of society, should accumulate the previous gained knowledge, skills, attitudes and values, and should be better than their predecessors. New cities should possess something utopian: they should not be bad places (dystopies), but good places for living (utopies). However, cities heterotopia, is the places that are derived from the ordinary ones, appear. The heterogeneity of the spaces of negative interference, of discontinuity, because of the permanent absence, lack of certain factors necessary to make a proper city or district. Failed, walkables, weird streets, urbanist methodologies, anomalies and discontinuities of ordinary cities, but also regions and states speak of societal and political powerlessness. The aim is not to realise utopias, but to create healthy cities: free, profitable, resourceful. Master Plans and Buildings are becoming mechanical sets of individual elements: changing interests in agglomerate without interrelations among its elements, and with minimal or neglected common public areas, forcing individuals to look to themselves, exactly as the market does to its target groups by selecting, including/excluding it of its own discretion. The world that architecture creates, construction methodology, makes it fragmentary, incomplete and full of contradictions, and self-contradictory selfish. Districts are built in a disjointing way, as mirror-made from pieces, not reflecting their single image. Large European cities do not allow this to take cities which are still hospitable and welcoming. They have norms and social regulators against the usual neoliberal behaviour that sometimes discards itself openly and quite unashamedly, and sometimes hides behind the masquerade of alleged interactivity, self-sustainability, participation, energy saving.

Is architectural activity for participants, creating the sphere of rights on the by individuals, companies, political parties and civil groups, criminal associations embedded by possible extra profit, thus becoming a tool of political manipulation organized with the aim of gaining high profits at all costs or with the aim of stealing? Have architecture, design and construction become a new large field of financial interests and corruption, with official and public production of phantom financial and political ones, a moral goals? Do architects, as conscious professional citizens, have any impact on the recognition of the value of quality of their social quality of life, and on their political struggle, oppose the political and financial greed and the poisoning of new growth as and adaptive means. Can community influence the form, content and quality of its environment, or, can it, in the mode of high democracy, simply make the way that interest groups will get rights at the expense of its general population of life and living? Bad places do not attract anyone today. They just serve for a bare subsistence of those without responsibilities, those who cannot leave the country, and they do not have the dimensions of culture, entertainment, education, efficient transportation and developed standards of living. A big problem, which exists not in the profession of architects, and which leaves the regions without good and quality architecture, arises in the societies and states that are going through a cultural, mental and economic recession, such as Serbia. The societies and states, which are not able to eliminate and mitigate the damage caused by minor or major natural disasters, droughts, floods, or landslides, revolve in a vicious circle of poverty and misery. The same thing will be repeated several times due to a bad ruling, overlightenment, rules with big and several interests.

A relapse of uricide. The murder of the cities does not occur only during wars. The destruction of cities' tissue and the break-down of social relationships that exist in the (historical) districts, as being removed, influences the formation of new soulless agglomerations of singular individuals. Shopping malls appear in the city centres where they are not supposed to be. They represent space-eaters, traffic entanglers, and the destroyers of streets, shops and entire families. Urban planning has lost its essence, it is urban planning that kills. Urban and architectural crime is being produced. Cities and their new parts mainly arise on their own, and usually, with no central permission, without a plan, vision, architectural competition or any presence of the heritage of contemporary artistic and architecture standards. The Belgrade School of residence is ancient history. Hats not only resemble two-wheeled hole-in-rooms, but they are housing of a bad, dysfunctional organization, of small and poorly lit rooms which can accommodate a wardrobe or a bed. Gone are the standards, norms and elements of common sense in residential construction, and all this has happened with no consequence. Architects and urban planners show that they do not at all keep pace with the contemporary, modern world, the world of culture, progress and welfare, and neither do politicians, lawyers and economists, nor the authorities at any level. Experts are not listened to, the law is not obeyed, forests are being cut down, rivers are landslides which serve for building, rivers and streams are not regulated, parks not properly maintained, it is an arbitrary activity of civil servants. Actions are invented and simulations produced where the field of urban planning and architecture is used for making profits at the expense of the whole community. The (real) democratic, participatory methods of dialogue with the population are not used. The city is not made for all, but all of us share the profit. New plans and cities exclude all others, except those who create them and who are forced to consume them. The city is not destroyed from outside, the city is destroyed from inside, since it is built by its own destroyers by the line urbanism, which eats the city from its suburbs. What is happening in Serbia after four decades of continuous recession? Is it possible,

osećiti se kao član društva sreće i pravедnosti? Koji su zaista autentični problemi Beograda/Srbije: stanovanje, poslovni prostor, javni objekti, biblioteka, vrtići, biblioteke, muzeji? Druge su teme bitne – a to su aprocipacije/prisvajanje i oduzimanje /isključivanje teritorija, zgrada i četvrti u smislu funkcije i prava za jedne i isključivanje drugih u jednom smislu, govor o stvaranju profita. Veze između simulakruma, poverene stvarnosti, isključivanja javnosti i nomenklature veoma su savremene. Arhitektura postaje advortajzing maska, simulakrum za struku i politiku spregruće stvaraočina profita, čije instrumente/bilborde čuva policija, *Slavimo Beograd*. Rezultat je prostor slabe vrednosti, neinteraktivan, hermetičan, sam sebi dovoljan. Beskućnost naroda. U Srbiji postoji dvoidecenijski problem znepliza, veoma nesrećnih ljudi. Nerešen status izbeglica, azilanata, problemirouskih naselja (kantonisti), uz nerešen status divljih nelegal zovanih objekata stanovanja i naselja u Srbiji, stvar situaciju privremenog stanovanja i beskućni štava kuća, ako se dodaju posledice poplava, kižišta, zemljotresa ili finansijska nemoć siromašnih koji nisu pokriveni socijalnim programima, zatvata skoro celu naciju. Naša kultura i infrastruktura je, već skoro deceniju, bez novih objekata, socijalni stanovanje i pokrenuto je odskora – posle dve decenije o otpunosti re i sa velikim problemima. Turbo-folk gradovi, da i opkoljavajuće suburbije entropički gutaju istorijske nukleuse gradova u Srbiji, jezgra urbanog i decenta, susudstva, sećanja koj, bez obzira na spomeniku i i ambijenta nu zaštitu, već nastaju netragom? Uništeno su štave šume, njive i poljane. Divlja gradnja je nemoguća u civilizovanim zemljama, pojam legalizacije ne postoji i čavedesete god na su napravile imploziju nadzidanvanja i duzidavanja suburbijiskih seoskih firmi u strgom centru Beograda. Zapravo, etno-turco-folk je sveprisutan u Beogradu, on izlazi kroz prozore i fasade objekata moderniz, nalazi se na krovovima kuća, kao jedna vrsta, besmrtna folk parada posvuda gde vam pogled kroje. Pri tome, u Srol i se brzo prazno ne samo gradovi nego i sela, or u njima nema ni posta ni zabave, a po svemu sudeći, tokom poslednjih god na stancovništvo gubi i Beograd. Legalizacija života. Posle najvećih slomova u Evropi – Kaludjenca, Lesana i Zemun polje – nastaju Plavi horizonti, Albina, Busije, knje vlasti kasnije pokušava u da aboliraju egzizujućikulski, stambeni, kulturni zločin.

Pređeli slikari u/čajem. Simulakrum *Slavimo Beograd*. Dva poslednje Vade, s idejom političko-ekonomskog spasa zemlje pred bankrotom i prodaje/prodaje stranom investituru, počele su da promovšu centralno zemljište, ponudena rešenja za prostor koj bi mogao konačno da spusti grad na reku, spoji novi i stari Beograd, stvori ekskluzivni grad kulture predstavljaju poslednji rezervar beogradskih lokacija za brojne nezagradene objekte javne namene – kulture, koje ironično nedostaju gradu i državi. Zgrada Beogradske zadruge, rekvirirana i naprečac restaurirana, postala je komandno mesto za pretvaranje i i nstrukturalne ledine od 24,6 hektara u Beograd na vodi. Eujan Kovačević: *Kome treba svata divomionska kvadratura korfekcijske arhitekture koja zu cipete? Kome možo novi identitet? Koj je propisao taj novi identitet? Most na nebu. Umesto nekadašnjih proekata političkih fabrika, stvaraju se politički mostovi. Most na Ad je nastao kao čardak ni-na-nebu-ni-na zemlji, kao brod u vazduhu, projekat koji prvobitno nije sedržao nijedan vezu sa tlom. Nova srpska Patemkino selo postavljaju arhitekturu u simulakrum advortajzinga i marketinga partjskih vlasti a ne u znanu građenja iz stvarnih potreba, predstavja uči više finansijsku spekulaciju nego svu u ostvarujuću funkciju. Svedoc samo žestokog javnog (predsedničkog) zauzimanja za izgradnju repliku Tesline kule (Irg Slavijs), koja je ovog puta trebalo da bude murije demokracije. U situaciji, kada u poratnoj, postmi ošvećevskoj Srbiji, nije izgrađen nijedan novi objekat kulture, vrtić, bolnica, ovakvo zalaganje moglo bi se oceniti samo kao neukusni kontroproduktivni marketing. Neuspe o prisvajanje naslađa naučnika koj je proveo samo nekoliko sati u ovom gradu proizlazi iz najopasnijih političkih pobuda. Ubrzo se obznani o kako je jedan od poslednjih preostalih muzeja koj radi u prestonici, Muzej N kule Tesle, zbog procesa imovinske restitucije pred izbacivanjem iz zgrade u kojoj je smešten. Sada se nudi restlo sili, novi simulakrum velike na od pola do dva miliona kvadratnih metara. Tesla grad BK spremanje da slične projekte od 50.000 kvadratnih metara realizuje u 24 srpska grada, kako bi se Srbija ravnomerno razvijala. Izgradnja TC Ušće, napravljeno na naučajničum mestu, čime je poremećen saobraćaj u gradu, predstavlja uspeli pokušaj aprocipacije/prisvajanja teritorije bez plaćanja nadoknade za gradsko zemljište. Prvc je tranziciona dekada posle 2000. god ne donela *Airport city (gated community)*, jedan novi poslovni grad u žici, na mestu starih aerodroma. To je određena *high-tech* poslovna četvrt na Novom Beogradu, sa selektivnim ulasima, tranzicijom stvoren prostor za biznis isklučuje je iz prostorne celine partera Novog Beograda. Surrogat Jerazije I, replika na Novom Beogradu (nije nastala kao kulis za snimanje filma *Montevideo*), realizovana je paroma poreskih obveznika kao novi gradski obgoda, senzerija, tematski park, novo mestova zlatkeu grada. Bećno, u poluaradnutom stonju, sada izgodekaon apušte na slam kulis, *Patemkino selo* propal h politika. N kam n štava. Fantomski akvapark, tematski zabavni park, bućno najavljivan, nestao je bez traga i pre nego što su započe i radovi na njemu. Umesto obećanih 11 bazena, nekoliko osetiti na tobogana, na većeg*

through architecture, to identify the state of the community and country, to anticipate the future? Is it possible in our country to feel that you are a part of a happy, and just society? What are the truly authentic problems of Belgrade/Serbia: housing, business premises, public facilities, hospitals, kindergartens, libraries, or museums? Other topics are more important, and these are appropriate/size and confiscation/exclusion of the territories, buildings, districts in terms of functions and rights for some of us and the exclusion of others in the only sense, that is, a mere making of profit. The relationships between the simulacrum, so-called reality, exclusion of the public on one side and nomenclature on the other are very modern. Architecture is becoming an advertising mask, a simulacrum of politics as a profession, occupied with profit-makers whose instruments/billboards are under police protection. We celebrate Belgrade! The result is a space of weak values, non-interactive, hermetic, and self-sufficient. People's homelessness, Serbia has a two-and-a-half decade long issue of refugees, of very unhappy people. The unresolved status of refugees, stay on the spot, the problem of Roma settlements (kantonisti, eng. Gypsies etc.), along with the unresolved status of 'wild', illegal residential buildings, and settlements in Serbia, create a situation of temporary habitation and homelessness, which includes almost the entire nation, provided that the consequences of floods, landslides, earthquakes, or financial powerlessness of the poor who are not covered by social programs are added to this. Our cultural infrastructure has been without new facilities for almost half a decade, social habitation has recently been in a need for two decades of complete fence concerning these large problems, turbo-folk etc. Does surrounding suburbia entropically swallow the historical nuclei of the cities in Serbia, the cores of urban identity, neighbourliness, memories, which otherwise disappear without a trace, regardless of environmental or monuments protection? Destroyed are the entire forests, fields and meadows, illegal construction is impossible in civilized countries, the term legalization does not exist there! The mistakes brought the imposition of so-called 'fairs' and wings of suburban rural form to the buildings in downtown Belgrade. In fact, etno-turco-folk is omnipresent in Belgrade. If you look at the windows and facades of Modernist buildings, it is located on the roofs of the houses, as an eternal, immortal folk parade as far as the eye can reach. At the same time, not only the villages, but also the cities in Serbia are quickly becoming empty, because there is no work or entertainment in them, and by a factum, Belgrade has also been losing its population in recent years. Legalization of life, after the greatest slams of Europe, such as Kaludjenca, Lesana and Zemun Polje, the following – Plavi horizonti, Albina and Busija are formed. The authorities later tried to stobish them by legalizing an ecological, residential and cultural crime. Landscape painted with the *tsakloper* 'We Celebrate Belgrade' simulacrum. The last two governments have begun attacking the central land with an idea in political and economically receive the country from being empty and to give all the land to the foreign investor. The designs have often proposed for the area which could enable the city to finally descend to the river, which could connect the old and new part of Belgrade, and create an exclusive City of Culture, not this area, among all Belgrade locations, represents the lastest version of many unbuild, public purpose buildings and cultural facilities that the city and people chronically lack. The building of the Belgrade Cooperative, requisitioned and hastily restored, became a command post in transforming the infrastructure of a 24,6-hectare waste and into *Belgrade Waterfront*. *Bojan Kovačević: "Who needs all two million square meters of prefabricated shoddy architecture? Who sought a new identity? Who produced this new identity?"* The bridge in the sky. Instead of the former projects of political factories, political bridges are made. The *Ada Hrid* dig has emerged, like a castle neither in the sky nor on earth, the ship in the city, a project which initially did not have any connection with the ground. The new Serbian *corporate* villages represent architecture set in an advertising and marketing simulacrum of party government, and not in the sphere of construct an for real needs, representing a kind of speculation rather than performing its function. We are witnessing a fierce public (presidential) commitment to the building of *Tesla Tower Republic (Slavi a Square)* which this time is supposed to flash lightning of democracy. Such an effort could be assessed only as a tasteless, counter-productive marketing in the situation in which, even in the post-war, post-Milosevic Serbia, there was no construction of any new cultural facilities, kindergartens, or hospitals. A false adoption of the legacy of the socialist, was spent only a few hours in this city, result from the most detestable political motives. Soon it has been revealed that one of the last remaining museums that still work in the capital, the *Nikola Tesla Museum*, is about to be removed from the building where it is located now due to the process of property restitution. *Tesla City*, a new municipality of a half to two million square meters in size, is offered nowadays. The company, *Tesla Grad BK* is ready to realize similar projects of 50,000 square meters in 24 Serbian towns so that Serbia can uniformly develop. The construction of the *Ušće Mall* built on the neutral place, which disrupted the city's traffic, represents a successful attempt of appropriation/exclusion of the territory without paying the compensation for urban land. The first transitional decade following *airport city (gated community)*, a new wire-for-rod business city on the site of the old airport. It is a fantastic, high-tech business district with several va-

zatvorenog bazena u Evropi, akvaparke iz snova, u novebeogradskom Bloku 44 već skoro deceniju stoji građevinsko ružno. To što, smet lište, sobasni kostur nikada završenog objekta postao je stvarite beskućnika. Smrdljive zgrade smrdljivog naselja. Gradski investitori su na obodu Novog Beograda realizovali smrdljive zgrade sa fenolom, otivom koji ispušta neškodni smrad, traju svnje stanare, kao i stanovnike okolnih zgrada. Jedan sumnjiv konkurs sa sumnjivom prvom nagradom stvorio je još sumnjivije rezultate kao nesumnjivo artefakte poovrole i sveopšte opasnosti. Pravi kuće koje odmah traju svoje stanare-kupece i njihovu decu zaista predstavlja fenomen. Nova stambena naselja/nova stambena dubro: naselja na mestu kasnije „Stjepa Stepanović“ na Veždavcu/Banjici, donosi primitivne, sirove odnose koji su daleko ispod svih arhitektonsko-urbanističkih standarda. Apstrutno sumnjašno bo i položaji, monofunkcionalno, sačinjena od nekakvih lamela koje se ponavljaju, bez komplementarnih sadržaja stanovanja, vrta, škole. Destrukcija konverzije. Bujan Kovačević: *Paskovica* i *ve zgrade i četiri čloka je simbol državnosti Srbije, sa zgradama na uglovima: sedište Vlade Srbije, Ministarstvo spoljnih poslova, zgrade Ministarstva odbrane i Generalštaba, izmrtva crkva i ozbiljno oštećene. One nisu srušene, one su urušene. Šta je najgore, uz saglasnost ih nekih ustanova kulture i zaštite kulturne baštine, u normalnoj zemlji, neka bi udavno bio kvazično ganjan kao predstavnik vlasti koji javno zagovara rušenje proglašenog svetinaka kulture. Destrukcija slike/izgledan pogled. Sa jedna strane Beogradske tvrđave predložu se makrami Zaha Hadid, sa druge spogodi Sou Fujimoto. Jedini istinski spomenik prošlosti, Beogradska tvrđava, u apropijaciji je vizura i isk juđivanja, to se već desilo na poziciji spomeni ki zaštićenog Starog milna i zgrade BICZA. Nemaju pravda doista je, da se vide, nego ustajaju kao spomeni ki umrak u Dorčolskomarini. Posle primopredaje zemljišta stranom investitoru, i nakon konkursa, godina ma se ništa nije desilo. U tranzicionoj stranim: svedoči prodati spomeni ki kulture okovan boćij kavom žicom, termocentrala Sraga i svetlost. Afine prevare. Zaštita zgrade na Andrićevom vencu (u stvari) nije postojala, ona je srušena, napravljen je hotel, ponovo iz tamna izbetoniran, prtpuna drugačije fasade i bo crugačijeg materijala. Definitivno, institucionalnim udruživanjem arhitekata, investitora, zaštitara i vlasti koje su vda e dozvolu, srušen je još jedan spomeni ki kulture.*

Ne postoji sećanje na budućnost. Ne postoji više Avangarda, ni Utopija. Heterotopije neofuturizma su objekti-mesta namještena, prozimo-kvame, električno zapaštene stvarnosti sobičnih juđ koji ne čine zajednica, predstavljajući zamenu za prav, i hrabri odnos čovečanstva prema svek neadekvant i neprozirnoj budućnosti kao: zavolu. Ali tekav usiljeni, nemoćni svet ambijanta ogrođenih žicoma sa hiperkontrolisanim realitetom, u stvari je svet bez kontrole. Gradovi i njihovi novi delovi iak nestaju bez koncepta i dozvole, iako su to proizvodi iskih oligarhijskih dubro. Heterotopije, distopije, antiutopije nastaju na mestu zauvek nestalih utopija, snova o slobodi i mestu da se pretvara u budućnost, stvarnost je u neuzvi, nečdivu, proizvode se apropijacija, isključivanja, nove parohije, suptuti, neplike, surogati, zamene, urbani slomovi anoni je sa raznim slabostima i nedostatima. Kroz brzo prelazeci budućnosti, reda u se deđu vu prazni i asamblazi slika permutovanih situacija neofuturizma. Dubište je skup otpadaka istrošene funkcije ili istrošene značenja (Šejka) i prostor rdave veštosti, prostor dekontekstua izradi e, odvajanja i amezije, sa ulogom čist lišta, mesta tranzicije, sa neophodnim dugotrajnim povratnim procesima dekontaminacije zapadeno lošim marketingom, oše gadenog skupo plaćenog iz besmislenosti, fragmentacije, reziranja otpada (Švitar) sled pitanja da li je već počeo naš zašitni život? Projekciju u svoji siliku i imaginarni prostor, nažalost, se samo gde nas nema, i vidi mo se samo gde ne postojimo, i svetu isk juđanja. Bez arhitekture.

Dvaj grad je nekada buduć svetla daleko, ovaj grad bi mogao baš je. [EKV, zajedni]

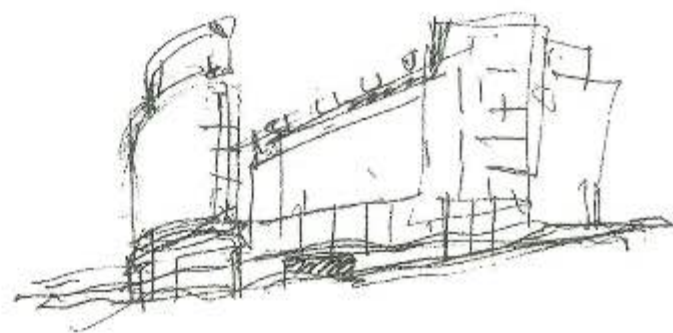
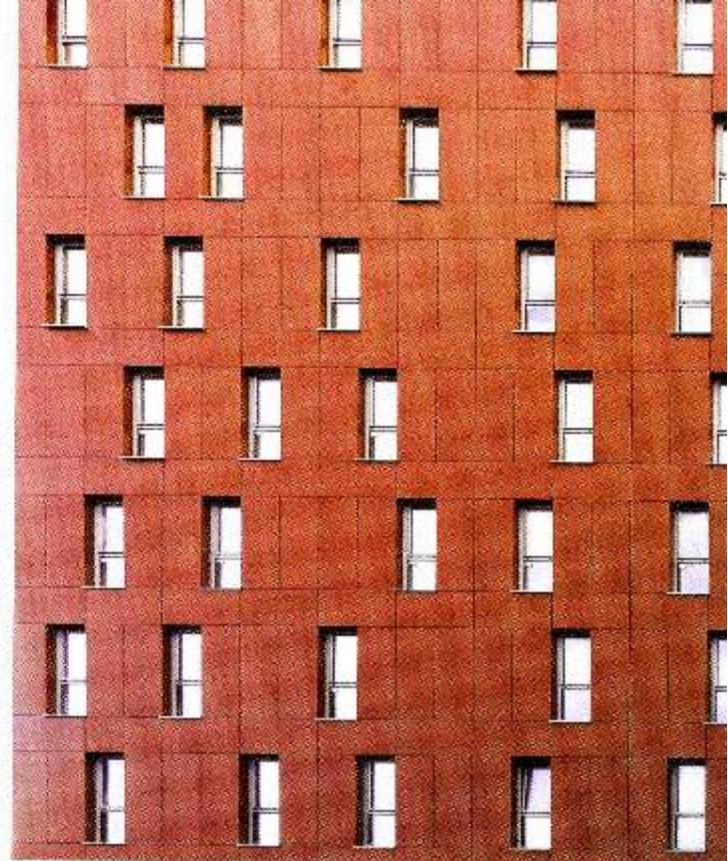
entries, located in New Belgrade. Transition has created a business place which is excluded from the spatial whole of the New Belgrade flat ground. The Sarragote of Life, (erage a Republic in New Belgrade (not created as a setting for shooting the film Mostovitski) is realized as the city's new happening, a sensation, a theme park, a new place to hang out in the city using taxpayers' money. It's miserable. In a half-devastated condition, now it looks like an abandoned slum-stage, a Potemkin village of failed policies. And who cares?! The phantom of Aqua Park, a theme amusement park, which was built, abandoned, disappeared without a trace even before they started walking on it, instead of the promised 11 swimming pools, several dozen slides, the largest indoor swimming pool in Europe, the aqua park of your dreams, New Belgrade Block 44 has been a place of construction disgrace for almost a decade. The grids, garbage dump, and the sticky skeleton of a never finished building have become a gathering place of the homeless. Stinky buildings – stinky estates. On the outskirts of New Belgrade, the city investors have built stinky buildings using ahead prison which emits an unbearable stench, thus poisoning their tenants and residents. A suspicious competition with a suspicious first prize has created even more suspicious results as the unsuspecting citizens of a scary and general danger to basic facts that immediately poison their tenants, customers and their children is truly a phenomenon. New estates/into housing rubbish: the estate on the site of the former Stjepa Stepanović barracks in Veždavcu/Banjici, brings primitive, coarse relations that are far below any architectural and urban standard. The absolutely worst by typology, monofunctional, composed of a few, repeated, residential blocks, without complementary housing facilities, kindergartens, or schools. Destruction of conversion. Bujan Kovačević: *Clorwinds of two buildings and two blocks is actually a symbol of Serbian statehood; the concrete buildings on the M1 of the Government of Serbia, the second is the Ministry of Foreign Affairs, opposite is the building of the Ministry of Defense and the General Staff, one empty of course, and seriously damaged beyond repair. They weren't destroyed, they are ruined. What is worse, with the approval of some of the cultural institutions and protection of cultural heritage. In a normal country, one would have been long ago changed as a government representative who publicly advocates the destruction of denoted monuments. "Destruction of an imagination view. Mostovitski of Zaha Hadid are proposed to be built on one side of the Bely side. Further, one specimen of Sou Fujimoto on its other side. The only true monument of the past, the Belgrade Fortress, is in the appropriation of visits and excursions. This has already happened on the site of the monument protected Old Mill and BICZ building. They have no right to exist, to be visible. Further, on the monuments in the park, Daniel Harbour. After the handover, lead to the foreign investor and following the competition, nothing has happened for years. The evidence of a spatial and disgrace was sold, hardly was listed cultural monument, the thermal power plant Power and light, the affine waters. The protection of the building in Anđrićevom (in fact) did not exist, the building was demolished, the floor was built, covered in concrete from its foundations, with a totally different facade and materials. Ultimately, the institutional merger of architects, investors, protection institutions and the authorities which issued the license led to the demolition of another cultural monument. There is no memory of future. There is no more Avangarda, nor Utopia. Heterotopias of neo-futurism are the buildings, places of arranged, transigent, p-deficient, architecturally flat reality of self-people who do not compose a community, representing a substitute for the real, bourgeois, burmarked attitude towards ever unexpected and non-transparent future as a challenge. But such a stymied and arranged world of the wide-leaved spaces, with a hypernormalised being, is actually the world without control. Other and their new parts are still built without the grids and permits, although they are the products of the same oligarchies/modern heterotopias, dystopias, anti-utopias as appear on the sites of forever gone utopias, forever gone dreams of freedom, instead of being transformed into the future, the reality suffers from neurosis, a malice, produced by appropriations, exclusions, new partitions, substitutes, rewrites, strategies, realizations, urban slums, anomic with various weaknesses and shortcomings. Dejavu: visual assemblages of the images of permitted, neo-futurist situations are sequenced through quickly passing futures. A garbage dump is the collect and of trash of a wasted function or wasted meaning [Šejka], the space of wicked identity, the space of decontextualization, separation and amnesia, having the role of segregating, the pieces of transition, with the necessary, long-term, feedback processes for decontaminating the pollution caused by poor marketing, poorly constructed and expensive park. Pointlessness, fragmentation, destruction and choice. [Švitar] asks the following question: Has our after-life already begun? By projecting our image into an imaginary space, we find ourselves where we are not, and we become who we do not exist, in the world of exclusion. With no architecture.*

This city was once casting its light/now only this city can look better. [EKV, together]

KATALOG / Catalogue

REALIZACIJE / Realisation
ARHITEKTURA / Architecture
ENTERIJER / Interior Design

a 02

arhitekt / architect

objekat / building

adresa / address

investitor / client

namena / programme

ovršina / surface

projekat / project

realizacija / built

Milan Vujović

Stambeno-poslovni objekat u bloku 11a, ZP3 u Novom Beogradu

Trčnjinog cveta 1, Beograd

Promo-media d.o.o.

stambeni i poslovni / residential and commercial

2 2800 m²

2007

2013

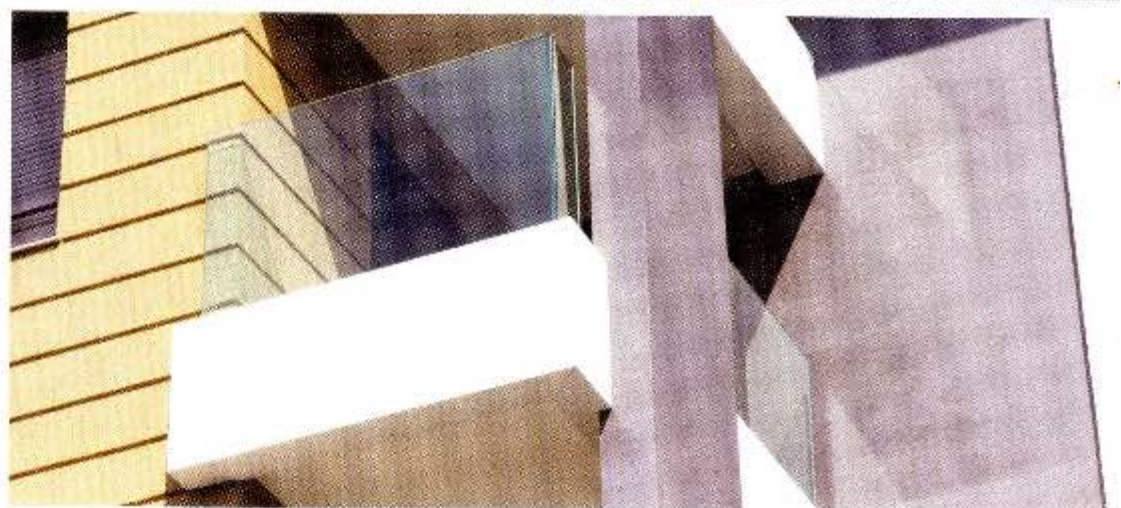

203

arhitekt / architects
objekat / building
adresa / address

investitor / client
namjena / programme
površina / surface
projekat / project
realizacija / built

Branislav Mitrović, Sinisa Jureković, Marina Šihalić
Univerzitetsko-naseljni blok 32 - opjelat: gh
između ulica: Bulevar WNO, A-a, Bulevar Umetnosti, U mladih brigada
i Bulevar Arsenija Čarnojevića
Fondacija za stanove mladih naučnika i umetnika
stambena / poslovna / residential and commercial
18660 m²
2004
2014

004

arhitekti / architects

objekat / building

adresa / address

namena / programme

površina / surface

firma / project team

projekat / project

realizacija / built

Nebojsa Bilbić, Boris Nitrović, Nataša Radovanović,
Jarko Radovanović

Stambeno poslovni objekat Skender Begova 27

Skender Begova 27

stambeni i poslovni / residential and commercial

2500 m²

Modular

2010

2015

405

arhitekt / architect
 objekt / building
 address / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 projekt / project
 realizacija / built

Andrej Kalamir
 Stambeno-poslovni kompleks 15. maj
 Ulica 15. maja 19, Koper, Slovenija / Slovenia
 Gostni podjetje Murska Sobota, d.o.o.
 stambena i poslovna / residential and commercial
 14252 m²
 2010
 2012

ao6

objekt / architect
objekat / building
namena / programme
površina / surface
saradnja / associate

projekat / project
realizacija / built

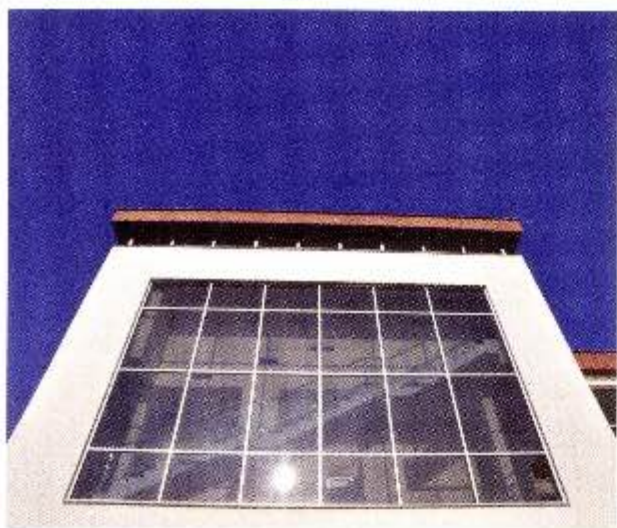
Vladimir Lovrić
Nulta kuća
stanovna i poslovna / residential and commercial
2020 m²
Ljiljana Redžević
Mišo Živanović dipl. građ. inž. – saradnik projektant
2013
2014

407

arhitekti / architects
objekat / building
adresa / address
investitor / client
namena / programme
površina / surface
projekat / project
realizacija / built

Sonjin Erbić, Jovan Jovanović
Kompleks Stan m lin
Bulevar Vojvode M Sica 15, Beograd
Soravia Group
hotelska poslovna / hotel and commercial
25.000 m²
2010
2012

a08

arhitekti / architects
objekat / building
adresa / address
investitor / client
namena / programme
površina / surface
projekat / project
realizacija / built
foto / photographer

Milena Kurdić, Aleksandra Videnić, Ksenija Vasilić
Adriks B i B izdavačka
Masarikova 1 B, Šibenik
Biblioteka Šibenska
Biblioteka / library
202 m²
2006
2015
Mina Kordić d.o.o.

009

arhitekti / architects
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 saradnici / associate
 projekt / project
 realizacija / built
 foto / photographer

Kosta Mijić, Dardo Mijić
 Poslovni kompleks Sinagoga
 Stuparski put BB
 Sinagoga d.o.o. Sombor
 poslovni objekat sa magacinom / office building with warehouse
 3800 m²
 Vlada Janjetović et al.
 2013
 2014
 Relja Ivanić

010

arhitekt / architects
objekat / building
investitor / client
namena / programme
površina / surface
projekat / project
realizacija / built
autori originalnog dela /
original author

Tatjana Purić Zalircski, Ivana Krasojević, Jelena Mišević
Uoprednja i rekonstrukcija Malog pozorišta "Duško Radović"
Gradska uprava Grada Beograda, Agencija za investicije i stanovanje
pozorište / theater
2075 m²
2011
2012

Ivan Antić (1923–2005)

011

arhitekti / architects

objekat / building

adresa / address

investitor / client

namena / programme

površina / surface

projekat / project

realizacija / built

Radorija (Šahetić), Anđraš Lukoš, Mi (ivo) Đajić
Kulturni centar "Collegium Hungaricum Belgrade"

Eračanička 14, Beograd

R.E. FOUR d.o.o, Novi Sad

kulturni centar ambasade Mađarske – odeljenje za kulturu /
Cultural Center of the Embassy of Hungary - Department of Culture

1317 m²

2013

2014

a12

arhitekti / architects
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 firma / project team
 saradnici / associate
 projekat / project
 realizacija / built
 foto / photographer
 autori izvornog dela /
 original authors

Dijana Novaković, Aleksandra Nikitić, Maja Trbović, Dušan Nenadić
 Objekat: C1 Objekat: D Terra Panonica Experience Point | Terra Panonica
 Svetog Save 25, Makelj
 Terra Panonica d.o.o.
 Univerzalna radionica / universal workshop
 791 m²
 Studio AUTORI
 Ljiljana Rodić-Bodrić, Đorđe, Dragana Nikolić, Ivan Nikolić
 2014
 Relja Ivančić
 Aleksandra Rapnić, Branislav Kostović, Alen Španić

013

arhitekti / architects
 arhitekta / architect
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 saradnici / associates
 projekat / project
 realizacija / built

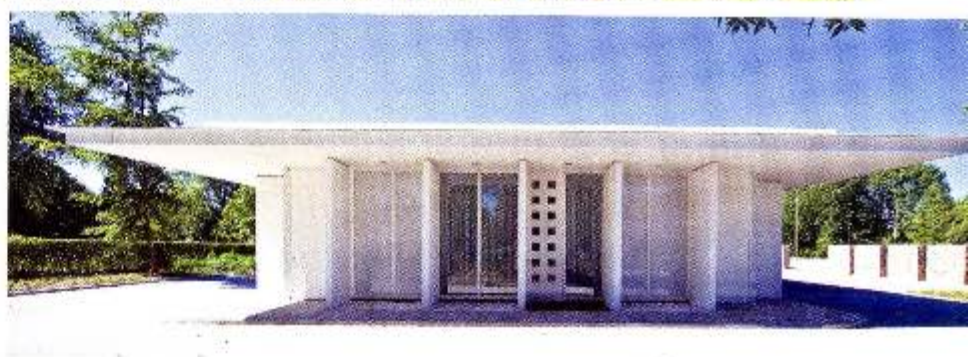
Mihailo Timotijević, Miroslava Petrović Belužđić
 Regionalni centar industrijskog nasleđa – Grad Nišava
 Senjaki rudnik
 Delegacija Evropske unije u Republici Srbiji
 vizitorski centar – muzej ugljarstva / visitors centre – Museum of Coal Mining
 2020 m²
 Nenad Sekulovac, Dejan Mitov, Dragana Mojsilović
 2011
 2014

014

arhitekti / architects
 projekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 projekat / project
 realizacija / built

Dejan Mišić, Jelena Mitrović, Krista Radčević
 Tarkett Academy
 Industrijska zona bb, Bačka Palanka
 Tarkett d.o.o.
 izložbeno-odukativna / exhibition and educational
 4000 m²
 2013
 2014

a15

arhitekti / architects
objekat / building
adresa / address
investitor / client
namena / programme
površina / surface
saradnici / associate

projekat / project
realizacija / built
foto / photographer

Mirko Toporović, Ton Voets
Kapele uz groblje Achterambacht
Achterambachtseweg 8h 3342 LB Hendrik-Ido-Ambacht, Holandija / Netherlands
Opština Hendrik-Ido-Ambacht
kapelo - javni objekat / chapel - public building
453 m²

Tineke Smeiders, Theo Wulfraat & Partners BV - konstrukcija,
LB? Lichtveld Buis & Partners - konsalting, učešće u oblasti građevinske fizike, a kustike izvošt te od požara
Werkendam de Klerk - izvođač radova, Boonstoppel Engineering - instalacije
2008-2011
2011-2013
John Lewis Marshall

a16

arhitekt / architects
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 nameni / programme
 površina / surface
 saradnik / associate
 projekat / project
 realizacija / built

Maja Pintrović, Jelena Milišević - spoljno uređenje
 Osnovna škola
 Generala Štefanika E, Voždovac, Beograd
 Sekretarijat za obrazovanje i deciju zaštitu
 obrazovna za 720 učenika / educational
 6115 m²
 Radovan Radanović inž. / am
 2013
 2014

017

arhitekt / architects

objekat / building

adresa / address

investitor / client

namena / programme

pcvšina / surface

projekat / project

realizacija / built

Boris av Petrović, van Rašković, Aleksandar Tomić,
Nada Jelić, Nikola Stojčević, Ilija Ostojčić, Anđelka Murić
Kombinovana dečija ustanova – obdanište
Vojvodanska ulica, Blok E1, Novi Beograd
Grad Beograd, Agencija za investicije i stanovanje

obdanište / kindergarten

2370 m²

2011

2014

a18

arhitekt / architect
objekat / building
adresa / address
investitor / client
namena / programina

suradnici / associates

projekat / project
realizacija / built

Vlaca Slavica
Centar za osobe ometene u razvoju, Sekspirova 8
Sekspirova 8, Beograd
Grad Beograd
centar za osobe ometene u razvoju / center for people
with developmental disabilities površina / surface
2295,5 m² [objekat A] + 1220 m² [objekat B]
Nataša Lazarović arh, Vesna Knežević arh,
Jelena Milošević arh, Zedovan Radonović arh,
Sara Bičević arh, CIP Saobraćajni institut
2012
2015

019

arhitekt / architect
objekt / building
adresa / address

investitor / client

namena / programme

površina / surface
saradnici / associates

projekat / project
realizacija / built

Jovan Mitrović
Školska (iskol) turna sala
Miloša Obrenovića broj 153,
Obrenovac
BO Obrenovac, javno
preduzeće za izgradnju
Obrenovca
sport i rekreacija / sport and
recreation
950 m²
Vuk Lukić d.o.o. – saradnik
projekant, Milena Tokić d.o.o.
saradnik projekant,
Miloš Miličević d.o.o. –
saradnik projekant,
Aida Hadžiahmetović d.o.o. –
saradnik projekant

2011
2015

820

arhitekti / architects
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 firma / project team
 projekat / project
 realizacija / built
 foto / photographer

Milica Lopčić, Vojislav Lopčić
 JA Art location studio
 ul. Kneževske, Beograd
 Jan Hugster doc
 studio
 105 m²
 Lopčić - Lopčić arh.
 2014
 2014
 Milica Lopčić

a21

arhitekti / architects
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 timo / project team
 projekat / project
 realizacija / built

Atelier Kaštelan, Miris av. Kaštelan, Marjan a. Kaštelan
 Stambeni objekat Gospodera Vučića 70
 Ulica Gospodera Vučića 70, Beograd
 Beomarkot d.o.o.
 stambena / residential
 800 m²
 Atelier Kaštelan
 2012
 2014

022
 arhitekti / architects
 projekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 firma / project team
 projekat / project
 realizacija / built

KontraStudio Niš: Miroslav Stanković, Zoran Nikolić, Mirta Nikolić
 Stambena zgrada KM
 Kraljeva Marka 5E, Niš
 Đačević d.o.o., Niš
 stambena / residential
 3000 m²
 KontraStudio Niš
 2013
 2014

a23

arhitekti / architects
objekat / building
adresa / address
investitor / client
namena / programme
površina / surface
projekat / project
realizacija / built
foto / photographer

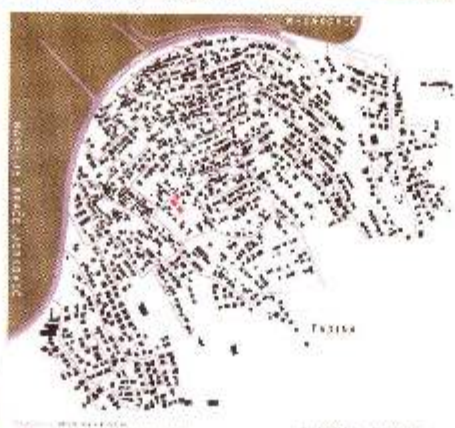
Branka Stojković
Prirodna kuća u N.S.
Igmanska Bg, N.S.
Porodica Stojković
porodična kuća / family house
430 m²
2012
2012
Miroslav Lavrenčić

STAVRENI DOKUMENT I
PROJEKCIJSKI I IZVEDBENI 2013-2014

STAVRENI DOKUMENT I
PROJEKCIJSKI I IZVEDBENI 2013-2014

STAVRENI DOKUMENT I
PROJEKCIJSKI I IZVEDBENI 2013-2014

824
arhitekti / architects

objekat / building

adresa / address

investitor / client
namjena / programme
površina / surface
saradnici / associate

projekat / project
realizacija / built

Notarija Ristenović, Zoran Ivković,
Milan Šoanjević
Projektovanje na Padini... stambena
zgrada
Ulica Ivana Babića ba, naselje Pacina,
Zvezdara
Efekturno d.o.o.
stambena / residential
720 m²
Petar Smiljanić dia –
saradnik projektant
2013
2014

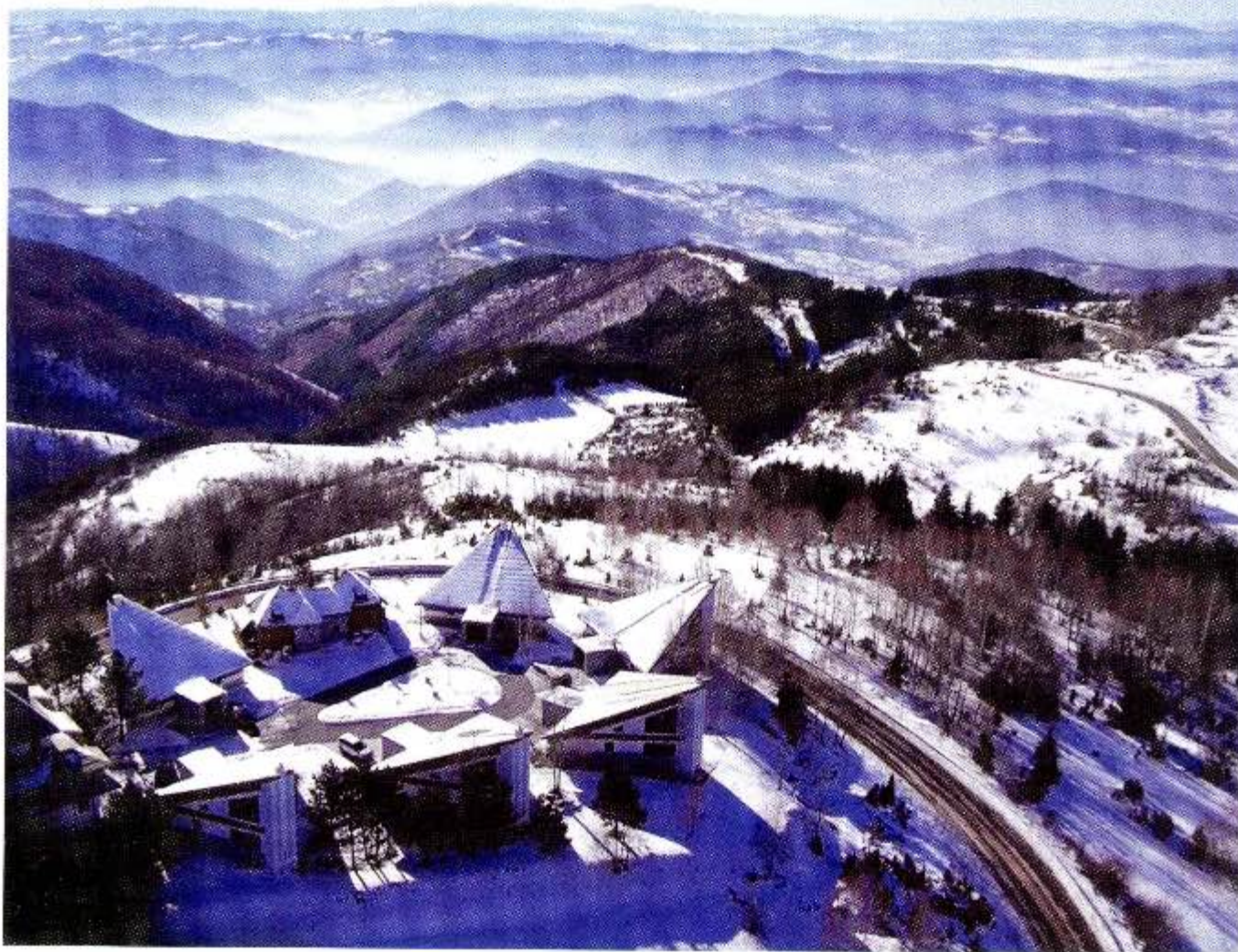
a25

arhitekti / architects
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme

ovršina / surface
 saradnici / associate

projekat / project
 realizacija / built

Anja Ivona Milić, Zorica Penješki, Žanka Ratković
 Stambeni objekat na Zlatiboru
 Čajetina, Zlatibor
 Bojan Mladen Džuvelo-ković
 stambeni objekat u turističkoj zoni / residential building in
 tourist zone
 1000 m²
 Duboimir Brković – 3D vizualizacija
 Tamir Muspahić – 3D vizualizacija
 2014
 2015

a2b

arhitekti / architects
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 projekat / project
 realizacija / built

Svetlan Lekić, BLAGOJA PEŠIĆ
 Apartmanski kompleks Vidik, Kopanik
 Kopanik
 Space Age d.o.o.
 apartmanski kompleks / apartment complex
 5,40 m²
 2007
 2013

a27

arhitekti / architects
 objekat / building
 adresa / address
 investitori / clients
 namena / programme
 površina / surface
 projekat / project
 realizacija / built
 foto / photographer

Derde Stojanec i, Vladimir Pavlović, Milutin Čerović
 Kuća na Kopačniku
 Kopačnik – Vikend naselje
 Vladimir Pavlović i Milan Vučković
 stambena / residential
 1.23 m²
 2010.
 2014.
 Ana Kostić

a28

arhitekti / architects
 objekat / building
 adresa / address
 namena / programme
 površina / surface
 firma / project team
 saradnici / associate
 projekat / project
 realizacija / built

Studio Sinestezia: Ana Vitezalo Schenk, Ivana Nunković, Julija Jovanović, Jovana Njetić
 UP house
 Herceg Novi, Crna Gora / Montenegro
 stambena / residential
 30 m²
 Studio Sinestezia
 Milen Štibančević – 3D vizuelizacija
 2012
 2012

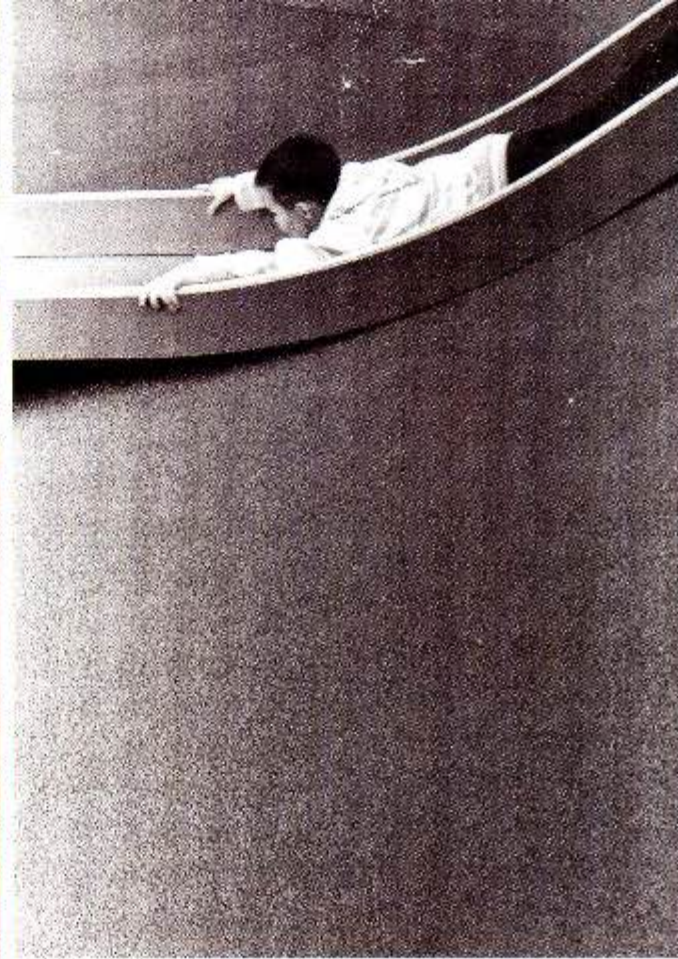

429

arhitekti / architects
objekat / building
adresa / address

investitor / client
namenat / programme
površina / surface
kautor / co-author
projekat / project
realizacija / built
foto / photographer

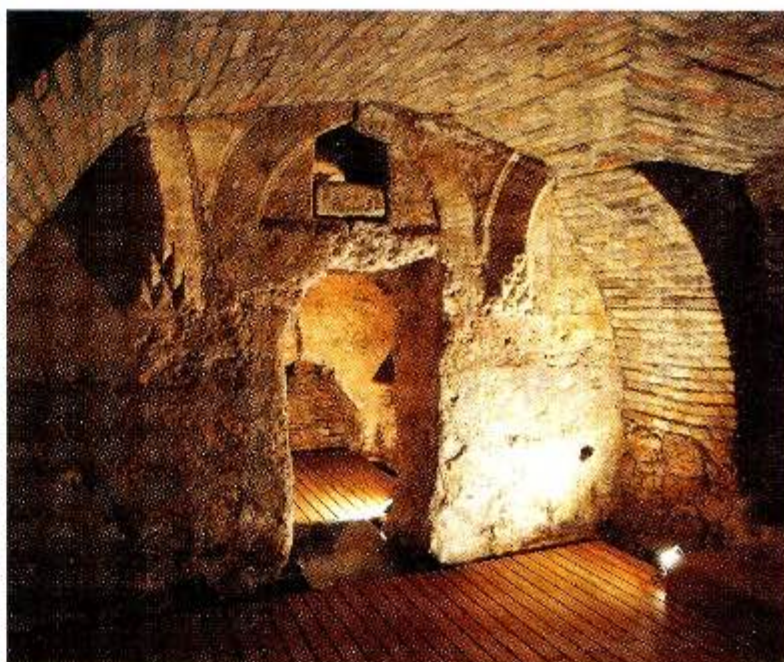
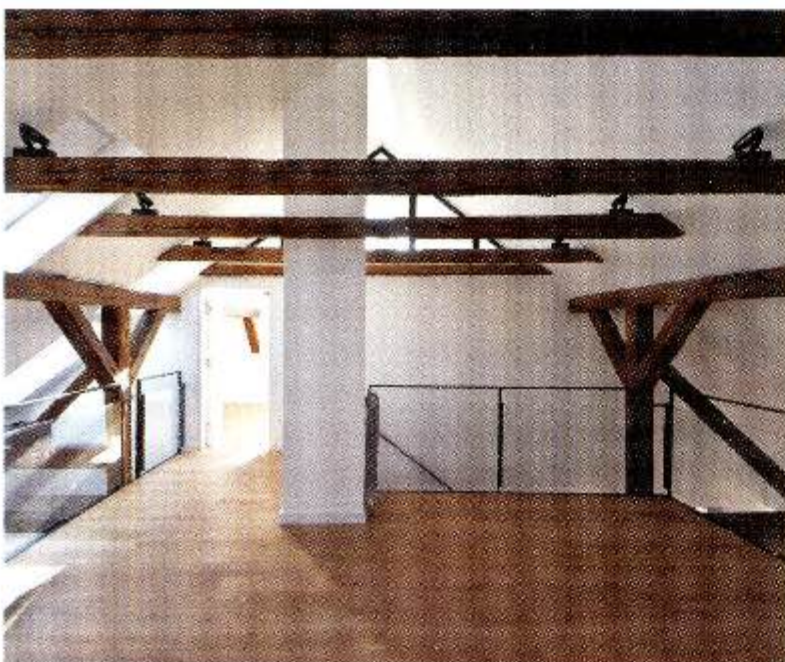
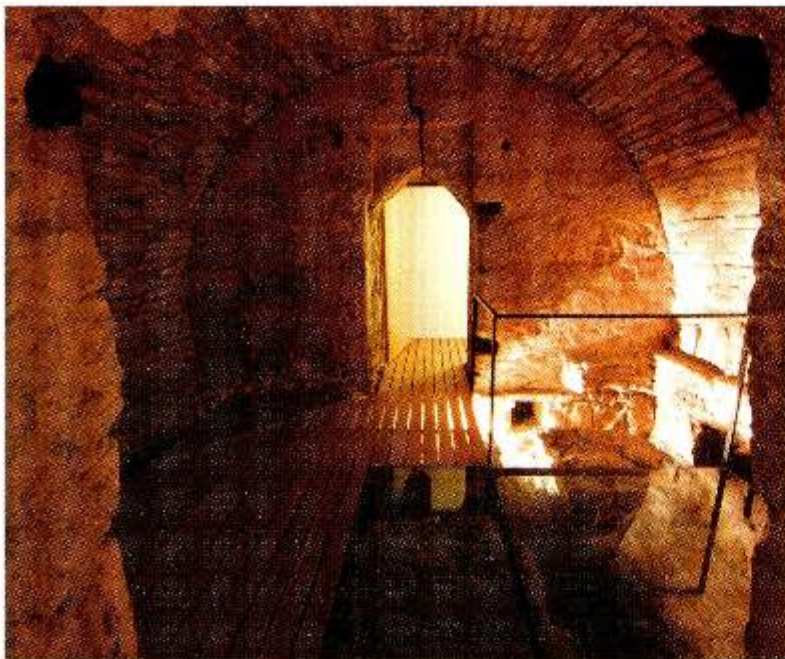
Ivana Rajković
kuća u Polju
Jib brok-ujolina br8, dijevi kot, parcela 3729 - 3730
KO. Polje, Bar, Crna Gora / Montenegro
Dragan Karanikić
stambena / residential
69 m²
Nevenka Rajković
2013
2014
Nevenka Rajković dia

a30
arhitekti / architects

objekat / building
namena / programme
površina / surface
firma / project team
projekat / project
realizacija / built

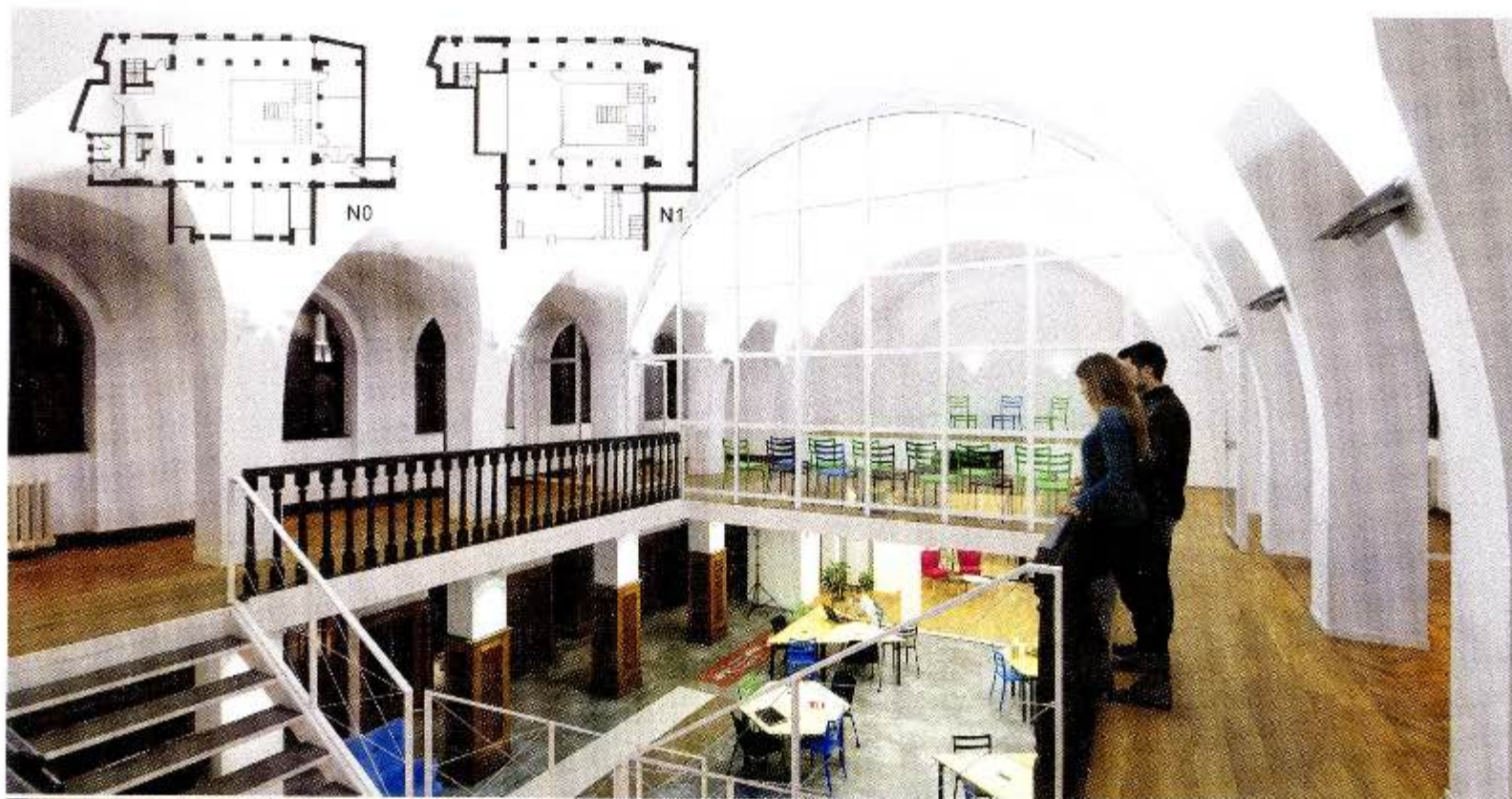
MADA Architecture Studio:
Nikola Andonov, Milan Dragić, Olgica Lazarević, Aleksandar Ristić,
Stefan Stojanović
Kalemegdan Playground
dečje igralište / playground
780 m²
MADA Architecture Studio
2013
2013

e03

arhitekt / architect
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / clients
 namena / programme
 površina / surface
 projekat / project
 realizacija / built

Wladimir Lojanica
 Winarija Acumicum, Staro Sirokamenje
 Ulica Dositeja Obradovića 3, Staro Sirokamenje
 Milan i Snežana Spasić
 stambeni i poslovni / residential and commercial
 625 m²
 2012
 2013

004
arhitekti / architects

objekat / building
adresa / address
investitor / client
namena / programme
površina / surface
firma / project team
projekat / project
realizacija / built
foto / photographer

Ured studio:
Bojana Merkušić, Nikola Miširović, David Bilobrk,
Ivana Levremović, Hršćina Stojanović
Zajednički radni prostor – Impact Hub Be grade
Makodonska 21, Beograd
Impact Hub Be grade
poslovni prostor / commercial
5.000 m²
Ured studio
2014
2014
Relja Ivančić

e05

arhitekti / architects

objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 firma / project team
 projekat / project
 realizacija / built
 foto / photographer

Petokrokar

Aleksa Bijelov C, Vilića Maksimović

Dizajn inkubator NOVA ISKRA

Gavrila Principa 23, Beograd

Dizajn inkubator NOVA ISKRA

multifunkcionalni radni prostor / multifunctional workspace
 450 m²

Petokrokar – društvo za prostorno i grafičko oblikovanje

2012

2012

Bojana Ivančić

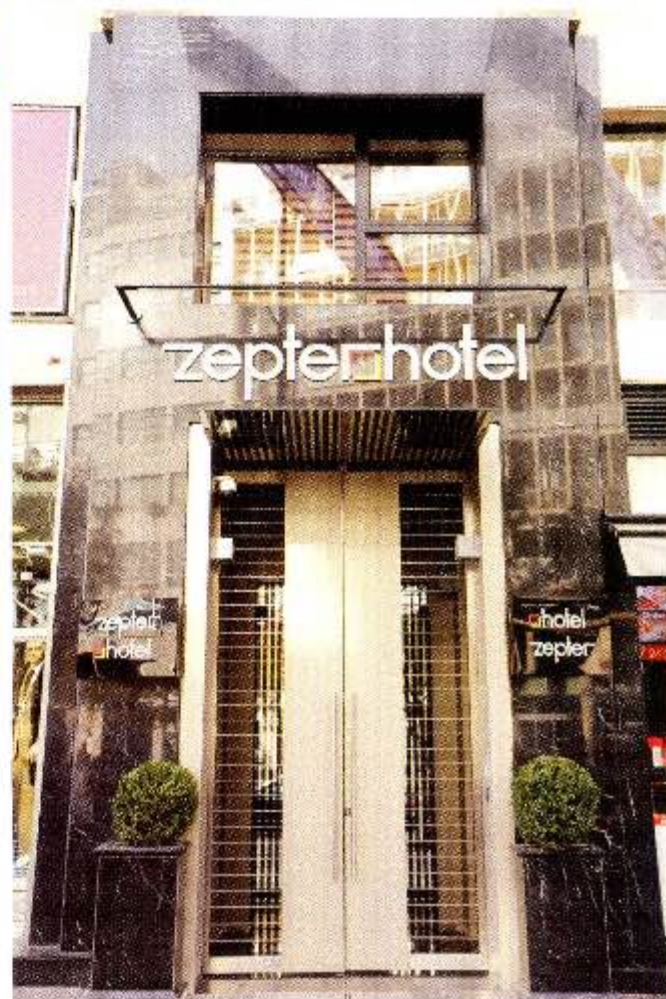
eo6

arhitekt / architect
 objekt / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme

površina / surface
 koautor / co-author
 saradnici / associates

projekat / project
 realizacija / built
 foto / photographer

Milena Vukmirović
 Kuća ljudskih prava i demokratije
 Kneza Miloša 2, Beograd
 Kuća ljudskih prava i demokratije
 multifunkcionalni prostor za rad pet nevladinih organizacija /
 multifunctional space for the work of five NGOs
 700 m²
 Stanišlav Mirković dipl. inđ. dizajner
 Maja Milošević inđ. arh. – saradnik na projektu
 Romanja Vuković inđ. arh. – saradnik na projektu
 2012
 2014
 Marko Ilić

e07

arhitekt / architect
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 koautor / co-author
 saradnici / associates
 projekat / project
 realizacija / built
 autor originalnog dela /
 author of the original work

Dušan Tešić
 Zepter Apart Hotel
 Terazije 10, Beograd
 Zepter Srbija
 hotel
 4000 m²
 Dušanka Vučenović i/a
 Boran Grgić i/a, Manja Krsić i/a, Sanja Vukosavljević i/a
 2014
 2014
 Borislav Erdeljević

e08

arhitekt / architect
 objekat / building
 adresa / address
 namena / programme
 površina / surface
 firma / project team
 projekat / project
 realizacija / built

Anja Ivana Milić
 Entenjer restorana / RUSSIA La Piazza
 Beton hala, Karadjordjeva 2-2, Beograd
 ugostiteljski objekat / restaurant
 350 m²
 Arhipro
 2012
 2012

eog

arhitekt / architect

objekat / building

adresa / address

investitor / client

namena / programme

podrština / surface

projekat / project

realizacija / built

foto / photographer

Vesna Čagić, Milicaević

Restoran "Legend"

Miloševska z.4, Beograd

Restoran "Legend"

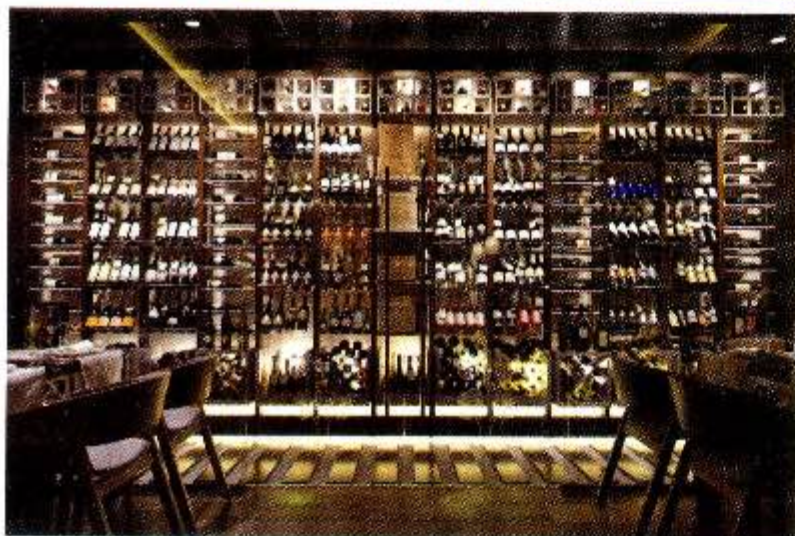
restoran / restaurant

300 m²

2014

2014

Reja Ivanic

e10
 arhitekt / architect
 objekt / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 saradnici / associates

objekat / project
 realizacija / built

Miljan Lukićević
 Wine bar & lounge - forest
 Erna Gara
 NTC d.o.o. NIKŠIĆ
 restoran / restaurant
 1200 m²
 Anđrija Žverčić – saradnik projektant,
 Manja Šušbotović – saradnik projektant,
 Goran Lukićević – saradnik projektant,
 Vera Hlipović – saradnik projektant
 2013
 2014

011

arhitekti / architects
 objekat / building
 adresa / address
 namena / programme
 površina / surface
 firma / project team
 projekat / project
 realizacija / built

Nenad Fokić, Ljilica Bigović, Sanja Prodanović
 Terminal gastro bar
 Bore Stankovića 17, Vračar, Beograd
 restoran / restaurant
 550 m²
 A4 Studio
 2014
 2015

e12

arhitekti / architects

objekat / building

adresa / address

namena / programme

površina / surface

firma / project team

saradnik / associate

projekat / project

realizacija / built

foto / photographer

Studio AUTORI: Dijana Novaković, Aleksandra Nikić,
Maja Trošević, Dušan Nenadić

100

Brade Kramarčević 6-8, Beograd

klub / club

120 m²

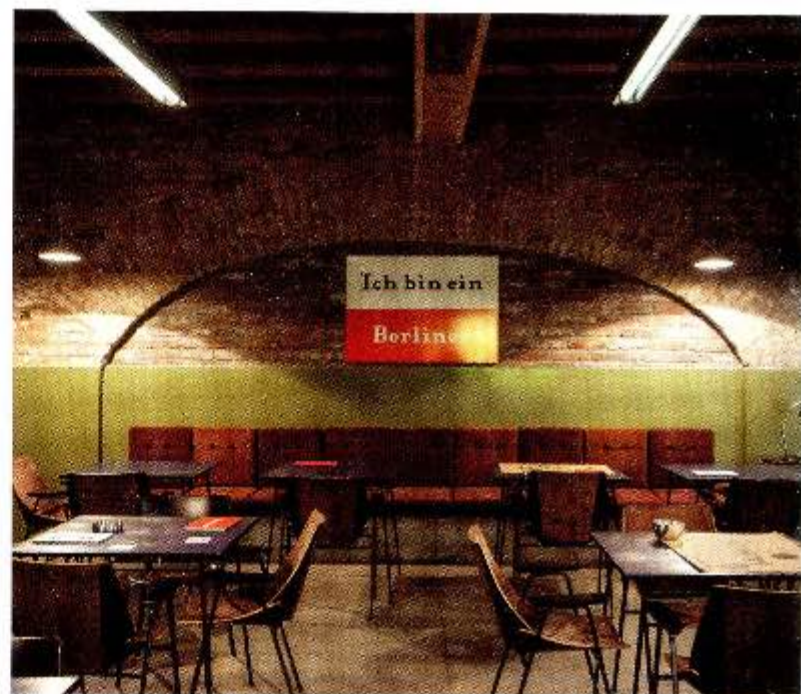
Studio AUTORI

Branislav Ristović dio – saradnik projektant

2012

2012

Reja Ivanović

013

arhitekti / architects

objekat / building

adresa / address

namena / programme

podrština / surface

firma / project team

projekat / project

realizacija / built

foto / photographer

Studio AUTOR : Dijana Novaković, Aleksandra Nikšić,
Maja Trbović, Dušan Nenadić

Berliner

Braće Krišmanov 6-8, Beograd

bar, pivnica / bar, pub

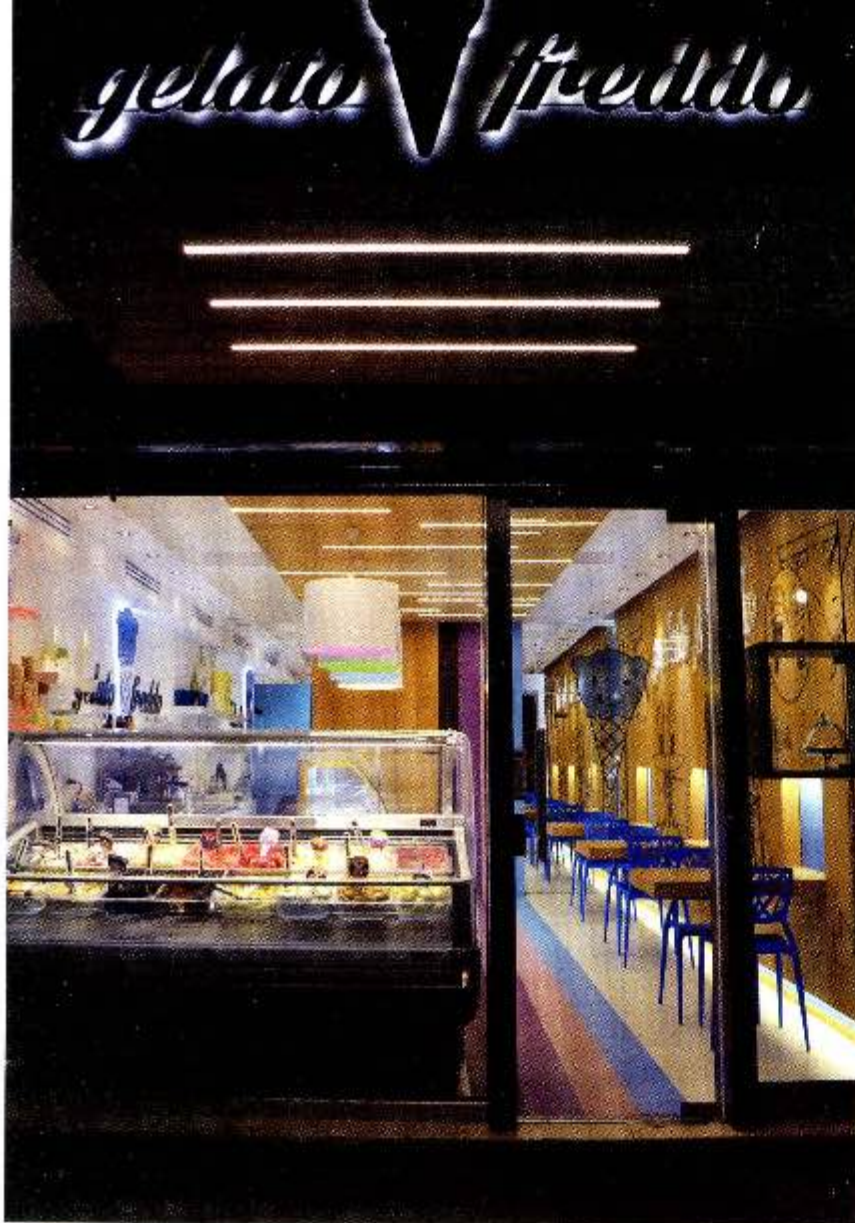
100 m²

Studio AUTOR

2014

2014

Relja Vanić

e14

arhitekti / architects

objekat / building

adresa / address

namena / programme

površina / surface

projekat / project

realizacija / built

Vladimir Terbov i Tejan Mišević dipl. dizajneri interijera,
Marko Randelov i

Poslastice Carnice Gelato Freddo

Koste Elavinačeva, Senjak, Beograd

poslovnica / commercial

40 m²

2014

2014

015

arhitekt / architect
objekat / building
adresa / address
namena / programme
površina / surface
kvadrati / sq. meters
autor / author
saradnik / associate
projekat / project
realizacija / built

Andreja Budevac
Stock Coffee
Niš
kafeterija / cafeteria
105 m²
Saša Budevac i
Mijana Prnjatović
2014
2014

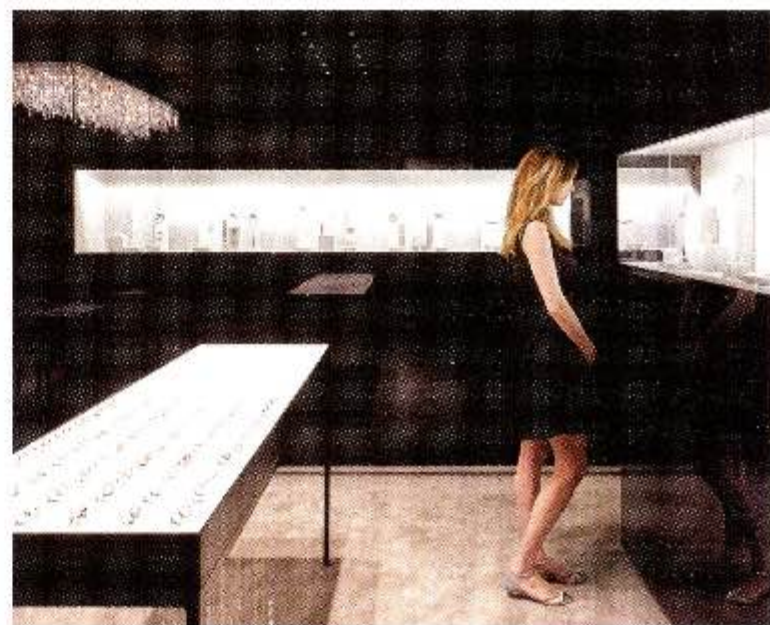

e16

arhitekt / architect
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 saradnici / associates
 projekat / project
 realizacija / built

Zoran Ljubičić
 Interijer Showroom-a Petre Geršve Petrović – Beograd
 Jirskočka 7, Beograd
 Petre Geršve Petrović
 showroom satova i nakita / showroom of watches and jewelry
 88 m²
 Ivana Štulačić, Bojana Hladović i dr.
 2014
 2014

017

arhitekti / architects

Milica Milivojević

Milena Polić

objekat / building

Zlata Personal

adresa / address

Hotel Hyatt Regency Beograd, lokal br.10,
Milentija Popovića 5, Beograd

investitor / client

Zlata Personal

namena / programme

poslovna / commercial

površina / surface

37 m²

projekat / project

2014

realizacija / built

2014

e18

arhitekt / architect
 objekat / building
 adresa / address
 namena / programme
 površina / surface
 projekat / project
 realizacija / built
 foto / photographer

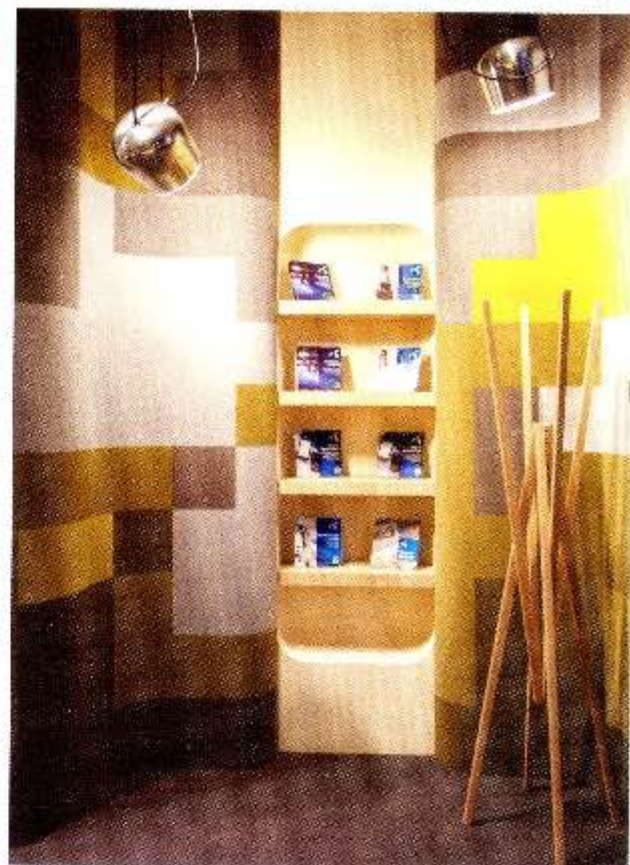
Ćirna Meravić
 Enterijer lokale Graffiti Shoes
 Kralja Petra 46, Beograd
 butik ženske obuće / boutique
 25 m²
 2014
 2014
 Belja Ivanic

e19

arhitekt / architect
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namena / program
 površina / surface
 projekat / project
 realizacija / built
 foto / photographer

Marko Bazarovski
 Leiner Business Expo
 Omladinskih brigada 60, Beograd
 Telekom Srbija
 prostor za prezentaciju / presentation space
 65 m²
 2014
 2015
 Ivan Zupanc

e20

arhitekt / architect
 projekt / building
 adres / address
 investitor / client
 naziv / program
 površina / surface
 firma / project team
 projekt / project
 realizacija / built

Nikola Martinović
 Whitepages european head office Budapest
 Madach Imre Utca, 1025, Hungary
 Whitepages
 poslovni prostor – kancelarije / commercial offices
 360 m²
 N-MARIN projekt
 2013
 2012

e21

arhitekti / architects
objekat / building

Milica Borović, Mijena Jović, Jovana Dimitrijević
Idejni arhitektonsko rešenje enterijera Biblioteke Instituta za
molekularnu genetiku i genetičko inženjerstvo Univerziteta u
Beogradu

adresa / address
investitor / client

Ulica Vojvode Stepe 447a, Beograd
Institut za molekularnu genetiku i genetičko inženjerstvo
Univerziteta u Beogradu / Arhitektonski fakultet Univerziteta u
Beogradu

namena / programme

prostor za rad, predavanja, konferencije i prezentacije radova /
space for work, lectures, conferences and presentation of works

površina / surface
projekat / project
realizacija / built

96 m²
2013
2014

e22

arhitekti / architects
objekat / building
adresa / address
namena / programme
površina / surface
projekat / project
realizacija / built

Dejan Mitov, Jelena Vitov, Kristo Radovanović
Stari za dvoje arhitekata
Dušana Vasićeva 24, Novi Sad
stambena i poslovna / residential and commercial
40 m²
2012
2013

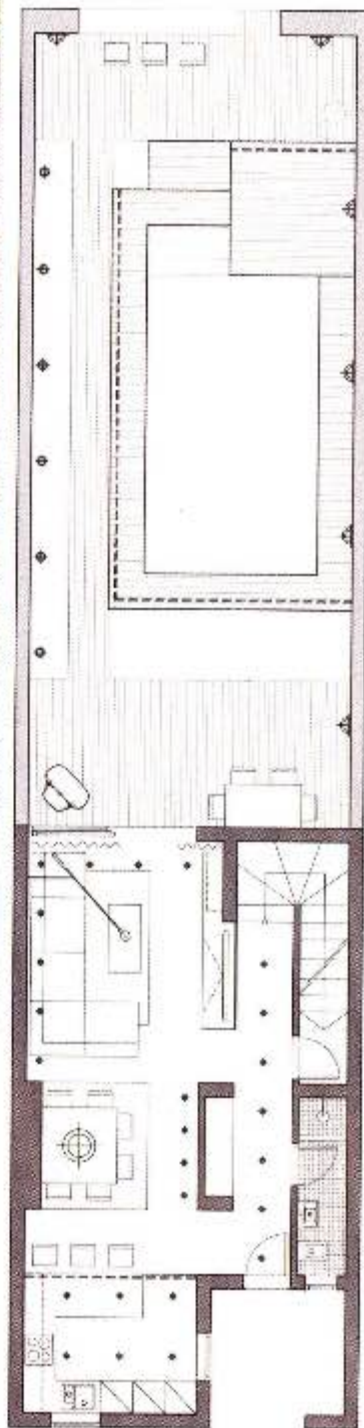

023

arhitekt / architect
 objekat / building
 adresa / address
 namena / programme
 površina / surface
 koautor / co authors
 projekat / project
 realizacija / built
 foto / photographers

Milena Kordić
 Dizajn stana / Custom design apartment
 Frankfurter Allee 6, Berlin, Nemačka
 stanovanje / residential
 40 m²
 Enes Muhić slikar / dizajner enterijera, Ksenija Vasiljević
 2013
 2014
 Enes Muhić, Gero Steiner

024

arhitekt / architect

objekat / building

adresa / address

namena / programme

površina / surface

firma / project team

projekat / project

realizacija / built

Aleksander Šovkić

Kuća uniziluzi sa malim bazenom

Ulica Koste Novkovića 2a, Zvezdara, Beograd

stambena / residential

140 m²

Studio Šovkić

2012

2012

e25

arhitekti / architects

objekat / building

adresa / address

namena / programme

površina / surface

firma / project team

saradnik / associate

projekat / project

realizacija / built

foto / photographer

Studio Sinestezia: Ana Zariželo Schenk,
Ivana Nenković, Julija Jovanović, Jovana Miletić

1112

Dositejeva ulica, Dugo Selo

stambena / residents

130 m²

Studio Sinestezia

Milan Erubanović – 3D vizualizacija

2014

2014

Reja Ivanić

e26

arhitekti / architects
objekat / building

adresa / address
investitor / client
namena / program
površina / surface
projekat / project
realizacija / built
foto / photographer

Bojana Šuraković, Igor Stepančić, Irina Stepančić
Arhitektura izložbe / Exhibition design SRBIJA 1914
povodom obeležavanja stogodišnjice Prvog svetskog rata
Istorijski muzej Srbije, Tigar, Nikola Pašića 11, Beograd
Istorijski muzej Srbije i Vojni muzej
izložbena / muzejska / exhibition
900 m²
2014
2014
Vladan Đelić

EKSPERIMENT I ISTRAŽIVANJE / Experiment and Research

ei02

amitek / architect
 eksperiment / istraživanje /
 experiment and research
 adresa / address

investitor / client

površina / surface
 saradnici / associates
 projekat / project
 realizacija / built [made]

Branko Stanojević

Izložba Biskopa / exhibition
 Parking kod dolaznih perona BAS, Parking Beton halt,
 Teren na Kalemegdanu

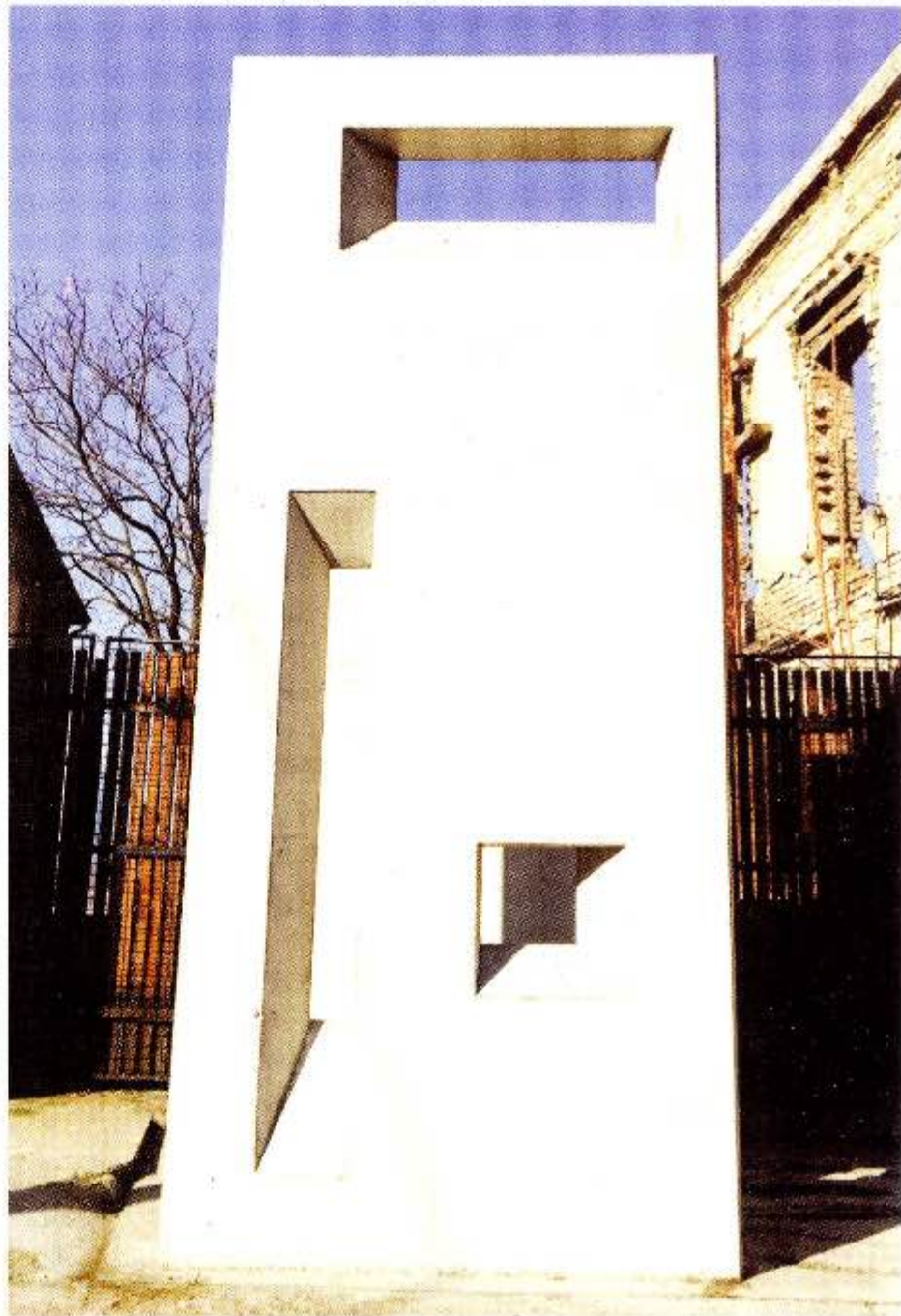
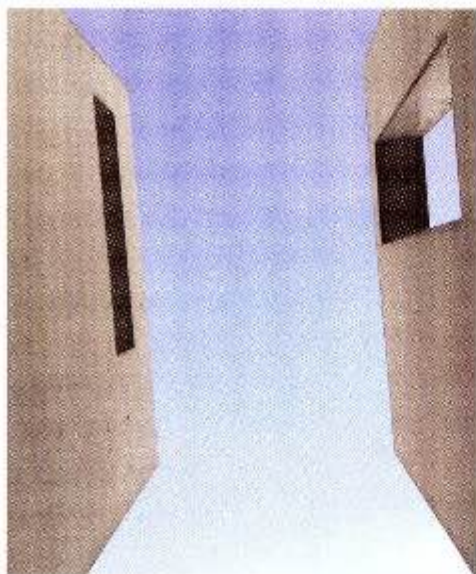
Internacionalni filmski festival o ljudskim pravima
 "Human D-Street"

11000 m²

Aleksandra Kovačević, Nikola Bekić

2014

2014

e103
 arhitekti/architects
 eksperiment i istraživanje /
 experiment and research
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 saradnici/associates
 projekat / project
 realizacija / built [made]

Ana Korica Šiljić, Konstantina Marsonić

Spomenik žrtvama Holokosta u kamionu "Dušegupka"
 Ulica Braće Križmanović 4, Beograd
 Opština Savski Venac
 javno spomen-obeležje / public memorial
 5 m²
 Frini&Sopich, Bijana Ercegović, Harceri – izvođač
 2012
 2014

ei04

arhitekti / architects

Ivan Šušteršič

Đorđe Kraka, Meksia Bijelović, Milica Maksimović

eksperiment i istraživanje /

experiment and research

adresa / address

namena / programme

površina / surface

projekat / project

realizacija / built (maced.)

foto / photographer

Tijumfalna kapija

Galonija E.U., Knez Mihailova 53, Beograd

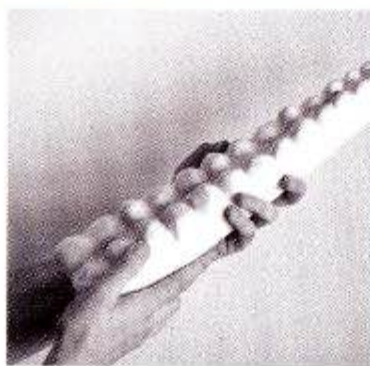
umetnička izložba / art exhibition

88 m²

2014

2014

Beja Ivančić

eios

kustos / curators

izlagač / exhibitors

nastavnici / academic staff

postujući kritičari /

guest critics

recenzenti / reviewers

eksperiment i istraživanje /

experiment and research

adresa / address

namena / programme

ovršina / surface

projekat / project

realizacija / built (mode)

Vladimir Milenković, Snežana Vesnić, Jelena Mitrović, Davor Erš, Mila Mujšilović, Stefan Stojanović, Sonja Dedić, Luka Mladenović

Aleksandra Bogdanović, Marko Samardžić, Stefan Gašporović, Dejan Todorović, Nikola Jovanović, Igor Sjeverac, Miloš Kostić, Raško Marić, Stefan Vasić, Aleksandra Vrcić, Bogdan Brdar, Natalija Puhnić, Marija B. elić, Nastasja Mitrović, Mihael Pročević

doc. dr. Vladimir Milenković, prof. dr. Vladan Bekić, doc. mr. Budimir Sucić, prof. Miroslav Tomotjević

prof. dr. Miroslav Samardžić, mr. Maja Bratuša

prof. Bronislav Mitrović, prof. dr. Ružica Rozović Stamenović

Almost transparent Blue / Plavo, gotovo prozirno

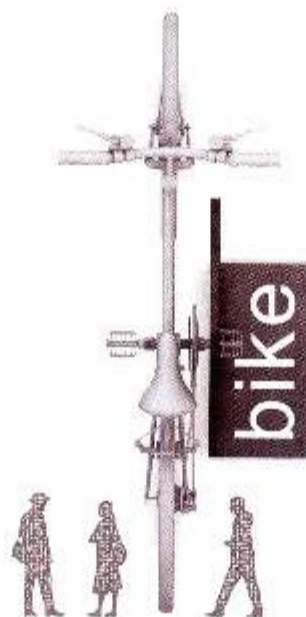
Malta

Izložba / Exhibition, Malta Design Week 2014, Fort St. Elmo, La Valletta

15 m²

2014

2014

ei05

arhitekti/architects
 eksperiment/istraživanje /
 experiment and research
 investitor/client
 namena/programme
 projekat/project
 realizacija/built [made]

Jasne Drakušević, Katarina Živković
 Čuvari
 Mikser festivala
 držač za bicikle/bicycle holder
 2014
 2014

e107

autor / author
eksperimenti / istraživanje /
experiment and research
namena / programme
površina / surface
saradnici / associates

projekat / project
realizacija / built [mace]

Branislav N. Lukić

Sekundarna arhitektura
pložba, stanovanje / exhibition, residential
6 m²
Doban Mladenović – [građitelj]
Nebojša Vasić – snimatelj i fotograf
Vesna Grob – video montažer

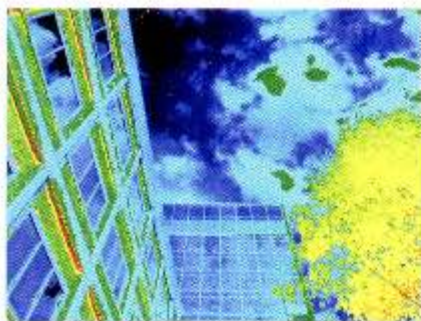
2013
2013

1366: one hour eight minutes per cent
 water has seven, two thousand four hundred
 three courses per to leg six six

Latitude: fifty-one degrees thirty minutes twenty-four seconds north
 Longitude: zero degrees one minute fifty-one seconds west

Latitude: fifty-one degrees thirty-one minutes seventeen seconds north
 Longitude: zero degrees four minutes fifty-seven seconds west

229: three hundred eighty particles per cubic cent

Latitude: fifty-one degrees thirty-one minutes zero seconds north
 Longitude: zero degrees five minutes thirty-seven seconds west

with 1000 samples, 1000 particles per cubic cent

2000 particles

Year	Value	Unit	Category	Value
2010	100	kg	Carbon footprint	100
2011	100	kg	Carbon footprint	100
2012	100	kg	Carbon footprint	100

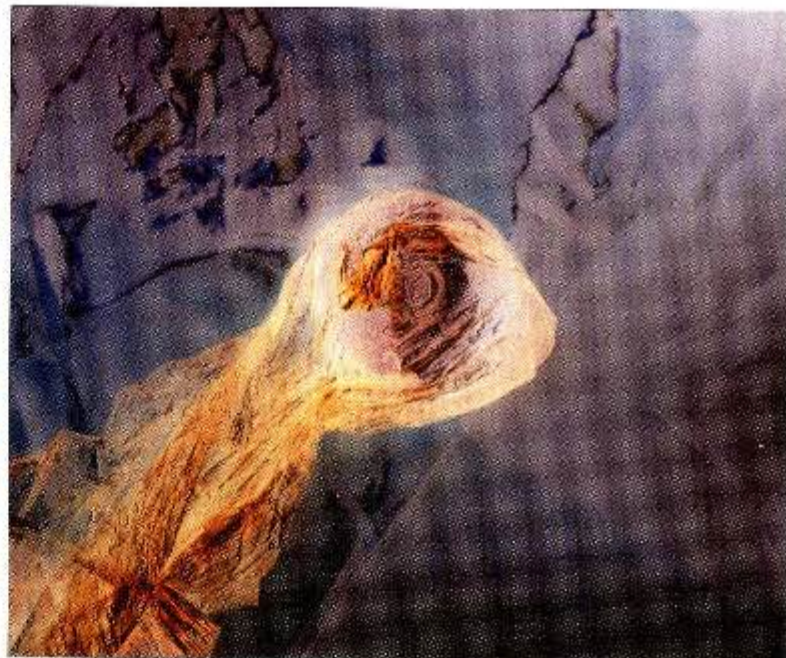
eiog

autor / author
 eksperimenti / istraživanje /
 experiment and research

namena / programme
 projekat / project
 realizacija / built (made)

Mirko Nikolić

all that is air meets into city, Speculative Geo-History of a European
 Emission Allowance
 performansi, datubaza, istraživanje / Performance, Databases, research
 2014
 2014

ei10

arhitekti/architects

kreatori/co-authors

eksperiment/istraživanje/

experiment and research

investitor/client

projekt/project

realizacija/build/made

Ksenija Bulatović, Sosa Naumović

Ksenija Burjak, Aleksej Dermanović,
Daniela Utra Fanka

Symbiosis
Studio CUBEX

2014

2014

e111

arhitekti / architects
 eksperiment / istraživanje /
 experiment and research
 investitor / client

namena / programira
 projekat / project
 realizacija / built (made)

Katanna Ristić, Danica Marinković
 Midnight circles
 UJF – Community Lighting for the Urban
 Environment
 osvetljenje / lighting
 2013
 2013

e112

arhitekti/architects
eksperiment/istraživanje /
experiment and research
adresa / address
namena / programme
površina / surface
saradnik / associates
projekt / project

Dragana Ćirić, Milan Karić, Rostko Mozic

IN NUMBERS: lines of light

Umjetnička galerija Univerzitetske biblioteke "Svetozar Marković"
arhitektonska instalacija / architectural installation

33 m²

Dragana Vasilević Tomić — kurator
2014

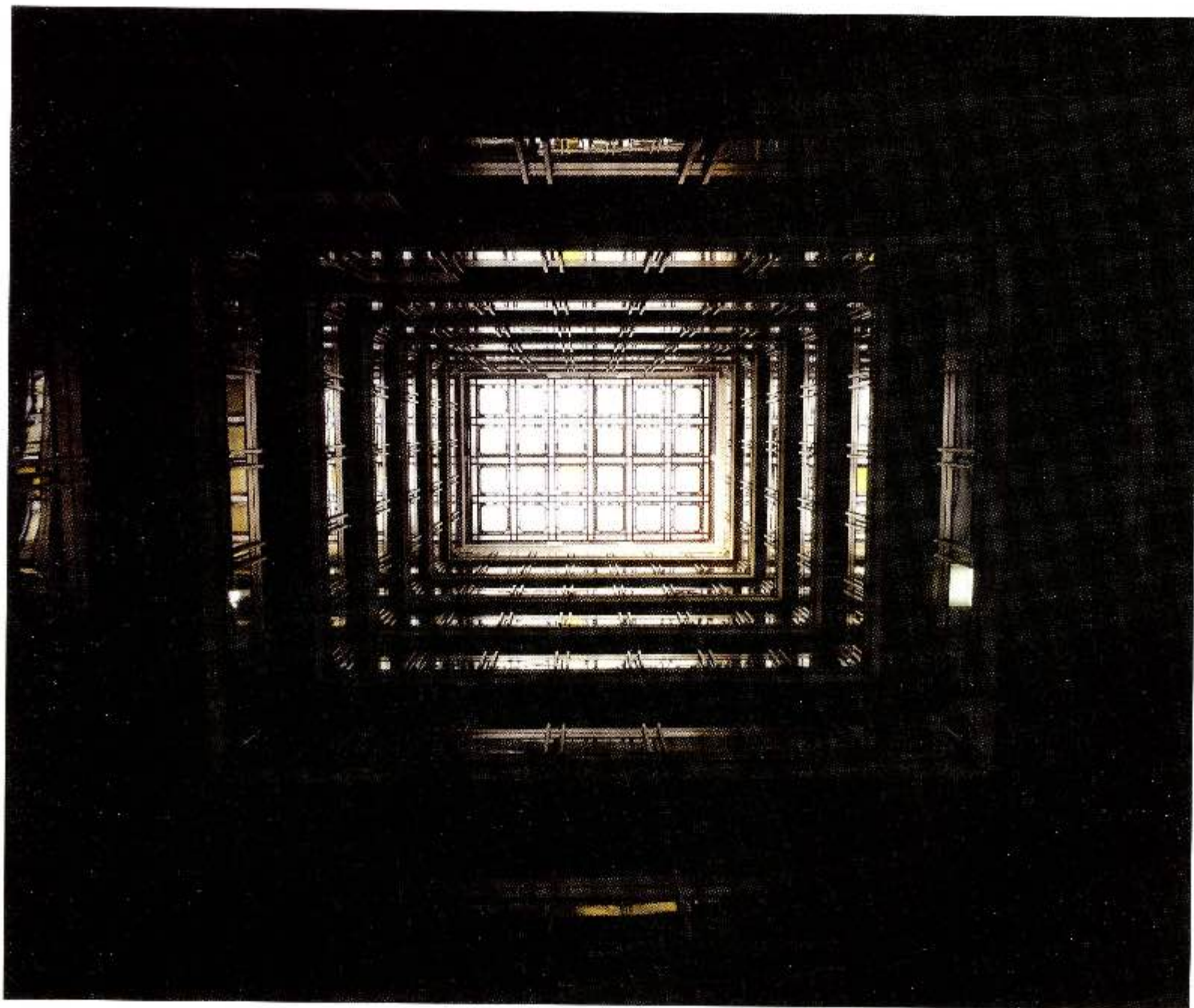

KATALOG PROJEKTI / Catalogue Projects

PROJEKTI / Projects

ARHITEKTURA PROJEKTI / Architecture Projects

KONKURSI / Competition Design

ap02

arhitekt / architect

objekat / building

adresa / address

namena / programme

површина / surface

projekat / project

autori originalnog dela /

the authors of the original work Zoran Žurković, Mihailo Živadinović | Božidar Šimović

Zoran Aćadić

Rekonstrukcija i adaptacija objekta Palata pravde

Savska br. 17a, Beograd

rad pravosudnih organa / the judicial authorities - courthouse

> 8343 m²

2014

ap03

arhitekti / architects

Lazar Kuzmanović, Miljen Čurjetić

objekat / building
adresa / address
investitor / client
namena / programme
površina / surface
firma / project team
projekat / project

Poslovna zgrada "Vinamedia" – projekat
Ulica Rutoška 71, Novi Sad
Vinamedia Kliping d.o.o.
poslovna / commercial
1300 m²
Kuzmanović and Partners
2014

ap04

arhitekt / architects
 projekat / building
 adres / address
 nameni / programme
 površina / surface
 projekat / project

Predrag Ilentić
 Apart Boutique Hotel
 Bosna i Hercegovina
 hotel
 3652 m²
 2015

ap05

arhitekti / architects
 objekat / building
 adresa / address
 investitor / client
 namenc / programme
 površina / surface
 projekat / project

Ivana Aranđelović, Milena Antić, Voleta Jovanović
 Apartmanski kompleks u Sokobanji
 Sokobanja, ulica Jure Džidića na k.p. broj 3556/11, K.O. Sokobanja
 Pešić Dragojub
 apartmanski kompleks / apartment complex
 22.500 m²
 2012

ap06

arhitekti / architects
 objekat / building
 adres / address
 namena / programme
 površina / surface
 firma / project team

saradnik / associate
 projekat / project

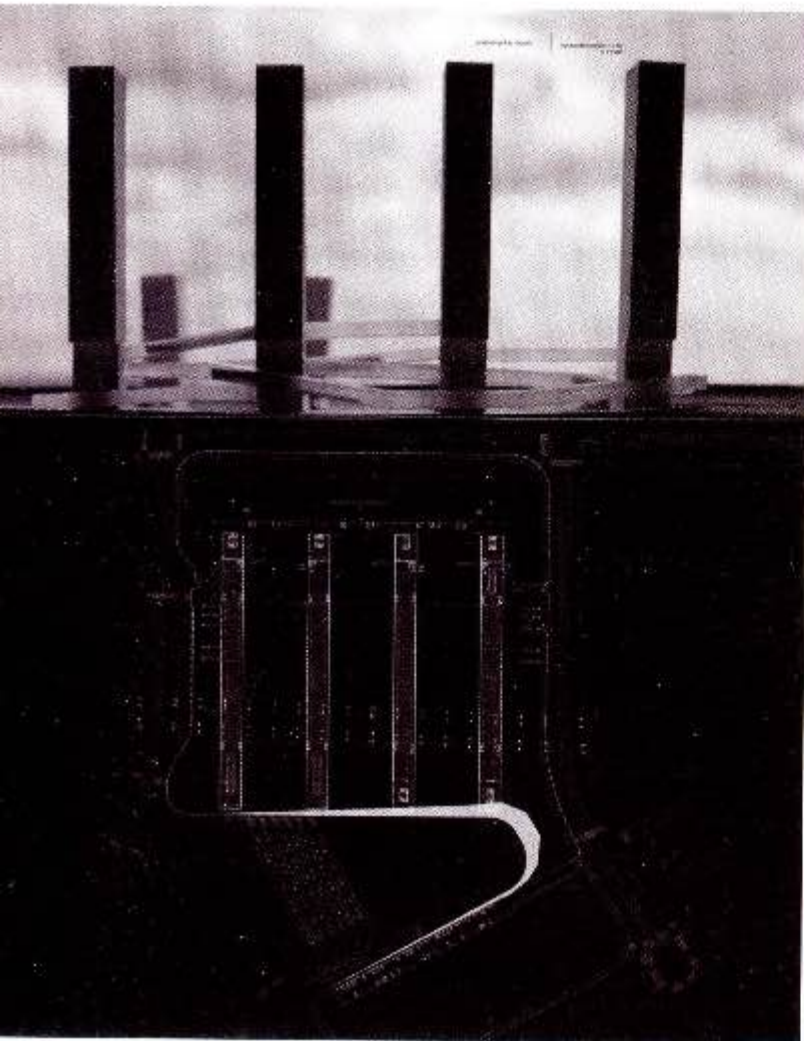
Sarivaore Nisa, Adam Špehar
 12. ERG – GRUSCHEN
 Avenue du Gm. L'HÉNE, ONEX, Švajcarska / Switzerland
 apartmani / apartment buildings
 7200 m²
 AIT D'P E SA Architecture Design Environment SA,
 Geneva | NaS Architects Novi Sad
 Suzana Nikolić arh.
 2017

ap07

amtekst / architect
objekat / building
adresa / address
investitor / client
nomena / programme
površina / surface
locautor / co-author
projekat / project

Earde Bajju
Događajna gradska biblioteka u Vršcu
Urg Svetog Save
Gradska biblioteka Vršac
biblioteka / library
2000 m²
..adranka Bugarski Vučković
2012.

k02

arhitekti / architects
konkursni projekat /
competition design
adresa / address
namena / programme

površina / surface
kautor / co-authors

projekat / project

Milan Karaklić, Aleksandra Marković

Konkurs za urbanističko-arhitektonsko rešenje bloka 42
Sremska
autobuske i železnička stanica i poslovno-komercijalni
kompleks / bus and train stations and office-commercial
complex

20000 m²

Suzana Vujtović, Tijana Kostić, Nikola Tucović,
Anita Knežić, Ana Đorđević

2012

k03

arhitekti / architects

Projekat od Beograd / AZPML London: Alejandro Zaera-Polo, Maider Laguarda Murillo, Vesna Krizmanić, Guillermo Hernandez-Abascal, Inigo Arrieta, Maja Drašković, Dragana Medenjak, Robert Berenguer, Charles Vella, Manuel Eljjo

konkurni projekat /
competition design

Idejno urbanističko-arhitektonsko rešenje blok 42 na Novom Beogradu

adresa / address

Blok 42 – između ulicama Junja Dagarina, Antifašističke borbe, Bulevar Milutina Vrankovića, Rada Stanojevića – Marka Hrstica, Novi Beograd

namena / programme

glavna autobuska stanica, autobuska stanica 'Iasta', železnička stanica Novi Beograd i komercijalni sadržaji (hotel, poslovna, stanovanje, trgovina i ugostiteljstvo / bus and train stations and office-commercial complex

površina / surface

138000 m²

firma / project team

Projekat od Beograd IAZPML London
Katarina Bučarević, Slobodan Bukić, Sanja Šmirnjal

saradnici / associates

k04

arhitekt / architect
konkursni projekat /
competition design

adresa / address
investitor / clients
namena / programme

površina / surface
saradnici / associates

projekat / project

Vanja Pančić

Kompleks autopusko-železničkog terminala i poslovno-
komercijalnog centra, blok 42, Novi Beograd
Bulevar Oslobođenja, Novi Beograd

Skupština Grada Beograda, JAB
crkveni i železnički kompleks / bus and train stations and
office-commercial complex

198000 m²
Dragan Stamenović –
konsultant za urbanističko-arhitektonsku postavku rada
Petar Jovičić, Aleksandar Đurđević – 30 v z. u. izl. 2014

kos

arhitekti / architects

Milos Kostić, Maja Mirošević

konkursni projekat / competition design

Libanistički-edi tektonsko rođenje Trga Republike, Trg Slobode i Korzo ulice u Subotici

adresa / address

Trg Slobode, Subotica

investitor / client

JP "Direkcija za izgradnju Grada Subotice"

namena / programme

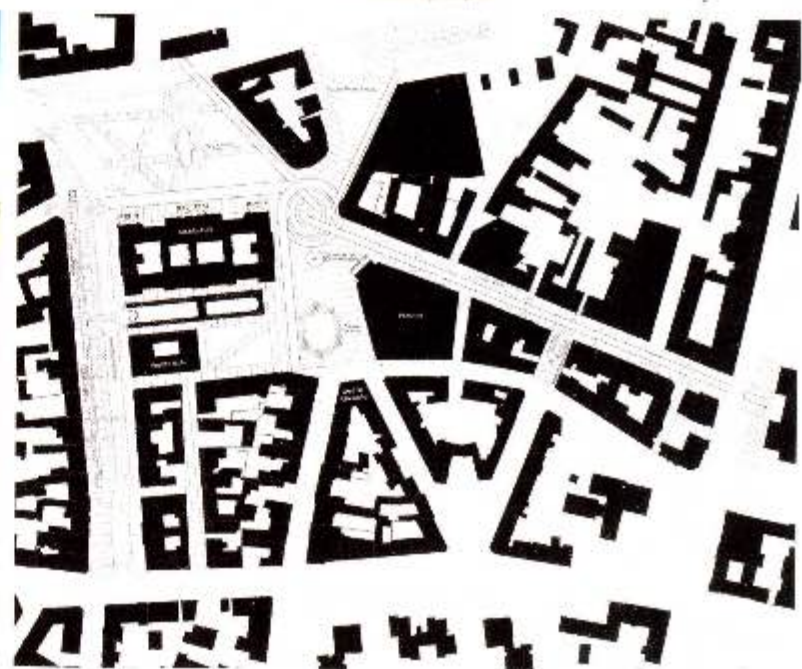
javni prostor / public space

površina / surface

50000 m²

projekat / project

2014

ko6

arhitekt / architect
konkursni projekat /
competition design

adresa / address
investitor / client
namena / programme
površina / surface
kautor / co-authors
samođinici / associates

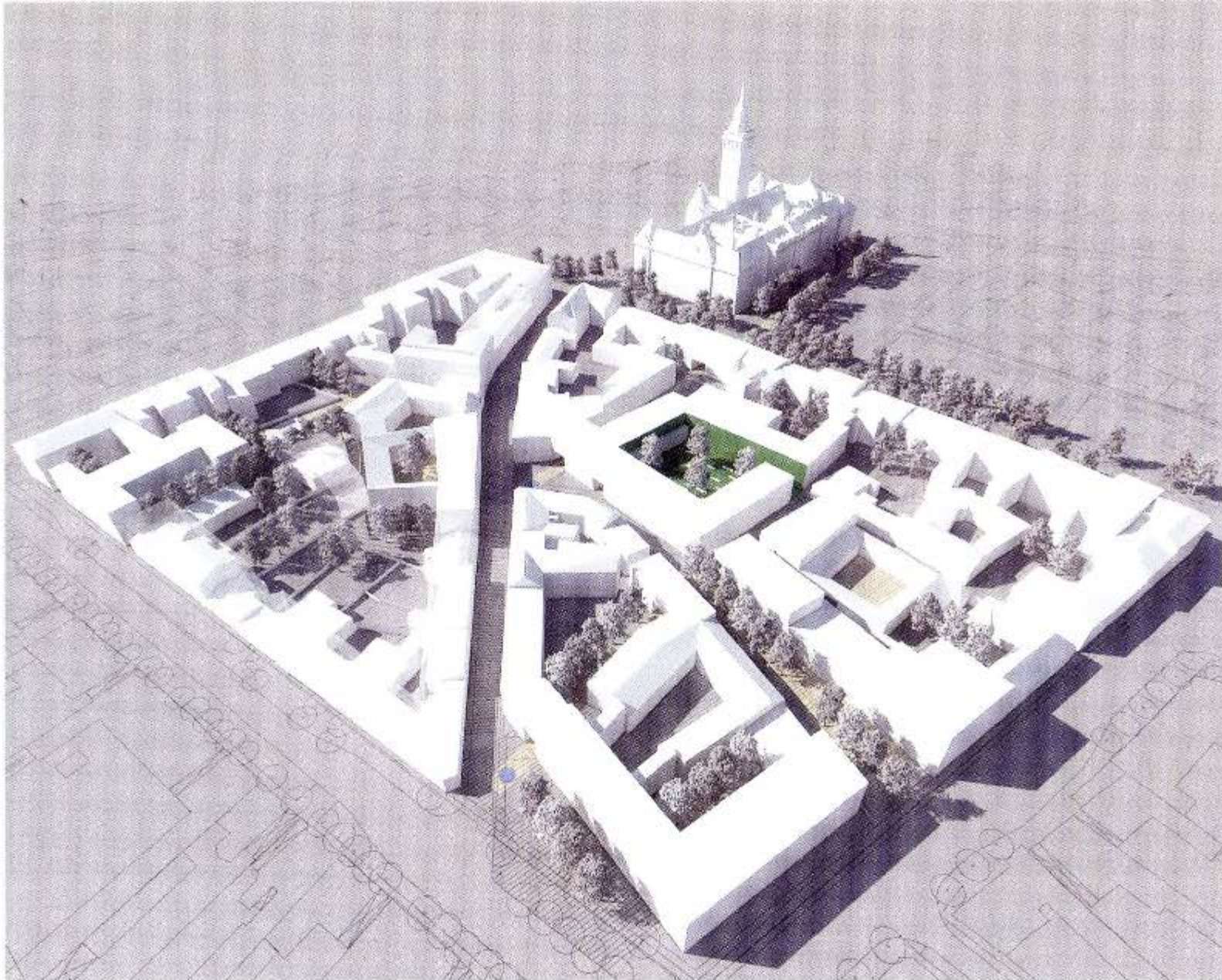
projekat / project
nagrada / award

Dragan Marković

Prva nagrada – Konkurs za idejno urbanističko-arhitektonsko
rešenje uređenja trgova i ulica u Subotici
Subotica
Direkcija za izgradnju Grada Subotice i Inženjerska kancelija Srbije
javni gradski prostor / public space
20000 m²

Miona Zdravković, Matija Zlatanović, Jelena Petrović
Mirko Milonović, Ana Nikezić – konsultant
I. Matije Puzović – 3D vizualizacija

2014
prva nagrada / first prize

k07

arhitekt / architects
konkursni projekat /
competition design

adresa / address:

investitor / client
namena / programme
površina / surface
saradnici / associates
projekat / project
nagrada / award

Zoran Dimitrijević, Zorica Šavlić

Konkurs za idejno urbanističko arhitektonsko rešenje
izgradnje i uređenja stambeno poslovnog bloka u centru Subotice
gradski blok ograđen ulicama Maksima Gorkog, Strossmayerovom, Matije Gupca i
Petra Džopšina, Subotica

J.P. Direkcija za izgradnju Grada Subotice, Subotica
stambeno i poslovna / residential and office
63037 m²

vano Pohunek, Natalija Žvančić, Miloš Radojević, Zoran Damjanović
2014

prva nagrada na konkursu za idejno urbanističko arhitektonsko rešenje
izgradnje i uređenja stambeno poslovnog bloka u centru Subotice

ko8

arhitekt / architects

Marina Lič, Aleksandra Đorđević, Katarina Petrović,
Nevena Balačić, Sposoje Radomirčević, Miroslav Čubić

konkurni projekat /
competition design
adresa / address

Stanovanje +
Blokovi između ulice Maksima Đorkog, Matije Gupca,
Petra Džepina i Strossmayerova, Subotica

investitor / client
namena / programme
površina / surface
saradnik / associate

JP "Direkcija za izgradnju Grada Subotice"
stambeno-poslovni blok / residential and office
19000 m²

projekat / project

Jroš Radčević – konsultant za urbanističko
projektovanje i planiranje
2014

kog

arhitekti / architects

Borislav Petrović, Boris Petrović

konkursni projekat /
competition design

Banjsko-hotelški kompleks na jezera Palčić

adresa / address
investitor / client
naziv / programme
površina / surface
koautor / co-authors

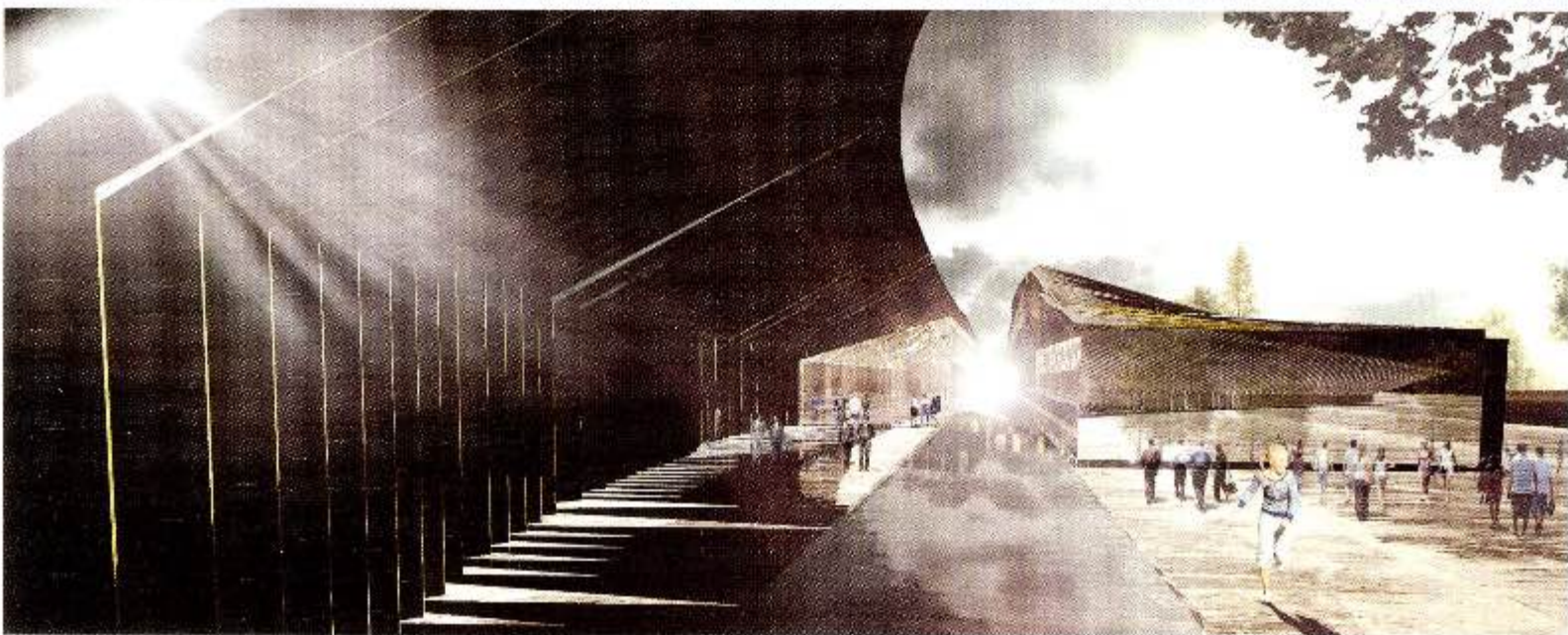
Jezero Palčić, Sušica
Park Palčić d.o.o. i KS Subotica
turistička / tourist
36000 m²
Ivan Rašković d.đ., Nikola Stojković d.đ.,
Luka Ostojić d.đ., Bojana Maravić d.đ.,
Mira Kordić d.đ.

stručnjaci / associates

Predrag Živković d.đ., Vica Sekulčić d.đ.,
Miroslav Marković d.đ. – konsultant, Mijan
Hundić d.đ. – konsultant, Džejn Erjavec –
konsultant, Nada Jelić d.đ. – koordinator,

projekat / project

2017

k10

arhitekti / architects
 konkursni projekat /
 competition design
 adresa / address
 investitori / clients
 namena / programme
 površina / surface
 projekat / project

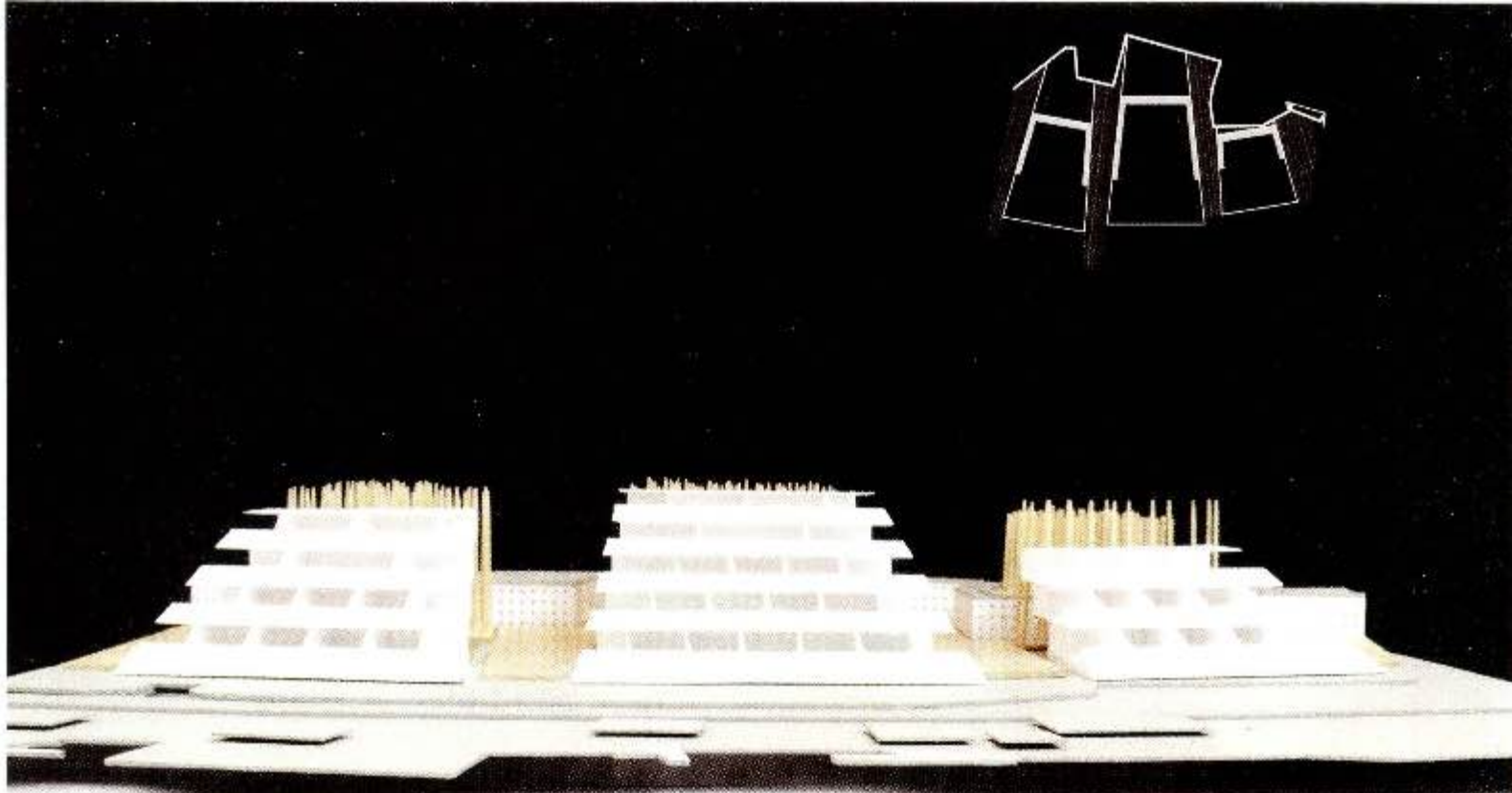
Petar Cigić, Marija Cvjetković, Ijana Stevanović

Nova razmera: Banjsko-hotelski kompleks na jezeru Palić
 Jezero Palić

Parik Palić d.o.o. i Inženjerska kancelija Srbije – Regionalni centar Subotica
 banjsko-hotelski kompleks / spa and hotel complex

52000 m²

2014

K&A

arhitekt / architects

Zoran Abadić, Dušan Milovanović, Jelena Bogosavljević, Jelena Zagorac, Dušan Nikolić

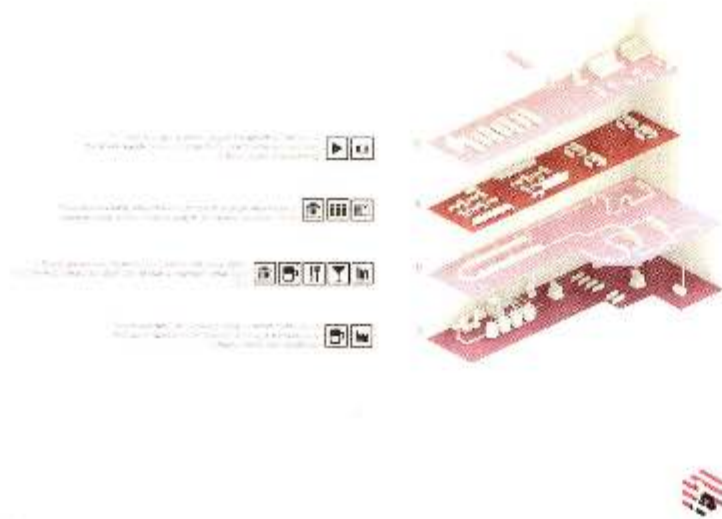
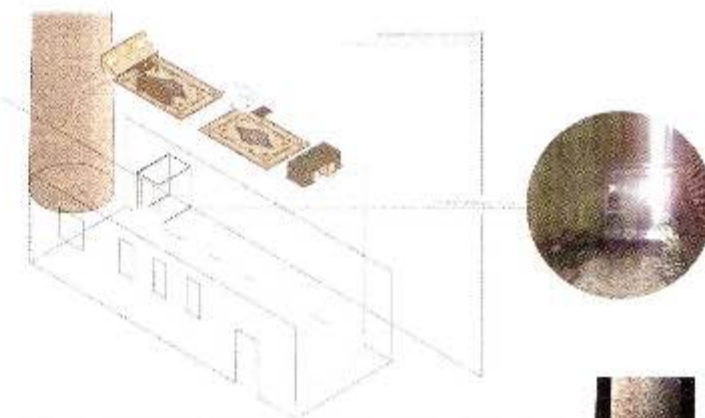
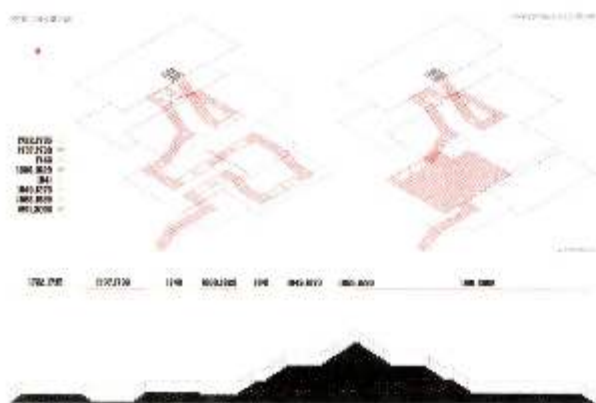
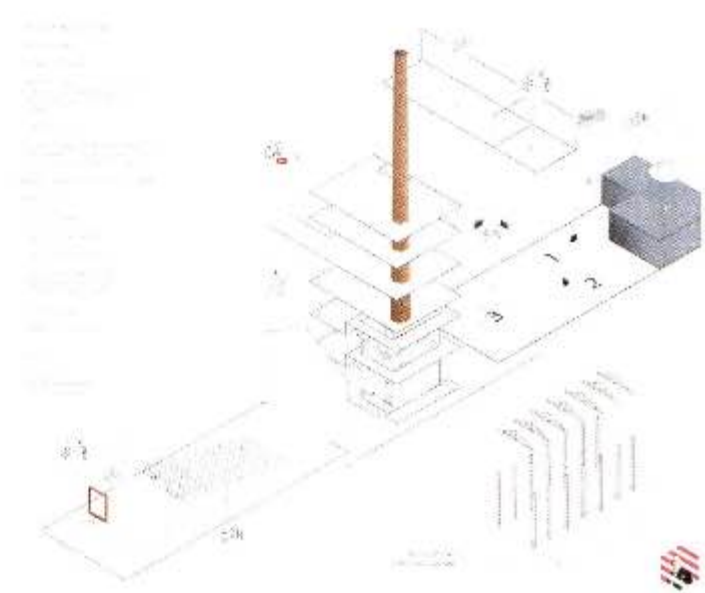
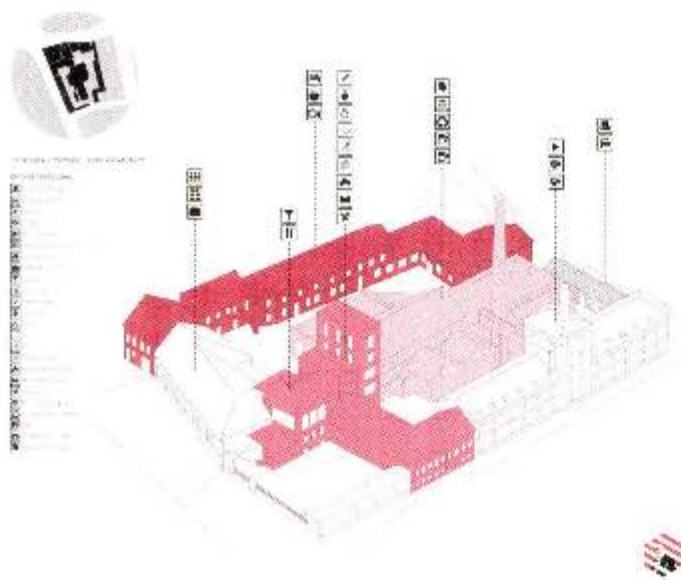
konkursni projekat /
competition design
Rišna adresa / address
investitor / client

Idejno urbanističko arhitektonsko rešenje turističkog naselja Tuzi-
Crna Gora

Međunarodna razvojna korporacija d.o.o. Herceg Novi –
Agencija za izgradnju i razvoj Herceg Novog d.o.o. Herceg Novi
smještaj turista i pruženje usuglašene i plaća / tourist resorts

namena / programme
površina / surface
firma / project team
projekat / project

10000 m²
K&A studio
2014

k12

arhitekti / architects

Draginja Simčič, Nemanja Šekularić,
Miran Džojić, Bogdan Kokić

konkursni projekat /
competition design

Konkurs za urbanističko-arhitektonsko rešenje
rekonstrukcije i revitalizacije narodne (stare Vajfertove)
pivare u Pančevu

adresa / address

Ulica Nikole Tesle, Pančevo

investitor / client

Gradska opština Pančevo

namena / programme

centar pivaštva, filmski grad, centar zajednice /
center of beer making, film city, community center

površina / surface

11570 m²

projekat / project

2015

K13

arhitekt / architect
 konkursni projekt /
 competition design
 adresa / address
 nazivna / programme
 površina / surface
 vreme / project teams
 saradnici / associates
 projekt / project

Sa vetare Nola
 PW competition – Geneva urban block reconstruction
 Svažarska
 stambeni i poslovna / residential and commercial
 11.500,00 m²
 A.T.D. P.E.S.A Architecture Design Environment SA,
 Geneva i N.S. Architects Novi Sad
 Adam Špehar, Suzana Nikaić, Ivan Kari, Jelena Mitrović,
 Stefan Šekić
 2013

K14

arhitekt / architects
konkurni projekat /
competitiven design

adresa / address
investitor / client
namena / programme
površina / surface
projekat / project
nagrada / award

Dragoljub Kujović, Riste Dobrijević, Danijela Milojević

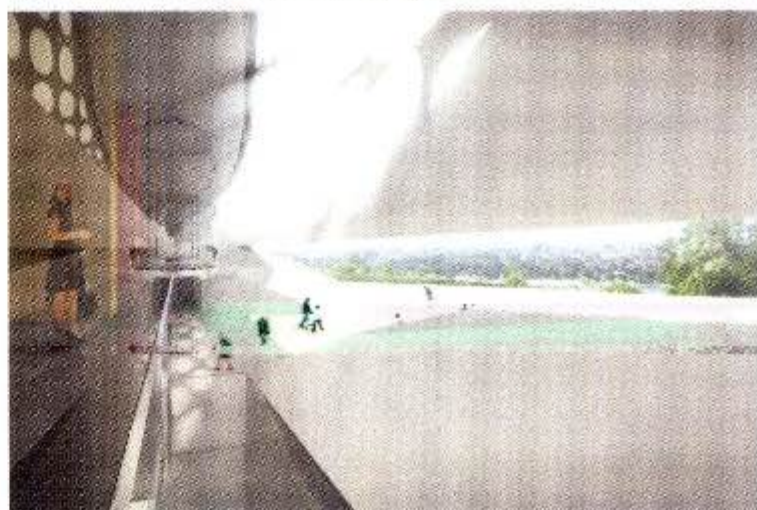
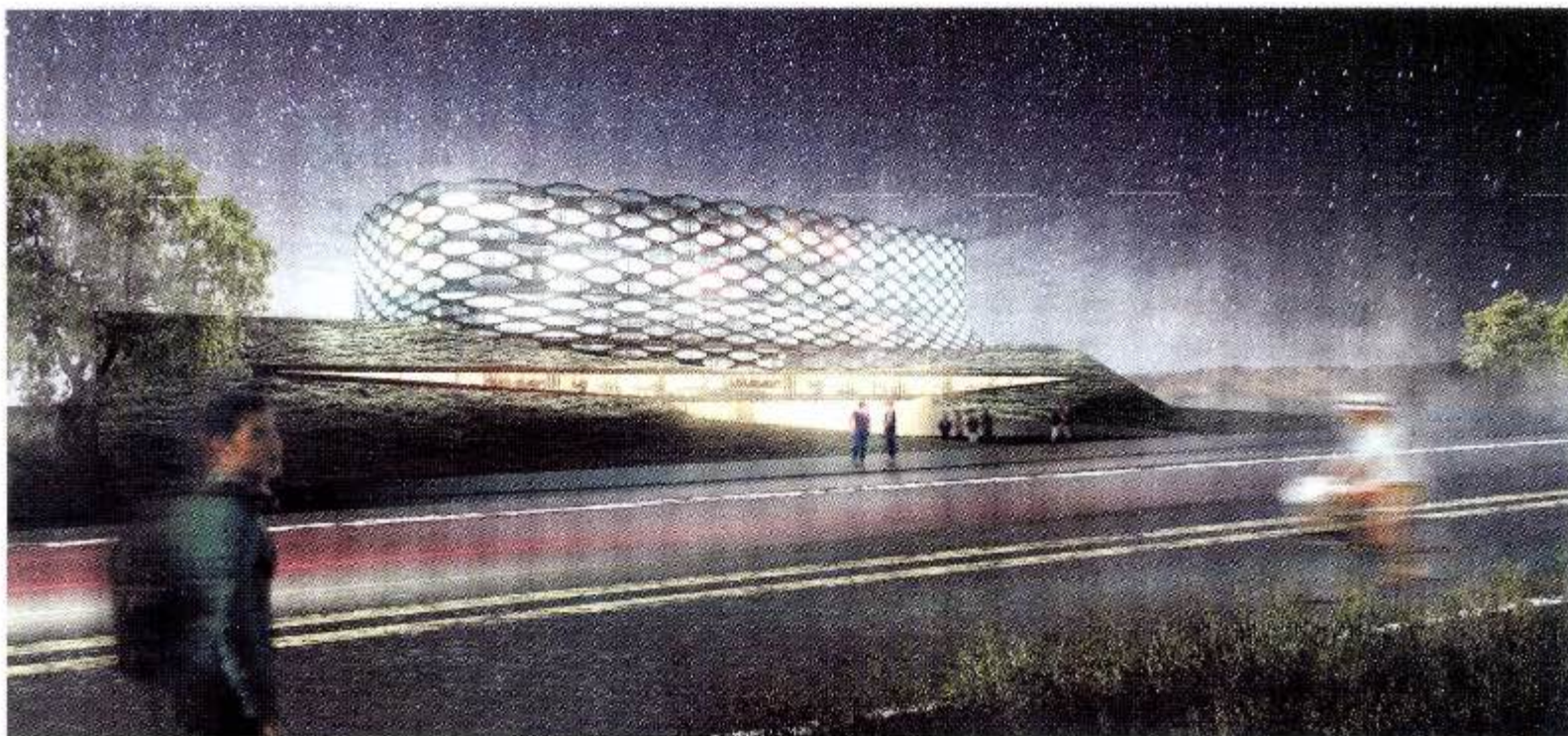
Urbanističko-arhitektonski konkurs za uređenje kompleksa
idejno rešenje poslovnog objekta Radio televizije Vojvodine
Kamenički put bb, Novi Sad

Radio difuzna ustanova Vojvodine televizija Novi Sad
televizije i poslovanje / TV and commercial

13000 m²

2012

prva nagrada / first prize

k15

arhitekti / architects

konkursni projekat /

competition case /

adresa / address

namena / programme

površina / surface

krautori / co-authors

saradnici / associates

projekat / project

Borislav Petrović, Ivan Rašković, Nikola Stojković

Novi objekat Radio-televizije Vojvodine

Petrovaradin, Novi Sad

poslovni objekat / commercial

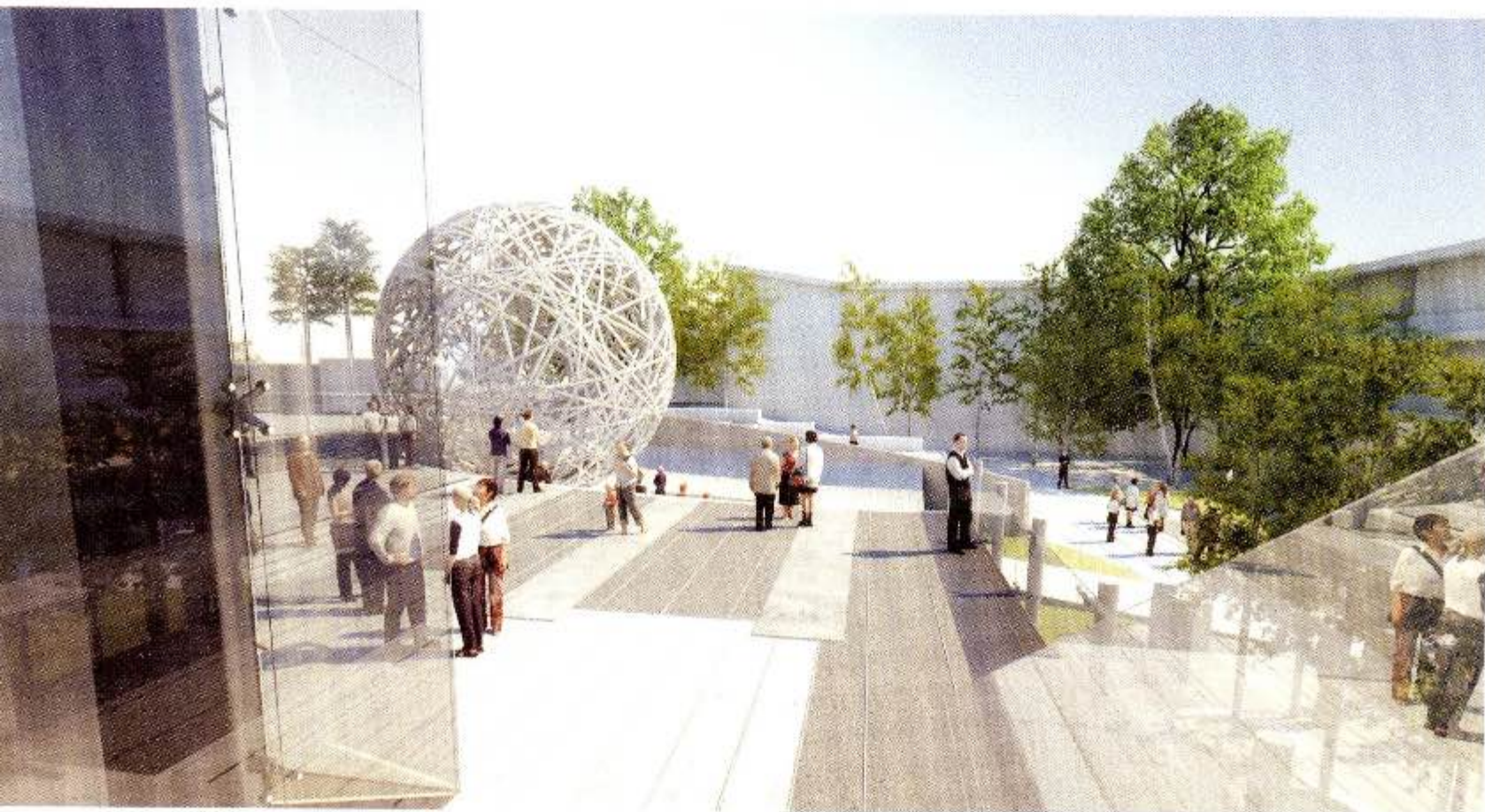
14300 m²

Boris Petrović dia, Predrag Živković dia,

Nada Lelčić dia – koautor i koordinator

Mirjana Jeremić dia, Anita Knežić dia

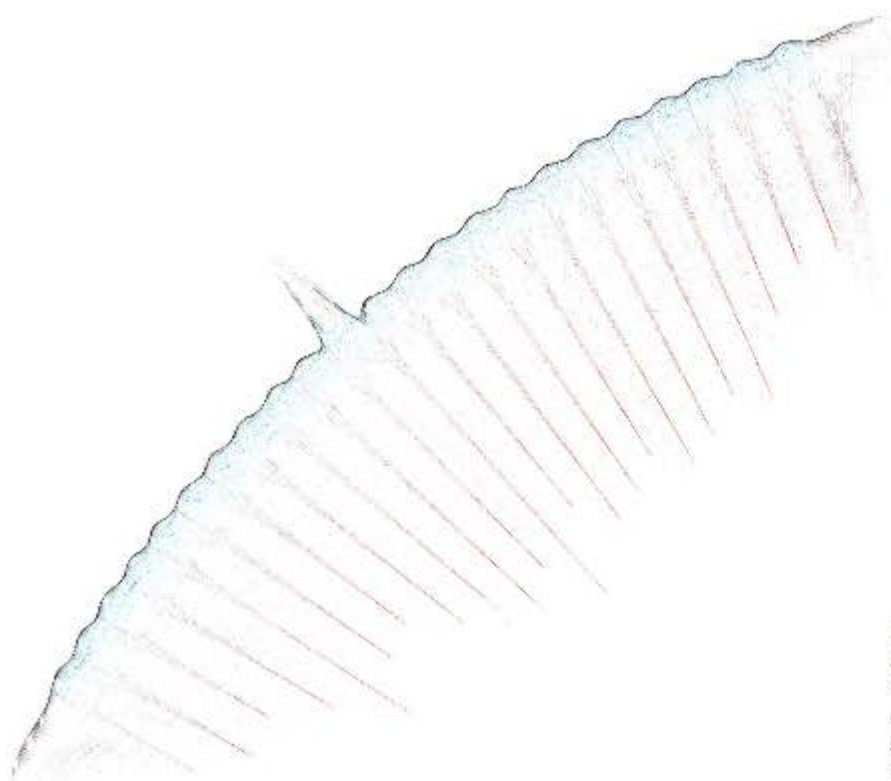
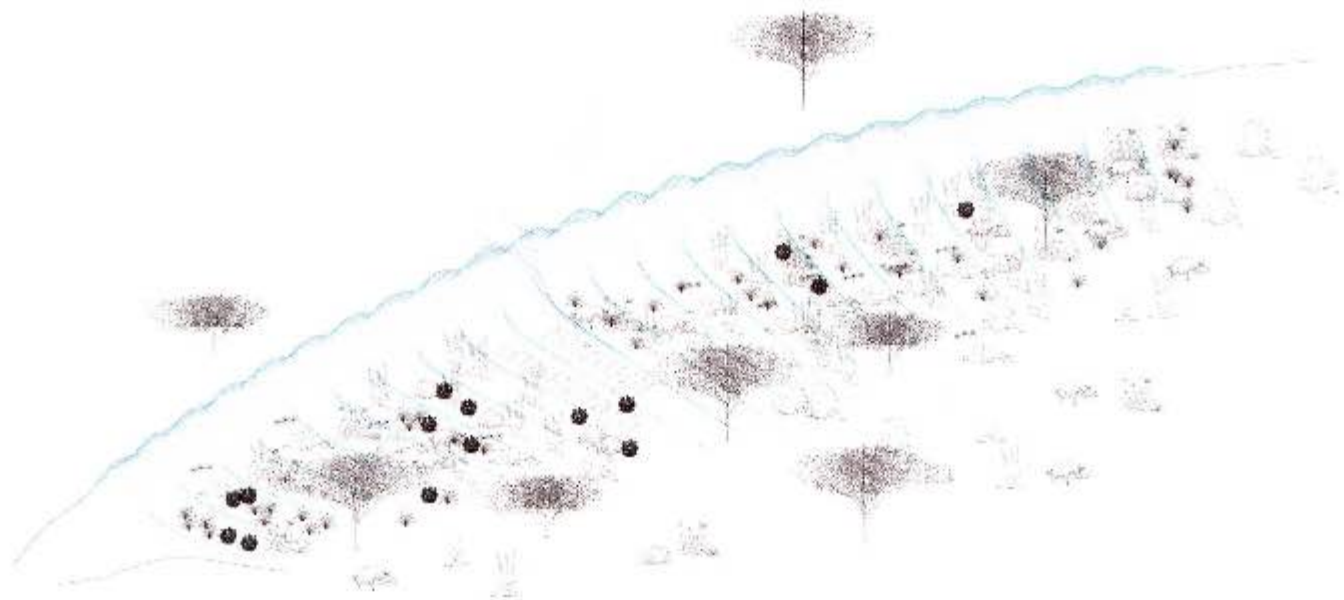
2016

k16

arhitekti / architects
konkursni projekat /
competition design
adresa / address
investitor / client
namena / programme
površina / surface
projekat / project

Taljana Dimitrijević, Zoran Đukić
Spomenik strada i mračni dim /
Spartakova ulica, Beograd
Grad Beograd
spomenik – trg / monument-square
1500 m²
2012

k17

arhitekti / architects
 konkursni projekt /
 competition design
 adresa / address
 investitor / client
 namena / programme
 površina / surface
 projekt / project

Igor Sjevarac, Olgja Marelje, Stefan Vasić
 International Wildlife Center
 Južnoafrička Republika
 Arcideas
 centar za posetioce / Visitor Centre
 2200 m²
 2015

k18

arhitekti / architects

Jelena Mitrović, Davor Erić, Aleksandar
Bursac, Natalija Paučić, Marija Bjelić,
Ivan Hlanović

konkursni projekt /
competition design

Muzej Fondacija Guggenhejm u Helsinkiju
Ete äsatama, Helsinki, Finland

adresa / address

investitor / client

The Sulbom R. Guggenheim Foundation

namena / program

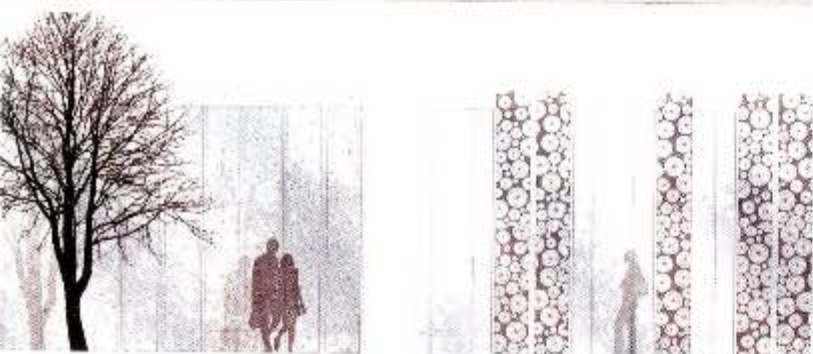
muzej / museum

površina / surface

13900 m²

projekat / project

2014

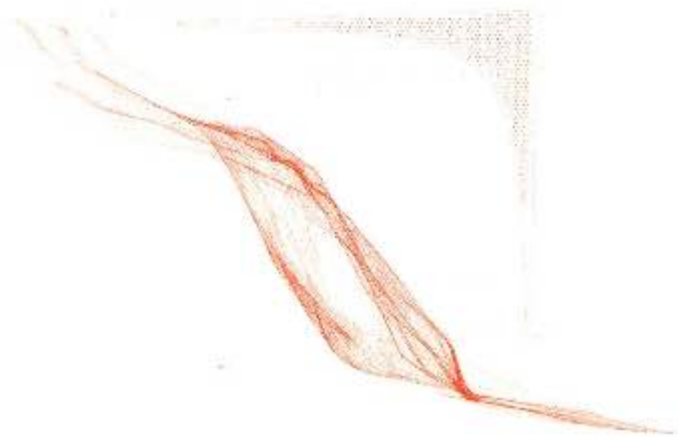
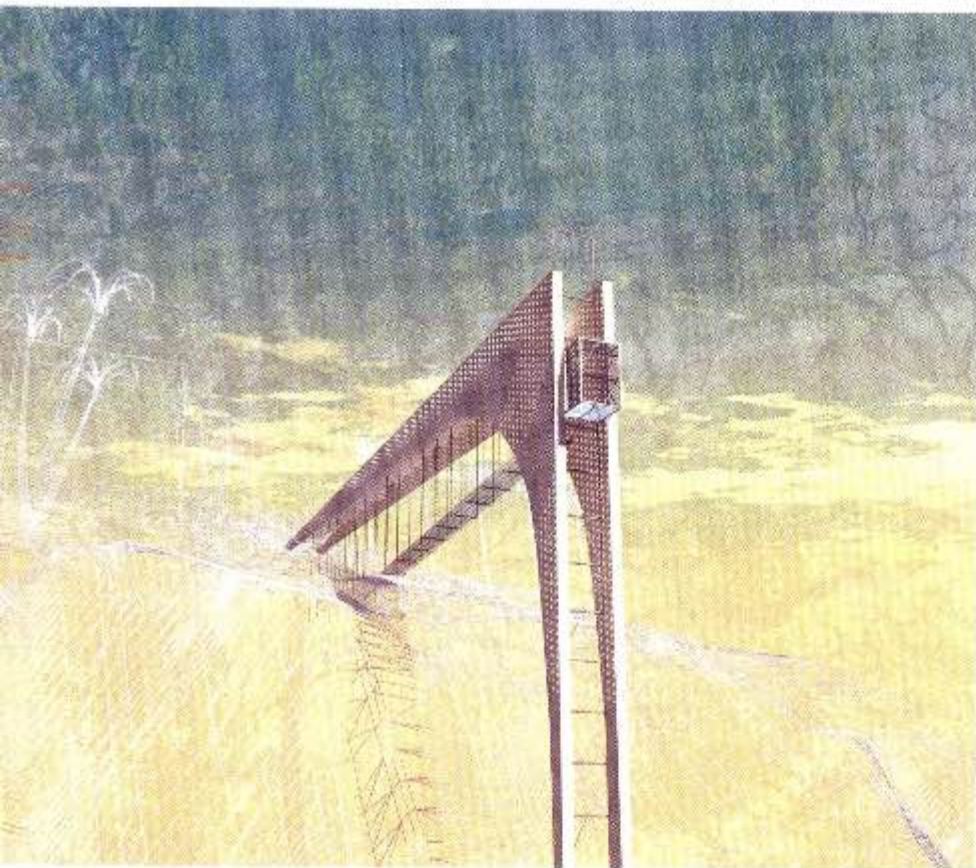

k19

arhitekti / architects
konkursni projekt /
competition design
adresa / address
investitor / client
remena / programme
površina / surface
saradnik / associate
projekat / project

UNFOTIS: Daniela Stančević, Sođa Simunović

Guggenheim Museum Helsinki
Finska
Solomon R. Guggenheim Foundation
muzej / museum
12850 m²
Dušan Nenadić – 3D vizuelizacija
2017

k2o

arhitekti / architects

Notarija Peunio, Manja Rejč, Davor Erős,
Aleksandar Bursać

konkuren. projekat /
completion design

Panoramski lift

adresa / address
nazivna / programme
površina / surface
projekat / project

Orna Gora
panoramski lift / panoramic lift
880 m²
2014

k21

arhitekti / architects

Nezamir tešić, Vladimir Milenković, Snežana Vesnić,
Ieljana Stratimirović

konkursni projekat /
competition design

— R. Herceg Novi

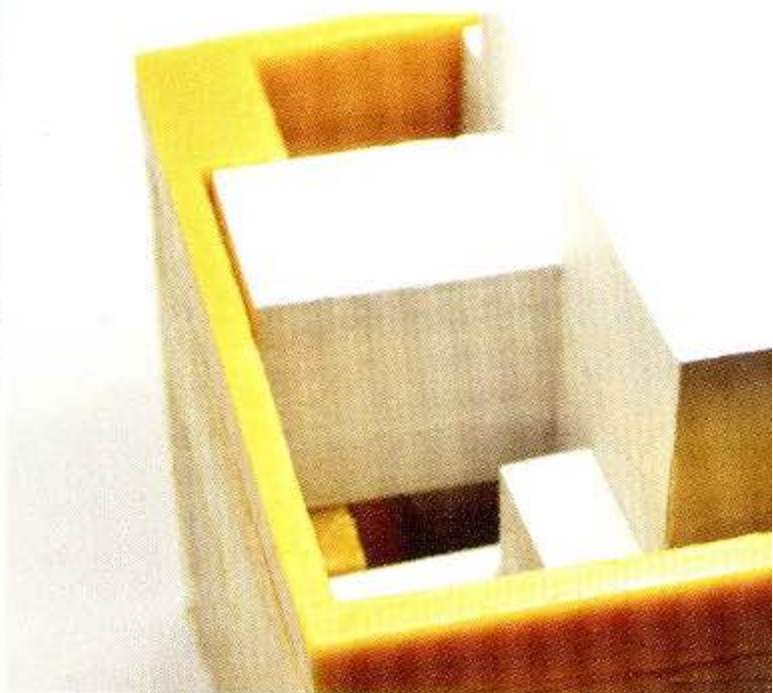
adresa / address
investitor / client
nomena / programme
površina / surface
firma / project team
saradnici / associates

Šetalište Pet. Danica, Herceg Novi, Crna Gora
Agencija za izgradnju i razvoj Herceg Novi
javna pešačka komunikacija / public pedestrian passage
200 m²
Neopamitakt, Beograd

Boris Šević dia, Željko Petković dia, Dejan Todorović dia,
Nastasja Mitrović dia, Mihailo Petrović dia

projekat / project
nagrada / award

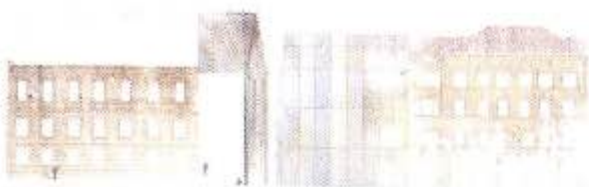
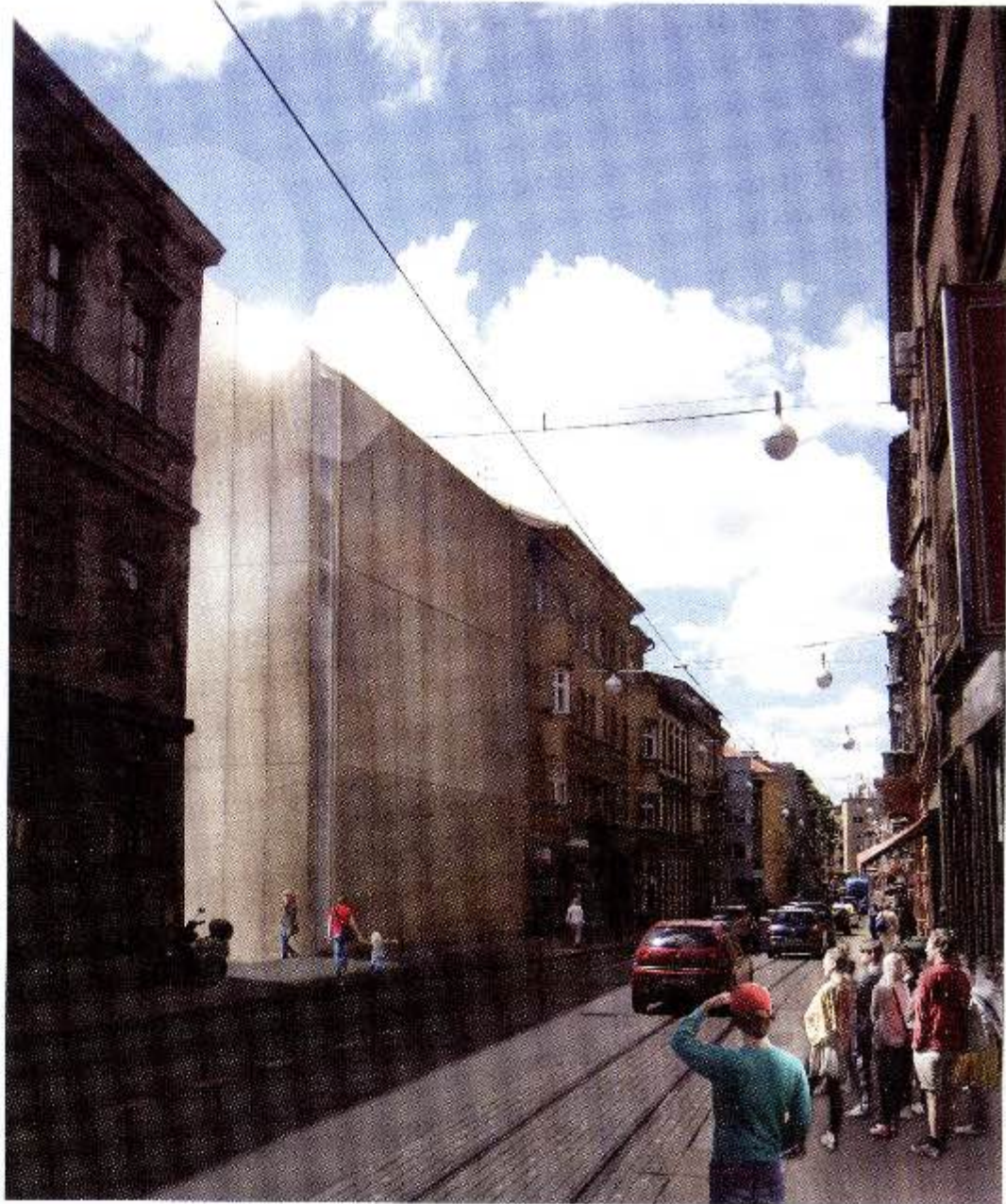
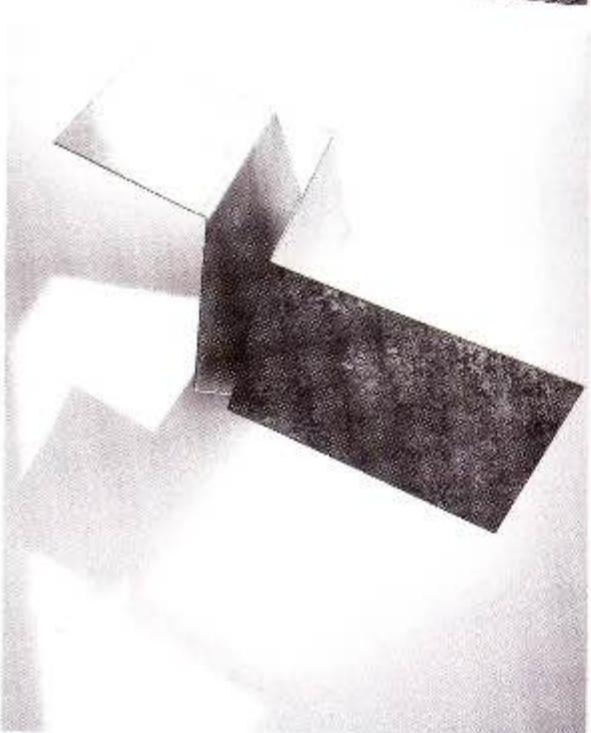
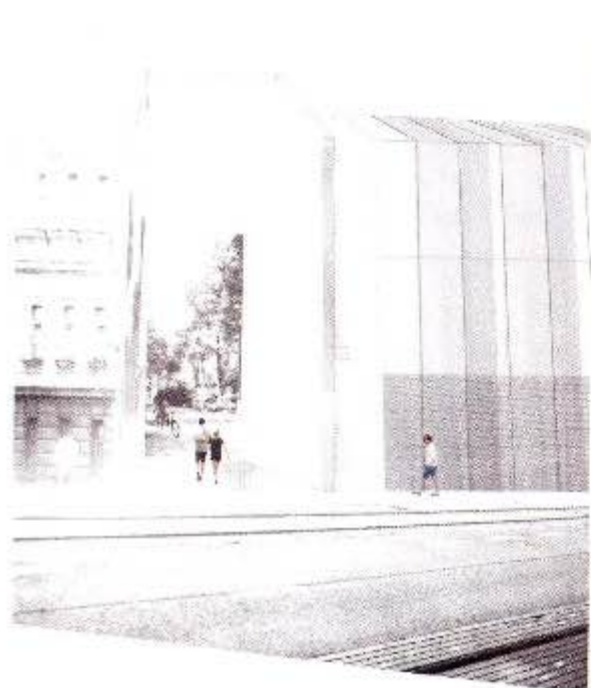
2014
jedan od četiri jednako vredna oskupa

k22

arhitekti / architects
konkursni projekat /
competition design
adresa / address
investitor / client
namena / programme
površina / surface
kautor / co-author
projekat / project

Andela Karabašević, Vladislav Suić, um
Aljantforum
Ilica 85, Zagreb, Hrvatska
Sveučilište u Zagrebu, trg maršala Tita 14, Zagreb
umetnička galerija / art gallery
2000 m²
Ljiljana Dorđević
2012

k23

arhitekti / architects
konkursni projekt /
competition design
adresa / address
namena / programme
površina / surface
projekt / project

Đorđe Đukanac, Ivana Jelić, Mirjana Jurenić

Art Forum Galerija

Hrvatska

izložbena galerija / exhibition gallery

4000 m²

2014

k24

arhitekti / architects

Studio Sinespezija: Ana Zatozalo Schenk, Ivano Nenković,
Larija Jovanović, Jovana Milošić, Mijela Krunić

konkursni projekt /

competition design

Cubification

adresa / address

Dubrava, Zagreb, Hrvatska

investitor / client

Grad Zagreb

namena / programme

obrazovanje, sport / education, sport

površina / surface

8000 m²

firma / project team

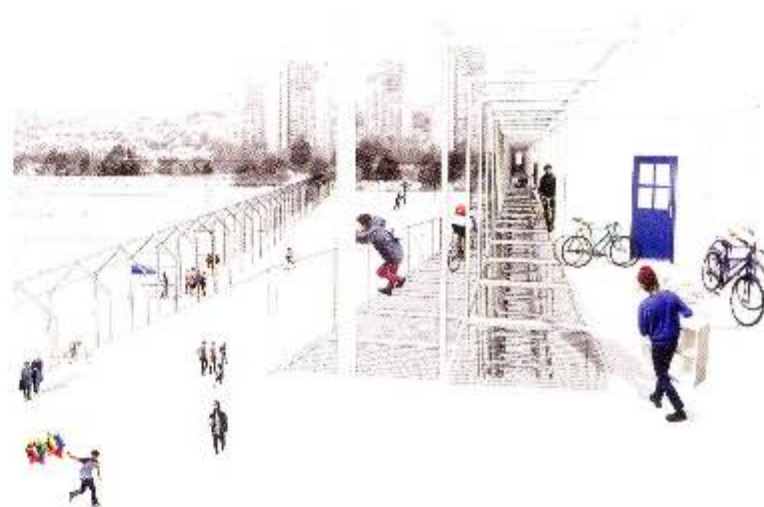
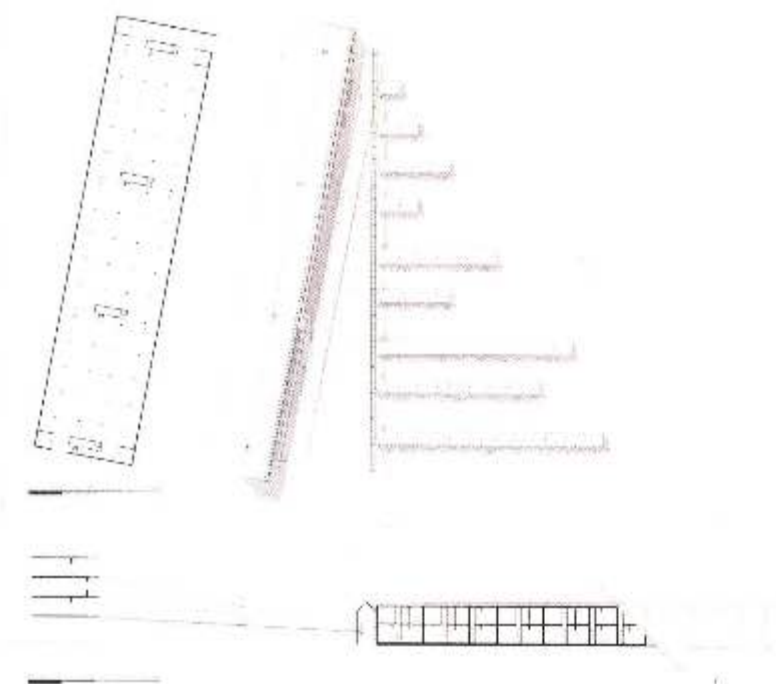
Studio Sinespezija

saradnik / associate

Milen Štubanić / 3D vizualizacija

projekt / project

2012

k25

arhitekti / architects
 konkursni projekt /
 competition design
 programa / programme
 površina / surface
 projekt / project
 nagrada / award

Dželo Dukanić, Ivana Jelić
 MILD Home – Eco Green Village
 stambeno naselje / residential
 5000 m²
 2014
 jednačkovredni prvinagradnja rad

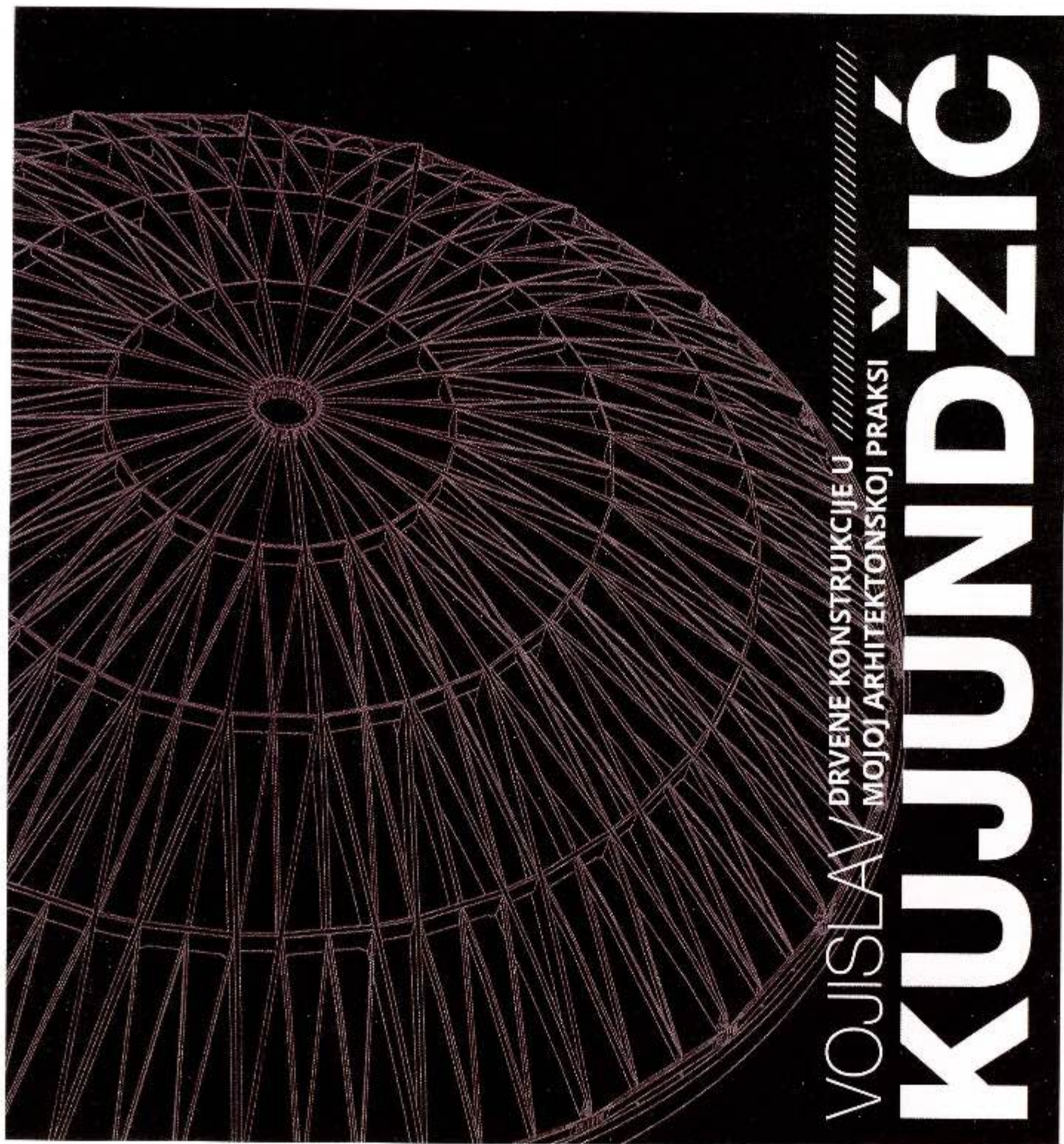

KATALOG / Catalogue

PUBLIKACIJE / Publications

ARHITEKTONSKA KRITIKA / Architectural Critique

ARHITEKTONSKA FOTOGRAFIJA / Architectural Photography

poz

prof. dr. Vojislav Kujundžić

Drvene konstrukcije u mojoj arhitektonskoj praksi

izdavači: I KWENTAR d.o.o., Arhitektonski fakultet, Hranjarske akademije Srbije (Daugrad portal)

urednik: mr arh. Gordana Jekić

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ САВЕТ СУДИЈА

УПУТСТВО ЗА ДЕФИНИСАЊЕ
МОДЕЛА ТИПСКОГ СУДА
ЗА ОСНОВНИ И ВИШИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

р03

Zoran Abadić i saradnici

Упутство за дефинисање модела типског суда за основни и виши суд Републике Србије

Издавач: Графолк д.о.о, Београд [Београд, 2014]

Грецици: International Management Group i Виши Савет Судства

ДЕЈАН МИЛВОЈЕВИЋ

ИЗМЕЂУ ИСКОРАКА И ПОМИРЕЊА
АРХИТЕКТУРА СТАНКА МАНДИЋА

p04

Dejan Milivojević: urednik, sakupljač, autor dodatnog teksta, zahvalnice i predgovora

Stanko Mandić: autor prvog i trećeg dela knjige

autor ostalih tekstova: J. Minić, A. Bikić, B. Milenković, Z. Petrović, Z. Manević, S. Bogunović; drugi

između iskoraka i pomireња: arhitektura Stanka Mandića

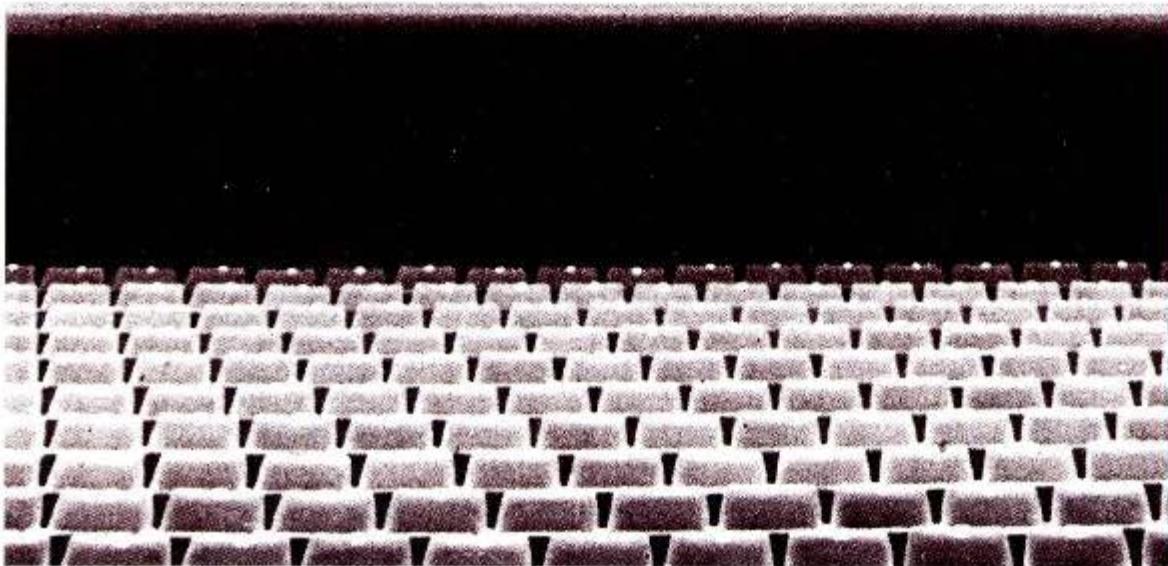
izdavač: Grafičar – Užice [Užice 2014]

urednik: Dejan Milivojević

Јован Митровић

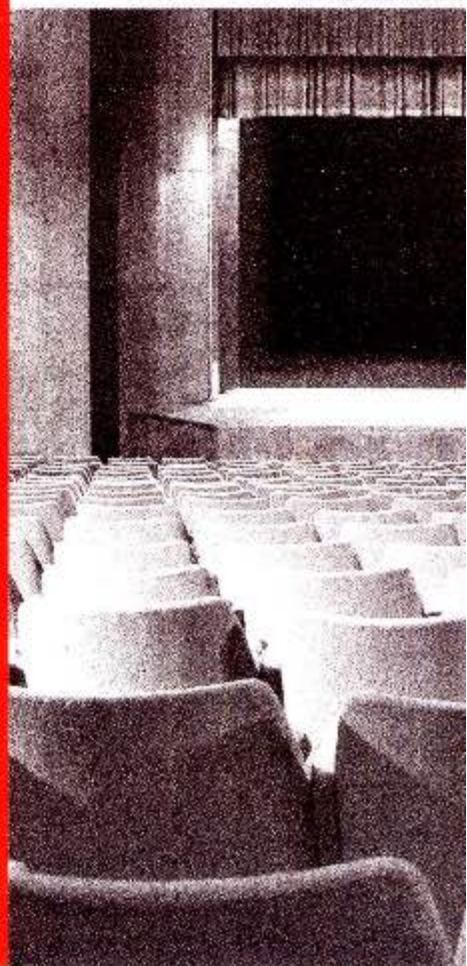
архитектонско наслеђе XX века у Србији

Дом културе Студентски град

Јован Митровић

архитектонско наслеђе XX века у Србији | Дом културе Студентски град

p05

Jovan Mitrović

Arhitektonsko nasleđe XX veka u Srbiji – Dom kulture Studentски град

izdavač: Dom kulture Studentски град, suzdavač: Arhitektonski fakultet Univerziteta u Beogradu (Beograd 2014)

urenik le: za izdavača: Miroslav Milošević, direktor i glavni i odgovorni urednik

grafički urenik: Dragana Čorjanović

recenzenti: prof. Spasoje Krunic, prof. dr. Vlado Dukic, prof. Dejan Mijakovic

lektor: Ljiljana Parezanovic

p06

dr Ana Nikzić

koautori: Nataša Čanković, Marko Nikolić, Jelena Živković, Nevena Vasićević, Anđelina Tijarić, Dragan Marković, Marija Obradović
fotografi: Relja Ivančić

Predeo igre – Kosutnjak: principi arhitektonskog projektovanja u svetlu klimatskih promena

izdavač: Arhitektonski fakultet Univerziteta u Beogradu [Beograd 2013]

urednik: dr Ana Nikzić, d.ia.

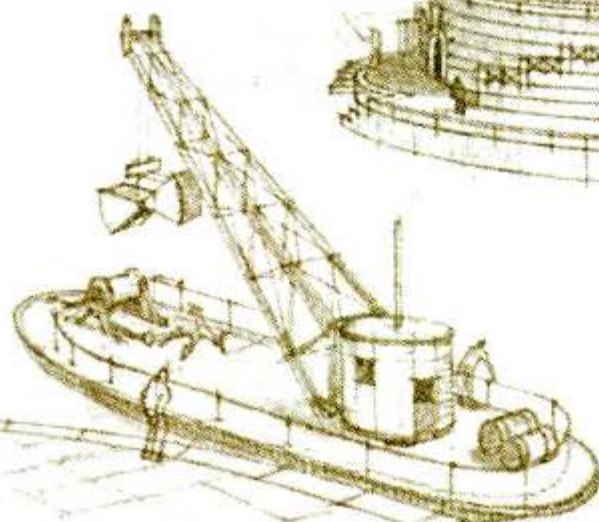
SAN O GRADU

Zlata Vuksanović-Macura

SAN O GRADU

Međunarodni konkurs za
urbanističko uređenje Beograda
1921 – 1922

Zlata Vuksanović-Macura

ORION | ART

p07

Zlata Vuksanović-Macura

San o gradu: međunarodni urbanistički konkurs za uređenje i proširenje Beograda 1921 – 1922

Izdavači: Orion art i Institut za arhitekturu i urbanizam Srbije – IAUS [Beograd 2015]

ЕПАРХИЈСКА РАДНОНИЦА
за уметничке пројектовање и објектовање
Београд 2015

рор

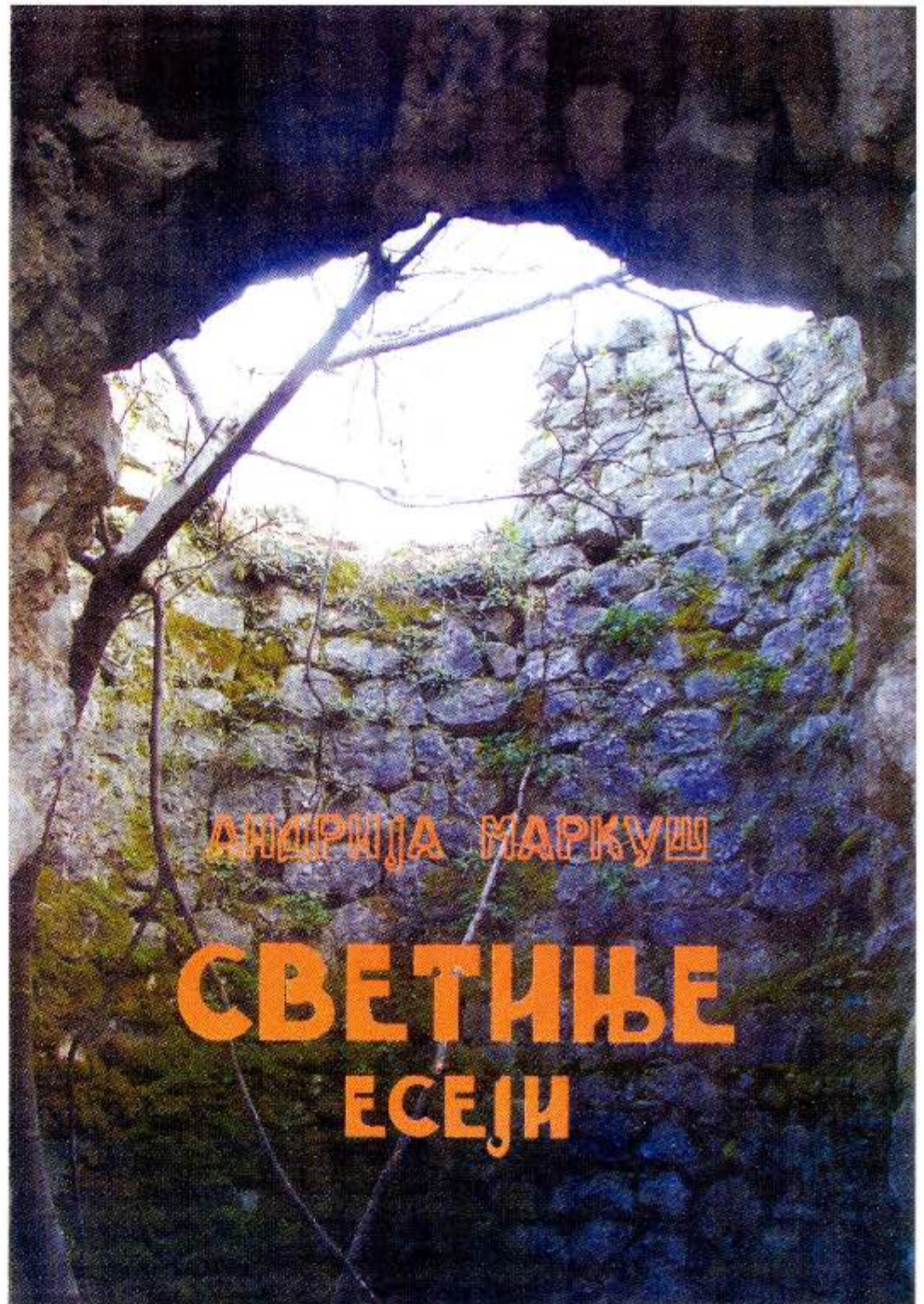
Јелисавети и Браниславу Миланковић

Zapisi: mesto vide mesto

zdaval: Епархијска радноница за уметничко пројектовање и објектовање (Београд 2015)

odgovorni urednik: Nataša L. Rakodjević

urednik izdanja: Nataša Golob

po9

Andrija Markus

Svetnje – eseji

izdavač: Arhitektonski forum, Podgorica [Podgorica 2014]

urednik za izdavača: Andrija Markus, izvršni direktor

koncept i tehničko uređenje: Andrija Markus

Универзитет у Нишу
Грађевинско-архитектонски факултет

ЕНТЕРИЈЕР 2

Проф. др Александар Кековић, архитекта

p10

prof. dr Aleksandar Kekovic

Enterijer 2

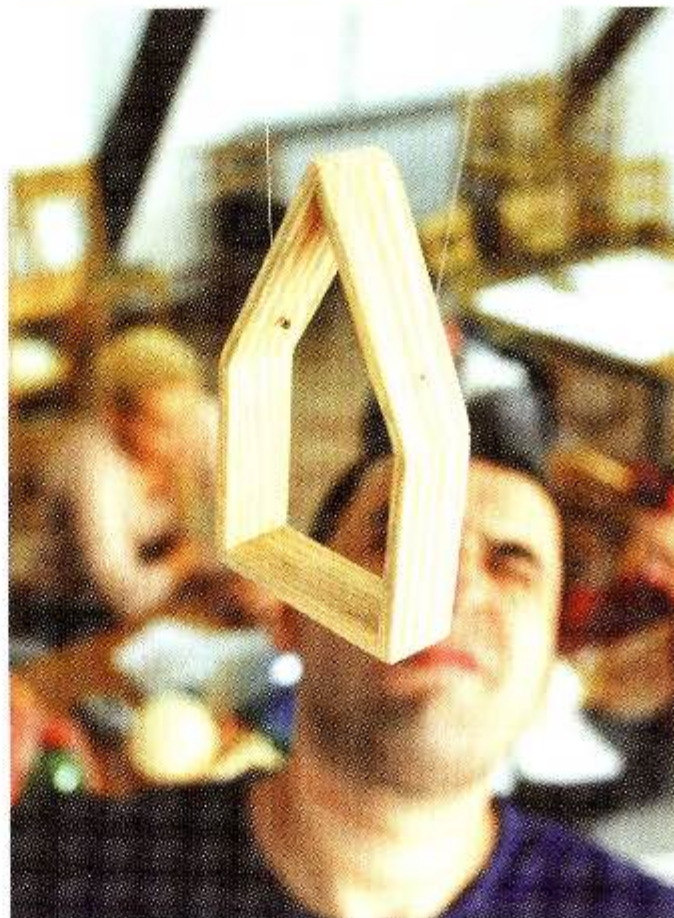
Izdavač: Građevinsko-arhitektonski fakultet Univerziteta u Nišu (Niš 2012.)

urbenik: prof. dr Petar Mitkovic

7

кућа
села
прича

ТРАДИНОВАЦИЈА ЛИЦА РУРАЛНОСТИ

традиновација
лица руралности

tradinovation
faces of rurality

7

p 11

Mladen Pešić, Nikola Krstović

Katalog radova sa redovnice "Mislavčić ruralnosti" 7 Tradinovacija – Lica ruralnosti

Nikola Krstović, Keerija Bunjek, Mladen Pešić

7 Tradinovacija – Lica ruralnosti (prateći katalog uz izložbu)

izdavač: Muzej na otvorenom Stare selo u Sirogojnu (Sirogojno 2014.)

urednik: mr. Jelena Tusković

INTERVJU

14.10.2014 - arh. Miroslav Knapović

INTERVJU

14.10.2014 - arh. Miroslav Knapović

INTERVJU

14.10.2014 - arh. Miroslav Knapović

INTERVJU

14.10.2014 - arh. Miroslav Knapović

Arhitektura jednako kultura

12/01/2014 - arh. Miroslav Knapović

Ono što je po nekim našim učenju ili edukaciji kategorije dobre arhitekture, u ovom punom racionalnom smislu, zapravo nestaje

” — Prof. Miroslav Knapović —

Mislim da se na trenutak čini da postaje više države u kojima arhitektura apsolutno nije važna, odnosno, ne igra nikakvu ulogu

” — Arh. Uroš Perović —

Zašto kod nas ne postoji arhitekturna škola?

02/12/2014 - arh. Slobodan Ganković

Djemat u Veneciji 2014 (Uroš)

10/11/2014 - arh. Uroš Perović

Uspjeh slovenske arhitekture i kako je do njega došlo

09/11/2014 - arh. Uroš Perović

Kategorije dobre arhitekture nestaju!

15/10/2014 - arh. Miroslav Knapović

Dutnost arhitekta je da stvori utjecaj

11/10/2014 - arh. Miroslav Knapović

Uloga arhitekta je veoma odgovorna!

09/10/2014 - arh. Slobodan Ganković

p12
Mijana Jeremić, Anita Kružić
Parminuta Arhitekture (skup intervjua)
web p a r h i t e k t u r a . r s

Skriveno
blago
Beograda

The Hidden Treasure of Belgrade

01

02

03

04

05

06

07

akog

autor / author

naziv / title

izdavač / publisher

godina / year

Snežana Ristić

Skriveno blago Beograda

Crta – časopis za arhitekturu i kulturni vijenja, Zagreb, Hrvatska

2014

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ ГРАДА – БЕОГРАД У НАЈАМ!

Неколико једноставних упутстава да Београд не постане/не остане омиљена дестинација/локација надриградитеља

Александра МОКРАЊАЦ, дипл. инж. арх.

*Епитима Београда.
Лунацима непањом и лангом*

Архитектура, та племенита вокација што је једино у срцима многих Београђана, а међу њима да- како и београдских архитеката као стручног дела јавности – традиционалан је генератор свесудског развоја, од памтаска. Овако апострфисана уметност грађења, наравно – није самој себи циљ, већ је поуздан ослонац корисницима а уреди и природни савезник чувар свог окружења. Заста, тек са по- стигнута ова три кључна предуслова – архитектонска остварења постају уметност вредна, пожелна бањина за будућа поколења. Упштајмо се, не из луже радозналости – да ли је у тако, високо постулираној Архитектуре, реч пре свега – о лепом? Или – о исти- нитом? Или – о добром?

Калократија, идеал истинитог као спој лепог и доброг јесте првобитно античка формулација, а од свог настанка је и трајна цивилизацијска тека- вина. Но, у нашим тренутним, текућим архитектон- ским приликама – раскорак између лепог, истинитог и доброг – некако је све очигледнији. Истинито, тј. реализовано – почесто није добро није лепо. Добро – зна да буде далеко од лепог... А лепо – претпу- „одредано“ логичких аспеката и нуспојава.

Еколошка Архитектура свакако је најинтели- гентнији савремени одговор у правцу повратка Ар- хитектуре у окриље њеног франкскогг исходита – калократије. Примери еко-архитектуре, од биолози- матских и социјалних закључно са тзв. синтетички- ним објектима напред Планете задивљују... Пре- мишљено и одмерено кондиционира, реализовани су на доброту свих – насупрот тек атракцијама из дале- ка и згртану капитала намењеним вулгарно испрени- ним новотаријама. Међутим, најуспешнија остварења те синтетичке Архитектуре или истинитије традицио- нална знања са најновијим открићима – у распону од техничко-технолошких преко биолошких све до на- по-технологичких, не треба то губити из вида – настају у друштвено-привредним амбијентима који системат- ски стимулишу и фаворизују пројектантски процес –

Адреса аутора: Сталски и уметник Архитектонске секције
УЛУПУДС
E-mail: mokranc@ptt.rs

дизајнавању му да се развија у експерименталног правцима. А управо та – пројектантска фаза – град је жртва традиционих дрварања. У осирошаским срединама какав је наша, ако се не прескоче сасвим пројектантски учешће маргинализује се огранича- вањем на законом трописан минимум, уз додатну отежавајућу околност – прогресивно скупљање рокова. Стеротипна, овештала решења, дабоме – немишљиви су пратилац таквог вида *stvariznastost*. Док се једини неизбежан (пројектантски) експери- мент своди на покушај пројектаната да преживе...

Погледно, еколошки оријентисана Архитекту- ра – требало би да се надовезе на већ обезбеђен по њу повољан привредни контекст. У нека равни све удаљенија времена, чак и код нас – архитектура је имала ту привилегију да буде креатор и коректор привредног амбијента. Уназад петнаест година, од НАТО бомбардовања 1999, сигурно, а вероватно већ од кризе 1992 – то привилегија, или бар привиле- гии привилегија – српска архитектура је изгубила. Неповратно, чини се. Политички и мета-политички предлози узурпирани су потпуно њено изворно лидерско место. Демагошки оријентисане *urbane* *strukture*, наравно – немају модалитете да било шта створе. Али користе обилато своје позиције да бло- кирују-онемогуће-логичне креативне потенцијале и оплеменањује енергије многих области, па и Архи- тектуре.

Дакле, жељени и циљани позитивни механизми Архитектуре као покретача развоја друштва – нису и- пункт аутоматизми. Стог им добробит није сама по се- би – гарантована. Чак и уз подразумевану комисио- ницу и виоак стички кодекс свих учесника подухвата – уз њихове савесне анализе и озбиљна промишљања те одатле пронашле почетне идеје-пројекте и сти- дије изводљивости – ризик у традиционалним про- нућима данашњице увећан је скоро до обрива не- предвидљивог. Нарочито хаја је реч о традиционалним градским ткивима, ризик флукутира у преградо- лепи почетили од објективно нафрагацијских еко- лошких показатеља, преко социјо-економских све до оних свесним индивидуалних који се тичу сваког поје- диничног будућег корисника / посетника, било да је тек напристрестан привремен гост или пак остварен становник града. Екстремне промашаје те тиме про- узарковану трајну штету, у домену од структурног

ak04

autor / author: Aleksandra Mokranjac
naziv / title: Iznajmljivanje grada – Beograd u najam!
izdavač / publisher: Časopis udruženja inženjera građevinarstva, geotehnike, arhitekture i urbanizma Izgradnja
godina / year: 2014

БЕОГРАД на политичкој вољи

Ljubica Slavković

BELGRADE on Troubled Political Waters

Ljubica Slavković

„Било да је реч о савременом садржају, тачније платонима и јавној расветли, парковски мобилијар, јавне чесме и слично друге градских обала или и већих пројеката – оба ова приступа уређивања приобалне зона су важна. Али шта је већу због, која мисли треба да се сређује... Можете је извести тако што ћете „модерна“ уређивања направити. Одлуке и приоритете није лако доносити и утврђивати јер је повољ да се потреша. Ипак, приоритети су вода и одрживост. У једном се они сажу – београдско приобалне уређивање је интегрисан главни циљ.“¹

¹ <http://www.bic.rs/Novi/Belgrade/200707/Privredje-Sava-Danube-najveci-potencijal-Belgrade>

“Whether Belgrade’s waterfront is refurbished by investing modestly in streetlights, park benches, and public fountains along the riverbanks, or remodeled entirely through huge waterfront projects – both possible approaches in reorganizing this area along the city’s riverbanks should be taken very seriously. If a large urban area needs to be remodeled, perhaps the best idea is to take care of one small piece at a time. It is hard to identify the main priorities in this instance, as much is needed and the budget is limited. The most important thing here is that the will to change things exists. Either way, there is one thing everyone seems to agree on – that Belgrade’s waterfront holds huge potential for the Serbian capital.”²

¹ <http://www.bic.rs/Novi/Belgrade/200707/Privredje-Sava-Danube-najveci-potencijal-Belgrade>

Београдска мантра, *свакиа Београда на реку*, се плоча, и више-мање неуспешно повисла већ деценијама. Тачније, још од првог Генералног Урбанистичког Плана Београда из 1923. године. У периоду између два светска рата први пут је кризис планирање Београда приказана рољом стварања репрезентативне престонице. ГУП Београда из 1923. године дао је позитивну поруку града према западу, спајање са Земуном, истакнуто је значај обала обе реке и њихових заграда и естетична града на реку. *Београдско-ошвак концепт* и *металоманија* плана изразила је амбицију владајуће елите да, макар на папиру, покаже прогрес младе државе и њене европске тежње³, а унајмање плана дочекало је позитивну стручну расправу о његовој реализацији и уз критике да је реализација немогућа у датим економским условима⁴. Београд је у међуратном периоду преобратио, а свега деценија ушла је а на Савану. Док се утисли и богатије породице сесе у близину краља Александара на Дедињу, савско приобалне пољско губи свој значај и намењене прете остаје нерезано. Само шест недеља пре почетак II светског рата италијани је предлањана нова радикална идеја реконструкције града и парадна великог насеља на левој обали Саве – *Нови Београд* (у октопу Генералног плана чини је аутор архитекта Драгиса Брашован). Кључни Брашованов захват у историјском делу града био је намењене железничке станице на нову локацију код „Могара“, ослобађање терена под железницом од 1,2 км² и ступање града на обалу. Намењено је да је план естетички слике света који се у деловима распада, док се не, изолувано да функционисање назва

² Blagojević Lj. (2007), Novi Beograd: moderni modernizam

³ Ђорђевић Д., Дабош Т. (2010), Историја и планирање Београда 1867-1972: период успона

Belgrade on the Waterfront – has become something of a mantra for Belgraders. People have been chanting it for decades, some with more success than others. To be exact it has been a theme ever since the first General Urban Plan (GUP) for the City of Belgrade was created in 1923. This was the first sign of a desire to create a representative capital city. The 1923 Belgrade GUP envisaged that the city of Belgrade would spread westwards and merge with the town of Zemun. It emphasized the importance of both of Belgrade’s riverbanks and the surrounding areas and proposed that the city should descend to the water. This rather utopian municipal plan and its beaux arts concept, reflected the ruling elite’s ambitions to, at least formally, demonstrate the progress of this young state and show its pro-European leanings.⁵ The adoption of the GUP was met by lengthy discussions amongst experts, who raised concerns about its implementation, the critics claimed that the implementation of such a plan would be impossible in the given economic situation.⁶ In the interwar period, the city of Belgrade was transformed and the change in royal dynasty had a significant impact on the neighborhood of Savanala. As many noble and rich families moved closer to King Alexander’s Royal Palace on Dedinje hill, the Sava riverbank lost its allure and the plan to remove the train station from this site was eventually dropped.

Just six weeks before the start of the Second World War, a radical new idea for reconstructing the city and building a large new neighborhood on the left bank of the Sava river was first made public in the press. The neighborhood was to be called New Belgrade, and constituted a part of the GUP created by architect Dragisa Brashovan. Brashovan’s key idea for the

⁵ Blagojević Lj. (2007), Novi Beograd: moderni modernizam

⁶ Ђорђевић Д., Дабош Т. (2010), Историја и планирање Београда 1867-1972: период успона

ak05

author / author

name / title

publisher / publisher

year / year

Ljubica Slavković

Beograd na političkoj volji

Camenzind Belgrade

2014

PROSTOR

22 [2014] 2 [48]

ZNANSTVENI ČASOPIS ZA ARHITEKTURU I URBANIZAM

ISSN 1330-0652 CODEN PORREV UDKI 71/72 22 [2014] 2 [48] 159-365 7-12 [2014]

SVEUČILIŠTE
U ZAGREBU,
ARHITEKTONSKI
FAKULTET

ULIČICA 31
10000 ZAGREB,
75 00 111
01 ARHITEKTURA

ISSN 1330-0652
CODEN PORREV
UDKI 71/72
22 [2014] 2 [48]
159-365
7-12 [2014]

Af

POSEBNI OTISAK / SEPARAT / OFFPRINT

ZNANSTVENI PRILOGI | Separatni, Pisanje

228-237 VLADIMIR STEVANOVIĆ

PROLEGOMENA ZA NOVU ESTETIKU
ARHITEKTURE

POSLEDIČI ZNANSTVENI ČLANAK
BOK 22.01

PROLEGOMENA ZA NOVU ESTETIKU
ARHITEKTURE

ISSN 1330-0652
CODEN PORREV

ako6

autor / author

naziv / title

izdavač / publisher

godina / year

Vladimir Stevanović

Prolegomena za novu estetiku arhitekture

Prostor – znanstveni časopis za arhitekturu i urbanizam,

Sveučilište u Zagrebu, Arhitektonski fakultet

2014

af03

autor / author

naziv / title

godina / year

Relja Ivančić

Kunčevašć [Hrana odmoć, Zagreb]

2013

af04

author / author

naziv / title

godina / year

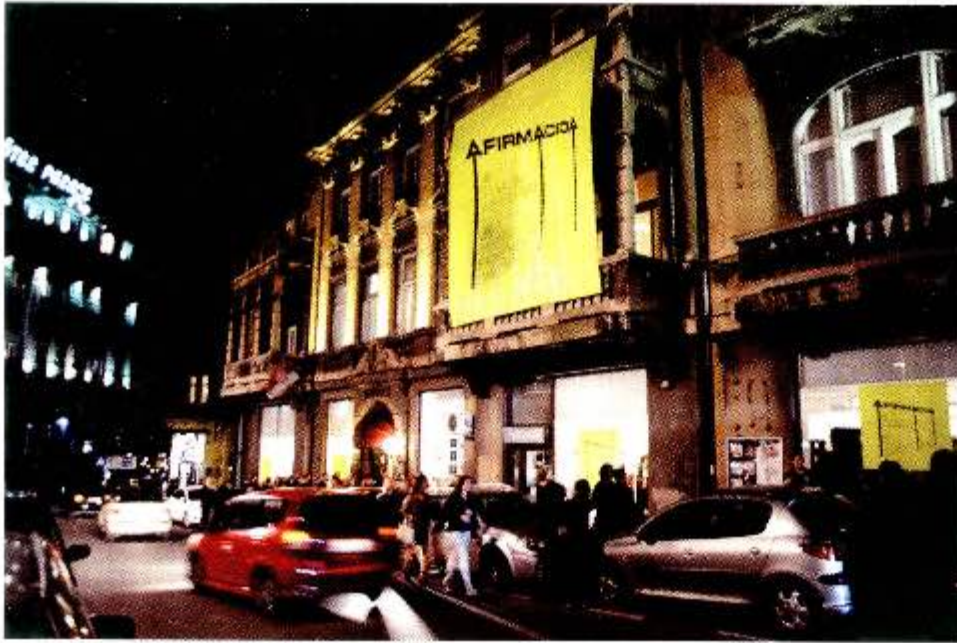
Stefano Gero

Bez naziva

2012

DOKUMENTA 01 / Documents 01

37. Salona arhitekture – Nagrade / Awards

Muzej primijenjene umjetnosti / Museum of Applied Art
37. Salon arhitekture (26. mart - 30. april 2015) / 37th Salon of Architecture (from March 26 to April 30, 2015)

Izveštaj žirija 37. Salona arhitekture / Report of the Jury of the 37th Salon of Architecture

Žiri 37. Salona arhitekture / Jury of the 37th Salon of Architecture
u sastavu / consisting of:

Milan Đurić, predsjednik / Chairperson

Maja Čindrić

Baštjan Bugarić

Dejan Milanović

gor Rajković

Žiri 37. Salona arhitekture konstatuje da je za ovogodišnji Salon kandidovano 306 radova u svim kategorijama. Žiri je u zvaničnu selekciju uvrstio 127 radova, od čega je u konkurenciji za nagradu razvisti samo 83 rada u 8 kategorija.

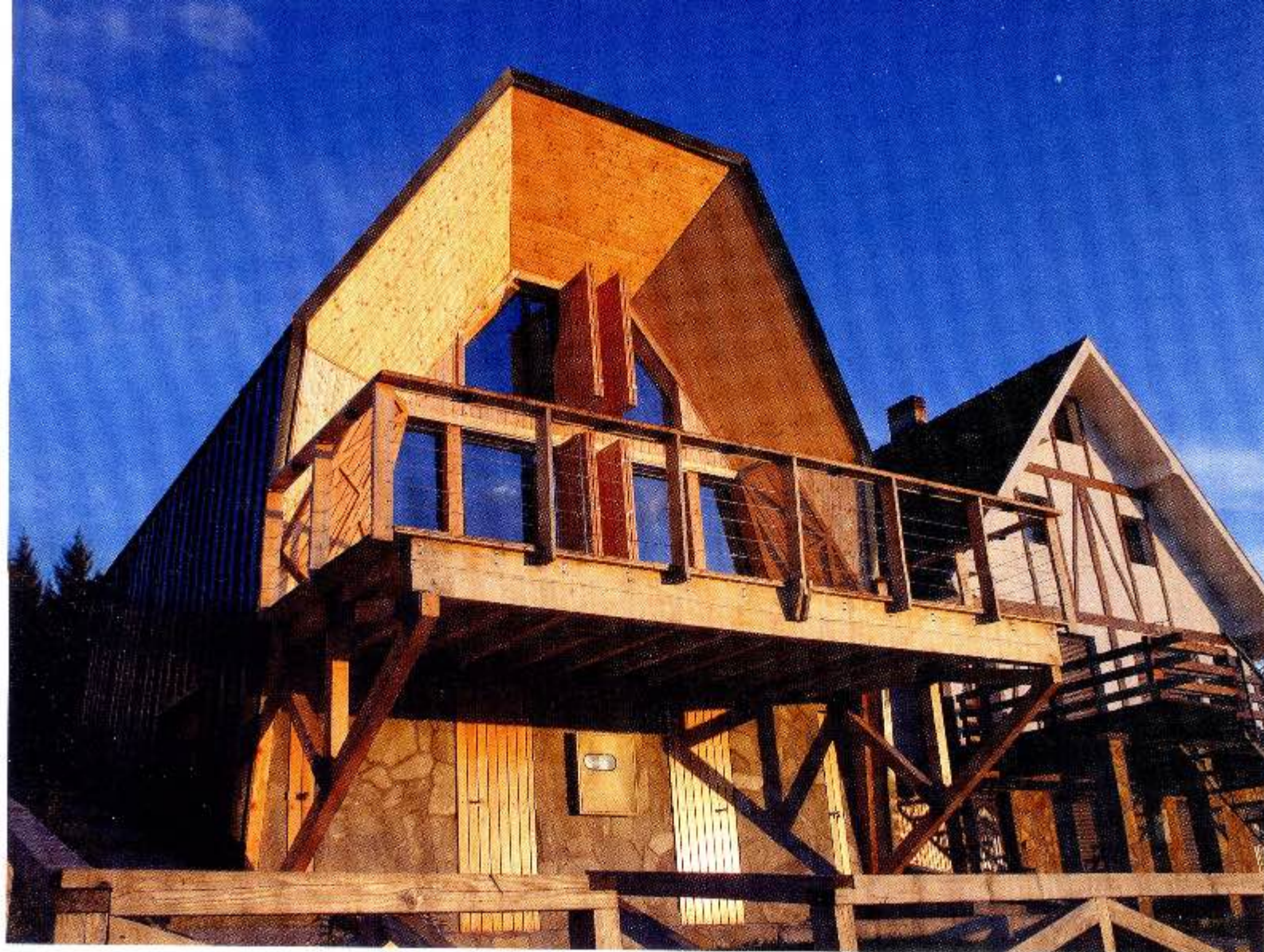
Prilikom selekcije i vrednovanja kandidovanih radova, žiri se rukovodio temom 37. Salona arhitekture - afirmacijom kao potvrdom i doprinosom novom, pozitivnom pristupu savremenoj arhitektonskoj praksi kao i mestom, ulogom i odnosom arhitekture prema aktuelnom društvenom kontekstu. Afirmacija kao promena i traženje u arhitekturi, ostvaruje se kroz kritičnost i intelektualne sumnje, opšti interes i jasno vremensko i prostorno određenje. Ako je afirmacija potvrđivanje stine, a isti na značenje činjenica, onda istinitosti arhitekture ne treba ništa više od onog što arhitektura jeste, što je sama po sebi, oslobođena dogmi: sveke vrste, potvrđena onim što je stvarno (realno) za ljude, ovdje i sada.

U skladu sa tim žiri 37. Salona arhitekture dodeljuje sledeće nagrade i priznanja:

The Jury of the 37th Salon of Architecture noted that there were 306 works applying for this year's Salon within 8 categories. The Jury decided that 127 works deserved to be included in the official selection and that 83 works from 8 categories were eligible for awards.

In the selection and assessment process of the works applying, the Jury was guided by the subject matter of the 37th Salon of Architecture - affirmation through acknowledgement of and contribution to a new, positive approach to contemporary architectural practice, and by the place and role of architecture within the actual social context as well as by its attitude towards this context. Affirmation as an architectural change and search is realized through critique and intellectual doubt, general interest, and clear temporal and spatial determination. If affirmation is the acknowledgement of truth, and if the truth is the meaning of the facts, then the truthfulness of architecture needs nothing more than what architecture really is, by itself, freed from dogmas of every kind, confirmed with what is true (real) for people, here and now.

According to the aforementioned, the Jury of the 37th Salon of Architecture awards the following prizes and acknowledgements:

GRAND PRIX 37. SALONA ARHITEKTURE

dodelj uje autorima **Đorđu Stojanoviću, Vladimiru Pavloviću i Milutinu Ceroviću**
za realizovano delo
KUĆA NA KOPANIKU / 2010 – 2012.

Autori kroz jedinstven pristup kontekstu, tradiciji i arhitektonskoj formi stvaraju novu prostornu i značenjsku situaciju. Kroz generisanje i preispitivanje ukrašenja jedne od bajenata teme – kuće u spontano nastaloj grupaciji, u pejzaž unose promenu. Donos jasno zatvorenosti i razlike prema susedima i otvaranje ka i nad podnožje, stvara jasnu formu arhitektonskog objekta. Forma je generički i autentična, semiotički konična. Konstitutivni element forme objekta – anvelopa predstavlja rene delovani tradicijom i motiv krova planinske kuće i nagadi zida kao razdelnice spolja – unutra. Sa druge strane, ovakva anvelopa stvara okvir i obrtaava dinamično i aktivno otvaranje kuće ku je u odnosu na nju tretirano kontrastno, kako u materijalu tako i u karakteru. Transformacija elemenata kuće (krov, fasada) i njihovo postavljanje u naznačen u ulogu u jedinstvenoj sintetizovanoj formi način je na koj eu autori zapisali skiveno i vidljive koove spoljašnjeg i unutrašnjeg prostora kuće. Unutrašnji prostor je podeljen u dve simetrične prostorne jedinice, masivnim zidom koji je paradoksalno, više nego što suga negu što deli. Ovakvu višeznačnost i sintezu arhitektonskih elemenata autori u sproveli na svim nivoima arhitektonskog objekta, ina taj način posledeno sproveli pri no p jedinstvenosti. Vodnost Kuća na Kopsaniku je da je ona nešto NČV veću tome, da ona na šta može da utiče, čini NOVIM.

GRAND PRIX 37. SALONA ARHITEKTURE

dodeljuje autorima Đorđu Stojanoviću, Vladimiru Pavloviću i Milutinu Ceroviću
za realizovano delo
KUĆA NA KOPAONIKU / 2010 – 2014.

Autori kroz jedinstven pristup kontekstu, tradiciji i arhitektonskoj formi stvaraju novu prostornu i značensku situaciju. Kroz generisanje i preispitivanje okruženja jedne uobičajene teme – kuće u spartanskoj grupaciji, u pejzažu urbane primene, odnos jasne zatvorenosti i rasklona prema susedima i otvaranje ka i nad padinom, stvara jasnu formu arhitektonskog objekta. Forma je generička – autonomna, i samim tim ikonična. Konstitutivni element forme objekta – envelope predstavlja remodjelovani tradicionalni motiv krova planinske kuće i negaciju zida kao razdelnice spolja – unutra. Sa druge strane, ova kva envelope stvara okvir i obmatava dinamičnu i aktivno otvaranje kuće koje je u odnosu na nju tretirano kontrastno, kako u materijalu tako i u karakteru. Transformacija elemenata kuće (krov, fasada) i njihovo postavljanje u naznačenu ulogu u jedinstvenoj sintetizovanoj formi način je na koji su autori zapisali skrivene i vidljive kodove spoljašnjeg unutrašnjeg prostora kuće. Unutrašnji prostor je podeljen u dve simetrične prostorne jedinice, masivnim zidom koji je paradoksalno, više ono što spaja nego što deli. Dva kva višeznačnost i sintezu arhitektonskih elemenata autori u svojevremenu na svim nivoima arhitektonskog objekta, i na taj način dosledno sproveli princip jedinstvenost. Vrednost Kuće na Kopaoniku nije da je ona nešto NOVO već u tome, da ono na šta može da utiče, oti NOVIM.

GRAND PRIX OF THE 37th SALON OF ARCHITECTURE

Goes to the authors Đorđe Stojanović, Vladimir Pavlović, and Milutin Cerović
for the realized project
KOPAONIK HOUSE / 2010 – 2014.

Through their unique approach to the context, tradition, and architectural form, the authors create a new spatial and semantic situation. By generating and reassessing the surroundings of a usual topic – a house within a sporadically formed group, they bring change into the landscape. The relation between distinct blockage and indifference towards the neighbors and the space that opens towards and over the slope contributes to clarity of the form of the architectural object. The form is generic and autonomous, therefore iconic. The envelope as a constitutive element of the object makes use of a reconstructed traditional motif of a mountain house roof and negates wall functioning as division between the outer and the inner. On the other hand, such envelope frames and envelops dynamic and active opening of the house, which, when compared to it, offers contrast in both material and character. Transformed elements of the house (roof, facade) and the defined roles they have within the unique synthesized form are used by the authors to inscribe both covert and visible codes of the outer and the inner space of the house. The inner space is divided into two symmetrical spatial units by a massive wall which, paradoxically, is the element that unifies rather than divides. The authors have achieved such polysemic and significant architectural elements in all segments of the architectural object and thus consistently realized the principle of unity. The value of Kopaonik House does not lie in its NOVELTY, but in the fact that it brings NOVELTY to everything it affects.

**NAGRADU U KATEGORIJU „ARHITEKTURA“ ZA AFIRMACIJU
MEĐUPROSTORA**

odeluje: autori ma: Borislav Petrović, Ivana Rašković,
Aleksandra Tomić, Nedžad, Nikoli Stojković, Luki Stojčić,
Anđelko Vujčić

za realizovano delo

**KOMBINOVANA DEČJA USTANOVA U BLOKU 61 U BEOGRADU –
OBDANIŠTE / 2011-2014**

Autori u okviru uslova koje postavlja društvena realnost, uspostavljaju složeni sistem odnosa u međuprostorima koji se stvaraju tokom realizacije arhitektonskog dela. Kao posledica prepoznavanja konteksta u svakom smislu, naročito ako je kontekst raznovidan dolazi do stvaranja međuprostora koji kao takvi ne predstavljaju ograničenje i i problem već se prevlače u konstituciju arhitekture. Balansirajući između narte međuprostora između projekta i realizacije, envelope i unutrašnjeg prostora, semantičkog i semiotičkog, materijalnog i direktivnog, na kraju institucije i pojedina autori su redefinisali program javnog objekta. Objekat je jasne i dosledne strukture, repetitivne i motivčki usaglašene, na nivou najboljih tradicija kasne moderne. Čudno postavljani, između institucionalne zatvorenosti (zastite) i stvaranja različitog stepena, objekat je više međuprostor sam po sebi, nego ideal humanog i stereotipnog.

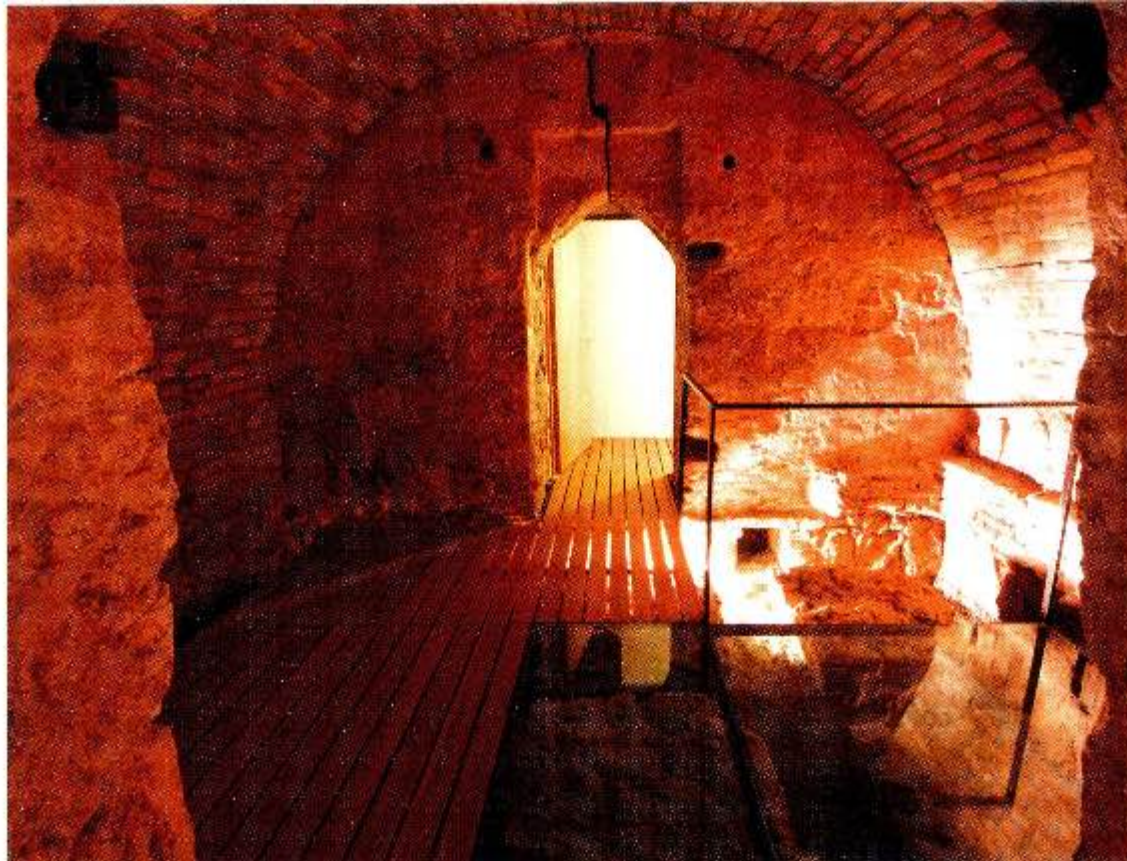
**AWARD WITHIN THE CATEGORY "ARCHITECTURE" FOR
INTERSPACES AFFIRMATION**

Given to the authors: Borislav Petrović, Ivana Rašković, Aleksandra Tomić, Nedžad, Nikoli Stojković, Luki Stojčić, and Anđelko Vujčić

for realized project

**COMBINED CHILDREN'S INSTITUTION IN THE BLOCK 61 IN
BELGRADE – DAY NURSERY / 2011-2014**

Within the conditional framework set by social reality, the authors have established a complex system of relations in interspaces that was created through the realization of architectural works. Recognition of any type of context, particularly if the context is diversified, results in creating interspaces which, being what they are, do not represent restraint or problem, but transcend themselves into what constitutes architecture instead. Keeping the interspatial determinants in balance between a project and its realization, the envelope and the inner space, the semantic and the semiotic, the metaphorical and the direct, and eventually between institutions and individuals, the authors have redefined the programme of a public building. Clear and consistent structure of the object is repetitive and mutually homogenize in the manner of the post-war modernist traditions. Eschewed duality, between the institutionally closed (protected) and the open on a variety of levels, the object remains an interspace as it is rather than an ideal of what is human and stereotypical.

NAGRADU U KATEGORIJI „ARHITEKTURA - REKONSTRUKCIJA“ ZA AFIRMACIJU MEĐUZAVISNOSTI ARHITEKTONSKOG PROSTORA I PROGRAMA

dodjeljuje autor: Vladimir Lojanić
za realizirano djelo

VINARIJA „ACUMINCUM“, STARI SLANKAMEN / 2022-2023.

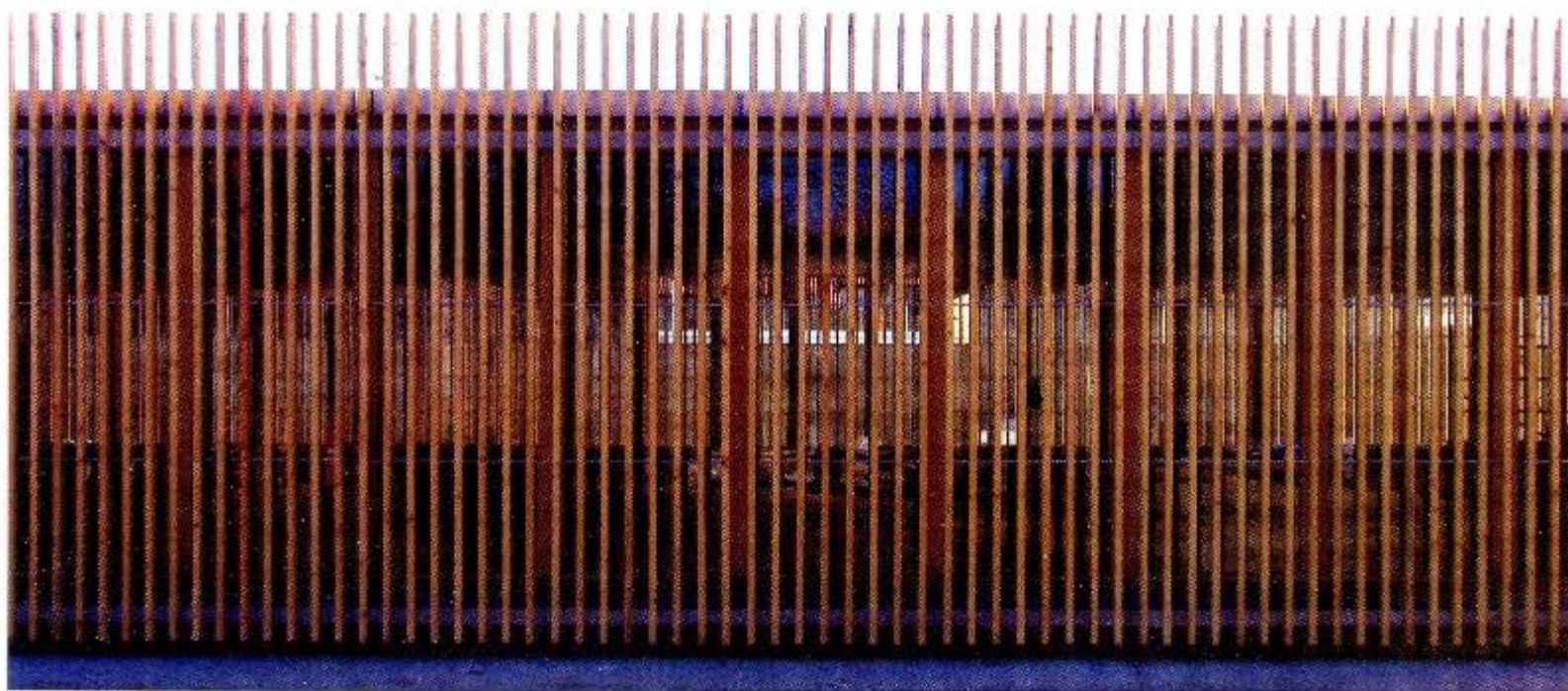
Autor je kroz realizaciju osjetljive teme rekonstrukcije i dogradnje objekta dosljedno poštovao osnovno u arhitekturi – autoritet prostora. Čitajući slojeve prostora i vremena, suptilnim, skoro u maniru Carla Scarpa, autor uspeva do stvoriti mehanizam budućeg vremena. Ovakav mehanizam je uspostavljen novim slojevima, gotovo nevidljivim, u spojnjoj i unutarnjem prostoru, u okviru što je podignut, ostavljajući tajnu prostora onako kakva je, sakrivena i do sada.

AWARD WITHIN THE CATEGORY “ARCHITECTURE – RECONSTRUCTION” FOR AFFIRMATION OF INTERDEPENDENCE OF ARCHITECTURAL SPACE AND PROGRAMME

Goes to the author: Vladimir Lojanić
for realized project

“ACUMINCUM” WINERY, STARI SLANKAMEN / 2022-2023.

While actualizing a sensitive issue of a joint reconstruction and object adding, the author consistently follows what is basic in architecture – the authority of space. By reading the layers of space and time in a subtle manner, almost resembling that of Carlo Scarpa, the author manages to create a mechanism that would operate in future times. Operation of such a mechanism is set to work through new, almost invisible layers appearing both in the exterior and interior spaces, in the background and in the foreground, managing to preserve the inherent sense of the space, which remains unveiled as it has always been.

PRIZNANJE U KATEGORIJI „ARHITEKTURA“

Dodeljuje autor: Jovana Mitrović
za realizovano delo:

ŠKOLSKA FISKULTURNA SALA, OBRENOVAC / 2011-2015

Autor kroz kontekstualizaciju teme rešava probleme razlike u prostoru. Postupkom dejenja, strukturacije i uobličavanja postize su razmera objekta odgovarajuća kontekstu i nameni. Vertikalnom podelom na opširne i uske – opuštene prostore, zatvarajući ono što se može zatvoriti i najlažnije otvarajući ono što je otvoreno – izlazući ga reprezentaciji, autor ostvaruje devnačnu želju svih školaraca da plesaju, učestvuju u onome što se odšava na časovima fizičkog. Ove značajne vrednosti objekta ostvaruju se i omogućavaju u uobličavanju dela objekta i, tlo. Autorinija je naglašena dvernom podelom – tranzorom koji ka spoljošnjosti zadržava materijalnu konstituciju objekta.

ACKNOWLEDGEMENT WITHIN THE CATEGORY "ARCHITECTURE"

Gives to the author: Jovana Mitrović
for the realized project:

SCHOOL GYMNASIUM, OBRENOVAC / 2011-2015

By placing the topic into the context, the author overcomes the issue of irregular differences in space. The processes of division, structuration, and involvement create an object whose dimensions meet both the context and the purpose. By vertically dividing the area into the one that serves the purpose and the one that is being served, by closing what can be closed and, paradoxically, opening what can be opened, exposing it to everyone's consideration, the author materialises the aged wish of any pupil – to observe and partake in what happens during physical education classes. What helps realize and facilitate these significant values of the object is the fact that a part of the building is inserted into the ground. Its exteriority is additionally stressed by a wooden railing – screen, which exhibits the material constitution of the object to the outer space.

PRIZNANJE U KATEGORIJI „ARHITEKTURA“

Dodeljuje Autorima: Dijani Novaković, Aleksandri Nikin, Maji Tihović i Dušani Vrhodoloviću
za realizovanje objekta

Objekat „C“ i objekat „D“, TERRA PANONICA EXPERIENCE POINT I
TERRA PANONICA, MOKRIN / 2022-2024

AUTORI, kroz da ju, varjac ju, tradicionalnog modela vojvođanske kuće realizuju niz slikovnih događaja i pedantno realizuju kroz dosledno sprovođenje u kontekstu grupacije objekata formirajući se prostori bez granica socijalne – unutra, različitog tretmana, i multifunkcionalne radionice za različite vrste kreativnog rada.

ACKNOWLEDGEMENT WITHIN THE CATEGORY "ARCHITECTURE"

Given to the authors: Dijana Novaković, Aleksandra Nikin, Maja Tihović, and Dušana Vrhodolović
for the realized project

Object "C" and Object "D", TERRA PANONICA EXPERIENCE POINT
AND TERRA PANONICA, MOKRIN / 2022-2024

THE AUTHORS, through continued evolution of the design of traditional houses from vojvodina, realize an array of graphic events. The meticulous realization and consistent implementation into the context involving a group of objects, led to the creation of spaces that are freed from boundaries resulting around the inter as the inter spaces that we designed in their management and realization, and universal workshop for various types of creative work.

**NAGRADU U KATEGORIJI „ENTERIJER“ ZA AFIRMACIJU
MEĐUZAVISNOSTI KREATIVNIH INDUSTRIJA I ZAJEDNICE U
ARHITEKTONSKOM PROSTORU**

Dodjeljuje Petranka Aleksa Bjelović i Milica Maksimović
za realizovan enterijer
DIZAJN INKUBATOR „NOVA ISKRA“, BEOGRAD / 2012-2014

PETRAKKA realizaciji „Nove Iskre“ čini prostorni i programski akt. Prostorni i programski akt kao način iscjepavanja i preraspodjele zajedničkog prostora. Ona što ovaj multifunkcionalni radni prostor određuje je programsko postavlja i time uspostavljene relacije između pojedinaca i predmeta rada. Element enterijera, su u tekovni sklopu jednostavni okvir za dešavanje namere umesto dekorativnog određenja. Stvoreni prostor tako postaje više infrastruktura koja omogućava nego struktura koja utvrđuje. Na kraju, prostorna određenja su nevidljiva i nepostojeća prepreka uspostavljeni mrežiponosu kreativnim proizvođa koji takvi donosi stvaraju.

**AWARD WITHIN THE CATEGORY “INTERIOR DESIGN” FOR
AFFIRMATION OF INTERDEPENDENCE OF CREATIVE INDUSTRIES
AND COMMUNITY IN AN ARCHITECTURAL SPACE**

Dodjeljuje Petranka Aleksa Bjelović and Milica Maksimović
for the realized interior design
DESIGN INCUBATOR “NOVA ISKRA”, BELGRADE / 2012-2014

By realizing “Nova Iskra”, PETRAKKA performs a spatial and program-related act. A spatial and program-related act as a manner of cutting the common area and redistributing it. What defines this multifunctional working area is a programme-related setting and, as a result, relative proximity between the individuals and the objects of work. Within such a set, the elements of the interior make a simple frame which, instead of providing decorative designation, enables the realization of what is intended. Thus created space is an infrastructure making room for proximities rather than a defining structure. Finally, spatial designations are set on invisible and non-existent obstacles in the already established network of relations and to the missing creative product.

PRIZNANJE U KATEGORIJI „ENTERIJER“

Dodelio je autorica Vesna Čagalj ić ić
za realizovan interijer
RESTORAN „LAGANO“, BEOGRAD

Autor(ka) realizuje interijer restorana za pripremu i konzumaciju jela koje pripadaju "fusion" kuhinji. Prema definiciji, "fusion" kuhinja je kuhinja koja kombinuje elemente različitih kuhinjskih tradicija, tako se ostvaruje jedinstvenost u obliku što se konzumira. Autor(ka) je svesno koristila ovaj princip formirajući "fusion" prostor, gde se kroz naglašen, sličanost, primenljive sekvence i programsku različitost, odgovarajući namen, stvaraju ambijent mešanih razlika, odnosno inačice kačrava.

ACKNOWLEDGEMENT WITHIN THE CATEGORY "INTERIOR DESIGN"

Given by the author Vesna Čagalj ić ić
for the realized interior of
RESTAURANT "LAGANO", BELGRADE

The author realizes the interior of the restaurant for the preparation and consumption of dishes that belong to fusion cuisine. Fusion cuisine is defined as cuisine that combines the elements of different culinary traditions. This provides uniqueness of whatever is consumed. The author deliberately applies this principle for spatial fusion and, through strong, recognizable sequences and program-related differences, creates an ambient of mixed differences, relations, and combinations.

NAGRADA ZA AFIRMACIJU ARHITEKTONSKE KRITIKE NA DELU

Dodeljuje autorima Nataliji Ristanović, Zoranu Ivkoviću i Milani Španjićević

za
PROJEKTOVANJE NA PADINI ... STAMBENE ZGRADE, BEOGRAD /
2013-2014

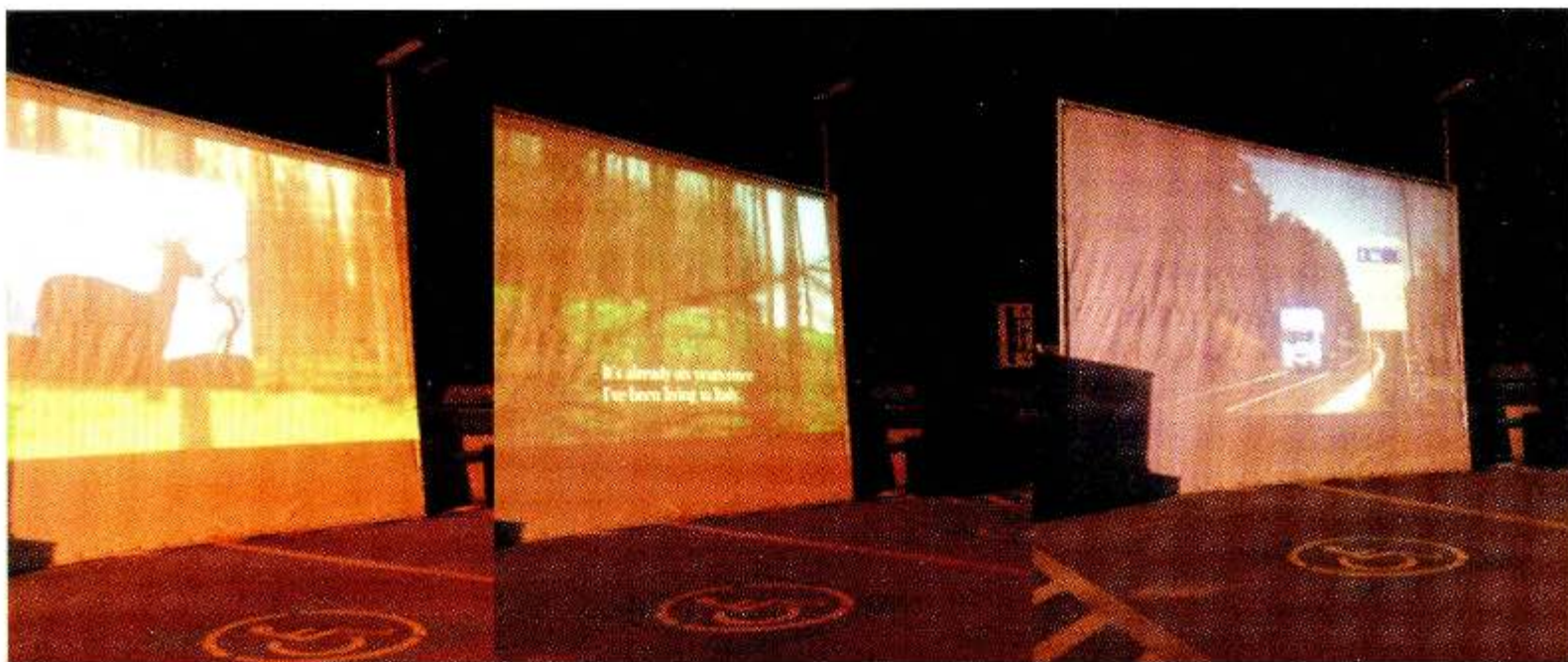
Autori na apsurd odgovaraju apsurdom koji je kerkeran i izvotoperen do onog stupnja da se postavlja i predstavlja kao kritika (negacija) negacije. Takov niz kauzalnih apsurda stvaraju vrhloj apsurda koji sa jedne strane dovodi u pitanje smisao postojanja arhitekture u Srbiji dok sa druge strane postavlja arhitektu u poziciju da se ammenom metodološkog postupka, svakako usmerenog ka pozitivnom, postavi u sam centru negativnog promeni mišljenja.

AWARD FOR AFFIRMATION OF ARCHITECTURAL CRITIQUE AT WORK

Goes to the authors Natalija Ristanović, Zoran Ivković, and Milana Španjević

for
SLOPE DESIGNING ... OF A RESIDENTIAL BUILDING, BELGRADE /
2013-2014

The authors' reaction to absurdity is the absurdity conceived and twisted to such an extent that it represents and establishes itself as critique (negation) of negation. Such an array of causal absurdities creates a vortex of absurdities which, on the one hand, questions the purpose of practicing architecture in Serbia, and, on the other hand, offers the architect an opportunity to step outside very narrow of the actual void and change its sign by modifying the methodological premise and resulting direction towards the positive.

**NAGRADU U KATEGORIJI „EKSPERIMENT I ISTRAŽIVANJE“ ZA
AFIRMACIJU PROSTORA MEĐUZAVISNOSTI**

Dodeljuje autor, Branku Stanojeviću
zared
IZLOŽBA BISKOPA / 2012.

Polazeći od hipoteze da je i uz pomoć jednostavnih i osnovnih elemenata kao što su HUMAN I MESH, moguće kreirati efemerne prostore, a koji će biti konstitutivni element društvenog događaja, Branka Stanojević uspostavlja nekontrolirani arhitektonski gest i unosi promenu u društvenu realnost. Jedinstveno interaktivna i javnom prostoru ostvarena u okviru filmskog festvala o ljudskim pravima "HUMAN DISTRICT" u Beogradu, dolazi kao eksperiment čija validizacija prevaziđe postojeće kategorizacije, ali ma jak performativni karakter.

**AWARD WITHIN THE CATEGORY "EXPERIMENT AND RESEARCH"
FOR AFFIRMATION OF AREA OF INTERDEPENDENCE**

Dodeljuje autor, Branku Stanojeviću
zared
CINEMA EXHIBITION / 2012.

By generating a working hypothesis from the idea that even simple and basic elements such as MOVIES and SPACE enable creation of a new relational field between constructive elements of a social event, Branka Stanojević establishes a non-coded architectural gesture and introduces change into the social reality. The unique intervention in public space, made in Beograd as a part of International Film Festival on Human Rights "HUMAN DISTRICT", serves as an experiment with a strong will of performance, the validation of which surpasses the existing categories.

PRIZNANJE U KATEGORIJU „EKSPERIMENT I ISTRAŽIVANJE“

Dodeljuje autoru Branislavu Nikoliću
za rad
SEKUNDARNA ARHITEKTURA / 2013

Projekat Sekundarna arhitektura nastao je u saradnji umetnika Branislava Nikolića – samoukog romskog arhitekta – i Bobana Mladenovića, a koji od odbačenog materijala stvaraju romske kuće, dalje transponovane u galerijski prostor. Projekat Sekundarna arhitektura negrađen je kao jedinstveni duplinoz izvan-profesionalnog delovanja, koji uspostavlja trans-kulturni i trans-disciplinarni dijalog, a čiji su domeni irezultabilni vidljivi kako u realnosti, tako i u svetu umetnosti kao pseudorealnosti. Samorganizovani gest Nikolića i Mladenovića zasnovan je na entuzijazmu koji uspešno prevazilazi redukcionizam arhitekture na pothičko-ekonomsku bazu, i amerjetizv, snalažljiva arhitektura.

ACKNOWLEDGEMENT WITHIN THE CATEGORY "EXPERIMENT AND RESEARCH"

Goes to the author Branislav Nikolić
for the project
SECONDARY ARCHITECTURE / 2013

The project Secondary Architecture is the result of cooperation between the artist Branislav Nikolić and a self-taught Roma "architect" Boban Mladenović, who use discarded materials to build Roma houses, later transposed into gallery space. The project Secondary Architecture has been awarded for being a unique contribution to outside professional activities establishing trans-cultural and trans-disciplinary dialogue, the efforts and results of which are visible, with in reality, both in the world of art that stands for pseudo-reality. The self-organised gesture of Nikolić and Mladenović, driven by enthusiasm which successfully overcomes the problem of reducing architecture to political and economic choice, and is an example of the so-called self-privatized culture.

NAGRADA U KATEGORIJI „PUBLIKACIJE“ ZA AFIRMACIJU REMODELACIJE TIPOLOŠKIH OBLIKA

Uredjuje autorima Zoranu Abadiću, saradnicima za publikaciju

UPUTSTVA ZA DEFINISANJE MODELA TIPSKOG SUDA ZA OSNOVNI I VIŠI SUD REPUBLIKE SRBIJE

Izdavač: GRAFIK d.o.o. Beograd (Beograd 2012.)

urbeni ili International Management Group i Visoki savet Sudstva

Autor i saradnici, na izuzetno studiozno način poredjuju elemente za uspostavljanje novih standarda u tipologiji sudskih zgrada. Ovaj postupak ima za cilj unapređenje opšteg ambijenta i postići čisto novog odnosa između države i pojedinca. Publikacijom se objedinjuju sve potrebne informacije i standardi koje će sudske zgrade imati da zadovolje kao institucije i one koje budućim korisnicima omogućavaju dostupnost, bezbednost i efikasnost u korišćenju. Ova publikacija uspostavlja novi standard u određivanju prostornih i normativnih uslova pri projektovanju i realizaciji objekata i tako postaje primer prema kome bi, kada oti bilo moguće, kompletna oblast trebala da bude uređena.

AWARD WITHIN THE CATEGORY "PUBLICATIONS" FOR AFFIRMATION OF REMODELLING OF TYPOLOGICAL FORMS

Given to the author Zoran Abadić and his collaborators for the publication of

INSTRUCTIONS FOR DEFINING DESIGN OF A TYPICAL COURTHOUSE FOR BASIC AND HIGHER COURTS OF THE REPUBLIC OF SERBIA

Publisher: GRAFIK d.o.o. Belgrade (Belgrade, 2012.)

Editors: International Management Group and High Court Council

With exceptional studiousness, the author and his collaborators determine the elements necessary to establish new standards in typology of courthouses. This process aims at the improvement of general ambient which results in new relations between the state and an individual. The publication incorporates all the necessary information and standards which courthouses are to meet institution-wide as well as the information and standards that would enhance the availability, safety, and efficiency for the future users. This publication establishes a new standard in defining spatial and normative conditions in the process of designing and realising the objects, and thus becomes a model which should, if possible, be used to organise the entire field.

Татьяна Шевцова, М.И. Мухоморов

Francis Vesic in PMU archive.

DOKUMENTA 02 / Documents 02

Grand Prix 2014 – Izložba / Exhibition

Prema pravilniku Salona arhitekture dobitnici / Grand Prix Salona, svoj rad predstavljaju u obliku manje izložbe na sledećem Salonu arhitekture. U katalogu 37. Salona arhitekture dokumentujemo izložbu autorskog tima DVA Studio dob. trika Grand Prix-a za 2014.

DVA Studio osnovana su Milan Đurić i Aleksandru Vuja 2000. godine u Beogradu. Nakon toga, DVA Studioju pridružuju se arhitekta Slađana Miliivojević i Milka Gnjato.

Prístup arhitektonskom projektu DVA Studija uvek je obeležen istraživanjem i interpolacijom konteksta, uslova, pronađenih u okruženju. Razvoj projekta kreće se od osnovnih, određujućih uslova kroz metodološku igru konfrontacije ambivalentnih elementa konteksta. Uobličavanje je kroz korelaciju između veliki malog, kroz kontraste u boji i materijalu, između privatnog i javnog, prirodnog i kulturnog. Sva različitost sa odjava kroz višeslojnu strukturu objekta. Višeslojnost kao iznenađujuća reakcija je na elemente arhitektonskog konteksta u kojima uvek kriju mogućnost novog stvaranja.

Ovaj deo vanog DVA Studija je afirmacija vrednosti arhitekture, odvajanje na razvoj arhitektonске kulture, deo vanje u pedagoškom i edukativnom procesu mladih arhitekata, učešće u unapređenju regulative arhitektonskoj praksi.

DVA Studio was founded by Milan Đurić and Aleksandru Vuja in Belgrade in 2000. Afterwards, architects Slađana Miliivojević and Milka Gnjato joined DVA Studio.

The approach that DVA Studio takes to an architectural project has always been marked with the examination and interpolation of the context, of the conditions found in the environment. The project's development starts from the basic, determining conditions and goes through the methodological game of confronting the ambivalent elements of the context. It is shaped through the correlation between big and small, the contrasts between colours and materials, between private and public, natural and cultural. All that diversity is evident in a multi-layer structure of the building. Multi-layeredness, as a starting point, is a reaction to the elements of the architectural context which always hides the possibilities of new creations.

The goal of DVA Studio activity is to affirm the values of architecture; to work on the development of architectural culture; to take part in the process of teaching and educating young architects; to participate in improving the regulation of architectural practice.

Milan Đurić (1967), dipl. inž. arh., diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu, Univerziteta u Beogradu. Od 1994. zaposlen na istom fakultetu, u saradničkim i nastavničkim zvanjima, a od 2013. u zvanju vanrednog profesora. Profesionalnom praksom bavi se u okviru DVA Studija.

Milan Đurić, B.Sc. in Architectural Engineering, born in 1967, graduated from the Faculty of Architecture in Belgrade. Since 1994 he has been working and teaching as assistant and teacher at the Faculty of Architecture, University of Belgrade. Since 2013 he has been teaching at the same faculty holding the position of Associate Professor. He has been active in the field of architectural practice at DVA Studio.

Aleksandru Vuja (1983), dipl. inž. arh., diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Od 1999. zaposlen na istom fakultetu, u saradničkim i nastavničkim zvanjima, a od 2013. u zvanju vanrednog profesora. Profesionalnom praksom bavi se u okviru DVA Studija.

Aleksandru Vuja, B.Sc. in Architectural Engineering, born in 1983, graduated from the Faculty of Architecture in Belgrade. Since 1999 he has been working as a teaching assistant and teacher at the Faculty of Architecture, University of Belgrade. Since 2013 he has been teaching at the same faculty holding the position of Associate Professor. He has been active in the field of architectural practice at DVA Studio.

Milka Gnjato (1978), dipl. inž. arh., diplomirala je na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Profesionalno angažovana u više projektantskih biroa, a od 2007. do danas u arhitektonskom birou DVA Studija.

Milka Gnjato, B.Sc. in Architectural Engineering, born in 1978, graduated from the Faculty of Architecture in Belgrade. She has been professionally engaged at several project design offices, and from 2007 to date she has been engaged at the architectural office DVA Studio.

Slađana Miliivojević (1973), dipl. inž. arh., diplomirala je na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Tokom 2011. završila je master akademske studije drugog nivoa – master di seconda livello – Facoltà Di Architettura – Sapienza, Università Di Roma. Profesionalnom praksom bavi se od 2005. do danas u arhitektonskom birou DVA Studija.

Slađana Miliivojević, B.Sc. in Architectural Engineering, born in 1973, graduated from the Faculty of Architecture in Belgrade. She finished the Second Level Master Studies at the Faculty of Architecture, Sapienza University of Rome in 2011. She has been professionally active at the architectural office DVA Studio from its inception.

U okviru DVA Studija učestvovali su i arhitekta: Selma Lazović, Ana Đurić, Sanja Ćirić, Milena Mitrović, Vojislav Veljković, Aleksandra Čvajić, Jelena Živančević, Nevena Polžica, Jovana Roganović, Vladimir Topić i Marko Radenković.

The activity of DVA Studio involved the following architects: Selma Lazović, Ana Đurić, Sanja Ćirić, Milena Mitrović, Vojislav Veljković, Aleksandra Čvajić, Jelena Živančević, Nevena Polžica, Jovana Roganović, Vladimir Topić and Marko Radenković.

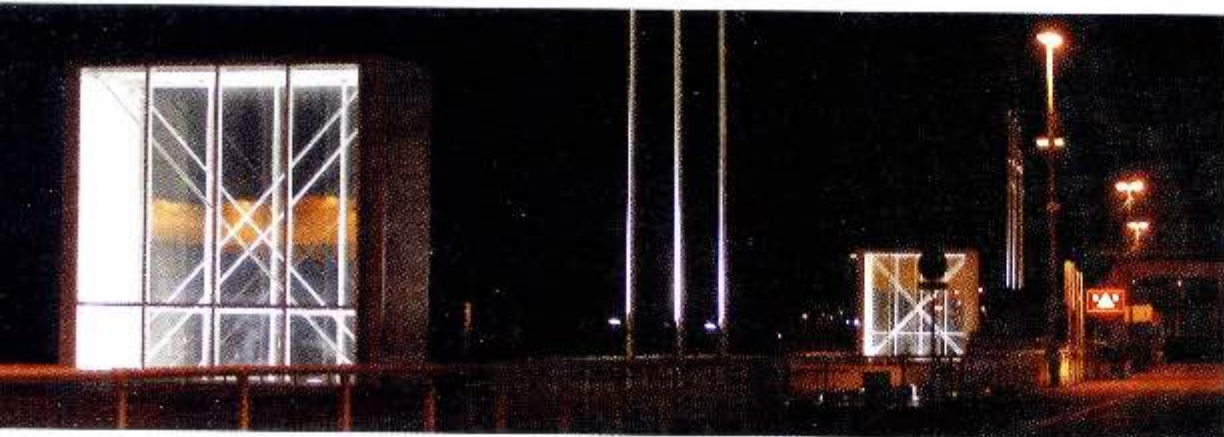
Autori
DVA studio: Aleksandra Vuja, Milan Đurić, Milka Grjatelj Slađana Milivojević

Vila Rodović, Beograd, projekat 2007, realizacija 2008
Foto Predrag Miladinović

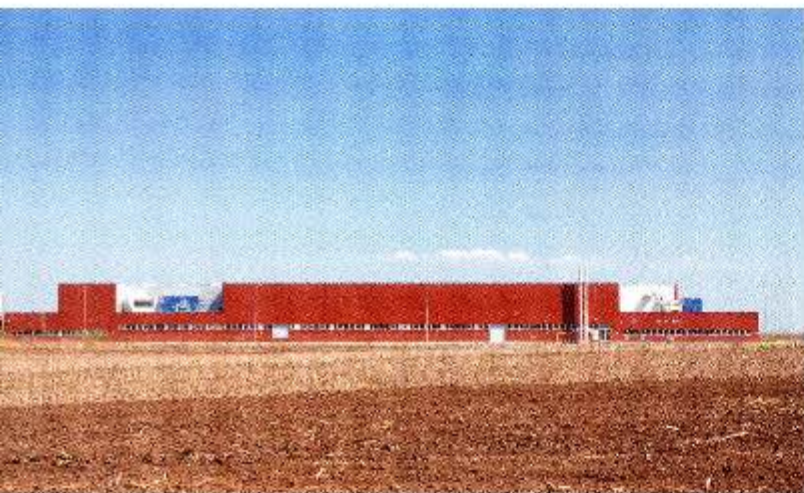
Logistički centar „Mi Sped“, Stara Pazova, projekat 2005, realizacija 2007
Foto Aleksandra Vuja, Spasija Krunic

Međunarodni putnički pristanak na Savi u Beogradu, konkurs I nagrada 2003. projekat i realizacija 2005.
Foto Aleksandra Vuja, Spasoje Krunić

Poslovno skladišni objekat "Rudnap Agrar", Irig, projekat 2010. realizacija 2011.
Foto Predrag Miladinović

Poslovno proizvodni objekat "Ierra Production", Indija, projekat 2006. realizacija 2008.
Foto Predrag Miladinović

Obdanište "Tesla-nauka za život", Bock 67, Beograd. Konkurs i nagrada 2010, projekat i realizacija 2012.
Foto Relja Ivanić

Prof. dr. Miroslav Vitrašinović

OD FORME KA KONFIGURACIJI

Arhitektonsko prološko DVA Studio je među najplodnijima, je u okviru savremenog arhitektonске produkcije u Srbiji. Ključno pitanje njegovog rada jeste kako učestvovati u univerzalnoj, u globalnoj civilizaciji ostajući osetljiv na specifičnosti kulturnog, geocentričnog, socijalno-ekonomskog, istorijskog miljea [1]. Rad DVA Studija ne tretira ovaj dilemu zarad stvaranja uslova za tržišnu diferencijaciju, tako očekivanu za režimu procesa neoliberalne privatizacije zemlje, niti da bremu kovara arhitekturu na scenografiji u ličnog i društvenog, skopiranošću: — DVA Studio to čini rad stvaranja značenja kako arhitekture, kao profesionalne prakse, tako i uloge arhitekture u društvu, kulturi, ekonomiji, i naravno, nacionalnom sećanju. Ovo je svoj veoma kreativnog i inovativnog rada koji je stvorio sopstvenu okružje.

Rad DVA Studija je otvoren, kritički i neguman, po definiciji kritičkog regionalizma Karsta Fremptona pre više od 20 godina. Kako Frempton kaže: „Po mom mišljenju, ovo je teorija gradnje koja se, prihvatajući potpuno naslehdajući u og. i modernizaciji, istovremeno opire potpunom utapanju u kulke uotimkovane proizvodnje i distribucije.“ [2] Frempton nastavlja: „[...] ova neposlušnost struke vizav modernizaciju je sroču u nesroči, jer pruža temelj s kojega se mogu je klička arhitektura. To stvara, pre svega, hibridnu situaciju u kojoj racionalizovano proizvodnja [...] može da se kombinuje sa tradicionalnim zanatskim praksama, pod uslovom koji omogućava da obim investicija ostaje dovoljno skroman da dozvolji karakterističnu formu razvijanja — da lokalna kultura zadržava kapacitet da vrednuje rezultate u uslovima koji nisu isključivo ekonomski.“ [3] „Pod 'univerzalnom civilizacijom' Frempton (i Riker) pretpostavlja globalnu proliferaciju (globalno rasprostranje) univerzalnih tehnoloških, a pod 'modernizacijom' proces racionalizacije i optimizacije koji stvara uslove za primenu univerzalnog tehnološkog aparata i za proizvodnju potrošnju svega, uključujući i proizvodnju prostora.“

Neoprebno je reći, Fremptonov okvir kritičkog regionalizma uređen i nedvosmislen odgovorom etičkom okviru koji su uključeno uspostavili Vajc i Đurić. Njihovi objavi, bezgrešno pokazuju (predviđenu) formu rada; nevinovano tretiraju lokaciju, pozajča teritorije, skaliranje i proporcije, materijal, teksturu i boje kodiranja; raspređivanje prostornih i organizacionih sekvenca, izvanredan detalj, a ipak, i porod tradicionalnog arhitektonskog vokabulara, njihove zgrade su, iskada, mnogo više.

Potpuno sam svestan da povlačenje paralele između Fremptonovog kritičkog regionalizma i rada DVA Studija može biti polemiki gest, i to s pravom. Nakon decenija post, super, meta- i transmodernizama, da li bih mogao da tvrdim da su Vajc i Đurić proizveli Fremptonovskikritički i tekstualni diskurs? Arhitekturu, otvara? Mogao bih, zaista.

Posebno su me zainteresirala tri industrijska objekta, kao i dve zgrade, svi zgrađeni u kratkom vremenskom roku, logistički centar „Milpep“, „Budnap“ — skladište i poslovna zgrada, zgrada Terzo Production, Vite Radović i Ibovanšte, iesta — nauka za život“. Kuje čitanje veza između ovih objekata je u tome da oni upisuju (saopšte) maticu, socio-ekonomsku i političku maticu kojoj je arhitektura — a ne samo proizvodnja efikasnih (racionalnih, ekonomičnih) funkcionalnih zaklona — nerazdvojivo osnovni deo. Naime, ono što vidim u radu DVA Studija jeste pokušaj da se ode korak dalje od kreiranja forme i programiranja ka konjgurisanju teritorije (terozna) na kojoj se razvijaju novi stilovi života i stvaranje nove srpske buđaznje na pomolu. Ovaj kritički rad je osetljiv i složen, posebno imajući u vidu često nemilosrdnu srpsku biznis-industrijsku i rusupram svoje ottonomnosti da se pomiri sa adekvatnim i etičkim načinom života i, naposljetku, sa poželjnim oblicima identiteta-kritički isvezujući konvencionalne arhitektonске tipove i elemente sa takvom preciznošću i disciplinom u tumachenju kulturo. (a) u nastajanju pasivno-industrijskog kompleksa, DVA Studio pruža jedinstven i vizije o tome šta je moguće, a šta može biti poželjno, i kratka — model-stil života. Oni su, na taj način pomirili delovanje ka domenu konfigurisanja novih standarda za proizvodnju i stanovanje, ne samo za primenu već i za ključne za koje su radili. A ovo je veoma važno i ima uticaje na struku u celini, Nema dobru

Enchiasse Miroslav Vitrašinović, Prof. Dr.

FROM FORM TOWARDS CONFIGURATION

DVA studio's architecture sits at one of the most productive edges of contemporary architectural production in Serbia, the key question of their work addresses how to keep part local and universal, global and native while remaining sensitive to the specifics of the cultural, geo-centric, socio-economic, and historical miljea. [1] The work of DVA studio addresses this dilemma not in order to create conditions for market differential or to warm itself under the regime of neoliberal privatization of the country, nor to reduce architecture to a scenography in a regressive historical discourse. DVA studio does it in order to cope with meaning, both that of architecture as a professional practice, but also that of the role of architecture in society, culture, economy, and politics in national memory. This is a body of highly creative and innovative work that stands the test of time and right.

The work of DVA studio is critical, critical and regional. I would argue that in the scope of critical regionalism's development, it has by Karsta Frempton more than 20 years ago. As Frempton puts it: „In my view, this is a theory of building which, while accepting the potentially liberative role of modernization, resists being totally absorbed by forms of optimized production and consumption.“ [2] Frempton continues to say the following: “[...] this recognition of the limitations of modernization, in addressing its goals, seldom provides the fundamental basis from which to motivate a sort of architecture. It offers, above all, a hybrid situation in which rationalized production [...] may be combined with time-honored craft practices, provided that the scale of investment remains sufficiently modest to permit deep, critical forms of dejection and that the local culture retains the capacity to evaluate the results in terms which are not exclusively economic.“ [3] By internationalizing Frempton (and Riker) into the global

production of neo-avant-gardes, ending modernization's process of rationalization and universalization that creates conditions for the application of universal technological products for both production and consumption of anything, including the production of space, the discourse of Frempton's writing of critical regionalism made and remains to be the ethical frame point strongly established by DVA studio. Their buildings exhibit an intricate form-work arising from an affinity to the landscape and territory of seeing and preparing; of making, setting and watching; of seeing spatial and programmatic conditions, outsketching detailing, and yet, besides the more traditional architectural vocabulary, their buildings embrace much more. I am fully aware that drawing parallels between Frempton's critical regionalism and the work of DVA studio may be a polemical gesture, and it is so. After decades of post, super, meta- and trans-modernism, would claim that DVA studio have produced a Fremptonian critical architectural discourse? An architecture of resistance? — would indeed.

I am particularly intrigued by the three industrial buildings, and the two buildings, all completed within a short time frame. Logistical center Milpep, the Terzo Production Warehouse Office Building, Terzo Production Building, Vite Radović and Ibovanšte — Core (Teste) — Science for Life. My reading of the connections between these buildings is that they describe a matrix, a socio-cultural and political matrix of which an architect — and for just the purpose of a brief effective functional sheets — can articulate and formalize a part. Namely, what I see in DVA studio's work is an attempt to move beyond form, beyond and beyond programming towards configuration — a territory upon which new life-styles and production modes are enacted, that of the emerging Serbian new bourgeoisie. This critical work is a very fine and complex, particularly in its work in the often overlooked Serbian business-industrial sites as it has the seeming ability to come to terms with dogma and ethical messages, and also to work creatively drawing formations by critically negotiating conventional architectural types and elements with such eye and discipline in interpreting the emerging cultural(s) of the business-milieu complex, DVA studio provides the perspectives of what is possible, and what may be desirable. In short, model-figures. They have thus moved the work to the realm of configuring new standards for production and habitation, not just for the profession as such, but also for the clients they have worked

arhitekture bez dobrih klijenata." Takva klijentela kritičkoj arhitekturi nije data, ona mora da se neguje i kultivise ukoliko verujemo u realne mogućnosti arhitekture da napravi pomak. Pod arhitekturom „otpora“ mislim na kapacitet njihove arhitekture da ukaze na mogućnosti izvan datosti i zvanog stereotipa, na arhitekturu u kojoj je fenomenologija proizvodnje arhitekture i proizvodnje prostora kroz nastajanje deo istog kreativnog procesa. Arhitektura u stanju nastajanja, u porznoj vrednostima, za novim horizontima kako u skulptura tako i izražavanja. Uprkos prilicno agresivnoj optimizaciji, racionalizaciji i „modernizaciji“, oni su jedinstveno uspešni da proizvedu inovativnih fenotipova koji imaju kapacitet da otkriju, u Benjaminovom smislu, „ukupan istorijski događaj“, primetan u fenomen u kome se može naći poreklo sadržajnosti, u kome se i objekat i subjekt (predmet) znanja, kao i njihov višestruki i složeni odnos otkrivaju kroz čin nesvodljivog posmatranja“ [4] To je to poreklo, taj izvor, kako ga Riker i Frempton vide, koji predstavlja ključ za razumevanje društveno ekonomske i kulturne dinamike savremene Srbije, a najbolje se otkriva kroz rigorozan i kritički proces projektovanja. Kako Kaja Dilnot tvrdi, arhitektura mora da ide dalje od svojih istorijskih, kao i savremeno upisanih (određenih) ograničenja, i da se, posle svega, posveti otkrivanju mogućnosti konfigurisanja: „Danas naša situacija daje ovim aktrikima njihov smisao, dak konfiguracionja otkriva istoriju njene prethodno nepriznate mogućnosti. Ovo daje arhitekturi svoju ulogu, kako u odanosti od raznog napada tržišta i tehnološke modernizacije u službi tržišta, tako i u obezbeđivanju konfiguracionih i afirmativnih resursa kroz koje se obrađuju problemi i mogućnost stvarenih ovim novim uslovima. Ali to je moguće samo ako se arhitektura postavlja kao praksa koja, udeci interpretacije naše buduće istorije, predlaže modele postojanja.“ [5] Mislim da je to upravo ono što Vuja i Dilnot traže. Jvder je tvrdim da su njihove zgrade radene za javne agencije manje uspešne ili manje poželjne, ili da njihove javne zgrade, kao fenotipovi, ne predlažu „modele postojanja“. Sličaj je, međutim, da je važno (ovo (državna?) arhitekture u Srbiji) da iako bila prilicno obična (uobičajena?) u decenijama posle Drugog svetskog rata.

Asists je bilo fundamentalno i imperativno da moderna podigne opšti kvalitet javnog života preko arhitekture. Ipak, arhitektura privatnih objekata, i ona koja su nastupili protagonisti poslovno-industrijskih kompleksa od 1990, ima sasvim drugačiju istoriju zasnovanu je na racionalno različitim osnovama. Raditi etički, kritički u toj atmosferi prakse prav je izazov. nzhiljan zacetak, koji je DVA Studio velikodušno prihvatio, rekao bih za dobarbit mnogih. Verujem da je ovo samo početak – najbolji postoje tekoredstaj u radu, em se tome.

[1] Riker, Ed. *Walter de Maria*, [2] kako bil, readerni na izvanu, kao i vektorsku, skulptura, neposredno u zadanu i u časovnici u univerzalnim i videti: Riker, Ed., *History and Truth*, Evanston: Northwestern University Press, 1998, Pp. 276-77.

[2] Frempton, Kenneth. "Place Formed Cultural Identity." In *Thaddea, John*, [Ed.], *Design After Modernism: Beyond the Object*, New York: Thames and Hudson, 1988, P. 56.

[3] Ibid, p. 57.

[4] Kako Susan Sack Morozoff, Walter Benjamin je uvek rad na stvari prema Gotaw Kantovim u fenomenima, koji se pojavljuje u Geteovom pisanju o morfologiji prirode. Koncept u-fenomena ukazuje na to da postoje idealni oblici koji mogu da egzistiraju, kao čin „prvog i prvog posmatranja“, kako predmet tako i subjekat (uključujući: Vito, Jack P. and Susan, *The Subject and Seeing Walter Benjamin and the Arcades Project*, Cambridge, Mass.: the MIT Press, 1994, Pp. 74-77.

[5] Dilnot, Clive. "What are Architects For?" In *Scapes*, Number 2, Fall 2009, Pp. 4-5.

with. And, this is very important and will have consequences on the profession as a whole: there is no good architecture without good clients. The client base for critical architecture is not a given, it must be cultivated and cultured, as one builds faith in the real capabilities of architecture to make a difference. By the architecture of resistance I am referring to the capacity of their architecture to indicate possibilities beyond the givens, and beyond stereotypes, an architecture where the phenomenology of producing architecture and producing space through inhabitation is part of the same creative process. An architecton in the state of becoming, in search for ever-evolving values, for new horizons of both experience and expression. Despite a fairly aggressive optimization, rationalization, and modernization, they have uniquely managed to produce a series of innovative prototypes that have the capacity to reveal, in a Benjaminian sense, the total historical world, the perceptible phenomenon in which the origins of the present would be found, in which both object and subject of knowledge, as well as their multiple and complex relationships, are revealed through an act of mediated observation. [4] It is that origin, that "subject" as Riker and Frempton said, that presents the key to understanding socio-economic and cultural dynamics of contemporary Serbia, and it is best discovered through the rigorous and critical process of designing. As Clive is not argued, architecture must go beyond its own historical values and contemporary revealed limitations, and be, effectively, dedicated to the discovery of configurative possibility. Today our situation gives these discoveries their point, while configurative reveals to history its previously unarticulated possibilities. This gives critical architecture its role both as defiance against the destructive onslaught of the markets and market-serving technological modernization, and as the provider of configurative and affirmative resources through which to address this scale of problems and opportunities thrown us by the new conditions. But, this is only possible and it can be understood itself as a practice that, in offering an interpretation of our future history, proposes models of being." [5] I think this is precisely what Vuja and Dilnot have been after. This is not to argue that their buildings done for public agencies are less successful or less desirable, or that their public buildings, as phenotypes, cannot propose models of being. The case is, however, that high-quality architecture of public buildings in Serbia has been effectively fairly common in the decades following World War II.

It was indeed fundamental, and imperative, to modern movement to raise the overall quality of public life via architecture. Nevertheless, the architecture of private buildings, and those commissioned by the emerging business-industrial complex protagonists since the 1990s, has an entirely different history and has been based on the totally different premises. Working ethically and critically in that realm of practice is a real challenge and a serious task, one that DVA Studio has graciously performed. I would argue, for the benefit of many, I believe that this is just a beginning: the very best work is yet to come, and look forward to it.

[1] Ed. Paul Riker, *Walter de Maria*, [2] how to become made a kind to see, in a source: Riker, Ed. and Riker, Ed. *History and Truth*, Evanston: Northwestern University Press, 1998, Pp. 276-77.

[2] Frempton, Kenneth. "Place Formed Cultural Identity." In *Thaddea, John*, [Ed.], *Design After Modernism: Beyond the Object*, New York: Thames and Hudson, 1988, Pp.

[3] Ibid, p. 57.

[4] As Susan Sack Morozoff, Walter Benjamin je uvek rad na stvari prema Gotaw Kantovim u fenomenima, koji se pojavljuje u Geteovom pisanju o morfologiji prirode. Koncept u-fenomena ukazuje na to da postoje idealni oblici koji mogu da egzistiraju, kao čin „prvog i prvog posmatranja“, kako predmet tako i subjekat (uključujući: Vito, Jack P. and Susan, *The Subject and Seeing Walter Benjamin and the Arcades Project*, Cambridge, Mass.: the MIT Press, 1994, Pp. 74-77.

[5] Dilnot, Clive. "What are Architects For?" In *Scapes*, Number 2, Fall 2009, Pp. 4-5.

DOKUMENTA 03 / Documents 03

Srpski paviljon na 14. međunarodnoj izložbi arhitekture La Biennale di Venezia 2014.
Pavilion of Serbia at the 14th International Architecture Exhibition La Biennale di Venezia 2014.

14. međunarodna izložba arhitekture u Veneciji 2014: Predstavljanje Republike Srbije

14th International Architecture Exhibition of La Biennale di Venezia 2014: National Participation of the Republic of Serbia

Srpski paviljon na 14. međunarodnoj izložbi arhitekture La Biennale di Venezia
Pavilion of Serbia at the 14th International Architecture Exhibition La Biennale di Venezia
Padiglione del Serbia alla 14. Mostra Internazionale di Architettura La Biennale di Venezia
5. 8. — 22. 11. 2014.

Stručni savet / Ministero kulture / Informisanje za pripremu nastupa Republike Srbije na 14. međunarodnoj izložbi arhitekture u Veneciji 2014 / INIZIATIVNA S - 100 GODINA MODERNOG / Serbianic Committee appointment by Ministry of Culture and Information of Republic of Serbia for the National Participation of the Republic of Serbia on the 14th International Architecture Exhibition of La Biennale di Venezia

mr Ljiljana Miličić Abramović, d. i. a. – predsednik Saveta
dr Igor Marč, d. i. a. – potpredsednik Saveta
prof. dr Radivoje Dinunović, d. i. a.
v. prof. Milan Đurić, d. i. a.
doc. dr Vladimir Vilenković, d. i. a.
mr Miroslava Petrović Barubić, d. i. a.
v. prof. Borislav Petrović, d. i. a.

Komesar izložbe / Exhibition commissary
v. prof. Ivan Rašković, d. i. a.

Autorski tim projekta „14.14.“:
Marko Salapura
Aleksandar Hrb
Jelena Radonjić
Igor Sovilj
Zlatica Nikolić

Saradnici:
Srđan Kekec
Andrea Pološti

foto: Igor Stedohov

Lilijana Miletić Abramović

Sinkope u vremenu modernosti

Složeni posao organizacije nastupa Republike Srbije na XIV. Bijenalu arhitekture u Veneciji 2014. godine Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije, u svojstvu pokrovitelja, poverilo je Muzeju primenjene umetnosti u Beogradu. Kao institucija koja ima dugo pogodišnju praksu prezentovanja i afirmacije srpske arhitekture, Muzej je ovu prestižnu priliku prihvatio sa ozbiljnom odgovornišću, ali i zadovoljstvom. Veliko iskustvo u organizovanju brojnih izložbi aktivnosti na polju arhitekture, u ovom redu gocišnje izložbe savremene arhitekture, Sabina arhitekture, kvalifikovalo je Muzej da predstavi i afirmiše arhitektonske vrednosti i arhitekte iz naše zemlje na Bijenalu, toj važnoj svetskoj arhitektonskoj manifestaciji. Naime, Muzej primenjene umetnosti se u nekoliko navrata (1991, 2002, 2006) uspešno okušao u organizaciji i pripremi izložbe za Bijenale arhitekture u Veneciji, što predstavlja prirodan sled imajući u vidu stručne kapacitete i multidisciplinarni karakter Muzeja. U pripremanju izložbe za Bijenale arhitekture u Veneciji 2014. VPL je ostvario odličnu saradnju sa autorskim timom 14-14. Stručnim savetom, komesarom kao i udruženjem arhitekata Srbije [UAS].

U paviljonu Srbije u Grandini (Giardini della Biennale) predstavljen je Projekat 14-14 autorskog tima koji čine Aleksandar Hno, Zlatko Nikolić, Jelena Radonjć, Marko Selačura, Igor Sladojević. Rad se izvijeo po složenosti, ali i jasno i interpretaciji zadate teme Osnove (Fundamentals), koju je kustos Bijenala Rem Koolhaas (Rem Koolhaas) postavio u vremenski okvir 1912-2014. Projekat sadrži višestruki odgovor u značajnskom, i u formalnom smislu. Postavljanjem izgrađenog Muzeja Revolucije naroda i nerodnosti Jugoslavije kao glavnog, nosećeg, motiva izložbenog koncepta 14-14 problematizuje se paradigme moderne deje o progresu koja je karakterisala XX vek. Široki i neujednačeni vremenski okvir od jednog veka eksplicitno se kroz izbor sto karakterističnih objekata (njihovih izabranih osnovnih elemenata) i odslikava moguć karakter arhitektonске produkcije sa lokalnog, srpskog i jugoslovenskog, nivoa značenja. Tako se pojedinačna asorbcija modernizma, lokalna interpretacija značenja in situ, izdže u univerzalnu mezaraju kroz moderne sudbine modernog pokreta u arhitekturi.

Stanje danas prikazano je umetničkom instalacijom, u razmeri 1:1, na licu mesta na postojećem, ponovo izgrađenom, temelju objekta Muzeja. Predložena instalacija u sred šte stavlja dokumenta i pojedinačnom arhitektonskom čiku i stvara složeni narativ. U dramatičnom dijaogiu ispituje se kamater poduhvata kao značajni materijalni trag saecificnog i multikulturalnog društva i jugoslovenskog konteksta. Film koji sinhrono incipireta i boluje pomenutu instalaciju izražava sudbinu arhitekture na njenom putu od celovite velike ideje do neovršene revolucije kao prepaog arhitektonskog projekta. U formalnom smislu, izraženi polariteti tamno-svetlo u realnom prostoru paviljona rešen je kao moda. Lanterna isdružuje svedočanstvo o građanin prostoru, istorijskim a telakta memorijalnojima.

Savremeni pogled mladih arhitekata, nove generacije neopterećeno suđenjem na ex-YU identitet, fokusiran je na istoriju i ukriva kontinuitet i diskontinuiteta i fragmentarnost pojave. Izbdi pitanje šta se može smatrati sopstvenim zborom, asioncem i nasledem arhitekata formiranih u jednom specifičnom području Evrope – u Srbiji, u Beogradu? Ponudjena interpretacija arhitektonskog nasleđa iz ruka nove generacije otkazuje onako iliko faza moderniteta, ukrašuje mnogih šansi, ali i realna ograničenja trenutka i sredine u razdrtim irostenim epohama.

[tekst objavljen u katalogu Projekat 14-14, Predstavljanje Republike Srbije na XIV. Biennale arhitekture u Veneciji 2014.]

Lilijana Miletić Abramović

Syncopes in the Times of Modernity

The complex task of organizing the appearance of Republic of Serbia on the 14th Biennale of Architecture in Venice in 2014 was entrusted to the Museum of Applied Art by the Ministry of Culture and Information of Republic of Serbia. As an institution which was expertise in representation and affirmation of Serbian architecture, the Museum took this outstanding opportunity with the serious responsibility, but also with great pleasure. The great experience in organizing exhibitions regarding architecture – first and foremost the great exhibition of contemporary architecture, the Salon of Architecture – has qualified the Museum to present and affirm architecture values on architects from Serbia on Venice's Biennale – one of the most important architectural manifestations in the world. Namely, the Museum of Applied Art has successfully organized the preparation for the Biennale of Architecture in Venice on several occasions (1991, 2002-2004) and presents the natural sequence of events. If we bear the professional capacities and multidisciplinary character of the Museum in mind. During the preparations for the Biennale, the Museum had great cooperation with the team of authors 14-14, ExportCo and, Commissioner and Association of Architects of Serbia (UAS).

At the pavilion of Serbia in Grandini (Giardini della Biennale), the Project 14-14 was presented. The project is a product of the team of authors composed from Aleksandar Hno, Zlatko Nikolić, Jelena Radonjć, Marko Selačura and Igor Sladojević. The work distinguished itself with complexity, but also with clear interpretation of the given topic Fundamentals, which was set into 1912-2014 timeframe by the Biennale curator Rem Koolhaas. This project contains the ambiguous answer in both formal and semantic sense. By setting the reconstructed Museum of the Revolution's peoples of Yugoslavia as the main point of the exhibition concept, 14-14 questions the paradigm of the modern idea of progress, which characterized 20th century. Wide and uneven time frame of modernity, depicted by the selection of one hundred characteristic objects (their selected basic elements), it reflects possible character of architectural production from local (Serbian and Yugoslavian) level of meaning. In that way, the individual absorption of modernism, local interpretation of meaning in situ, is elevated into universal metaphor of the crisis of Modernism and the fate of Modern movement in architecture.

The preparation to is shown with an artist installation, scaled 1:1, at the actual foundation of the Museum of the Revolution. This installation emphasizes the documents about using a architectural form and creates complex narrative. The character of the undertaking is examined in dramatic dialogue, as a significant material remnant of specific political and society and Yugoslavian context. The film synchronously interprets and records the mentioned installation, and expressed the fate of architecture on its way from the wholesome Great Idea to the incompleteness of the Revolution as a failed architectural project. In a formal sense, the expressed polarity of light and darkness in real space of the pavilion is solved as a lantern motif and balance testimony of constructed space, historiographical artifacts and memory of them.

The contemporary view of young architects, the new generation unburdened with worrying about ex-YU identity, is focused on history and excessive continuity of the discontinuity and fragmentation of phenomena. It begs the question what could be considered architect's own choice, background and heritage formed in a specific part of Europe – in Serbia, in Belgrade? The offered interpretation of architectural heritage formative viewpoint of new generation is a new several phases of Modernity, numerous opportunities, but also real limitations of modern architecture in different social epochs.

[tekst objavljen u katalogu Projekat 14-14, Predstavljanje Republike Srbije na XIV. Biennale arhitekture u Veneciji 2014.]

foto: Andrija Palušić

Igor Slađođev i Marko Salapura

Svi za jednog, jedan za sve: beleške o Crnoj sobi

Projekat „14–14“ ispitava opseg onoga što podrazumeva snimanje arhitektonskog proizvoda u jedinici vremena u nacionalnom kontekstu. Da bi se ovo postiglo, zidbu je trebalo kustoski obraditi kroz dva segmenta, tako da priroda jednog pradi kontekst onog drugog.

Unutrašnji prostor, ispunjen dnevnom svetlošću, čini okvir od statua značajnih arhitektonskih projekata nastalih od 1914. do 2014. godine, dok se okolni prostor bavi drugim projektom – Muzejom Revolucije naroda i narodnosti Jugoslavije, hrvatskog arhitekta Vukobraslava Rihtera (Vukobraslav Richter).

Projekat je pokrenut 1968. godine, u Novom Beogradu, kroz nacionalni konkurs, sa zadatkom da on kaže socijalistički ideal onaj koji konstatuje revoluciju kroz koju su prošli narodi i narodnosti Jugoslavije u prvoj polovini XX veka. U to vreme muzej Revolucije nikali su širom Jugoslavije, a ovaj je trebalo da bude centralni – monumentalna modernistička građevina na inicijativu koja je pažljivo birala kako bi postala deo vizure Novog Beograda. Nakon čitavo decenije i nekoliko pokušaja da se projekat savrši kroz inženjersko-inovativne planske dokumente, gradnja je započeta, ali je uzbunjeno prekinuta. Od ukupnog betonskog volumena, izliven je samo podrumski deo, na danas postoji kao crna kutija koja svedoči o političkim oscilacijama, čiji su uzroci i posledice i danas osećaju.

Sudbina Muzeja Revolucije simpatizira čna je za mesto i vreme, i pruža nam opipljiv kontekst koji treba imati na umu dok posmatramo mural u centralnoj sobi Paviljona.

Koncept: film kao medijum, režiser: Srdan Keča; pratilac: epilog i smicolog u Rihterovog muzeja kroz nekoliko narativa, koji su izloženi na obodu Paviljona kao trokanalni instalacija.

By Igor Slađođev and Marko Salapura

All for One, One for All: Notes on The Black Room

The 14–14 project outlines the scope of what is involved by the recording of architectural works per unit of time within the national domain. To achieve this, the exhibition needed to be curatorial, arranged into two segments so that the nature of how one creates the context for the other.

The daylight-filled interior space is a framework for a curated significant architectural projects created between 1914 and 2014, while the surrounding area is dedicated to one project – The Museum of the Revolution of Yugoslav Nations and Ethnic Minorities, designed by the Croatian architect Vukobraslav Richter.

The project was initiated in New Belgrade in 1968 through a national competition and charged with the task of expressing the socialist ideal one that constitutes the “Revolution” through which the nations and nationalities of Yugoslavia were passing in the first half of the 20th century. At the time, the seams of the Revolution were spreading across Yugoslavia, and the one was supposed to be the centerpiece – a monumental modernist structure at the location carefully chosen to symbolize New Belgrade vision. After a whole decade and several attempts to better the scheme through engineering innovations and planning documentation, the construction era tentatively was short-lived. Out of the entire concrete volume, only the underground level was cast, and it is still there – a black box recording political vicissitudes, its causes and effects to date today.

The fate of the Museum of the Revolution is symptomatic of the “when and where”, providing us with the tangible context to bear in mind while viewing the mural in the pavilion’s central room.

foto: Brian Kubiš

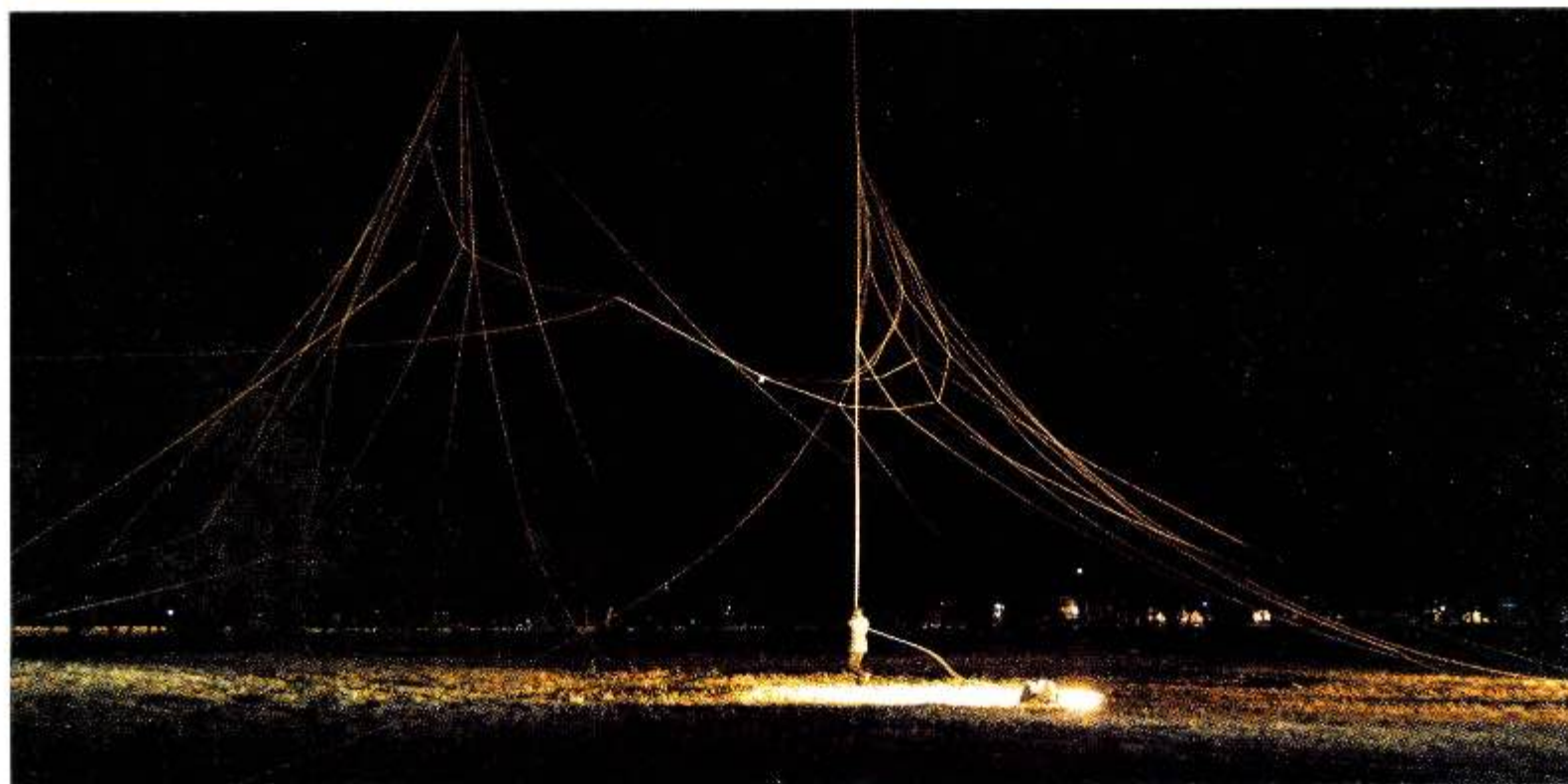

foto: Brian Kubiš

14. međunarodna izložba arhitekture u Veneciji 2014. Predstavljen je Republika Srbije
14th International Architecture Exhibition of La Biennale di Venezia. National Participation of the Republic of Serbia

Prva dva su postavljena tako da običavaju dva most prostora u podrumu Muzeja zve Rcmi, dok je sa spoljne strane, u kontekstu Novog Beograda, ovaj prostor potpuno nevidljiv. Drugi životni prostor, bilo da je u pitanju pedra, primitivna koliba ili reminiscencija Muzeja Revolucije, prikazana pored mirnog parka, umalo nije postao dom jedne od najdražaćijih institucija u regionu.

Treća projekcija, prikazana odvojeno, na drugom kraju Beviljona, pokazuje privremenu instalaciju Muzeja Revolucije, napravljenu u Beogradu, u razmeri 1:1. Ona je napravljena u okviru Projekta „14-14“ sa namerom da obeleži mesto na kojem je objekat prvobitno trebalo da bude sagraden, vazdušnom linijom udaljeno oko tri stotine metara od mesta na kojem je konačno započeta gradnja. U svom eseju Provizorna teorija ne-mesta (A Provisional Theory of Non Sites), Robert Smitson (Robert Smithson) kaže, „[E] da bi se razumeo jezik mesta, treba čitati metaforičku vezu između sintaksočkog konstrukta i kompleksnosti ideje, dopuštajući prvom da funkcije priše kao trodimenzionalna slika, koja ne liči nasliku.“

Ova „trodimenzionalna slika“ Muzeja Revolucije napravljena je pistonjem kanapa. Na njim stvara napor u kanapima sve dok oni ne postanu linije koje se savijaju, zarežu i zapliću, ili konačno očitavaju volumen koji evocira Rinterov prepoznatljiv dizajn krova Muzeja. Kako je u konstrukciji amirani beton zamenjen kanapom i helijumom, i forma se promenila, u azoči u čemu Smitsonove ideje apstraktna predstavu originalnog mesta, ili, kako on sam kaže: „Upravo kroz ovu dimenzionalnu metaforu jedno mesto može da predstavine kod drugo.“[E]

Može se reći da Muzej Revolucije dodaje novi sloj na duh mesta [genius loci] prve lokacije na kojoj je trebalo da bude izgrađen, iako je postojalo čak devet alternativa, uključujući i onu lokaciju na kojoj je započeta gradnja. Efermerna priroda „14-14“ strukture kanapa vidljiva je u zelenilu isto onoliko koliko je vidljiva ona što je ostalo od samog Muzeja, u skladu sa rečima Džejn Dže Kops (Jane Jacobs), „Park ne može biti lagati, niti može biti s njim diskutovati.“

Konačno, veza između revolucije i modernosti je jaka, ako se uzme u obzir u kojoj meri je, „[E] nacionalni identitet izgled zrtvovan zarad modernosti.“

Using film as a medium, director Srđan Keca traces the attempt and anchoring of Rinter's Museum through several narratives, which are displayed in the pavilion's perimeter as a three-screen video installation. The first two are set to convey the quality of the space: the Museum's basement is inhabited by a Roma community, while from the outside, in the context of New Belgrade, the place is utterly invisible. This life spirit, whether it is a pavilion, a native habit or the Museum of the Revolution real essence, shows along side the tranquility of the park, finally, becomes the site for one of the most significant institutions of the region.

The third projection, often separately on the opposite end of the pavilion, depicts the Museum of the Revolution temporary installation constructed in Beograd on a 1:1 scale. It was constructed as part of the 14-14 project to mark the site where the structure was first intended to be built, some three hundred metres far from the actual site where the construction began. In his essay, A Provisional Theory of Non Sites, Robert Smithson asserts: “[E] to understand the language of spaces to separate the metaphor between the syntactic construct and the complex of ideas, letting the former function as a three-dimensional picture, which does not look like a picture.”

This “three-dimensional picture” of the Museum of the Revolution is made out of woven cord. Helium is used to stress the strings until they become wires that flutter, bend, stretch and tangle, but ultimately trace the volume evocative of the Rinter's iconic organic design for the Museum roof. As the manner of construction shifted from the reinforced concrete to the strings and helium, the form changed as well, fitting with Smithson's basis of the abstract representation of the actual site, or as he himself puts it: “It is by this dimensional metaphor that one site can represent another site.”[E]

It can be said that the Museum of the Revolution adds to the genius loci of its intended location, even though there has been nine alternatives (including the definitive one). The ephemeral nature of the 14-14 string sculpture makes its presence in “the green” known about as much as what is left of the Museum itself, completely joggling with Jane Jacobs in saying: “You can't make a park a no-park or no-park, nor a park with it.”

Ultimately, the bond between revolution and modernity is a strong one when considering the extent to which “national identity has seemingly been sacrificed to modernity.”

Literatura

La Biennale di Venezia 2014
14th International Architecture Exhibition / Fundamentals,
<http://www.labiennale.org/en/architect/news/14-14.html> [přístupjeno 12. 05. 2014].

Smithson, R. 1966.

The Collected Writings, edited by Jack Ham, Berkeley: University of California Press.

Jacobs, J. 1961.

The Death and Life of Great American Cities, New York: Random House.

References

La Biennale di Venezia 2014
14th International Architecture Exhibition / Fundamentals,
<http://www.labiennale.org/en/architect/news/14-14.html> [accessed on May 12th, 2014].

Smithson, R. 1966.

The Collected Writings, edited by Jack Ham, Berkeley: University of California Press.

Jacobs, J. 1961.

The Death and Life of Great American Cities, New York: Random House.

foto: Igor Stojiljević

Autorski tim projekta „14.14.“:

Aleksandar Frib
Marko Salopuro
Jelena Kacanjic
Zlatica Nikolic
Andrea Palašti
Srđan Keca
Igor Savić
(s leva na desno)

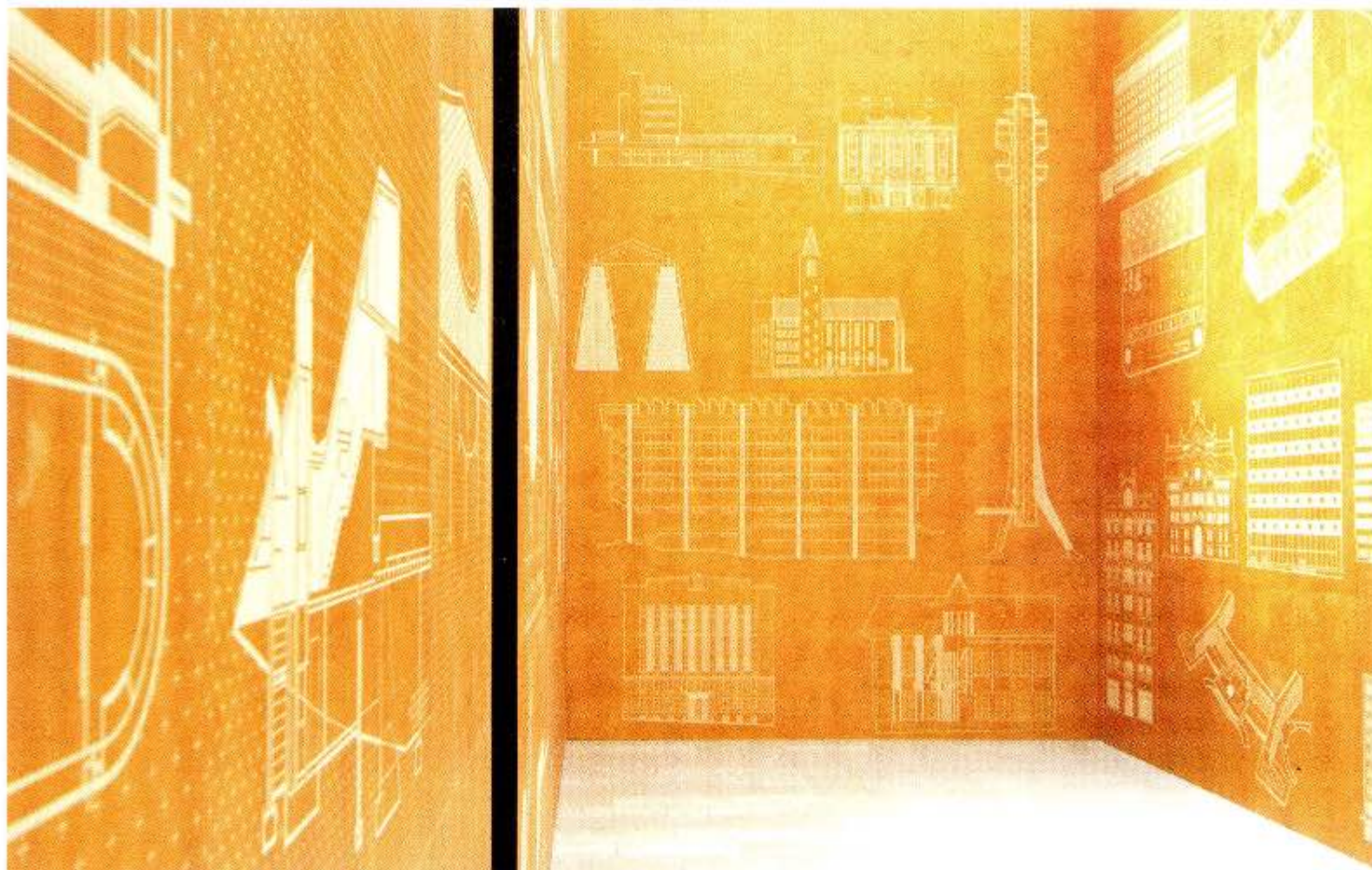

Foto: Igor Stajčević

Zlatko Nikolić Mnoštvo

Ono što čini posebnost nekog konteksta jeste njegova različitost u odnosu na neko drugo kontekste. Ako je na našim prostorima bilo nečeg karakterističnog, onda su to tako česte smene država, promene prostornih granica, čitavih sistema i postulata na kojima oni počivaju. Iako ime države treba da podrazumeva odredenost, u slučaju Srbije nije baš tako. Svojništvo nacionalnog stvaralaštva u periodu od 1914. do 2014. godina, bilo bi, gotovo nemoguće bez stavljanja Srbije u kontekst država kojima je pripadala.

Gradni prostor je materijalni trag posebnosti. Jedan od mogućih načina predstavljanja posebnosti bilo bi predstavljanje mnoštva. Postavka „14–14“ sadrži svedočanstva o životu u obliku građaninog prostora i prostornih namera, artefakata i memorija crtjima. Dvajnačertjina karakteristični prikazi završenih zgradenih objekata, dije su vrednosti i specifičnosti potvrđene kroz starij-kuravani upštustvu čna kritiku.

I strategija izlaganja priroda dokumenta deli niše prostorni karakter instalac je. Urežu, kao konvencionalnom sredstvu izražavanja arhitekata, odgovaraju svetlo prostor, a videozvučnu tumači. Dva prostora čine polaritet instalac je. Susret arhitekta je mesto izlaze. U prostornom smislu, čestiti paviljone – pre svega njegova forma i položaj antene kao jedinog izvora svetlosti, odredili su i prostornu organizaciju same postavke. Dok je suštinska uloga separatije u prostoru bila sasvim jasna, tokom procesa često je

Zlatko Nikolić Plurality

What makes one context specific, when compared to some other contexts, is its distinctiveness. If something was characteristic of our region, then those were quite frequent reappearances of states, the changes of spatial boundaries, and of the whole systems and postulates these states were based on. Although the name of a state should imply its distinctiveness, it was not the case with Serbia. To speak of a national creative production in the period between 1914 and 2014 would be almost impossible without placing Serbia in the context of the countries it belonged to.

The built environment is a material trace of specificity. One of the possible ways to present its specificity would be to present its plurality. The 14–14 exhibition contains testimonies of the life of citizens of the built environment, spatial intentions, their artefacts and the meaning of them. This dialogue consists of the characteristic representations of selected built structures, whose values and specificities were confirmed through the historical frame and general professional criticism.

In the exhibition strategy, the material of the documents defines the spatial character of the installation. The illuminated space corresponds to the drawing as a conventional means of architecture's expression, while the darkened space corresponds to the video work. These spaces form the installation polarities. The tension between the two is the space of the

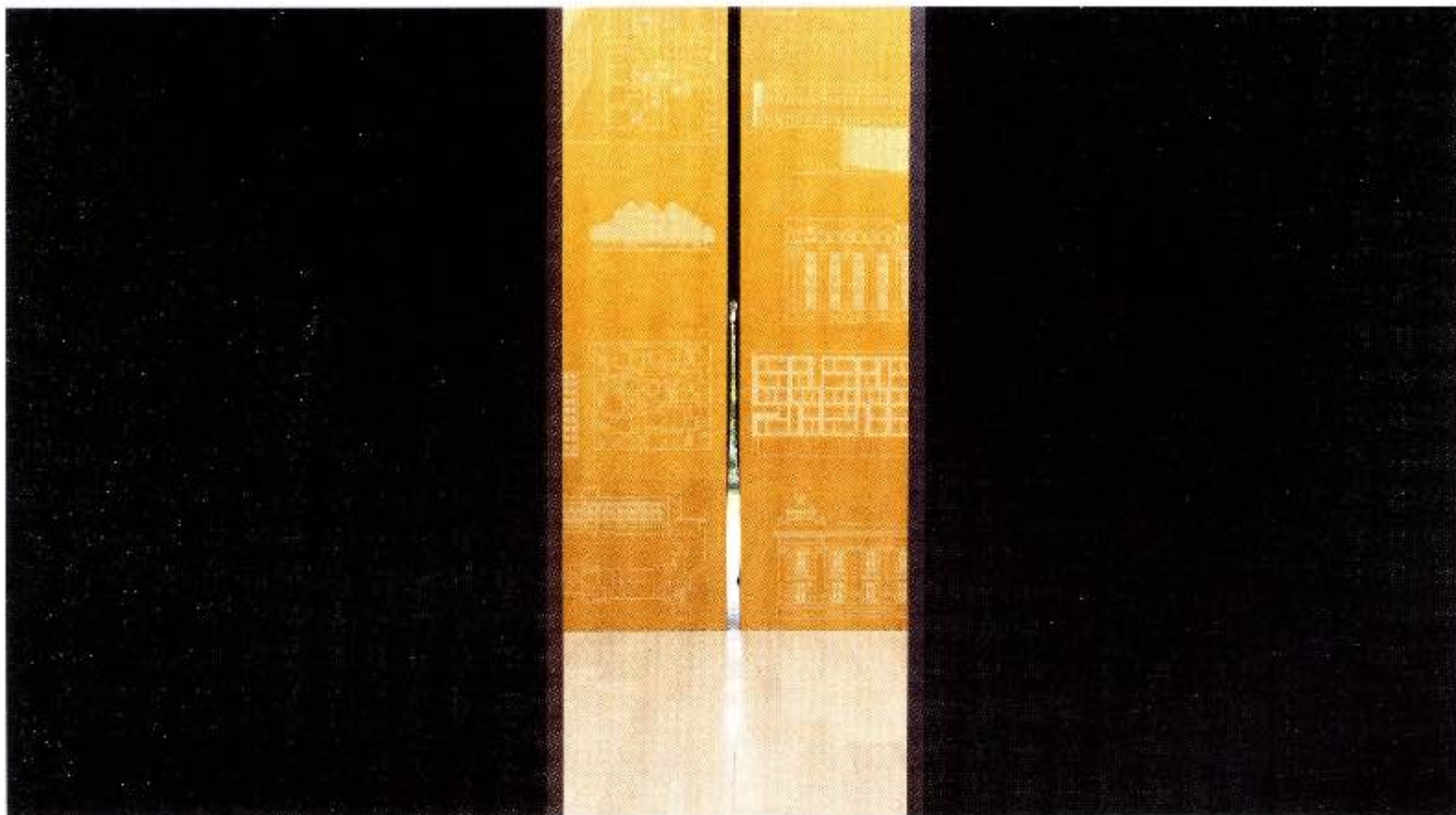

Foto: Igor Stancijev

problematizovano pitanje njene prirode i materijalnosti. Bila ona fizička ili ne, neizbežno nosi teme centralne i periferije, jednog u drugom itd.

Princip odabira jednog objekta za svaku godinu iz jednog veka obojavac je raznovrsnost, piveinstveno zbog raznovrsnosti arhitektonske produkcije, u: položajnoj, oblikovnoj i konstruktivnom smislu. Usvećim kao kritičari za odabir projekta, ovaj princip imaće za cilj da pokaže kontinuitet u predanju. Ipak, vizuelno predstavljanje raznovrsnosti nije potrazumevala hronični pristup.

Za proces arhitektonskog stvaralaštva teško da možemo reći da je ravna linija – to je pre niza Klusa. Jedan od takvih u Klusa bile su godine Drugog svetskog rata. Iako nisu prućena za vreme rata, četiri objekta Bogdana Bogdanovića posvećena su upravo sedanja na te godine. Ovakv predsedani satelak i mozaika ona više odkazuje subjektivnost u odabiru, ali u isto vreme, ukupni i studiji jedinstvenom.

Pričaju pojedinačni i hronični u kolažu odredio je neki od elemenata svakog objekta. Element je shvaćen kao konstruktivni deo celine, ali kao alat, ili skup alata kojim raspolaže svaki arhitekta u svako doba, bez obzira na dominantne ideje koje i tehnološke mogućnosti. Ključ istoričarografskog istraživanja jeste traženje specifičnosti u elementu svakog objekta – dokle, kao steinistike struktura nog detalja pre nego celine. Na istoj površini nalaze se objekti koje objedinjuje za ednički element. Isti izabran i elementa su stub, zid, otvori, vertikalne komunkacije i krov.

edition. In terms of the spatial givenness of the location – above all things, its form and the position of a center, which is the only source of light, determined the spatial organization of the work. In addition, it is the essential role of the separation in space and absolutely clear the question of its nature and materiality were never problematic in the process of its creation. Whether presented in real, this separation inevitably bears the traces of the continuous painting, painting with the other, etc.

The principle of selecting one structure for each year of the exhibition provided diversity, primarily due to variety of architectural production, in terms of typology, form and construction. Adapted to the selection criteria of the project, this principle also aimed at demonstrating the continuity of the building process. Nevertheless, the visual representation of diverse past and present architectural approaches.

We can hardly say that a process of architectural production is a one-line one – this is a series of cycles. One such cycle represents the years of the Second World War. Although not built during the war, four structures by Bogdan Bogdanović were dedicated to exacting the memory of those years. This perhaps this procedure also mostly shows subjectivity of the selection process, but, at the same time, aims to the ubiquity of the elements of structures.

The position of the individual drawings in the collage is determined by some of the elements of each structure. An element is, in general, as a constructive part of the whole, but also as a point of contact with the world, with the city, with the society, with the past or the different ideologies and techniques, etc. This is the search for specificity in each element of a given structure – that is, every the branches of architecture's structure, vertical rather than horizontal. The structures characterized by the common element are placed on the same vertical line, selected elements are a public wall, columns, vertical communication and roof.

DOKUMENTA 04 / Documents 04

Izložba CRNO na BELO / To the Letter

Braca Caković

CRNO na BELO – o izložbi

CRNO na BELO nije crno-belo, znači, boja je dozvoljena. Hteo sam da izložbom kroz čiru promenu okažem kako je bilo i šta se dešavalo u arhitekturi TADA (za-ni-h + bi-tih) i šta je bilo POSLE (od bi-tih do danas). Ne pokušavam da objektivizujem to vreme, kao što i ne želim da klasifikujem i procenjujem ono što je postigao svaki od učesnika izložbe. Družili smo se i radili u jednom izuzetno plodnom periodu naše arhitekture. U centralnom delu izložbe su naši tadašnji radovi i cvet sam je u tmu.

U poslednjim jašali ljudi pokazuju šta se desilo POSLE. Šta su radili, kuda su hvetovi nosili? Neki su otišli zauvek, neki u bivomstvu, neki su ovdje, neki su u penziji, a neki su se sakili čak i od mene... Crno na belo je na neki način nastavak važne generacijske izložbe Grupni Puritet, Marka Francovića iz 1983 (Salon MSL). Većina učesnika bili su predstavljani na toj izložbi. Moja uloga bila je da ih ponovo okupim i privolim da učestvuju. Moglo je da bude i onaj baš. Sa nekim crnim ljudima.

Znači, na izložbi je obuhvaćen period od 20-ih godina prošlog veka do danas. Devetero su DOMAĆI. Devetnoestero su GOSTI, u centralnom delu izložbe (sala 2). Pribacimost jednog ili onog koji je rezultat spletke okolnosti. Kada sam birao radove za segment TADA, želeo sam da uključim što više ljudi, pa su i radovi birani po tom kriterijumu. U delu POSLE, svako je predstavio ono što smatra važnim i komunikativnim sa publikom u svom radu. Nikakvo cenzurovanje nije bilo. Među arhitektima, kao i u životu, ima porakog ko to nije.

Sala i tema:

SALA 1: PREDSTAVLJANJE

SALA 2: UTICAJI - ŠUMA OD LJUDI

SALA 3: ŠTA JE BILO POSLE (GOSTI)

SALA 4: ŠTA JE BILO POSLE (DOMAĆI)

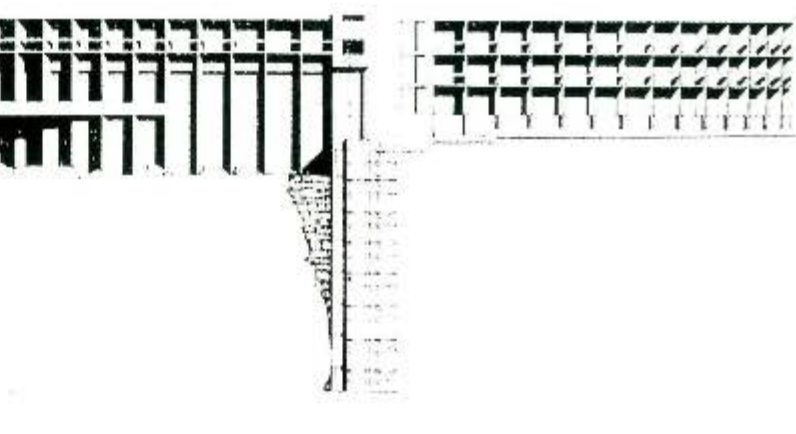
SALA 5: MUZIČKA SOBA

SALA 1: PREDSTAVLJANJE

Traka sa biografijama DOMAĆIH

SALA 2: UTICAJI - ŠUMA OD LJUDI

Trake formiraju šumu kroz koju se prolazi do sale 2, u kojoj je Crno na belo. Na trakama su mene ljudi koji su preselili uticali na život i rad DOMAĆE. Svako obrazložio svoj izbor. U ovaj sal je spisak nagrada na konkursima koje su kumulativno osvojili učesnici izložbe od 1925. do 1992.

Braca Caković

To the Letter – about the Exhibition

With this exhibition I wanted to present, from my own perspective, what the situation was like and what was happening in architecture back THEN (during the 1920s and '30s) and also what happened LATER with my protagonists (from the '60s until this day). I neither intend to objectify that period of time, nor want to classify or evaluate what the participants have achieved. We socialised and worked together in a very productive period of the Yugoslavian architectural scene. The exhibition centrepieces (rooms) display our projects of the period realised through cooperation, where I was always one of the team members.

In that room, some of the exhibitors have presented through Power Point presentations what they have done LATER. What they were occupied with, where they were carried by the winds... Some of them have gone forever, some temporarily, some of them are here, some somewhere else, some retired, and some have disappeared forever. In the Letter represents, in a certain way, the sequel to the important generational exhibition Group Puritet, by Marka Francović from 1983 (the Salon of the Museum of Contemporary Art). Most of today's participants presented their work at that exhibition as well. My role was to bring them together once again. To some extent, the exhibitors could have appeared quite differently, involving many more, and perhaps different participants.

To sum up, the exhibition encompasses the period from the 20s of the last century until this day. Nine participants are DOMAĆI, nineteen of them are GUESTS. While choosing works for the segment THEN (room 3), I wanted to involve as many people as possible. So, the projects have been selected during that period.

In the segment LATER, the GUESTS presented what they considered important in their work. There was no censorship, no picking up.

Room names and topics:

1. PRESENTATION
2. INFLUENCE
3. TO THE LETTER
4. WHAT HAPPENED LATER
5. MUSIC ROOM

ROOM 1: PRESENTATION - entrance

Vertical banners with biographies of the DOMAĆI

ROOM 2: INFLUENCE

These vertical banners form a forest of people through which a visitor should pass in order to get to the main exhibition. The banners bear the names of the people who influenced the life and work of the DOMAĆI. Everyone explains his/her own choice. This room also includes:

Božica i Milica Galavić

SALA 3: ŠTA JE BILO POSLE (GOSTI)

Radovima izabrani da obuhvate što više ljudi, bilo da su GOSTI ili DOMAĆI. To su oni sa kojima sam proveo puno vremena u radu i neradu. Bili su mi ne samo kolege nego i prijatelji. U ovoj sali prikazuju se i slajdovi iz perioda kada su nastajali radovi koje vidite na zidovima. Slajdovi su iz arhiva svih učesnika, i prikazuju se bez odredjenog reda.

SALA 4: ŠTA JE BILO POSLE (DOMAĆI)

DOMAĆI prikazuju svoje radove, pretežno iz vremena posle konkursne radove izlozenih u Sali 2. Ne dovoljno kačkraha su imena učesnika. Bironjom imena stvaraju se tražena prezentacija.

SALA 5: MUZIČKA SOBBA

DOMAĆI biraju muziku koja čini zvučnu sliku postavke, kao što se muzika ovek čula u salama, pričinama, studijima. Ona dolazi walkmani, i postoje aparati sa si uselicemaa... Muzika nije samo iz njih vremena.

ARHITEKTURA JE KOLEKTIVNI ČIN

Kolektivno

Kolektivno je samo u stvaranju arhitekture. Želim da pokažem da veliki broj ljudi stvara jednu profesionalnu karijeru; želim da jedan život bude takav kakav jeste. Ni za jedan ovde izložen projekat, konkurs ili realizaciju niko ne može reći da je moj. Sveka linija, slovo, svaki detalj je rezultat nekakve interakcije, sve je to zajednički čin.

Sinergija

Sinergija se stvara oblik u kojem se ljudi prepoznaju* žive i rade. Sinergijom se stvaraju grupe (ponekad) mnogo koherentnije od onih formalno proklamovanih. Da pomenem samo ruski konstruktizam, ne kao direktnu analogiju. Druženjem, odnosaњem, razređivanjem, formiranjem... ljudi uče jedni od drugih, neretko podižu da misle i čine i da stomakom usete značaj prirođanosti baš TOM krugu, baš TOM pogledu na svet, kulturu, muziku...

Uspesi

Grupa predstavljena na ovoj izložbi (DOMAĆI i GOSTI zajedno) ima i su izuzetno puno uspeha na jugoslovenskoj profesionalnoj sceni protiv i protiv godina prošlog veka. U to vreme nije bilo konkursa, izložbe ili stručnog skupa na kojem neko iz grupe nije učestvovao. U trenutku kad se dešavaju, uspesi obično nisu u centru pažnje. Ova izložba je pokušaj da se nešto od toga ipak negde zabeleži.

Odsutni

Izložba je, koliko god je to bilo moguće, i o onima koji nisu tu. Onima koji su otišli za stalno, ili negde u svet, ili su tu, samo su se malo sekli. Nažalost, na izložbi su samo neki od njih koji su bili važni u našem životu i bez kojih ne bi smogli čovkiva kakv smo.

* prepoznati, izraz korišćen na nako kako ga je koristio Bogdan Bogdanović.

a list with some of the awards which the exhibitors cumulatively won in architectural competitions (1975 and 1976).

ROOM 3: TO THE LETTER

The projects have been selected to include as many people as possible. People who were not only in Yugoslavia, but my friends as well.

ROOM 4: WHAT HAPPENED LATER

The GUESTS present their works, mainly from the period after the competition. Two large screens display the participants' names. By choosing the name, the visitor opens a reviewed presentation.

ROOM 5: MUSIC ROOM

The GUESTS have chosen the music that creates soundscapes for the event.

ARCHITECTURE IS A COLLECTIVE ACT

Collective

My intention from week to show that a large number of people create a single piece of architecture. I would also argue that these same people actually shape the lives of other individuals involved in the process. No one can say with any degree of honesty - this is my idea factory of here exhibited projects, competition or realisations. Each line, letter, detail is a result of some kind of interaction, it is all a collective act.

Synergy

Synergy creates a cloud in which people recognise each other, in which they live and work together. Synergy creates groups that are sometimes more coherent than those formally proclaimed. By socialising growing up together, they are becoming the individuals they are; people learn from each other; they often start thinking alike, and, intellectually, they realise significance of belonging to THAT particular and ideologically THAT work view that business. Success

The group presented at this exhibition (GUESTS and GUESTS together) had a great deal of success on the professional scene in Yugoslavia during the '70s and '80s of the last century. The number of competition awards is staggering. The list of competitions included at the exhibition containing some 200 entries is far from being complete. I will try to complete the list at some later date, just for the record. At the time there was rarely a competition, exhibition or a conference in which someone from the group did not participate. The success is usually not in the centre of attention at the time when it happened. This exhibition is, among other things, an attempt to get at least some of that recorded somewhere.

Absent

As much as possible, the exhibition is about those who are present. About those who have gone forever, or those who have gone somewhere someday, or those who are here, but are just visiting a little bit. Unfortunately, the exhibition includes only some of those who were important in our lives and without whom we would not be what we are living today.

*recognise each other, the expression used in a manner Bogdan Bogdanović used it once.

Snežana Ristić

Grupni portret drugi put ili život nije teorija

Oktober. Arhitektonski fakultet u Beogradu, sala 220. Ovoeno predavanje o kolektivnom stvaranju, profesora Branka Aleksića, i predstavljanje studenata mentora. Našoj grupi dodaje još i Braca Gakovića. Ubrzo zaključuju smo da stanićemo u istom kraju, ulaz do ulaza visokih vojnih zgrada. Uz svakodnevne vežbe na fakultetu Braca je postao i redovan gost u rednoj sobi u kojoj smo, Dragan Stamenović i ja, zahvaljujući njemu, počeli da otkrivamo draži, kompleksnost i suštinu arhitekture koja nam je zbog god na i mnogobrojnih, ne obavezno interesantnih predmeta z misla. Navodac je uveče, korigovao skice, postavljao pitanja, zahtevao da razmišljamo o stvarima u kojima do tada nismo vodili računa, tražio da uradimo još jedan tip stana, da uklopimo, povežemo, mislimo, da se ne zadovoljimo prvim rešenjem koje nam padne na pamet, da n ilac ne odustajemo...

Još par sati m zori, posle prve probavene noći nad crtačim stolom, Udveoao nas je na Ušće. Da vidimo sunce nad Beogradom. Bio je jun. Naš tematski projekat izgledao je kao konkursni ili dijalomski rad, a Braca je postao prijatelj, savetodavac, kritičar, saradnik...

Nekoliko godina kasnije nas troje smo dobili jednu od nagrada u prvom krugu anketnog konkursa, Mišeuk u Novom Sadu. Bila mi je to prva i jedina nagrada na amitektonskim konkursima, a Brac samo jedna od mnogih. Rad nije u beogradskom CDP-u, učestvovali na konkursima, nabijali ih, opet učestvovali, dohijao... ali ne i mogućnost da gradi. Odlazio je u inostranstvo pa se vraćao, i onda definitivno ostao u Engleskoj.

Vratio se ovih dana, na kratko, da okupi tri desetak onih s kojima je porastao i sazrevao u arhitekturi i životu. Ova izložba je priča o Braci Gakoviću, arhitektu, na privremenom stalnom radu u inostranstvu i o nama koji smo na različite načine doticali njegov put. Neki su ovdje nek tamo, nekih više nema. Svi zajedno smo Grupni portret nekulika bliskih generacija koje su, kao i sve ostale, mnogo više hteli nego dobile.

Snežana Ristić

Group Portrait Second Time or Life is not a Theory

October. The Faculty of Architecture in Belgrade, Room 220. The introductory lecture on collective housing, given by Professor Branko Aleksić, student mentors introducing themselves. Dragano was assigned to Braca Gaković. Very soon we realized we lived in the same neighborhood, two entrances, one next to the other, of tall residential buildings. Along with the daily, practical exercises he helped college Braca became a regular guest in our study where, Dragan Stamenović and I, started discovering the charm, complexity and essence of architecture that was, even to our age and numerous, not necessarily interesting subjects, were missing. He would stay as a short visit in the evening; he would correct the sketches, and questions, demand that we think about what we had not dared about too much before, he would ask from us things of a lesser and better type of habit, to fit in, to connect, to think... In a word, nothing happy with the first we unlike that came to our minds.

Still remembers he dawn after the first sleepless night I spent bent over my drafting table. He drove us to Ušće to watch the sunrise over Belgrade. It was in June. Our thematic project resembled a competition proposal for a final Degree Project, while Braca became a friend, advisor, critic, associate...

A few years later, the three of us received one of the equal prizes in a major national competition for a city district Mizelex in Novi Sad. It was my first and only prize in the architectural competitions, and in Braca it was just one of many. He worked in CDP [Centre for Urban Development Planning in Belgrade], he participated in competitions, he won them, he participated again, he won... but he never gained an opportunity to build. He used to go abroad, and return again, and then he emigrated to England in 1987.

He came back these days, just for a while, to bring together some thirty or more who he matured with through architecture and life. This exhibition tells the story of Braca Gaković, an architect, temporarily, but yet permanently, working abroad, and of us who affected his path in many different ways. Some of us are here, some are there, and some are gone forever. All together, we make a Group Portrait [succinct take] of several close generations which, like all other generations, wanted more than they achieved.

THE CIRCLE OF BRANČIĆIĆ

1997-2001 / 1000 sqm

CRNYAK DRAGAČIĆIĆ

1997-2001 / 1000 sqm

tip objekta: **stambeni**
 površina: **1000**

opis objekta: **stambeni objekat sa terasom i vrtom**

Tip objekta: **stambeni**

IZDANJE: 1997-2001

vrsta: **1000**

1000000

BRYANIA - SARAJEVO

1997-2001 / 1000 sqm

BRYANIA - SARAJEVO

1997-2001 / 1000 sqm

tip objekta: **stambeni**
 površina: **1000**

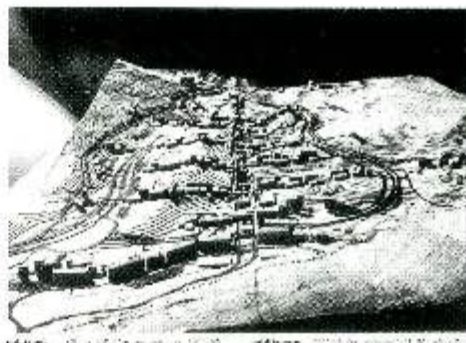
opis objekta: **stambeni objekat sa terasom i vrtom**

Tip objekta: **stambeni**

IZDANJE: 1997-2001

vrsta: **1000**

1000000

SLOVENSKA PLAZA - BUDAPEŠT

1997-2001

SLOVENSKA PLAZA - BUDAPEŠT

1997-2001

tip objekta: **stambeni**
 površina: **1000**

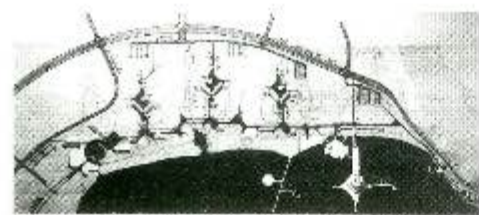
opis objekta: **stambeni objekat sa terasom i vrtom**

Tip objekta: **stambeni**

IZDANJE: 1997-2001

vrsta: **1000**

1000000

1000000

1000000

STANOVI I PROMETNA ZGRADA - BUDAPEŠT

1997-2001 / 1000 sqm

STANOVI I PROMETNA ZGRADA - BUDAPEŠT

1997-2001 / 1000 sqm

tip objekta: **stambeni**
 površina: **1000**

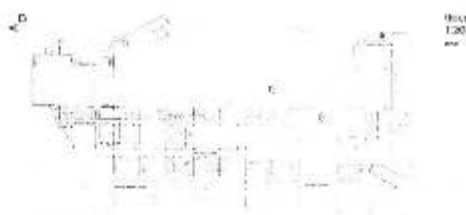
opis objekta: **stambeni objekat sa terasom i vrtom**

Tip objekta: **stambeni**

IZDANJE: 1997-2001

vrsta: **1000**

1000000

Ljiljana Miletić Abramović

O životu i arhitekturi

„Crno na belo“ je dokumentarna izložba o arhitektonskim i životnim putešima grupe arhitekata, generacijski višestruko povezanih, od ranih profesionalnih početaka sedamdesetih godina 20. veka do danas. Pred nama su zajedničke ali i individualne slike iz profesionalnih i ličnih života. Mnogobrojne ličnosti, uticaji, događaji, kreacije i projekti koji se prolaze kroz biografiju arhitekta Bratislava Braca Gakovića (samo jednog među jednako) kao kroz koordinatni sistem u kome se umrežavaju i povezuju svi protagonisti prikazani na izložbi.

Na određeni način ova izložba je svojevrsna introspekcija – sentimentalno putovanje ali i prilika da se ponovo prisobita i prodoljezi je za arhitekturu. Ona je i uokviravanje i novi čitak davno iznete teze Darka Popovića u „Terorizmu nove beogradske arhitekture“ (izložba „Grupni portret“, 1992) ali kroz perspektivu i distancu od tri protokle decenije.

Izložba „Crno na belo“ je svjedočanstvo o arhitekturi kao kolektivnom činu oti govori i o uslovima arhitektonске prakse u sedamdeset i osamdesetim godinama 20. veka. Glavna karakteristika tog perioda je i misao uočljive varje mladih arhitekata i njihovo učesće na arhitektonskim konkursima koji su bili jedina ravnopravna sansa za afirmaciju i uključivanje u ono je rado. To je i vreme formiranja i delovanja Centra za planiranje urbanog razvoja, popularnog UPP-a – Komunikacija, koji zastupaju ideju o kulturnom i obrazovnom delovanju arhitektonске struke. Neki od arhitekata prikazanih na izložbi su direktni osnivači i protagonisti.

Izložena grade se sada prvi put prikazuje i važno je istaći da je ona isključivo samih autora, svjedočanje iz prve ruke, neodređeno, stereografskom i književnom interpretacijom. Osnovni značaj ove izložbe je u prevodnji sirove dokumentarne grade u format muzejske prezentacije i muzejske memorije. Iako de, je značajano što se izložba priređuje u okviru Salona arhitekture koji je i osamdesetih godina imao ključnu ulogu u afirmaciji mladih arhitekata a većina autora, učesnika izložbe „Crno na belo“, u kontinuitetu je učesnicvala na Salonu arhitekture sve do danas.

Crno na belo / To the Letter

Bratislav Gaković
Marin Krešić
Zoran Lazović
Branislav Mitravić
Snežana Ristić
Dragan Stamenović
Vinko Timotijević
Borut Vilić
Dragan Živković
i drugi / and others

Ljiljana Miletić Abramović

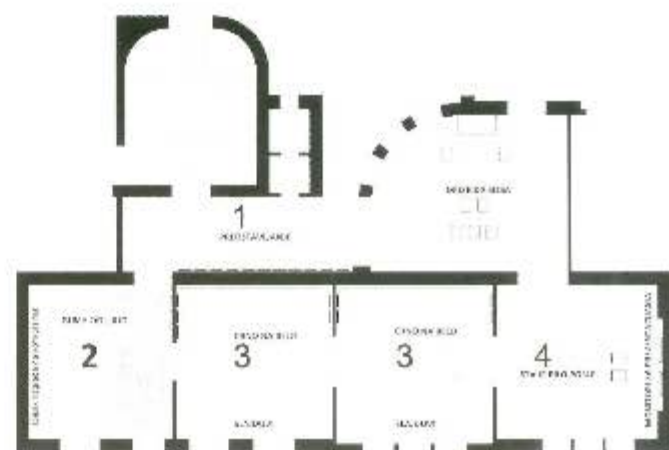
About Life and Architecture

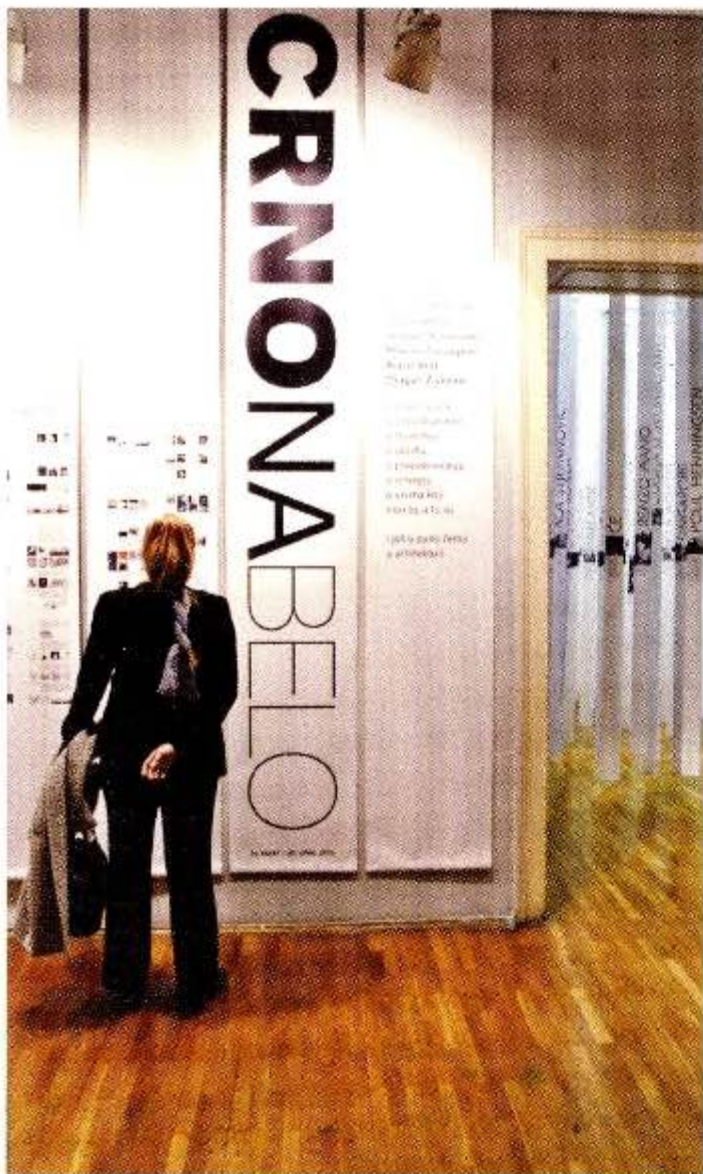
TO the LETTER is a documentary exhibition on the architectural and life paths of a group of architects, among whom there existed a multifaceted generational bond, from their professional beginnings in the twenties of the 20th century until these days. Both mutual shared and individual pictures of their professional and personal lives have been put together in front of us. There is a large number of people, events and projects that are retraced through the biography of architect Bratislav Braca Gaković (one among equals) as if they were passing through the system in which all the exhibition protagonists are interwoven and connected.

In a certain way, this exhibition represents an introspection and sentimental journey, but, at the same time, it is an opportunity to reconsider one's commitment to architecture. It also puts a long time ago presented thesis by Darko Popović on the phenomenon of the Belgrade new architecture (the exhibition "Group Portrait", 1992) up to the new era.

The exhibition TO the LETTER features not only architecture, but also speaks about the circumstances present at that moment in time on the architectural scene during the seventies and the eighties of the 20th century in former Yugoslavia. What mainly characterises this period are young architectural teams and their participation in architectural competitions. The competitions provided the only fair chance for them to earn recognition and get involved in "real life" type of work. This is also the period when the Centre for Urban Development Planning (UHP) and the magazine "Communication" were established. The two advocated the idea of cultural and educational significance of architecture oriented as a profession. Some of the architects presented at the exhibition are the founders and members of the above mentioned institutions.

The featured material is displayed for the first time, and it is important to stress that it represents the personal expression of the authors. It is the first time evidence is being mediated by history, opinion and critical interpretation. The major significance of the exhibition is in the transition of the raw documenting material into the format of museum and heritage and takes it to the official museum memory. It is also significant that the exhibition is organised as a part of the 37th Salon of Architecture, which always played a key role in the promotion of young architects. Moreover, majority of the authors, participating in this exhibition, they have been present at the Salon of Architecture with a beginning to this very day.

PRATECI PROGRAM / Accompanying Programme

Muzej primenjene umetnosti

37. Salon arhitekture

ACCADEMIA DI BELLE ARTI
DI VERONA

Pre Salona

Projekat sarodnjije, umrožavanja i razmene iskustava realizuje se kroz izložbu radova i prezentac je projekata nastalih u nastavnom procesu 4 fakulteta arhitekture i dizajna: Fakultet primenjene umetnosti, Univerzitet umetnosti u Beogradu, Arhitektonski fakultet, Univerzitet u Beogradu, Fakultet tehničkih nauka - Departman za arhitekturu, Univerzitet u Novom Sadu, Građevinsko-arhitektonski fakultet, Univerzitet u Nišu i gosti Pre Salona 2015: Accademia di Belle Arti, Verona, Italija.

Tema ovogodišnje manifestacije **IZMEĐU**
izložba studentskih projekata

"Između" - likovno - arhitektonska radionica

Tokom petodnevne interakcijske radionice studenata 4 fakulteta arhitekture i dizajna bavićemo se prostornim modelima koji posreduju između različitih entiteta. Cilj radionice je realizacija vizuelnih konceptata koji predstavljaju razultat rada u mešovitim grupama u kojima se razvijaju veštine saradnje i timskog rada među studentima sa različitih škola.

"Između niti" - radionice tekstila - mogućnosti primene tekstilnih materijala i principa u javnom prostoru, učestvuju studenti oboje ko Tekstil i Dizajn i oboje ko i namoštaja PPU.

UTORAK / 31.03.2015.

19h, Prezentacija projekata i aktivnosti fakulteta
Arhitektonski fakultet, Beograd

SREDA / 01.04.2015.

19h, Prezentacija projekata i aktivnosti fakulteta
*Fakultet primenjene umetnosti Beograd, Odsjek Dizajna i interijera i namoštaja
Accademia di Belle Arti, Verona / Design School / Mentore: Prof. Sotirios Papadopoulos*

ČETVRTAK / 02.04.2015.

19h, Prezentacija projekata i aktivnosti fakulteta
*Građevinsko-arhitektonski fakultet, Studijski program Arhitektura, Niš
Fakultet tehničkih nauka, Departman za arhitekturu i urbanizam, Novi Sad*

PETAK / 03.04.2015.

19h, Predavanje:
*Struktura i forma - uslojevanost arhitektonskim tekstima, Zlatica Dvorković, docent PPU
Stvaranje unutrašnjeg prostora, Leonard Vekić, docent PPU*

SUBOTA / 04.04.2015.

19h, finalna prezentacija rezultata studentskih radionica, panel diskusija

ФПУ

IZLOŽBA
PREZENTACIJE I RADIONICE

IZMEĐU

VUKA KARADŽIĆA 18
31.03. - 04.04.2015.

SALON
ARHITEKTURE

FAKULTET PRIMENJENIH UMETNOSTI, BEOGRAD

ARHITEKTONSKI FAKULTET, BEOGRAD

FAKULTET TEHNIČKIH NAUKA, NOVI SAD
DEPARTMAN ZA ARHITEKTURU I URBANIZAM

GRADEVINSKO ARHITEKTONSKI FAKULTET, NIŠ

NOVI MODELI STANOVANJA za ugrožene u poplavama / STUDENSKA RADIONICA

„Novi modeli stanovanja za ugrožene u poplavama“ predstavlja inicijativu studenata Arhitektonskog fakulteta, kao doprinos nastojanju situaciji dotada nezapamćenih majskih poplava. Inicijativa u pratili stručni skup i radionice. Stručni skup „Novi modeli stanovanja za ugrožene u poplavama“ je bio organizovan u vidu 13 predavanja o planiranju, projektovanju i izgradnji naselja ugroženih u poplavama. Predavanja su pratile radionice pod mentorstvom 20 profesora i asistanata sa Arhitektonskog fakulteta u kojima je učestvovalo 130 studenata. Ova četvorodnevna akcija rezultovala je izradom 20 idejnih rešenja stambenih objekata, 9 idejnih rešenja kioska u sistemu javnog zdravlja, izrađena je studija tipologije stanovanja u vanrednim situacijama i obimljene su tri ideje za projekte. U čitavoj akciji, više od 200 stručnjaka i budućih eksperata pokazalo je svoju motivaciju, želju i energiju da ulaganjem u edukaciju pomogne ugroženima u poplavama.

Specijalna preporuka i podrška Saveta Salona arhitekture za AFIRMATIVNU AKCIJU U ARHITEKTURI

Prepoznajući značaj, mesto i ulogu aktivnosti i akcije studenata Arhitektonskog fakulteta Univerziteta u Beogradu realizovane tokom 2014. u svim prilozima pomoći u stvaranju zajednici i doprinosa u sanaciji objekata i područja pogodnih ekstremnoj poplovanosti, Savet Salona arhitekture u Beogradu preporučio je da se tokom 37. Salona arhitekture izlože, prikažu i predstavie rezultati vanrednih radionica projekta "Novi modeli stanovanja za ugrožene od poplava" u okviru pratećeg programa Salona. U studentskoj inicijativi za pomoć ugroženima u poplavama učelo je učesće 130 studenata i 20 nastavnika i saradnika organizovanih kroz sedam radionica i to: Radionica H-KUŠK, Radionica REKONSTRUKCIJA, Radionica SOS STANOVANJE - ARHITEKTURA U VANREDNIM SITUACIJAMA, Radionica AKTIVNA KUĆA, Radionica RUKA RUCI, Radionica MANJE JE VIŠE I Radionica OD IDEJE DO PROJEKTA.

Ceneći ovu studentsku inicijativu kao afirmativnu akciju okrenutu ka arhitektonskoj delatnosti i njenom mestu unutar društvenog polja Savet Salona arhitekture prepoznaje i posebno potvrđuje ovaj čin kao doprinos arhitekturi i načinu za nava utemeljenje arhitektonске професије u celini.

NOVI MODELI STANOVANJA za ugrožene u poplavama

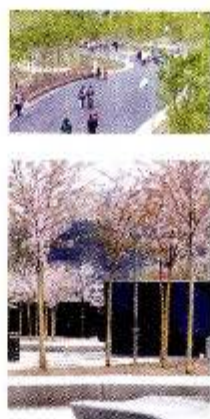
Autori:

Studenti Arhitektonskog fakulteta: Jel Saveta Arsenović, Sara Bestoni, Emilija Bjelić, Jovana Grilhos, Kristina Azarić, Miroslav Janjković, Milica Mramković, Jelena Bokić, Katarina Perčić, Anđelka Tis, Bojan Vasiljević, Bojan Rončević, Ana Dušmanović, Mihailo Sladoje, Tijana Savčić, Jelena Stanković, Stefan Milčević, Maja Kopač, Milica Zdravković, Sanja Berić, Stefan Vušić, Nikola Anšić, Jelena Kojić, Jovana Lakešić, Milica Ostojčić, Uroš Vuković, Jurko Marković, Petar Veselić, Ana Obradović, Mihaelo Petrović, Sara Spanović, Kristina Petković, Ana Popović, Nikola Tucović, Jelena Poljević, Anđelko Marković, Miloš Mitrović, Tamara Mihrić, Ana Paurović, Anđela Nikolić, Tijana Kostić, Katarina Dekić, Ina Puzović, Sanja Hurdović, Maja Mirošević, Marko Ilić, Janja Dianeta, Aleksandar Stanković, Tamara Masić, Sara Petrović, Milica Badoč, Nevena Balajić, Tašana Šukić, Marijana Petrović, Ana Rasulić, Ana Zorić, Hrojana Jerković, Ivana Jevremović, Nađa Radović, Dušan Nikolić, Brijana Čanković, Neda Džambić, Anđelija Sandić, Iva Bebović, Lidija Babović, Sara Miladinović, Hretina Stojanović, Luka Kitarović, Ivana Marjanović, Aleksandra Lekić, Luka Jovčević, Marijana Hljaković, Jelena Grcarić, Slobodan Jević, Nastasja Budovac, Sonja Brdar, Milica Đukić, Jovana Zorić, Ivan Radonjić, Marija Pavlović, Stefan Bulić, Aleksandra Đorđević, Aleksandra Križunović, Tamara Janović, Milena Stojković, Marija Blažić, Dragica Petrić, Iva Teodorović, Nevena Lukić, Ivana Pajić, Nevena Lukić, Jelena Radosavljević, Jovana Bugarski, Milica Pešić, Andrej Josilovski

Studenti inicijatori - članovi radne grupe Arhitektonskog fakulteta: Ana Zorić, Ana Dušmanović, Andrej Josilovski, Jelena Radosavljević, Jovana Bugarski, Aleksandra Đorđević

Profesori - članovi radne grupe Arhitektonskog fakulteta: doc. mr Budimir Sudimac, koordinator, prof. dr Rajko Korica, prof. dr Branislav Žegarić, prof. dr Nenad Sekulovac, doc. dr Ksenija Lalović, doc. arh. Igor Rajković, doc. arh. Nebojša Fotirić

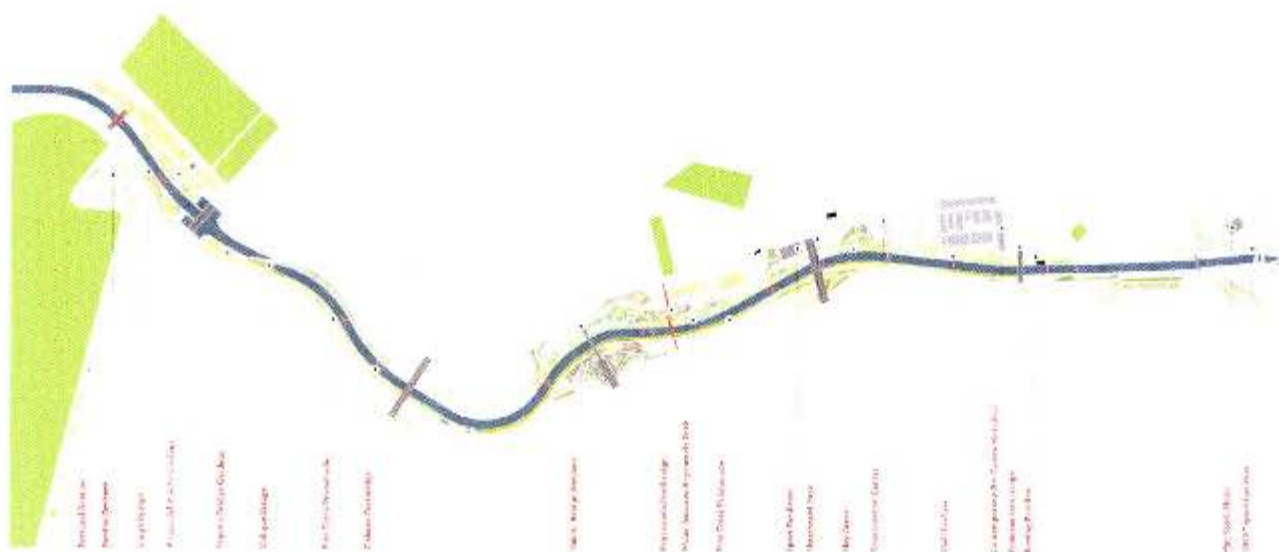
Mentori Radionica: vprof. dr Ružica Božović Stamenović, prof. dr Miroslav Nestorović, Jelena Milošević - PhD kandidat, Predrag Nestorović - PhD kandidat, vprof. arh. Aleksandra Vuja, ass. arh. Vesna Milić Čampanović, vprof. arh. Milan Đurić, ass. pejz. arh. Aleksandar Bobić, ass. arh. Srdan Marlović, ass. mr Milena Kurdić, ass. mr Tajana Stratimirović, doc. mr Nataša Čuković Ignjatović, Nikola Macut - student CAS, doc. arh. Igor Rajković, doc. arh. Nebojša Fotirić, ass. arh. Pavle Stamenović, doc. dr Danijela Milovanović Bobić, doc. dr Ksenija Lalović, ass. arh. Ivan Simić

Madrid Río Project

Burgos & Garrido
Porras La Costa
Rubio-A. Sala
West 8

Glenn Garber Team Lead

The conceptual basis of the project was trying to understand all of the geographic features of the river Manzanares basin. The characteristics of the terrain together with historical knowledge of the city helped the team in the design. The river exhibits a connection between the city and the north and south areas of Madrid, along the original support of the river basin. All of this was

At first, only the proposal existed in a technical and formal manner, performed by technical means. The proposal explored over the years that design the urban and landscape network a concrete intervention of the city, with specific uses and a focus based on the facilities purpose. Over this background, the urban and landscape intervention is being developed.

Panel diskusija "Pejzažna arhitektura danas"

Mesec april je zvanični mesec u kome se obeležava i promovira delatnost u oblasti pejzažne arhitekture. Tema ove diskusije nije okrenuta analizi jednogodišnjeg razvoja pejzažne arhitekture kao prakse, niti njenom formi, niti akademskom i profesionalnom prepoznavanju s početka XX veka, već je fokus ranan na današnje stanje stvari u ovoj profesiji i radaru iz pozicije prakse, akademizma i društvenog polja. Ključno je da se pejzažna arhitektura posle vekovnog razvoja razvila ne u zasebnu disciplinu, već u interdisciplinarnu polje de ovanjo različitih praksi koje za predmet rada imaju orijentalne, društvene i estetske zahteve. U diskusiji će biti otvorena reka od pitanja među kojima su: [inter/multi/trans] - disciplinarno borenje pejzažne arhitekture kao prakse, umetnosti i nauke; mesto i uloga pejzažne arhitekture unutar arhitektonske delatnosti, obrazovanja i akuelnih društvenih procesa, kako u zemlji tako i u svetu; značaj znanja i veština razvijenih unutar pejzažne arhitekture za razumevanje i stvaralaštvo prostornih, ekoloških i umetničkih disciplina i dr. Nomina organizatore Sektora arhitekture je da se kroz ovaj prateći program ovogodšnjeg salona skrene pažnja na, i tako potvrdi, značaj i doprinos pejzažne arhitekture u ukupnoj kulturi građanin i odnosa, kako prema društvu tako i prema prirodi planete koju nastanjujemo.

Učesnici: prof. dr. Jasminko Čvečić, pejz. arh., doc. dr. Mirjana Sekulić, pejz. arh. i prof. Zoran Lazović, arh., Modulator: Aleksandar Bubić, pejz. arh.

2004 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

2006 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

2011 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

2006 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

2006 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

2011 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

2006 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

2004 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

2011 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

2004 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

2010 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

2013 - Espinosa de los Monteros (Espinosa de los Monteros)

Madrid Río Project

Burgos & Garrido
 Porras La Casta
 Rubio-A. Sala
 West 8

(Ciriés Garrido Team Leader)

The project is an urban complex, however, it can be considered as a more than 4 km long corridor formed by both banks of the river, which also contain thousands of emerging elements and an emerging urban environment that is a result of many years. The Madrid Río project was awarded an architectural competition for this large-scale construction. Specifically, the project involved three landscapes: the Park Urban Programme, a new landscape in front of the Regio Valley and the new Arguacón Park.

Prepoznajući važnost pejzažne arhitekture kao sastavnog profesije u okviru arhitektonске delatnosti, Muzej primenjene umetnosti u saradnji sa Udruženjem peizažnih arhitekata Srbije, a u okviru protećop programa ovogodišnjeg salona "Pejzažna arhitektura danas" izložio je projekat Madrid Río Project (Madrid, Španija) - Burgos & Garrido, Porras La Casta, Rubio & A. Sala, West 8 (2011), nagrađenoj sa Grand Prix na 5. Salonu pejzažne arhitekture održanom 2013. u Beogradu. Salon pejzažne arhitekture ustanovljen je 2003. na strani Udruženja pejzažnih arhitekata Srbije kao osnivača i održava se redovno svake druge godine.

Abstract

The Madrid Río Project has opened after six years of hard work being the most important public work implemented in Madrid in the last decades, and probably, one of the most ambitious public projects built in Europe in recent years. In 2005, the Municipality of Madrid decided to buy a part of the first ring road of the city that runs along the Manzanares River and through six kilometres of its trajectory, recovering the connection between the city and the river that had been severed. Inaccessibility and invisible for the last 30 years. The team, directed by Ciriés Garrido, and formed by Burgos & Garrido Arquitectos, Porras La Casta, RAS and West 8 won in 2005 the international competition to create an urban project for the liberated land resulting after the build of the highway. This project, that is now finished, connects Madrid with the valuable landscapes around the city. Madrid Río occupies a 120 hectares of green areas and 60 of public facilities, like sport areas, art centres, urban beaches, playgrounds, kiosks and cafes. 400 M€ have been spent, but with this project, Madrid belongs again to the geography of the river.

Tribina **DOCOMOMO SRBIJA:**

STANOVANJE INDUSTRIJSKE MODERNE

Koncepti stana i njegova realizacija u uslovima industrijske gradnje

Povod i cilj organizovanja tribine o stanovanju u industrijskoj modernoj je rasvetljavanje manje poznatih detalja činjenica o stanogradnji drugog polovine 20. veka. Dve godine se navršavaju jubileji posleratne višepodručne stambene izgradnje u duhu industrijske moderne, a na međunarodnoj sceni organizuju se kongresi i konferencije povodom 50 godina od smrti arhitekta Lea Koraižjea (1887-1965), i izlažu nova naučna istraživanja u vezi sa ovim značajnim arhitektonskim rešenjima.

Međunarodna radna grupa Docomomo, već pet godina funkcioniše i u Srbiji. U saradnji sa partnerima i organizacijama dele u ovom domenu promišljanja, zaštite i formiranja dokumentacije arhitekture modernog pokreta u Srbiji. Tribina «Stanovanje industrijske moderne» je jedna od nekoliko aktivnosti koje članovi nacionalne sekcije Docomomo Srbije ove godine realizuju.

Organizatori: Docomomo i Salon arhitekture MPU

Uvodničar: mr Ljiljana Miletić Abramović, kustosa Salona arhitekture

Moderatori: Goran Anđelković, mag. inž. arh., Docomomo Srbije

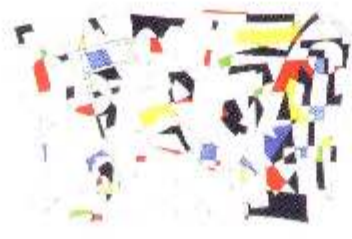
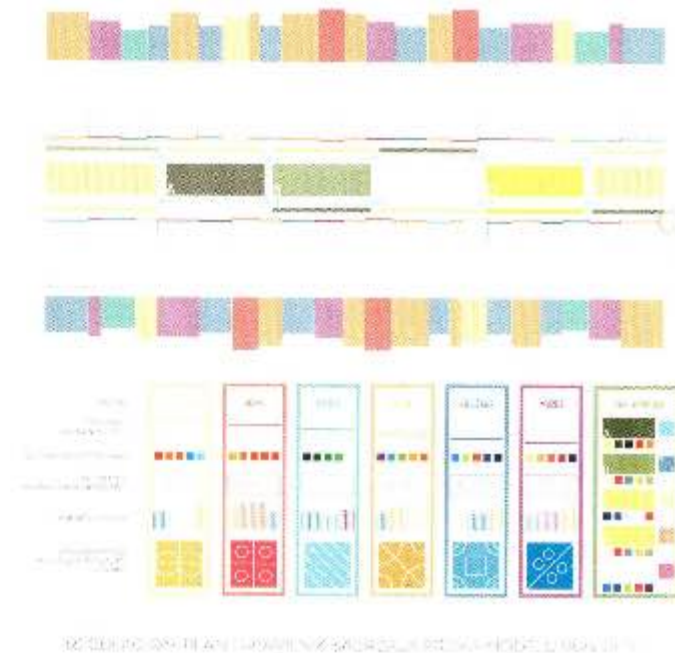
mr Dragana Marcanov, dipl. inž. arh., Docomomo Srbije

Autor obe fotografije Goran Anđelković, a sm. m. je u 2005. godini na Novom Beogradu.

STUDENTSKI RADOVI / Students Works

802

student / student
studentski projekat /
student project

mentor / mentor
projekat / project

Dragoslav Sevanović

Funkcionalnost i estetsična spajanja, Arhitektonsko oblikovanje u kontekstu subjektivne stvarnosti
prof. dr. Aleksandra Rukić
2014

s03

student / student
studentski projekt /
student project

mentor / mentor
projekat / project

Rojana Jerković

Paralelni tokovi – Oblikovanje koridora za ezrnce u novi gradski
bezaz – Forma usporava tok
doc. Nebojša Fotrić
2014.

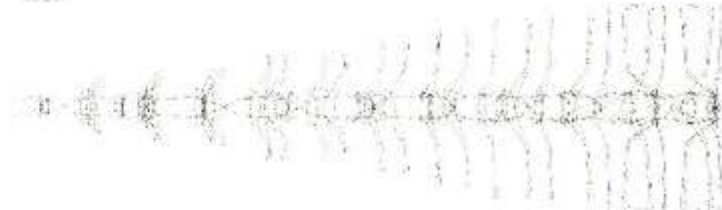
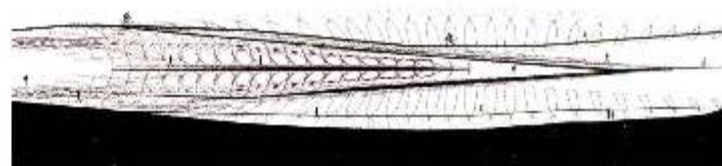
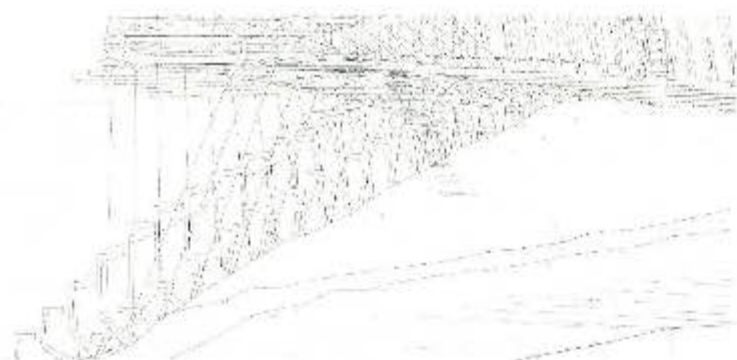

604

studenti / students
 studentski projekt /
 student project
 mentor / mentor
 projekt / project

Novena Vijašković, Marija Čadić

Urbanističko-arhitektonsko rešenje prirodnjačkog kompleksa
 prof. Aleksandar Keković
 2014

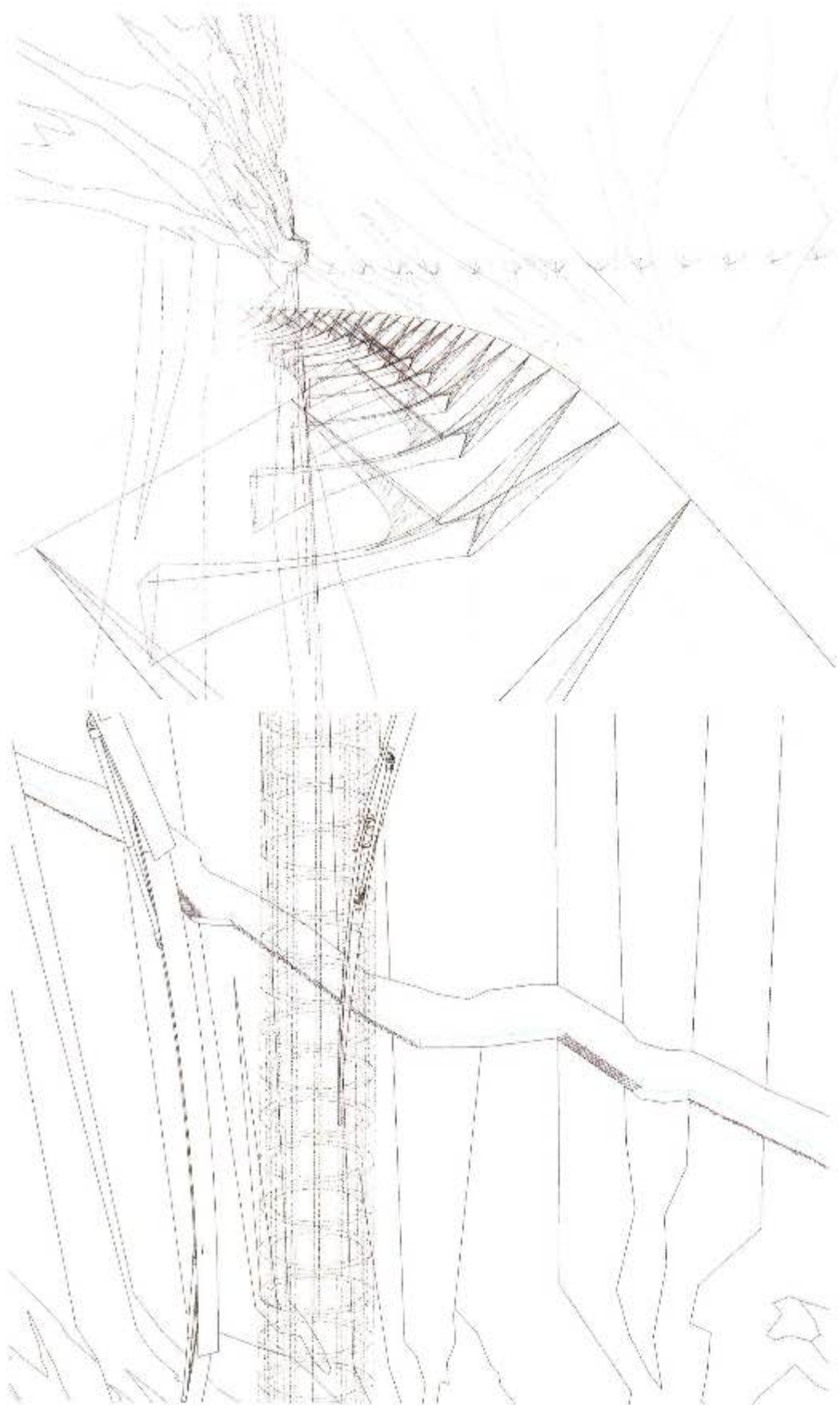

905

student / student
studentski projekat /
student project
mentor / mentor
projekat / project

Milos Kostić

Tri horizonta – Hotel "Beograd na moru"
doc. dr. Vladimir Mijenković
2014

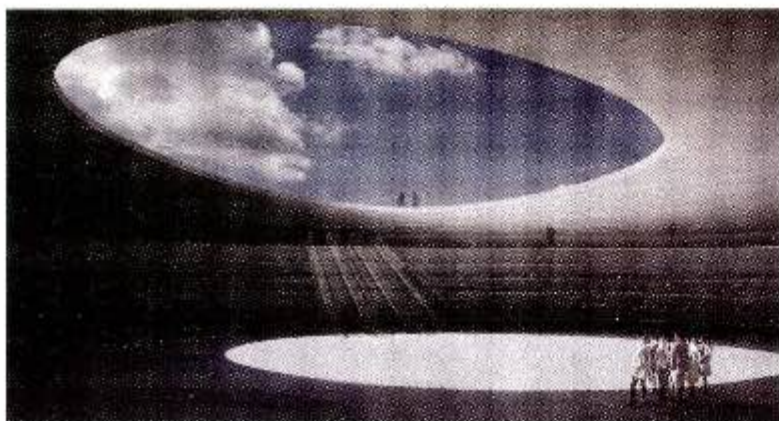
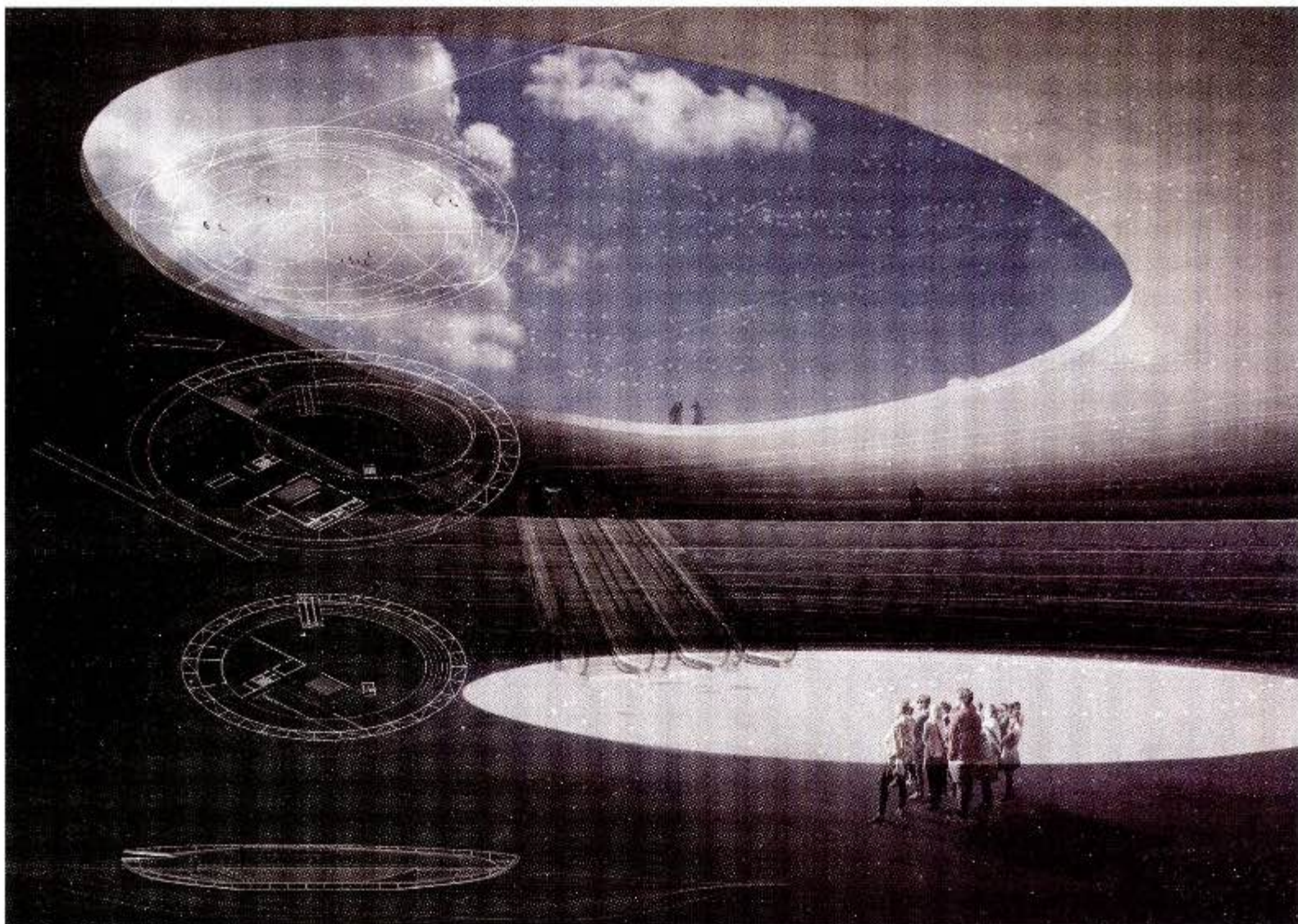

s06

student / student
studentski projekat /
student project
mentor / mentor
projekat / project

Igor Sjeverac

Umesto mesta
doc. dr Vladimir Milenković
2014

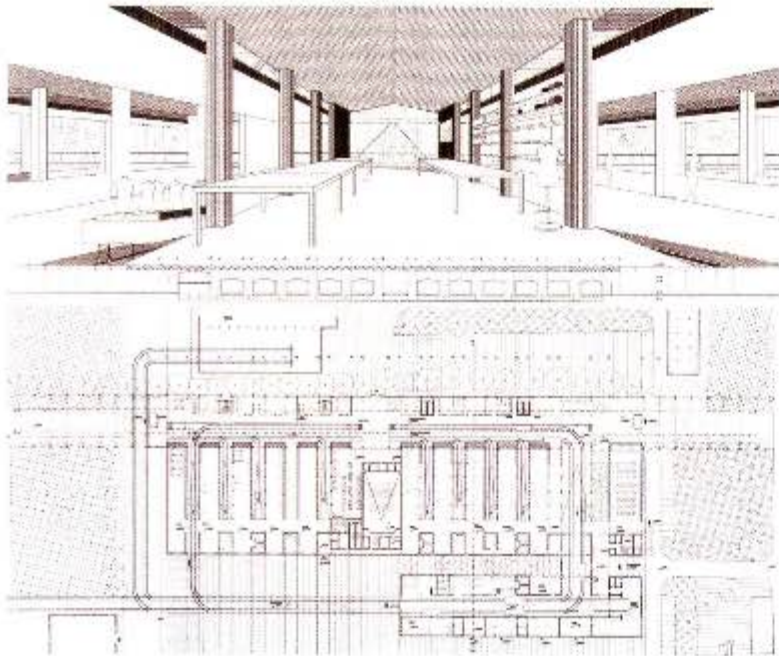
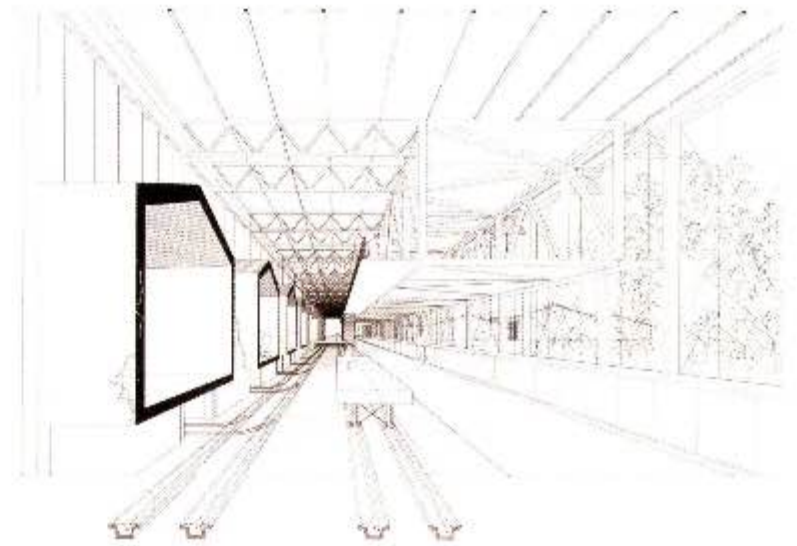
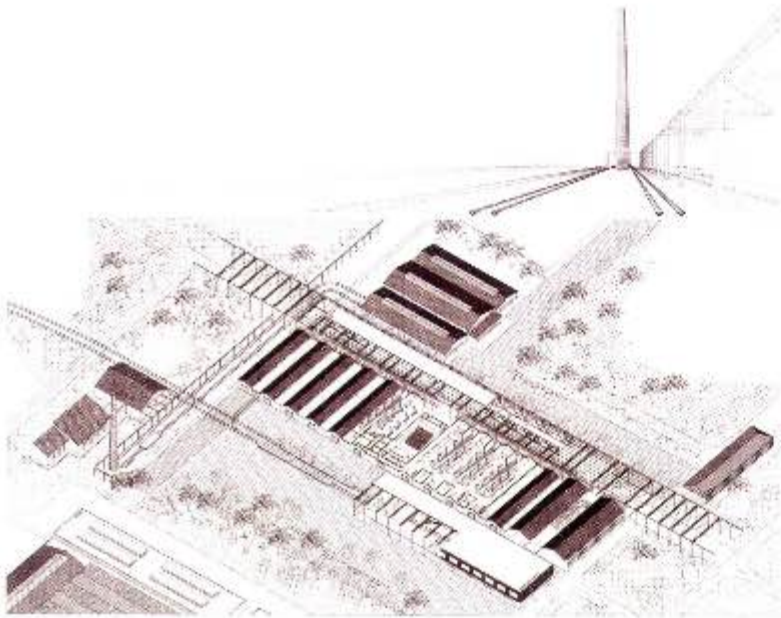

607

student / student
 studentski projekt /
 student project
 mentor / mentor
 projekt / project

Dušan Milešev

Tigriavod – nautički centar
 v. prof. Dejan Miletić
 2012.

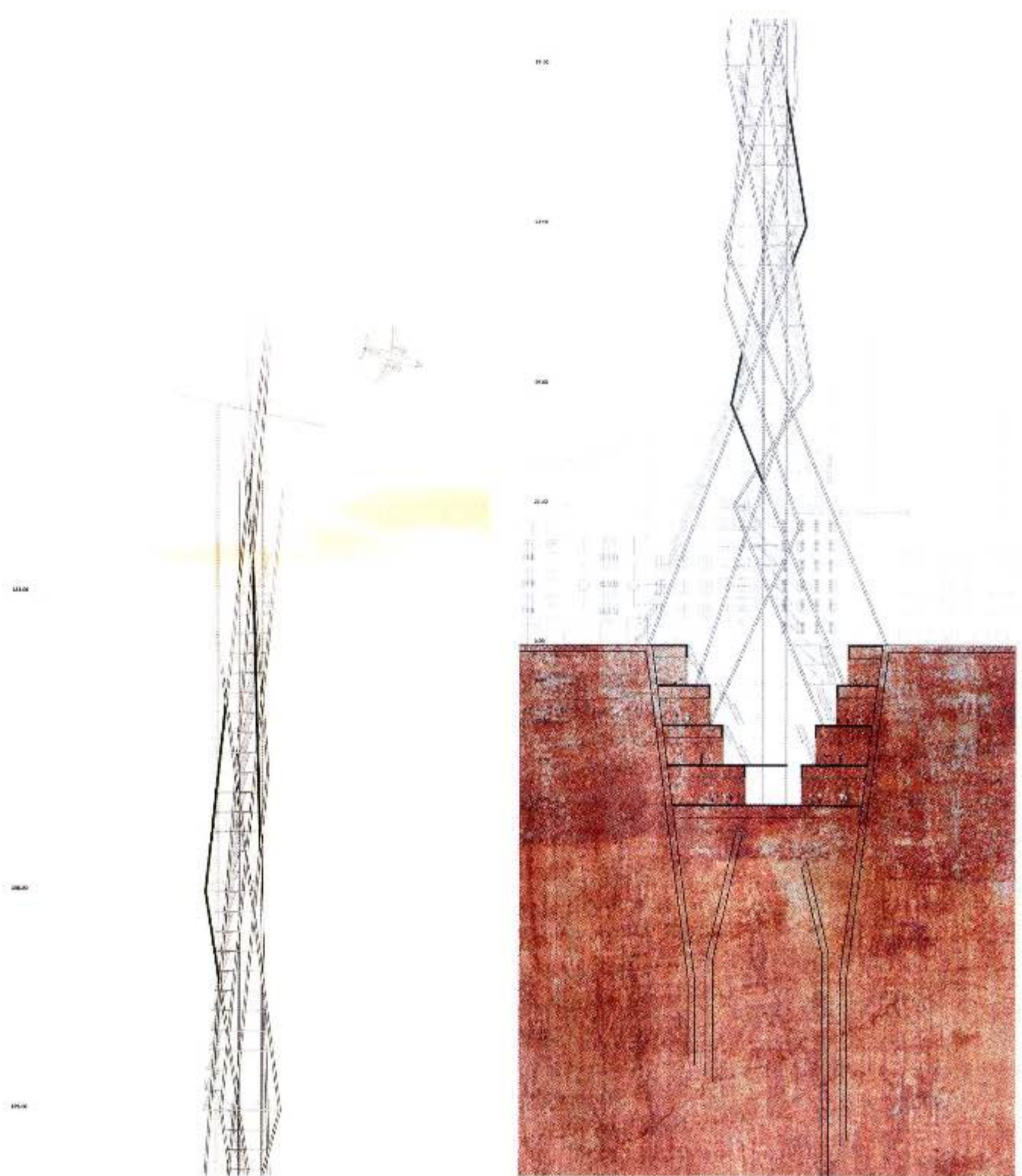

908

student / student
studentski projekat /
student project
mentori / mentors
projekat / project

Novina Galalčić

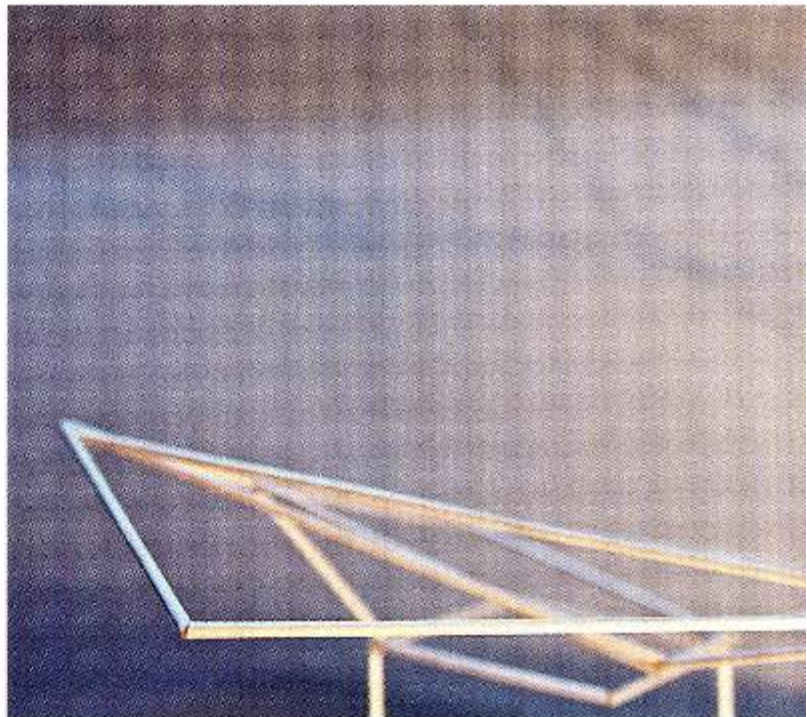
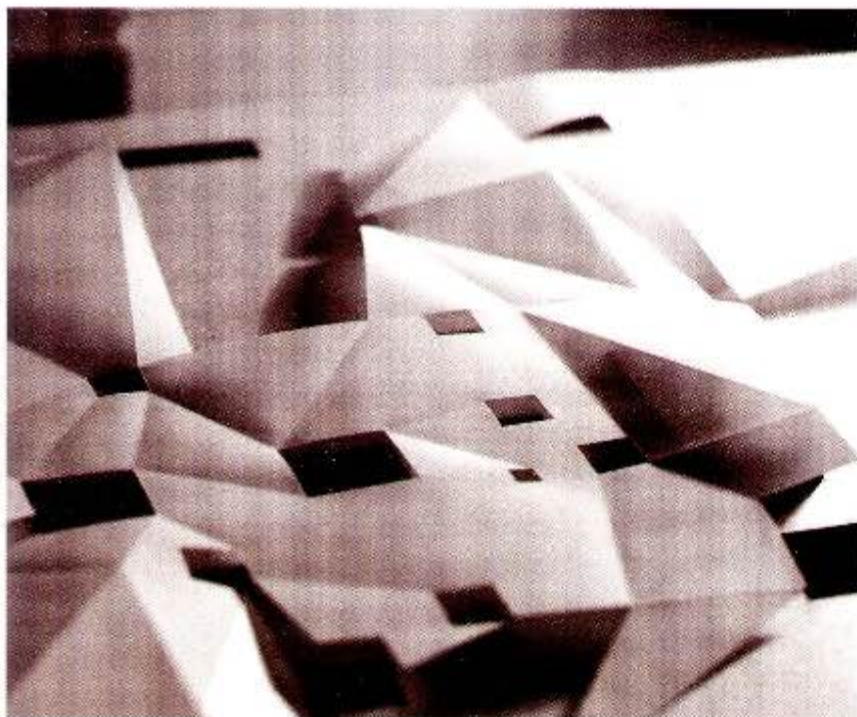
Zrnaj – Centar za medni dizajn
prof. Dejan Miljković
2014.

309

student / student
 studentski projekat /
 student project
 mentor / mentor
 projekat / project

Micna Mijic
 Dr. Stivena Maslina
 v. prof. Borislav Petrovic
 2014

910

student / student
 studentski projekt /
 student project
 mentor / mentor
 konsultant / consultant
 projekt / project

Anja Mladenović

Beogradska alternativna scena
 v. prof. Borislav Petrović
 as. Dušan Stojanović
 2014.

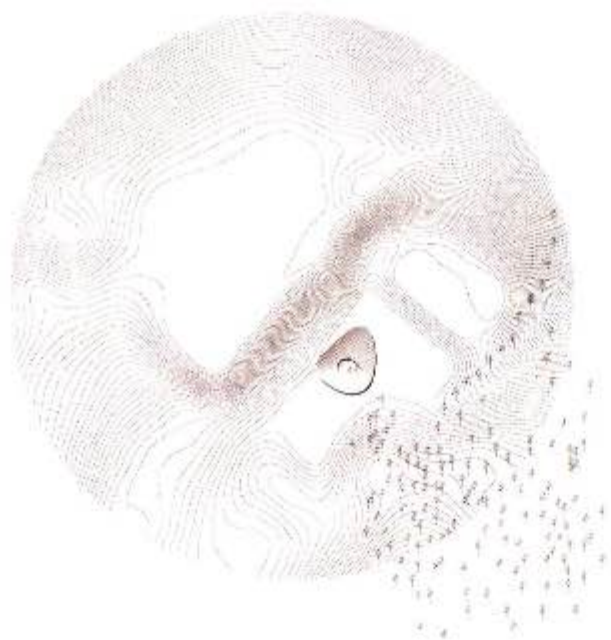

511

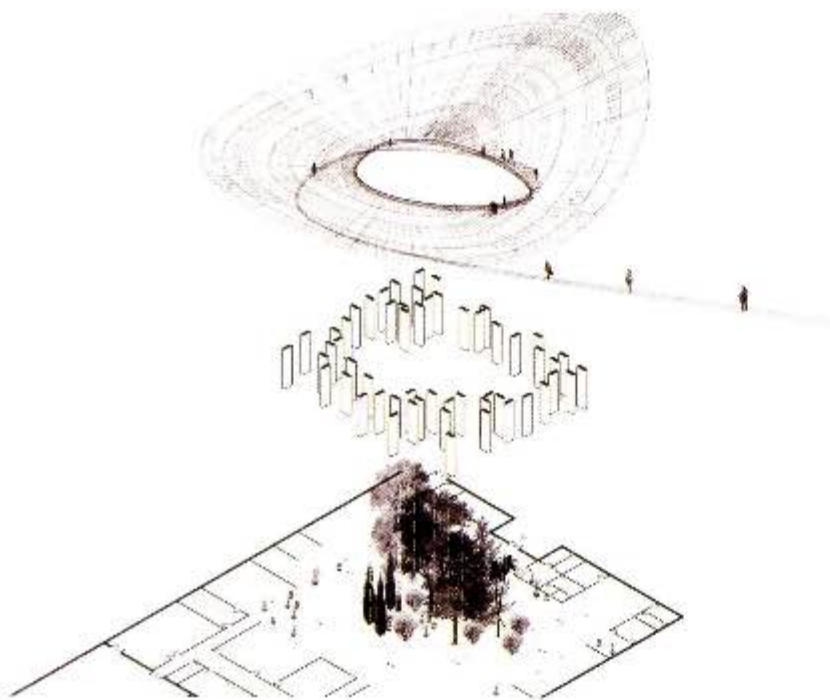
student / student
 studentski projekt /
 student project
 mentor / mentor:
 projekat / project

Slobodan Jević

Projekat prostora duhovne edukacije
 v. prof. Ivan Rašković
 2015

Banka biljnih genija vrsta biljnice, projektovana za potpisivanje genetskog materijala. U nastojanju da se obnovi lokalizirani agrokulturov banku gena se koristi za akviziciju i stvaranje biljnog genetskog materijala. Biljnice u banki imaju veliku ulogu u prošlosti, odnosa razvijano. Projekt istražuje formu i materijal, uključujući centar na obodu. Zastirajući krunu u ležanju kroz porodne digestivnog trakta – digestivni (st. digestivni – lin. vremenje hem. razvijano) (razvoj lin. i genetika, odnosa) (propagacija lin. propagacija – lin. samorazmnožiti). U biološkim aspektima, ovaj del – odnosa (nema) (reproduktivnih) (vrti) (daci) (reproduktivni) (oblogu) (rovi) (konstrukcija) (uspešnost) (odnos). Prostoje se pitanje (nema) (digestivnog) (mesta) (kao) (rekonstrukcija) (preparacije) (kao) (njegov) (program), (odnosa) (kao) (se) (prijem) (konstrukcija) (reparacija) (mala) (nema) (kao) (arhitekture) (i) (rekonstrukcija) (arhitekture) (u) (rekonstrukcija) (se) (obnovljen) (stava) (kao) (nisi) (biljni), (i) (se) (uspešna) (biljnice) (digestivnog) (traktu) (odnosa) (nema) (kao) (kao) (njegov) (program) – (nisi) (biljni) (biljni) (u) (Arheo). Ovi projekti je (svetost) (popuni) (nema) (obnovljen) (kao) (se) (nema) (da) (funkcionalno) (kao) (nema) (postoji) (odnosa) (nisi) (kao) (nema) (popuni) (odnosa) (nisi) (kao) (nema) (nema).

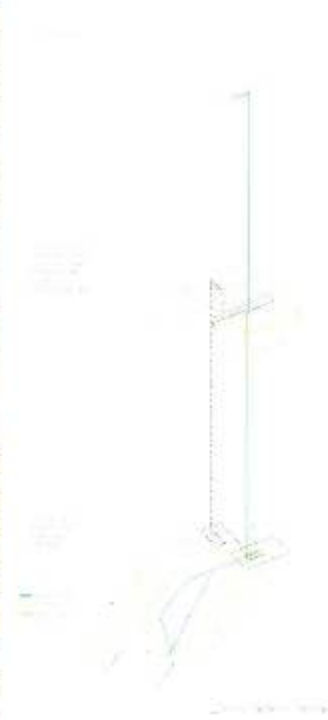

s12

student / student
studentiski projekt /
student projekti
mentor / mentor
projekat / project

Ojga Mareija

Digestivni trakt arh. lektura – Banka biljnih genija
doc. dr. Borde Stojanović
2014

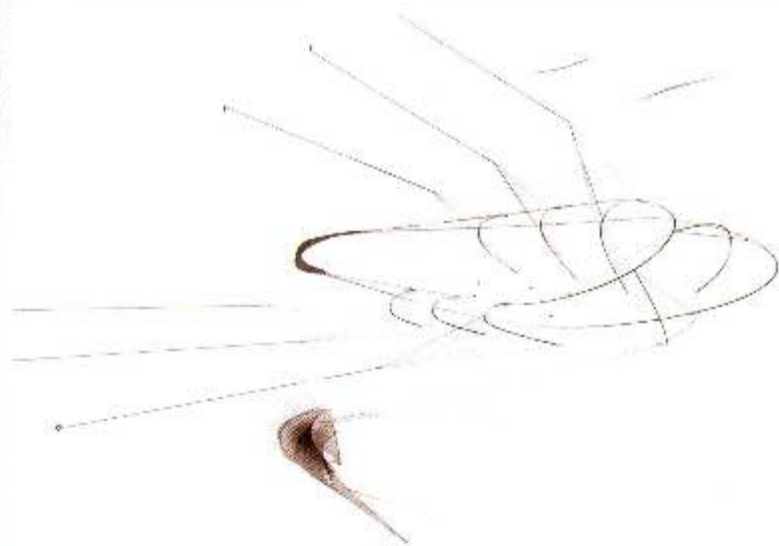
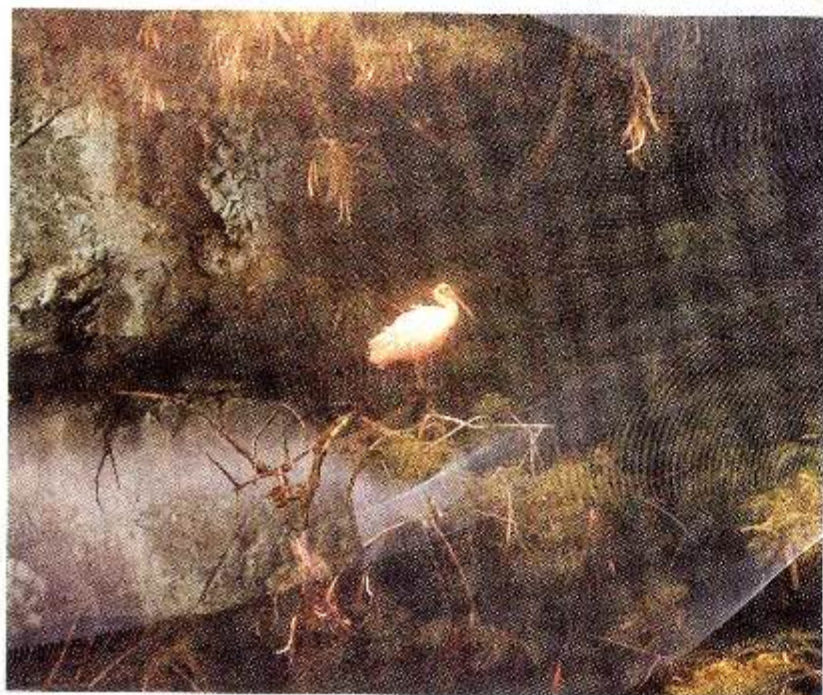
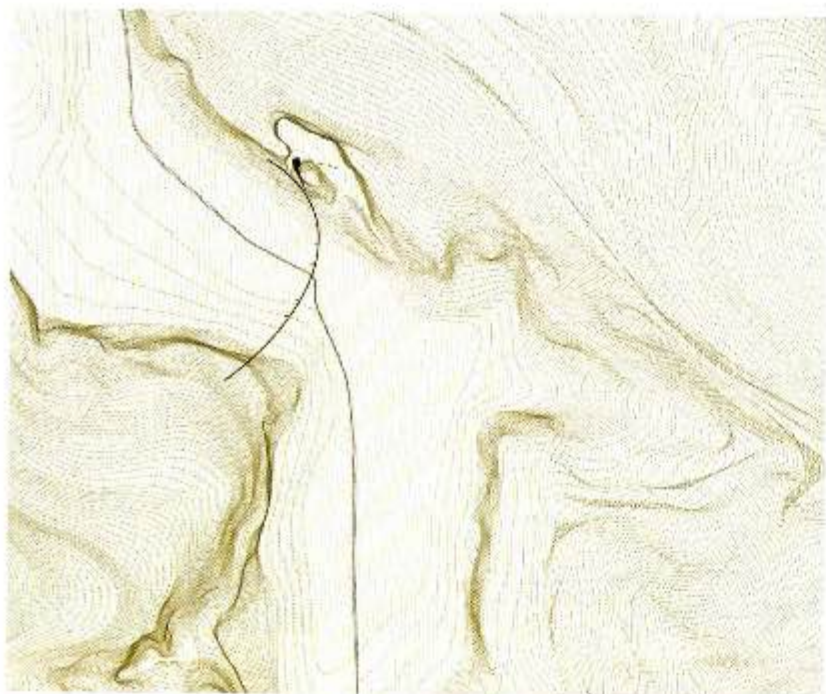

619

student / student
 studentski projekat /
 student project
 mentor / mentor
 projekat / project

Ana Popović

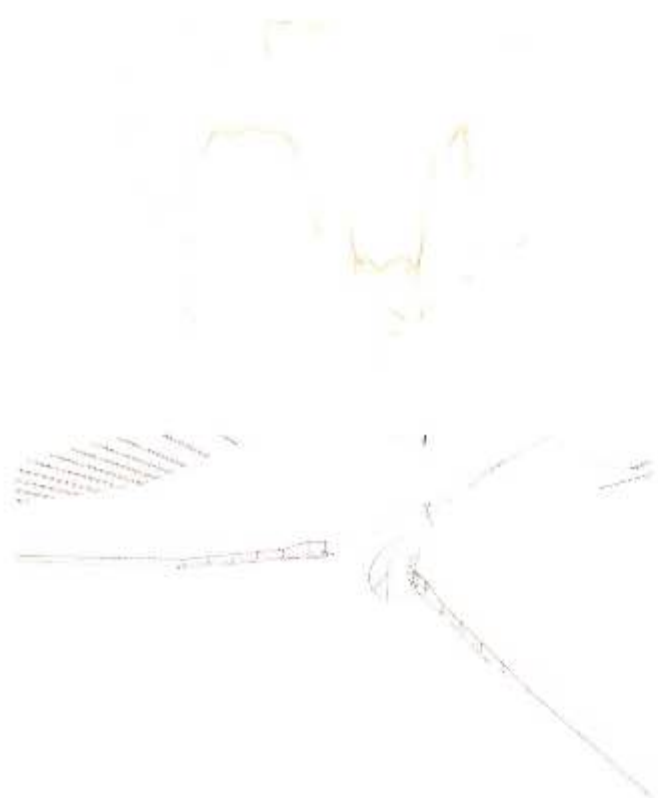
Green Wall Istraživački centar
 doc. mr. Budimir Sucić
 2014

614

student / student
studentski projekt /
student project
mentor / mentor
projekat / project

Vanja Bajić
Obale beline – Avijajum
prof. M. Hailo I. Motijević
2024

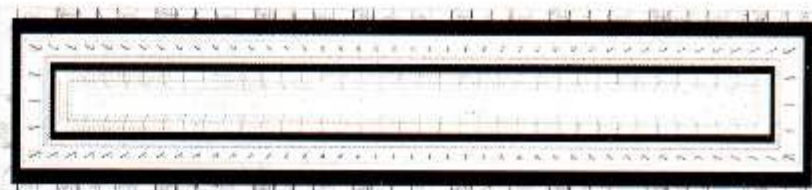
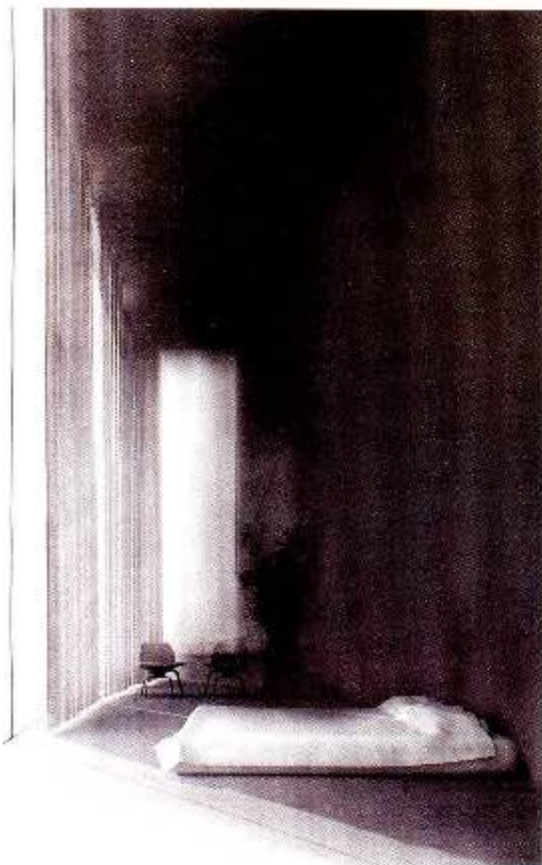
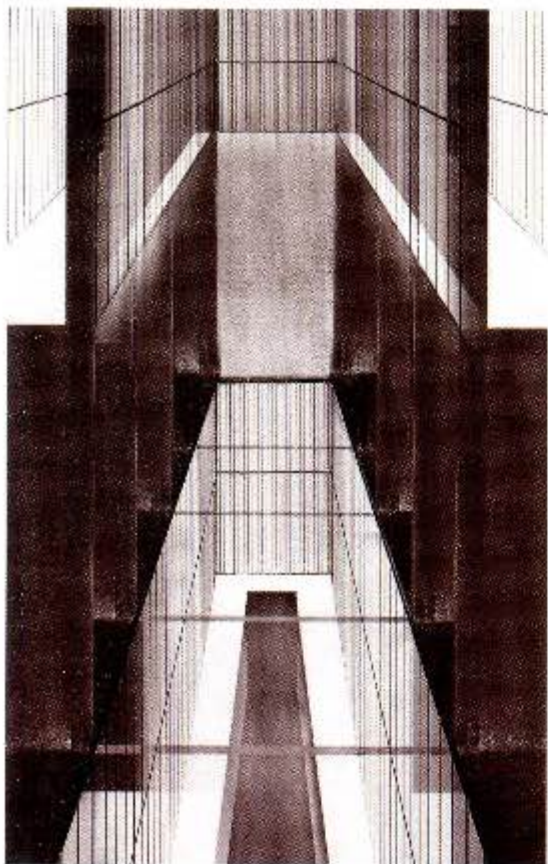

S15

student / student
studentski projekat /
student project
mentor / mentor
projekat / project

Maja Marčević

Centar za performativne umetnosti / +42,2
prof. Mihailo Timotijević
2015

s16

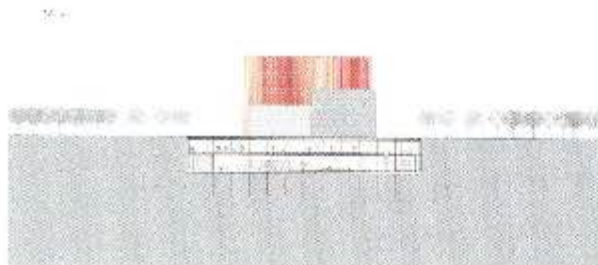
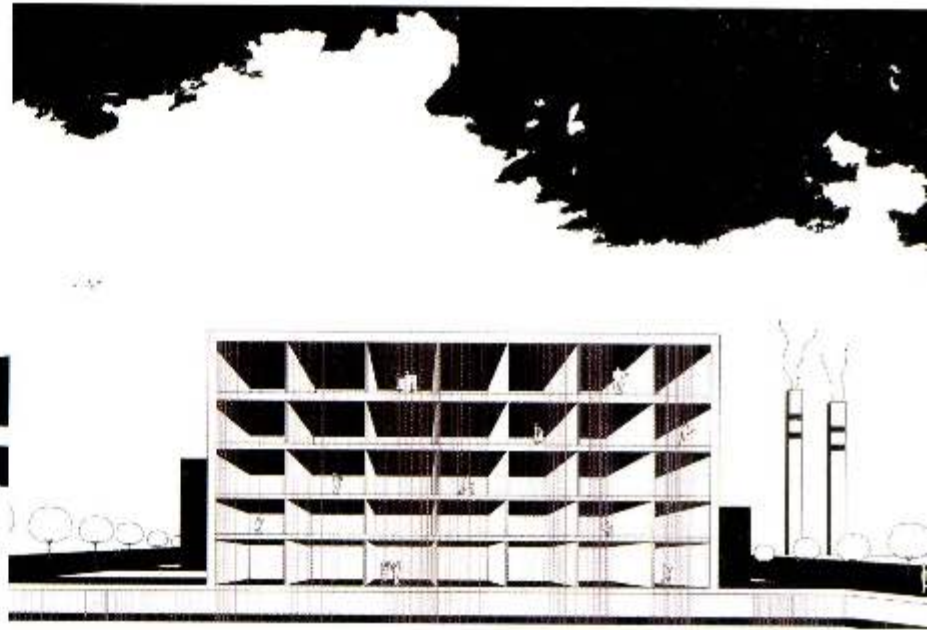
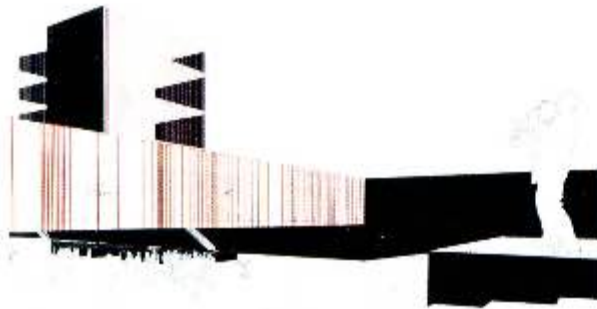
student / student
 studentski projekat /
 student project
 mentor / mentor
 projekat / project

Milica Brcović

Gradski centar "lutkarsko pozorište"

v. prof. Aleksandra Vuja

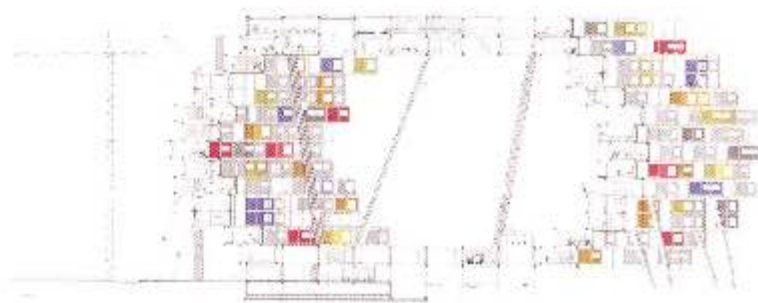
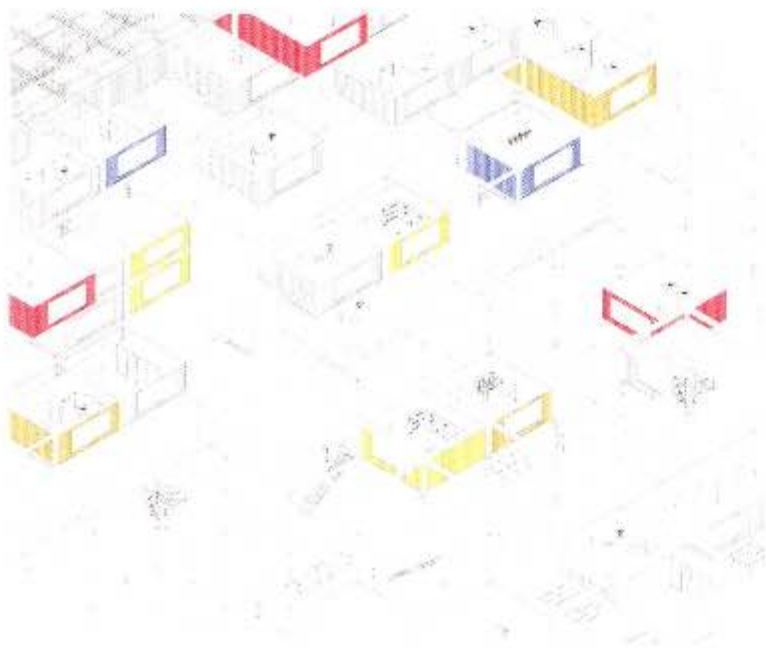
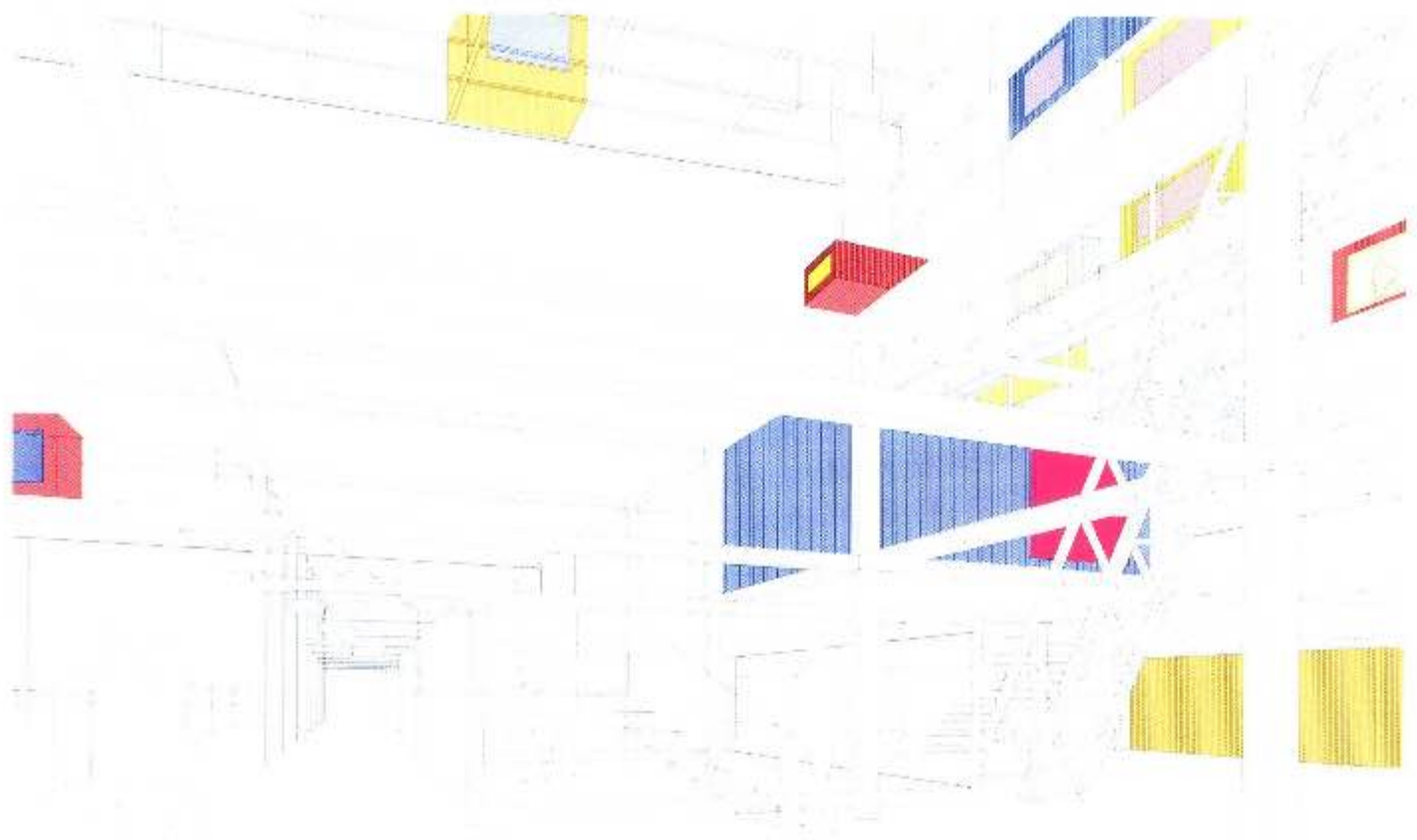
2012

s17

student / student
studentski projekt /
student project
mentor / mentor
projekat / project

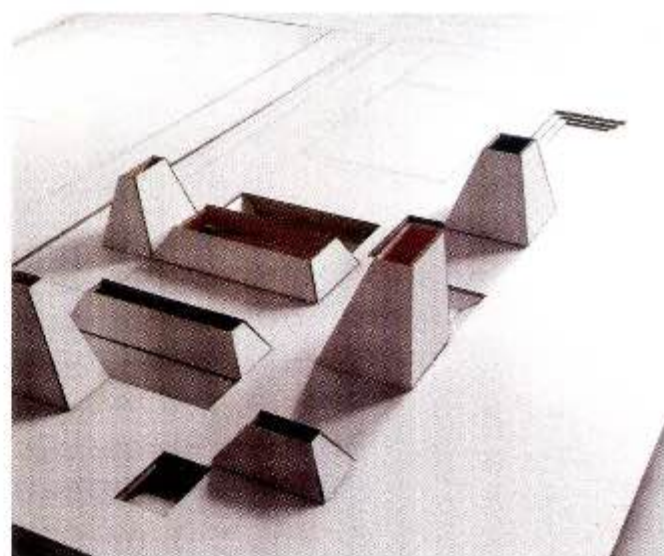
Dorjan Brankov
Ezra akademija
w. prof. Aleksandra V. J. S.
2014

s18

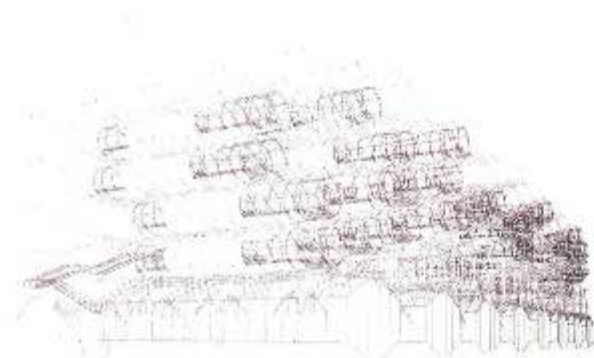
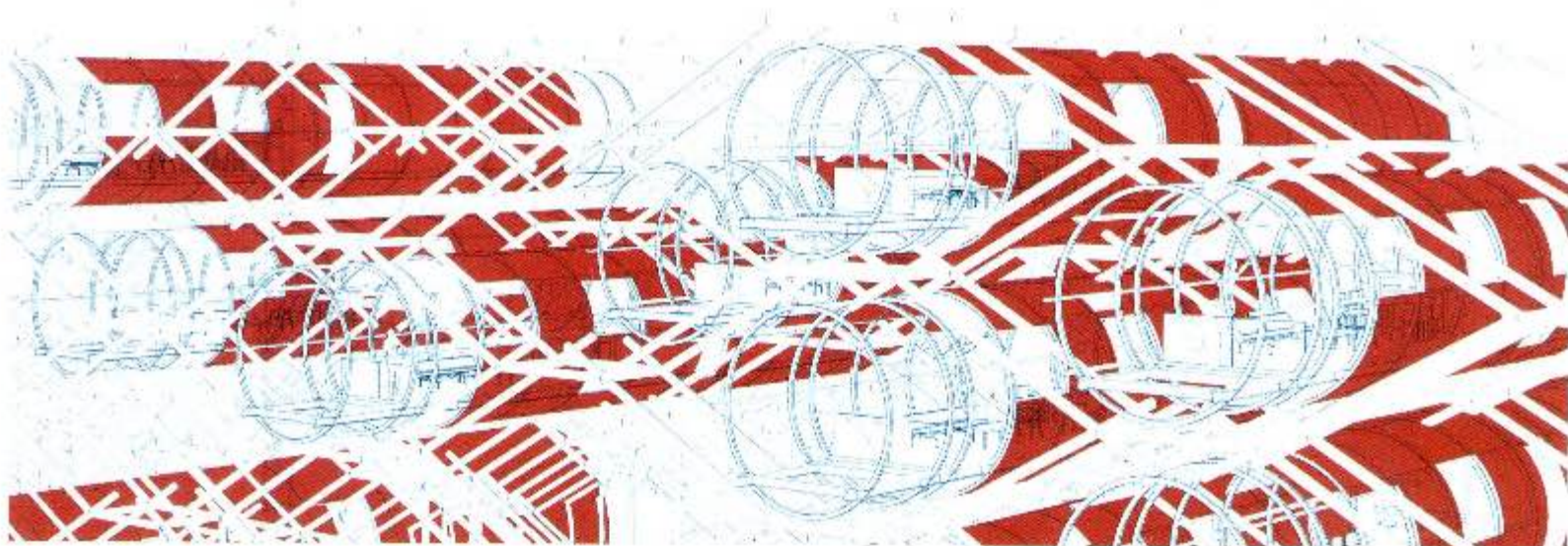
student / student
 studentski projekt /
 student project
 mentor / mentor
 projekt / project

Bojana Čojčić
 Zanatsko-umetnički centar
 v. prof. Aleksandra Vuja
 2014

919
student / student
studentski projekt /
student project
mentor / mentor
projekt / project

Tijana Jablanović
Muzej savremene umetnosti, Marina Dorčić
v. prof. Aleksandra Vuja
2014.

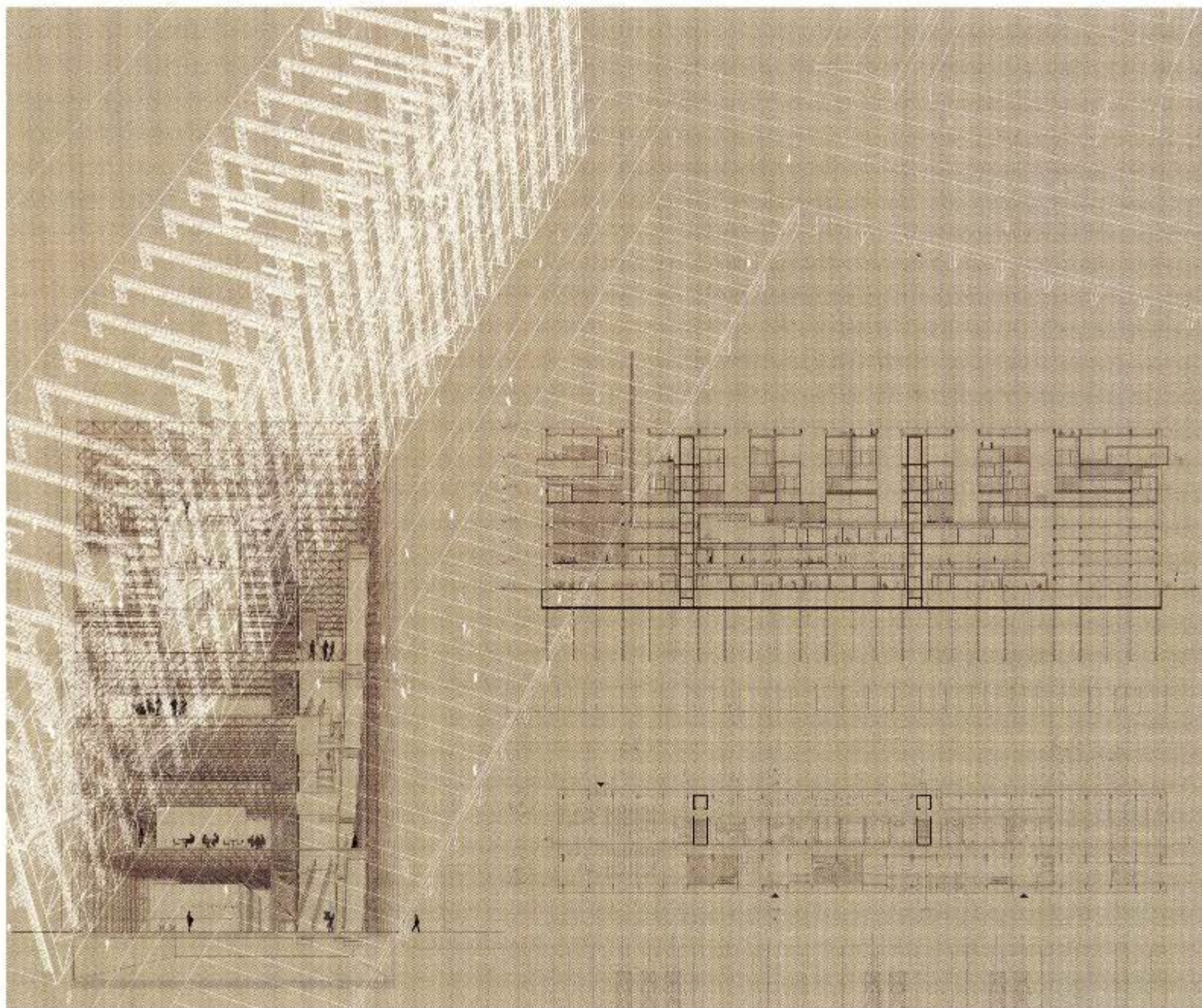
620

student / student
studentak / projekat /
student project

Ivana Jevremović

Master projekat: M5, arhitektonski vs. umetnički algoritmi –
mali gradski centri
v. arh. Aleksandra Vuja
2017

mentor / mentor
projekat / project

921

student / student
studentski projekat /
student project

mentor / mentor
projekat / project

Hristina Stojanović

Master projekat M5: arhitektonski vs. umetnički algoritmi –
mali gradski centar

v. prof. Aleksandra Vuja
2014

BIOGRAFIJE / Biographies

A4 Studio:

A4 Studio: Nenad Đokić, Ljubica Bigović, Sanja Prodanović/4117
Nenad Đokić, rođen 1972, u Beogradu. Viša škola likovnih i primenjenih umetnosti, Beograd, 1999. Arhitektonski fakultet, Beograd, 2005. KPST puzarište, slikar, scenograf saradnik 1998–2000. Viša škola likovnih i primenjenih umetnosti, stručni saradnik, 2003–2004. Centroprojekt – SP7, projektant, 2005–2008. A4 Studio, projektant, 2008– info@a4studios.rs

Ljubica Bigović, rođena 1979, u Nikšiću. Arhitektonski fakultet, Beograd, 2006. BPlan, projektant, 2006–2008. A4 Studio, projektant, 2008– info@a4studios.rs

Sanja Prodanović, rođena 1979, u Fuli. Arhitektonski fakultet, Beograd, 2006. BPlan, projektant, 2006–2008. A4 Studio, projektant, 2008– info@a4studios.rs

Abadić Zoran

Abadić Zoran /4002, 411, 403/, rođen 1986, u Beogradu. Docent. Departmana za arhitekturu Arhitektonskog fakulteta Univerziteta u Beogradu. Osnivač i rukovodilac 1X2STUDIJA u Beogradu. zoran.abadić@arh.bg.ac.rs

Andonov Nikola – MADA Architecture Studio

Arrien Inigo – AZPML London

Antić Milena

Antić Milena /4005/, rođena 1978, živi u Nišu, gde je 2007. diplomirala na Građevinsko-arhitektonskom fakultetu i bavi se projektovanjem u okviru Projektno-inženjering TIM-a. Završila odakaciju Specijalista za građevnu riskoenergetiku i pasivnih kuća u organizaciji WFI Instituta u 2012. Izlagala projekte na izložbama arhitekture. shantiu@gmail.com

Arandelović Ivana

Arandelović Ivana /4005/, rođena u 1982, u Aleksincu. Diplomirala na Građevinsko-arhitektonskom fakultetu u Nišu. Od 2009. sta. no zaposlena u Projektno-inženjering TIM-a na poziciji odgovornog projektanta arhitekture. ivana.arandelovic@projektno-inzenjering.com

Atelier Kaštelan

Atelier Kaštelan: Miroslav Kaštelan, Marijana Kaštelan/4217
Miroslav Kaštelan, rođen u Beogradu 1983, diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2009. Aktivno se bavi arhitektonskom profesijom od 2005. Sa dila Marijanom Kaštelan 2010. formira autorski tim atelier Kaštelan, u okviru koga se bavi projektovanjem, arhitekturama i umetnošću. miroslavkastelan@gmail.com

Marijana Kaštelan, rođena 1984, u Beogradu, diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, 2009. Aktivno se bavi projektovanjem od 2005. Sa dila Miroslavom Kaštelanom 2010. formira kreativni tim atelier Kaštelan, koji je za arhitekturu, enterijeri i dizajn. marijanakastelan@gmail.com

Bajilo Đorđe

Bajilo Đorđe /4007/ dia, rođen 1978, u Novom Sadu gde je završio osnovnu srednju Tehničku školu i diplomirao na FTN, UN 2003. od 2007. radi u JP Jrbnizam – Zavod za Urbanizam Nov. Sad, Ud aprila 2009. vodi sopstveni arhitektonski studio CIBA – Đorđe Bajilo Arhitekti doo u Novom Sadu. Član HIA Sport & Leisure programa od 2005. djonje.bajilo@dba.rs

Balalić Nevena

Balalić Nevena /4008, 408/, rođena 1991, u Beogradu. Završila osnovna akademska studije na Univerzitetu u Beogradu – Arhitektonskom fakultetu (2013) i upisala master studije. Od 2013. učestvuje u nastavi kao student demonstrator na departmanima za arhitekturu i urbanizam. Kao dop. autorskih timova učestvovala u izradi nekulike nagradnih međunarodnih arhitektonsko-urbanističkih konkursu. nevenabox@gmail.com

Basarovski Marko

Basarovski Marko /419/ dia, autor enterijera za prezentaciju usluga biznis korisnicima Telenor Business Expo. marko.basarovski@gmail.com

Berenguer Robert

Berenguer Robert – AZPML London

Bigović Ljubica – A4 Studio

Bijelović Aleksa – Petokraka

Bilobrk David – Ured studio

Bjelić Marija

Bjelić Marija /418, 420, 424/, rođena u Beogradu, gde živi radi. Diplomirala 2014. godine na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Učestvovala na domaćim i međunarodnim konkursima, radionicama i izložbama, među kojima se izdvajaju Almost transparent Blue na Malta Design Week-u 2014, učestvovala na radionicama EASA kao član srpskog tima 2013. i 2014, posebno priznanje na konkursu Made in Crisis, i treće mesto na arhitektonskom konkursu opštine Star grad za trg u ulizini OŠ Miroslav Petrović Alas. marija.bjelic@hotmail.com

Bogosavljević Jelena

Bogosavljević Jelena /4117/, rođena 1983, u Beogradu. Diplomirala 2008. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Član 1X2 arhitektonskog studije od 2008. jelena.bogosavljevic@arh.bg.ac.rs

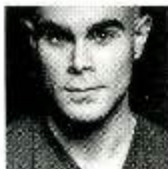
Borović Milica

Borović Milica /1991, st 16/, student, rođena 1991. u Ivanjici, jedan od autora rešenja enterijera biblioteke Instituta za molekularnu genetiku i genetičko inženjerstvo Univerziteta u Beogradu.
milicab11@gmail.com

Brankov Borjan

Brankov Borjan /1977, rođen 1993. u Pančevu. Studira arhitekturu i bavi se istraživanjima kroz crtož, fotografiju, assemblaže i sliku. Arhitekta shvata kao spoj onoga što poznaje i onoga čemu želi. Znanja iz muzike, kao i inspiracije iz drugih oblasti, ugrađuje u svoju arhitektonsku misao. Učesnik na izložbama fotografije u Novom Sadu, izložbi najboljih radova na MG Weightless konkursu "Pardubrod".
borjanb@hotmail.com

Budevac Andreja

Budevac Andreja /1957, rođen 1986. u Nišu. Maturirao nedeliko od Njujorka i potom diplomirao na osnovnim i master studijama na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2011. Trenutno radi u Nišu, u birou Arhitekturabudevac. Izlegao i negredivan u oblastima arhitekture, enterijera i fotografije.
andrebudjevac@gmail.com

Budevac Saša

Budevac Saša /koautor 1957, rođen 1961. u Nišu. Na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu diplomirao 1984. Radio u Investprojeckt, Nišprojektu i kao asistent na Građevinsko arhitektonskom fakultetu u Nišu. Od 2003. autorski se bavi u ovinu birou za projektovanje Arhitekturebudevac čiji je vlasnik i osnivač. Dobitnik brojnih stručnih nagrada i priznanja na konkursima i izložbama u oblasti arhitekture, enterijera, industrijskog i grafičkog dizajna.
ambudjevac@open.telekom.rs

Bugarski Vujović Jadranka /Absolutor 1907/1911, rođena 1983. u Novom Sadu. Koautor projekta dogradnje gradske biblioteke u Vršcu.

Bulatović Ksenija

Bulatović Ksenija /1907, rođena 1967. u Beogradu. Diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 1992. kod prof. akademika Milana Ljapanica. Radi kao saradnik na Arhitektonskom fakultetu i Studiju ARCVS, BEOU 423, Eurosolon inženjeringu i Delta Investu. Godine 2005. osniva biro Studio Uvodku u Beogradu.
ksenijabulatovic@gmail.com; office@crihex.rs

Bulajić Zoran

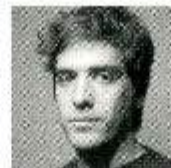
Bulajić Zoran /1967, redovni profesor, rođen 1950. u Podgorici. Diplomirao 1975. na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu, oblast Unutrašnja arhitektura. Radi na Fakultetu primenjenih umetnosti od 2000. izabran u zvanje redovnog profesora za oblast Nameštaj 2012. od kada obavlja i funkciju dekana fakulteta. Veliki broj izvedenih projekata. Dobitnik brojnih nagrada, među kojima su: Godišnja nagrada Arhitektonske sekcije ULUPUDS-a za 1998; Golišnja nagrada Privredne Komore Beograda za dizajn 1998; Nagrada iz fonda Aleksandar Šaletić za najznačajnije delo iz oblasti enterijera za 1998; Žirja NIN-akcije uvrstio objekat porodičnog kuće Vasić u deset najboljih arhitektonskih ostvarenja u 2003; na konkursu za arhitekturu Kompanije Novosti Poslovni objekat Novolux u Novom Sadu izvršenju u pet najboljih arhitektonskih ostvarenja u 2005.
zoran.bulajic@pu.bg.ac.rs; zoran.bulajic@open.telekom.rs

Bunjak Ksenija /p.i.t., koautor 1967/1911, rođena 1984. u Beogradu.

Čagić Milošević Vesna

Čagić Milošević Vesna /1907, diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 1998. Zaposlena na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, na Departmanu za Arhitekturu od 1998. od 2014. u zvanju vanrednog profesora. Aktivno se bavi arhitektonskim i urbanističkim projektovanjem. Predsednica je Društva arhitekata Beograda.
vogant@gmail.com

Cerović Milutin

Cerović Milutin /1927, godine 2008. se pridružuje 40f7 Architecture, a sledeće god. na diplomira na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Na istom fakultetu od 2011. radi kao asistent i pohađa doktorsku studiju.
mr.40f7seven.com

Čiglić Petar /1907, jedan od autora konkursnog projekta Nova razmera: banjski hotelski kompleks na jezu u Palić.

Čojić Bojana

Čojić Bojana /19107, student, rođena 1991.
bojanac91@gmail.com

Čvetković Marija /19107, m. em, rođena 1990, jedan od autora konkursnog projekta Nova razmera: banjski-hotelski kompleks na jezu u Palić.
marja.cvetko@gmail.com

Cvijetić Miljan

Cvijetić Miljan /19037, rođen 1978. u Beogradu. 1997–2005. Univerzitetu Novom Sadu, Fakultet Tehničkih Nauka, Departman za Arhitekturu i Urbanizam. 2002. Univerzitet u Nišu, Arhitektonski fakultet Foms, Sirija – saradnik. 2003. Arhitektonski biro STUDIO, Slivica, Poljska. 2007–2003. FTN Spoljni stručni saradnik na predmetu Arhitektonsko projektovanje I. 2005–2006. FTN Spoljni stručni saradnik na predmetu Arhitektonsko projektovanje II. 2006. – Arhitektonski studio Kuzmanov and Partners, arhitekt projekant
mvojic@bma.com

Čačić Marija

Čačić Marija /19047, rođena u Pljevljima 1991, završila osnovne studije sa prosečnom ocenom 9,76, a specijalističke studije završila 2014. sa prosečnom ocenom 9,92. Dobitnik nagrada za najbolju studentsku Arhitektonskog fakulteta kao i za najboljeg studenta III godine. Dobitnik priznanja za studentski rad na Međunarodnom Salonu urbanizma u Leskovcu.
marijaca@janda.com

Ćirić Dragana

Ćirić Dragana /1912/ dia, rođena 1981, asistent, PhD kandidat na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Profesionalno angažovanje: istraživački rad i publikovanje, arhitektonski i urbani dizajn, rad u nastavi uključujući ispitivanje novih metodologija i interdisciplinarnih pristupa. dragana.oci@gmail.com

Dabetić Radonja

Dabetić Radonja /1917/ dia, rođen 1980. u Novom Sadu gde je završio osnovna i master studije. Od 2005. radi u timu sa Andrašom Lukačem i Milivojem Dajićem. Tim je autor više od 20 arhitektonskih i privrednih objekata, više od 60 entrijera i dobitnik brojnih nagrada, među kojima se ističe 3. mesto na međunarodnom konkursu za arhitektonsko-urbanističko rešenje glavnog trgau Bečeju. radonja.dabetic@amdstudio.com

Dajić Milivoj

Dajić Milivoj /1917/ dia, rođen 1980. u Novom Sadu gde je završio osnovna i master studije. Od 2005. radi u timu sa Andrašom Lukačem i Radonjom Dabetićem. Tim je autor više od 20 arhitektonskih i privrednih objekata, više od 60 entrijera i dobitnik brojnih nagrada, među kojima se ističe 3. mesto na međunarodnom konkursu za arhitektonsko-urbanističko rešenje glavnog trgau Bečeju. mdaji@amdstudio.com

Denčić Predrag /1904/ dia, rođen 1980. u eskovcu. Diplomirao arhitekturu na Građevinsko arhitektonskom fakultetu u Nišu 2006. Bavi se projektovanjem stambenih, poslovnih, javnih objekata i entrijera. Živi radi u Nišu. Osnivač i vlasnik projekantskog biroa A.Da.Pe. iz Niša. pedja.denic@gmail.com

Dimitrijević Tatjana

Dimitrijević Tatjana /1906/ dia, rođena 1970. Sudski veštak za arhitekturu, uže specijalizovana za autorsko projektovanje i nadzor u visokogradnji. Od 2001. generalni direktor i glavni odgovorni projektant Agenciji za projektovanje DITAARH. Pre toga, radno iskustvo u RACIONU, BLAGLUJ DIP-u. Dobitnik brojnih nagrada za autorske radove. Brojni publikovani radovi i učesća na izložbama. Članstvo u SIŠU, DAB-u, SAS-u. ditaarh@dataarh.rs

Dimitrović Zoran

Dedić Sonja /1905/ jedna od kustosa izložbe Almost Transparent Blue (Marta Des gnWeek 2014). sonjedic@gmail.com

Dimitrijević Jovana /1917/ student, rođena 1991, jedan od autora rešenja entrijera biblioteke Instituta za molekularnu genetiku i genetičko inženjersvo Univerziteta u Beogradu. jovana912@gmail.com

Dmitrović Zoran /1907/ dia, rođen 1973, jedan od autora konkursnog projekta za lokalno urbanističko arhitektonsko rešenje i izgradnje i uređenja starih banja poslovnog bloka u centru Subotice. zoran.dmitrovic@yahoo.com

Dragić Milan – MADA Architecture Studio

Drašković Maja – Projmetal ad Beograd

Dermanović Aleksej /Autor i glavni projektant projekta Symbiosis

Dobrijević Riste

Dobrijević Riste /1914/ rođen 1981, završio 2009. Arhitektonski fakultet, Univerzitet u Beogradu. Dodatno se obrazovao u Moskvi. Po završetku studija radio je na poslovnim projektovanjima i izvođenja objekata različitih namena. Profesionalno angažovan na projektovanju entrijera, scenografije i dizajna nameštaja.

Drakulović Jasna

Drakulović Jasna /1906/ dia, rođena 1982. u Beogradu. Diplomirala 2008. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. drakulovic.jasna@gmail.com

Dukanac Dalia

Dukanac Dalia /1903,1227/ rođena u Zagrebu 1989, diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2013, gde odmah potom upisuje doktorske akademske studije. Autor više nagradivanih radova na arhitektonsko-urbanističkim konkursima i izložbama iz srodnih oblasti. Od 2011. se bavi arhitekturom u različitim poljima paksi i teorije. dalia.dukanac@gmail.com

Dikanović Ivan /1918/ rođen 1990, student arhitekture, jedan od autora projekta za muzej (bazaicije) Eugen Hajm u Holskinkju. dikanovic.ivan@gmail.com

Dokić Bogdan /1919/ rođen 1993, u Beogradu. Trenutno student osnovnih akademskih studija na Arhitektonskom fakultetu, nakon prethodno završene Arhitektonsko-tehničke škole smer – arhitektonski tehničar za visokogradnju.

Dokić Nenad

Dokić Nenad – A4 Studio

Đorđević Aleksandra

Đorđević Aleksandra /1908/ rođena 1990. u Vranju, gde je završila osnovnu i srednju školu. Godine 2014. diplomirala na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, nakon čega je upisala Doktorske akademske studije Arhitektura i urbanizam. Od 2012. učestvuje u nastavi i radi studentske i profesionalne konkurse o čemu svedoči veliki broj nagradjenih radova. aleksandra.djor@gmail.com

Ereš Davor

Ereš Davor /1985, k18, k207, rođen 1989, PhD kandidat, diplomirao na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Učestvovao na više međunarodnih izložbi, među kojima su najvažnije Bijenale arhitekture u Veneciji (2008), Bijenale arhitekture u Talinu (2013), Kao koautor postavke organizovao izložbu masterstova u Solunu (2011) i Parizu (2012).
davorer@gmail.com

Folić Milena

Folić Milena /1977, rođena 1981, Studije arhitekture na Univerzitetu u Beogradu završava 2006. Nakon diplomiranja, bavi se arhitekturom kao projektant stambenih i objekata porazovanja, a svoj arhitektonski izraz traži na jednostavnosti i funkcionalnosti. Kao deo tima dobitnik je više nagrada na konkursima u Srbiji i Crnoj Gori. Trenutno radi za tri čete Ujedinjenih Arapskih Emirata.
milenaah81@yahoo.com

Grbić Miloš

Grbić Miloš /1987, rođen 1983 u Loznici. Diplomirao 2008. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu i iste godine osnoveo arhitektonski studio PIN arhitekti.
milosgrbic@gmail.com

Ilić Marina

Ilić Marina /1987, rođena 1988. u Sremskoj Mitrovici gde je završila gimnaziju. Godine 2010. diplomira na osnovni akademski studij na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Tokom 2012. boravi u Brazilu i radi u Aceljeu Marko Brajović na projektima u oblasti scenjskog dizajna i arhitekture. Zvanje Master inženjera arhitekture dobija 2013.
marina.ili11@gmail.com

Ivković Zoran

Ivković Zoran /19247, rođen u Beogradu 1980. Diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2006. Živi i radi u Beogradu.
zivanovic@yahoo.co.uk

Jelić Nada

Jelić Nada /1977, koautor k157, ABM arhitektonski tim, Beograd.

Glišić Nebojša

Dorđević Ljiljana /koautor k227, rođena u Zagrebu, koautor Konkursnog projekta ALJARI FORUM.

Eijo Manuel – A7PMI London

Fanka Dariella Dara /koautor e11 07 projekta Symbiosis.

Fernandez-Abascal Guillermo – A7PMI London

Glišić Nebojša /1977/18, rođen 1971. u Kragujevcu, MODULAR Projektni biro, Beograd.

Grbić Sanjin

Grbić Sanjin /1977/18, rođen 1983. u Zagrebu. Arhitektonski fakultet Univerziteta u Beogradu završio 1987. Radno iskustvo: Energo projekt (1987–1989), asistent na Katedri za projektovanje na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu (1989–1994), Kompanija Koling AD, Beograd (1994–2007). Od 2007. Ateje Gribić.
grbic.sanjin@gmail.com

Ivanić Relja

Ivanić Relja /1987, rođen 1987. Nakon završetka master studija na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, sa kolegom Kostom Mijem osniva stručni portal za arhitekturu i kulturu prostora Super prostor (www.superprostor.com). Profesionalno se bavi arhitektonskom fotografijom (www.reljai.com).

Jablanović Tijana

Jablanović Tijana /1977, rođena 1991. u Kraljevu.
tjanajablanovic@gmail.com

Jelić Ivana

Jelić Ivana /1973, k23, k247, rođena 1989. u Beogradu, diplomirala na Arhitektonskom fakultetu. Tokom studiranja počeala stručnu praksu u Sao Paulu, gde se primarno bavila vizuelnim umetnostima, scenografskim i izložbenim dizajnom. Višestruko nagrađivana na nacionalnim i internacionalnim konkursima za arhitekturu i urbanističko planiranje.
ivana.jelc.arch@gmail.com

Jeremić Mirjana

Jeremić Mirjana /1973, p127, rođena 1989. u Smederevu, master akademske studije završila na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2013. Od 2011. aktivno učestvuje na arhitektonskim konkursima, nacionalnim i internacionalnim. Trenutno se bavi web dizajnom i arhitekturom kroz strizovanje u formi video-intervjua.
mirjana.jeremic.g@gmail.com

Jerković Bojana

Jerković Bojana /2003/master inženjer arhitekture, rođena 1990. u Beogradu.
bojanajerkovic@gmail.com

Jevremović Ivana

Jevremović Ivana /2011 – Ured/studio, rođena 1991. u Beogradu, student druge godine master akademskih studija na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Radi kao projektant u arhitektonskom birou Uffred. Od 2013. godine je ohranik u nastavi na Arhitektonskom fakultetu na Departmanu za arhitekturu.
ivza.arh@gmail.com

Jevtić Slobodan

Jevtić Slobodan /2011, rođen 1992. u Kragujevcu. Student prve godine master akademskih studija arhitekture na fakultetu arhitekture u Beogradu, smer projektovanja. Završio osnovne akademske studije arhitekture u okviru iste institucije.
slobodan.j@gmail.com

Joković Miljan

Joković Miljan /2010/dia, rođen 1976. u Nikšiću, Ormačima. Autor enterijera Winebar&ounge Forest.
erocija@t-com.me

Jovanović Jovan

Jovanović Jovan /2017/dia, diplomirao 1979. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Radno iskustvo: ARH-ART (od 2014), KOLARH (d.o.o. Beograd (od 2007), Akcionersko društvo Kompanija KOLING AD, Beograd – osnivač, suvlasnik (1990–2007), ARI INŽENJERING (1986–1990), S-UMAPROJEKT Beograd (1980–1986).
solari@open.telekom.rs

Jovanović Julija – Studio Sinestezija

Jović Mirjana /2017, student, rođena 1992. jedan od autora rešenja enterijera Biblioteka Instituta za molekularnu genetiku i genetičko inženjerstvo, Univerziteta u Beogradu.
mira.jovic@hotma.com

Jovanović Violeta

Jovanović Violeta /2009/, rođena 1977. u Leskovcu, diplomirala na Građevinsko-arhitektonskom fakultetu u Nišu. Profesionalnu karijeru započela 2008. u okviru projektnog biroa ProjeStinženjering iz Niša. Radi u birou Projektinženjering Tim u Nišu na poziciji odgovornog projektanta arhitekture i odgovornog inženjera energetske efikasnosti, blagala, redova na Danima arhitekture Niše i Salonu arhitekture u Beogradu.
vsjovanovic@yahoo.com

Kalamar Andrej

Kalamar Andrej /2007, milen 1966. u Murskoj Slobodi, Slovenija. Diplomirao 1992. na Fakultetu za arhitekturu, Univerzitet u Ljubljani. Godine 2003. osnovao Studio Kalamar. Nominovan za nagrade: Pranesi (2004), Plečnikovu medalju (2002) i za nagrade WA (2009, i 2010). Dobitnik nagrada iz izdanja: AR-D Award, Biennale Miami+Beach (2003), 26. salona arhitekture (Beograd, nagrada ULUPJCS-a), 28. salona arhitekture (Beograd), Chicago Athenaeum-a (2006) i Biennale Miami+Beach (2007).
www.kalamar.si; studio@kalamar.si

Karabašević Anđela

Karabašević Anđela /2007, rođena 1988. u Beogradu. Diplomirala 2012. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Za jedno sa Vladislavom Sudžumom je dobitnik Posebnog priznanja – Distopijska vizija na inostranom konkursu Dg Housing Lomonov 2013. kao i druge nagrade na Konkursu za spomen-ohlelužje stradalim radnicima RTS-a. Autor je više objavljenih radova i konkursnih projekata, kao i projekata enterijera. Student doktorskih studija na Arhitektonskom fakultetu.
andjela.karabasevic@gmail.com

Karaklić Milan /2007, rođen u Žbici, master inženjer arhitekture, jedan od autora konkursnog projekta za urbanističko-arhitektonsko rešenje Bloka 22.
karaklic.milan@gmail.com

Katić Milan

Katić Milan /2012/ M. Arch, rođen 1989. diplomirao na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu 2013. U okviru studija 2007 Architecture učestvovao u saradnji na nekoliko istraživačkih projekata i instalacija, 2002. pokreće istraživački studio MIRA Architecture. Od 2013. godine radi kao saradnik na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu.
mirkatiffcc@gmail.com

Keković Aleksandar

Keković Aleksandar /2017/dia, arhitekta, rođen 1957. u Sarajevu. Radio kao projektant u više arhitektonskih biroa, magistarski i doktorirao na Građevinsko-arhitektonskom fakultetu u Nišu gde je 2012. završio je u zvanju vanrednog profesora. Autor je više desetina projekata, realizacija i konkursnih rešenja, za šta je dobio više nagrada. Autor je pet monografija i udžbenika. Izgleda je u Sroji i Inostranstvu, gde je osvojio više nagrada i priznanja.
kekovicaleksandar@gmail.com

Knežić Anita

Knežić Anita /2012, koautor 2007, rođena 1989. u Rumi, master studije arhitekture na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu završila 2013. Od 2012. uključena u projekte koji se bave aktivizmom u oblastima kulture i umetnosti. U okviru projekta Park Minuta Arhitekture pokušava da otvori nova polja za razvijanje izrad u okvirima arhitekture.
anita.kncz@gmail.com

KontraStudio

KontraStudio, MŠ: Mirosljub Stanković, Zoran Nikolić, Marta Nikolić /2007, KontraStudio je multidisciplinarni studio koji deluje u oblastima dizajna i arhitekture. Formalno su ga u Nišu Mirosljub Stanković (1975) i Zoran Nikolić (1974), koji su krajem 90-ih godina delovali kao neformalna grupa. Razmjerni sući strežaki i kreativni. KontraStudio stvara jedinstvene dizajnerske i arhitektonske forme zasnovane na realnim potrebama. Svojom radom i delovanjem, KontraStudio doprinosi unapređenju i širenju dizajna i arhitekture izvan zvaničnih kontura gruda se da utiče na sveštenstvo discipline više ne ostavju uključivo u velikim raznim. Studio zbiru radove i publikuje širom zemlje i inostranstva. Poslednjih nekoliko godina saradnju studija je Marta Nikolić, dia, rođena 1983. u Nišu.
www.kontrastudio.com

Kordić Milena

Kordić Milena /2008, 27/11/dia, rođena 1975, u Zrenjaninu. Diplomirala 2001. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, gde je magistrirala 2009. i doktorirala 2014. Radi kao asistent na istom fakultetu, gde se bavi pedagoškim i naučnim, bavi i stručno-umetničkim radom u oblastima arhitektonsko-urbanističkog projektovanja i projektovanja enterijera. Autorka nekoliko izvedenih objekata i enterijera, i kao članica autorskih timova dobitnica više nagrada i priznanja na arhitektonsko-urbanističkim konkursima.
milena.kordic@gmail.com

Kordić Mila

Kordić Mila /koautor/2017, ADM arhitektonski tim, Beograd.

Šajlić Ana

Korica Šajlić Ana /2013/7, rođena 1975, u Beogradu. Završila Arhitektonski fakultet Univerziteta u Beogradu, postdiplomske studije u Pragu (ČVUT odsek Urbanizam), 2002-2012. Profesorka angažovana na projektima u Pragu kao projekt manager za WFP Development i za Arch S. Sivan. Od 2012.2. vira radi u Beogradu.
ana.sniccaarch@gmail.com

Kostić Miloš

Kostić Miloš /2005, 2007, rođen 1990, u Vanju. Od 2014. student doktorskih studija na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, gde je iste godine i završio Master akademiske studije – smer arhitekture. Nagradivan u oblasti arhitektonsko-urbanističkog projektovanja i grafičkog dizajna. Trenutni angažovan kao saradnik u nastavi na Departmanu za arhitekturu na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu.
miskst@gmail.com

Kostić Tijana /koautor/2021, inženjer arhitekture, jedan od koautora konkursnog projekta za urbanističko-arhitektonsko rešavanje Bloka 42.

Krizmanić Vesna – Projmeta, ad Beograd

Krasojević Ivana

Krasojević Ivana /2017/dia, rođena 1980, u Beogradu. Diplomirala 1999. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Od 1997. do 1999. radi u Beogradprojektu, od 1999. u Saobraćajnom institutu DIP. Nagradivana na nacionalnim konkursima, izvedeni projekti:
krasojevici@idip.co.rs

Krstović Nikola

Krstović Nikola /2011/7, istoričar umetnosti, rođen 1974, u Užicu. Doktorirao na Katedri za istoriju umetnosti iz oblasti muzeologije i heritologije. Ime završio višeg kustosa i zadužen je za programe i međunarodnu saradnju. Muzeja na otvorenom Stari selo u Sirgojnu. Često je predavač na Katedri za muzeologiju i heritologiju Filozofskog fakulteta u Beogradu i član OMIU-a, AEUU-a, upravnog odbora Evropsa Nostra Srbije i programskog saveta MIO.
nkrstovic2013@gmail.com

Krunić Miloje

Krunić Miloje /2021/7, rođen 1992. godine u Čadku. Autor nagrađenih i komentisanih radova iz oblasti arhitekture i dizajna na internacionalnim konkursima.
arhimiloje@gmail.com

Kujović Dragoljub

Kujović Dragoljub /2017/7, rođena 1959, završio 1977. Građevinsku tehničku školu u Beogradu. Više od 35 godina rada na arhitektonskim projektima, projektima enterijera i u oblasti urbanizma (više izvedenih objekata). Učešće na 90-ak konkursu i dve prve nagrade kao član autorskog tima. Sada radi kao freelancer.
kujovic.dr@sbbs.rs

Kujundžić Vojislav

Kujundžić Vojislav /2021/7, rođen 1941. u Dobolju (na anči). Diplomirao 1964. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, gde je 1987. doktorirao. Od 1988. vanredni, a od od 1992. redovni profesor na Katedri za statiku konstruktivne Arhitektonskog fakulteta na predmetu Metalne i drvene konstrukcije. Član Inženjerske akademije Srbije, Saveza arhitekata Srbije, Društva arhitekata Beograda, počasni član Društva građevinskih inženjera Beograda, član Inženjerske komisije Srbije. U Ministarstvu za kapitalne investicije, u četiri mandata, vodio Komisiju za reviziju projekata. Autor je više objavljenih knjiga i udžbenika iz oblasti projektovanja konstrukcija u drvetu, više desetina monografija, objavljenih ili saopštenih stručnih i naučnih članaka, referata i saopštenja. Autor je i više pezonata, tehničkih i tehnoloških unaprjeđenja, projekata od posebnog značaja i specijalizovanog softvera u oblasti projektovanja konstruktivnih sistema. Dobitnik brojnih priznanja i nagrada.
vkujunzic@sbbs.rs

Kuzmanov Lazar /2003/7, rođen 1968, u Tibelu. Diplomirao 1995. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. 1995-2001. zaposlen u JP Urbanizam Zavod za urbanizam u Novom Sadu, 1996-2014. stručni saradnik na FTK-Departmanu za arhitekturu i urbanizam u Novom Sadu, 2000-2004. Pokojni sekretar za arhitekturu, urbanizam i graditeljstvo APV 2005. osnivač Arhitektonskog studija Kuzmanov and Partners u Novom Sadu, 2005-2008. predsednik Društva arhitekata Novog Sada, 2008. magistrirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu.
azarkuzmanov@gmail.com

Kuzmanov Lazar

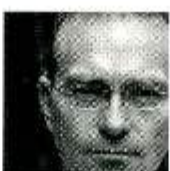
Lazarević Olga – MADA Architecture Studio

Laguno Munitxa Malder – AZPMI, London

Lekić Svetlan /2007/7, rođen 1935, u Beogradu. Završio Arhitektonski fakultet u Beogradu 1979, magistrirao 1986. na temu stanovanja, Radio u GP RAD u periodu 1980-1988. i Neoprojekt 1988-1990. Od 1990. do danas vodi tvorbu TWIN KONSALTING. Dobitnik više nagrada i priznanja.
twinkonsalting@beob.telekom.rs

Lekić Svetlan

Lojanica Vladimir

Lojanica Vladimir /2003/7, redovni profesor Arhitektonskog fakulteta Univerziteta u Beogradu gde radi od 1996. Vlasnik arhitektonskog studija Proaspekt, preduzeća za arhitekturu, urbanizam i inženjering, u Beogradu. Dobitnik mnogih nacionalnih i međunarodnih priznanja i nagrada, izlagač na više nacionalnim i međunarodnim izložbi, učesnik na domaćim i međunarodnim konkursima. Objavio više pisanih radova. Autor više realizovanih projekata.
proaspekt@gmail.com

Lopičić Milica

Lopičić Milica /1987/, arhitekti fotograf, živlino u Beogradu, osnivač studija Lopičić + Lopičić arhitekta, pored arhitektonске prakse, aktivno radi i saraduje sa umetnicima u oblastima umetničke produkcije i fotografije. milica@lopicic.rs

Lopičić Vojislava /1987/, Lopičić + Lopičić arhitekta, autor JA/Art Fabrication studija, vojislava@lopicic.rs

Lovrić Vladimir

Lovrić Vladimir /1967/ ml, rođen u Ljubljani, diplomirao i magistrirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Vrlo rano se opredelio za primenu sunčeve energije i posvetio se kolektivnim principima. Nakon osnivanja 1990. osniva Arhicolor, prvo preduzeće takve vrste na prostoru bivše Jugoslavije, koje i danas predvodi. Autor velikog broja izvedenih objekata i enterijera u zemlji i inostranstvu. Učestvovao na brojnim izložbama, bio je publicist i kom. član je i nekadašnji predsednik ULU PUCS-a i član ISES-a. studio@vladimirlovic.com

Lukač Andraš

Lukač Andraš /1971/ dia, rođen 1980. u Novom Sadu gde je završio osnovne i master studije. Od 2005. radi u timu sa Milivojem Dajićem i Radonjom Dabotićem. Tim je autor više od 20 arhitektonskih i privrednih objekata, više od 60 enterijera i dostinik brojnih nagrada, među kojima se ističe 3. mesto na međunarodnom konkursu za arhitektonsko-urbanističko rešenje glavnog trga u Bečuju. lucas@ismdastudio.com

Ljubičić Zoran

Ljubičić Zoran /1967/, rođen 1963. u Beogradu. Diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Osnovao arhitektonski studio Main View Studio d.o.o. sa adresom Karađorđeva 2-4 [Beton hala], koji se bavi projektovanjem stambenih i rezidencijalnih objekata i enterijera. zoran.ljubicic@agyu.com

MADA Architecture Studio

MADA Architecture Studio: Nikola Andonov, Milan Dragić, Olga Lazarević, Aleksandar Ristović, Stefan Stojanović /1970/, studio koji su u 2012. osnovali Andonov Nikola, Dragić Milan, Lazarević Olga, Ristović Aleksandar i Stojanović Stefan. Iste godine osnivaju studija nastala je nakon velikog uspeha srpskog paviliona na venecijanskom bijenu u 2012. Posvećenost, kao i želja za stvaranjem netipičnog, inovativnog, jedinstvenog i ličnog, u svakom smislu jeste jedna od glavnih ovog studija. Projekti na kojima su radili javno kovanisu u inostranim i domaćim online i stambenim medijima. hello@mada.rs

Maravić Čarna

Maravić Čarna /1987/, rođena 1981. u Podgorici, Crna Gora. Radna iskustvo: AUC B RD D.O.O. Beograd, Staja od 2007. do danas. Vodeći arhitekta, odgovorni projektant i autor za izradu projekatne dokumentacije idejnih, planiranih i izvođačkih projekata; odgovorni projektant i autor za izradu projekatne dokumentacije projekata enterijera; odgovorni projektant za izradu detaljne enterijera za izvođenje građevinskih radova. Autor na konkursima. maravic.carna@gmail.com

Marelija Olga

Marelija Olga /1977, 112/ ml, rođena 1990. u Beogradu. olga.marelija@hotmail.com

Marinković Danica

Marinković Danica /1981, 111/7, rođena 1988. u Beogradu. Diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u 2012. Učestvovala u organizaciji Ecoweek u Beogradu 2012. Radila kao koordinator projekta Zelene Skole. Sa projektom Alhemičar osvojila nagradu Portalio 13 Arhitekton Magazine. Prethodnih pola godine deluje u sklopu dizajnerskog tima firme Vitava de u Solunu. arhi.dana@gmail.com

Maksimović Milica – Petokvaka

Marijana Kaštelan – Atelier Kaštelan

Marković Aleksandra /1987/, inženjer arhitekture, jedan od autora konkursnog projekta za urbanističko-arhitektonsko rešenje Bloka 42. saska.mezic@gmail.com

Marković Bojana

Marković Bojana – Urso studio, /kolonijalno/

Marković Dragan

Marković Dragan /1985, kolonijalno/, rođen 1987. u Smederevskoj Palanci, student Doktorskih akademskih studija na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Stipendista Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije. Polje naučnog istraživanja mu je arhitektonska edukacija. Učestvovao u nekoliko nacionalnih i EU istraživačkih projekata, međunarodnih radionica i konkursa. Izvršni urednik portala za savremenu arhitekturu SUPERPROSTOR. dragan@superprostur.com

Marsenić Konstantina

Markuš Andrija /1967/, studirao u Beogradu, diplomirao 1986. Radio u Opšte-gradevniskom preduzeću u Podgorici (1966–1966), Građevniskom školskom centru inž. Marka Radević u Podgorici (1967–1973), Republičkoj zajednici obrazovanja Crne Gore (1973–1977) i Univerzitetu Crne Gore (1977–2001) kad odlazi u zemlju. Najviše uspeha imao je u projektovanju školskih zgrada iu spomeničkoj arhitekturi. Bavi se teorijom i kritikom, ponajviše esejistikom u oblasti arhitekture, i sculpture i dizajna, uz obiman književni rad. andrija.markus@t-com.me

Marsenić Konstantina /1976/, rođena 1976. u Beogradu. Završila Arhitektonski fakultet Univerziteta u Beogradu, smer Urbanističko-rekonstrukcija. Realizovala niz projekata u Beogradu i drugim gradovima u Srbiji. Od 2010. radi kao saradnik Studije Korak M. Učestvovala na izradi brojnih projekata, trenutno aktivna kao odgovorni projektant. konstantina.vesovic@gmail.com

Martinović Nikola

Martinović Nikola /207/, rođen 1978. u Novom Sadu. Diplomirao 2004. na Fakultetu Tehničkih Nauka, smer Arhitektura u Novom Sadu u klasi Ranka Radovića. Od 2005. vlasnik arhitektonskog studija N. MARTIN projekt. www.martinproject.com; nmartin771@gmail.com

Mecanov Dragana – Projektarica Beograd

Mijatović Suzana /Autorica kop/, inženjer arhitekture, jedan od koautora konkursnog projekta za urbanističko arhitektonsko rešenje Bloka 42.

Mijić Kosta

Mijić Kosta /209/, rođen 1987. u Somboru. Diplomirao 2012. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Od 2013. zaposlen u arhitektonskom ateljeu Domus u Somboru. Urednik portala za arhitekturu i kulturu prostora Superprostor. kostamb@gmail.com

Mijušković Nevena /204/, rođena 1991. u Nikšiću, osnovne studije završila sa prosečnom ocenom 9,51, a specijalističke studije završila 2014. godine sa prosečnom ocenom 9,87. Dobitnik Nagrade grada Podgorice za najboljeg studenta fakulteta i stipendista fondacije Mihajlo Pupin i grada Nikšića. Učestvovala na više arhitektonskih konkursa, osvojila dvije prve i jednu drugu nagradu. nevena.m.juskovic@hotmail.com

Milenković Jelisaveta Elza

Milenković Jelisaveta Elza /208/, arhitektka (1929–2012) u istom savremenom graditeljstvu ima značajnu ulogu, pre svega, u definisanju urbanog i ruralnog prostora, te njegovog oplemenjivanja iz aspekta ekologije, estetike, ekonomika i socioloških potreba korisnika. Projektovala je i izvela veći broj arhitektonskih dela različitih namena. Objavila je više stručnih i naučnih radova i uradila mnogo toga što će ostati deo našeg sećanja i kulture.

Milić Anja Ivana

Milić Anja Ivana /205, en2/, rođena 1956. u Parizu, diplomirala 1991. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Tokom više od 20 godina arhitektonske prakse, nagrađivana je na više arhitektonskih konkursa. Poslednjih 13 godina rada posvetila je razvoju svoja projektantske firme Ampro, stekla bogatu projektantsku referencu u regionu. anja.milic@arhipro.com

Milivojević Miloš

Milivojević Miloš /217/, rođen 1985. u Beogradu. Diplomirao 2009. kao student generacije na Arhitektonskom fakultetu, Univerziteta u Beogradu. Bavio se projektovanjem i istraživanjem na polju arhitekture i dizajna. Za godno sa fotografikom Markom Soviljem 2010. osniva modni brend MIMIMASO. Učestvovao na više nacionalnih i internacionalnih konkursa izložbi za šta je višestruko nagrađivan. milivojevcmilos.og@yahoo.com

Mazić Rastko

Mazić Rastko /212/ m. arch, rođen 1990, diplomirao na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu 2014. Tokom master studija radi na nekoliko konkursnih projekata. Od 2013. priključuje se MRA Architecture istraživačkom studiju. Od 2014. angažovan u praksi arhitektonskog biroa SHE Arhitekten u Hamburgu. rastko.mazic@gmail.com

Mijić Borđe

Mijić Borđe /207/, rođen 1959. u Somboru. Diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Od 1988. vod. arhitektonski atelje Domus u Somboru. Autor je velikog broja arhitektonskih i urbanističkih projekata i realizovanih arhitektonskih objekata, objekata pametne arhitekture i enterijera. Uspesno učestvuje na domaćim i međunarodnim arhitektonsko-urbanističkim konkursima. Bogađ radovima više grupnih izdavačevih i samostalnih izložbi. domusso@gmail.com

Mijić Miona

Mijić Miona /209/ dia, rođena 1990. u Beogradu, gde je završila treću beogradsku gimnaziju i diplomirala na Arhitektonskom fakultetu. Učestvovala na konkursima vezanim za arhitekturu i dizajn enterijera, a pored toga zami majuje fotografija, film i pesni. miona.arh@gmail.com

Milenković V. Branislav

Milenković V. Branislav /208/, rođen 1926. u Beogradu, redovni profesor Arhitektonskog fakulteta u Beogradu u penziji. Organizovao predmete Arhitektonsko crtanje i Osnovi projektovanja (Arhitektonske analiza (1)). Prečavao i rukovodio posle diplomskih studijama do 2009. godine. U stručnom, pedagoškom poslu usmeren na metodologiju projektovanja (knjige i priručnici). Pisao za stručne i naučne publikacije. Od 2000. sa arhitektom Jelisavetom Milenković i drugim kolegama na konkursima osvojio 15 prvih nagrada, 4 druge, 6 trećih i 29 ostupe. Uporedo sa profesionalnim radom, opredeljen za crtež, akvarel, ulje, član ULJUFJSA, office@ercc.rs

Milanović Nikola – Ured studija

Milenković Vladimir /210/ – Neositekti

Miletić Jovana – Studio Sinestazia

Milivojević Dejan

Milivojević Dejan /204/, rođen 1967. u Ljubljani, živi i radi u Užicu. Diplomirao 1994. i magistrirao 1998. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Od 2003. radi kao arhitekt projektant, a od tada kao nastavnik Visoke poslovno-tehničke škole u Užicu. Objavljeni radovi u stručnim i stručnim časopisima i referenti u zbornicima i konferencijama. Učestvuje na stručnim manifestacijama i izložbama. Objavio knjigu Zgradarstvo 1 (Beograd, Akademski mesec, 2014). milivojevic.d@sbbs.rs

Milojević Danijela

Milojević Danijela /212/, diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Radila za manje biro u Beogradu. Autor više samostalnih projekata i učesnik na nekoliko domaćih konkursa. brewfame@yahoo.com

Milošević Dušan

Milošević Dušan /1977/, rođen 1989. u Beogradu. Osnovne akademske studije završio 2012. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, a master akademске studije završio 2014. dušan.milošević@gmail.com

Milošević Dejan

Milošević Dejan /1974/ diplomirani dizajner, rođen 1971. u Parizu. Diplomirao 1998. na Fakultetu primenjenih umetnosti Univerziteta u Beogradu. Direktor projektnog biroa Arch Tehna. office@archteha.com

Milošević Jelena

Milošević Jelena /1970, 1967/198, rođena 1975. u Beogradu. Diplomirala na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. 1996–2000 projekti i studije. Istraživačko-poslovnog centra (IPC) Arhitektonskog fakulteta Univerziteta u Beogradu. Radni isticvo: Arhitektonski biro Matrix, Beograd, Arhitektonski biro Thorus, Beograd, od 2010. Saobraćajni inženjer DIP Beograd. Nagradivana na međunarodnim i nacionalnim konkursima iz oblasti izvedenih projekata. Publikovane radove od međunarodnog značaja. amiden@gmail.com

Milovanović Dušan

Milovanović Dušan /1977/, rođen 1980. u Beogradu. Diplomirao 2009. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Član 182 arhitektonskog studija od 2005. damilovanovic@182studio.com

Milovanović Miloš

Milovanović Miloš /1987/, rođen 1988. u Beogradu. Diplomirao na Arhitektonskom fakultetu 2012. Sa grupom studenata 2012. učestvovao u organizaciji i obnavi letnje škole arhitekture u Pernicu. 2013. postaje asistent na Departmanu za Arhitekturu, Fakulteta za građevinski menadžment, Union univerziteta. Sa projektom Althorničar osvaja nagradu Portfolio 33 Arhitekton Magazine. milos88zm@yahoo.com

Mirković Stanislav /1977/, rođen 1977. u Beogradu, koautor enterijera Kulturnih prostora i demokratije

Miroslav Kaštelan – *Arhitektonski biro*

Mitov Dejan
Mitov Jelena

Mitov Dejan /1974, 1977/, rođen 1987. u Dimitrovgradu. Master studije završio na Departmanu za arhitekturu Fakulteta tehničkih nauka u Novom Sadu i na Sumarskom fakultetu u Beogradu. Radi kao asistent na Departmanu za arhitekturu gde je i student doktorskih studija. Oblasť interesovanja je primena drveta u arhitekturi i urbanizmu sa implementacijom savremenih geometrijskih i tehnoloških principa, uz posebnu osvrt na digitalnu aplikaciju.

Mitov Jelena /1974, 1977/, rođena 1988. u Novom Sadu. Osnovne i master studije završila na Fakultetu tehničkih nauka u Novom Sadu na Departmanu za arhitekturu. Oblasť interesovanja čine dizajn enterijera kao prikazivanja umetnosti, edukacija kroz dizajn izložbi i događaja. elamitov@gmail.com

Mitrović Boris /1974/1978, rođen 1970. MODULAR Projektni biro, Beograd.

Mitrović Branislav

Mitrović Branislav /1974/, rođen u Baru 1943. Diplomirao 1974. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Radi u BO Strojprojekt, DIP Beograd, na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, gde je bio prvovršni, a zatim i redovni profesor. Redovni član SANU od 2012. Redovni je član i predsednik raznih strukovnih udruga Srbije. Dobitnik mnogobrojnih nagrada u oblasti arhitekture. brana@mitrus.rs

Mitrović Jelena

Mitrović Jelena /1975, 1978/, rođena 1980. jedan od kustosa izložbe Almost Transparent Blue (Malta Design Week 2014) i jedan od autora projekta za muzej fondacije Guganbajm u Jelskiju. jessicamitrovic@gmail.com

Mitrović Jovan

Mitrović Jovan /1975, 1977/, rođen u Beogradu 1950. Završio Arhitektonski fakultet Univerziteta u Beogradu kao i magistarsko-specijalističke studije na istom fakultetu. Dobitnik važnih strukovnih i društvenih nagrada. Dobitnik više nagrada na domaćim i međunarodnim, javnim i pozivnim konkursima iz oblasti arhitekture, urbanizma i dizajna. Član u brojnim stručnim žurijima. jovamit@ gmail.com

Mladenović Anja

Mladenović Anja /1979/ student, rođena 1991. u Beogradu. anja91@gmail.com

Mladenović Luka /1979/, jedan od kustosa izložbe Almost Transparent Blue (Malta Design Week 2014). luka.mlad@gmail.com

Mila Mojsilović /1979/, jedan od kustosa izložbe Almost Transparent Blue (Malta Design Week 2014). milamojsilovic@yahoo.com

Mokranjac Aleksandra

Mokranjac Aleksandra /30.04/ arhitekt, rođena 21. i radi u Beogradu. Diplomirala 1988. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Samostalna umetnik, član ULUPUGS-a od 2003. Član IKS-a od 2003. Pored najuže projektantske delatnosti, radova izlagača na grupnim izložbama, Salonu arhitekture, Majsnoj i drugim izložbama, od 2006. se bavi kulturnološkim aspektima arhitekture i tematikom arhitektonskog nasada. Od 2010. piše za Rečnik pojmovi likovnih umetnosti i arhitekture SANU (Beograd 2014). Autor je knjige Antologija Arhitekture i Civilizacije (Beograd 2012). Dobitnik Godišnje nagrade ULUPUGS-a za rezultate ostvarene u 2012. ales@ppt.us

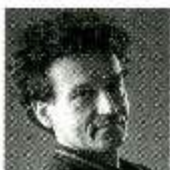
Murić Anđelka

Murić Anđelka /11.12/, ACM arhitektonski tim, Beograd.

Neoarhitekti

Neoarhitekti: Vladimir Milenković, Snežana Vesnić, Tatjana Stratimirović /2017/
Vladimir Milenković, dia, rođen 1969. u Beogradu. Diplomirao, magistrirao i doktorirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, gde radi kao docent. Takođe diplomirao na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu. Osnivač i član studija Neoarhitekt Beograd.
link@nart.bg.ac.rs; www.nearhitekti.net
Snežana Vesnić, dia, rođena 1972. u Lazarevici, PH i kandidat, diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, Osnivač i član studija Neoarhitekt Beograd.
www.nearhitekti.net; snezana.vesnic@gmail.com
Tatjana Stratimirović, dia, rođena 1969. u Beogradu, PH i kandidat, diplomirala i magistrirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, na kojem radi kao asistent. Osnivač i član studija Neoarhitekti Beograd.
www.nearhitekti.net; tatjana.stratimirovic@gmail.com

Nikolić Branislav

Nikolić Branislav /10.07/, rođen 1970. u Šapcu. Diplomirao na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, osek slikarstva, 1996. godine. Magistrirao na Akademiji Dutch Art Institute, Enschede, Holandija, 2001. Magistrirao na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, 2002. Član ULUS-a od 1995. Selektor Jevrejske likovne kolonije od 2002. Bavi se slikarstvom, skulpturom i dizajnom. Izlagao na 20 samostalnih i više grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu.
nikolicbran@gnm.com

Nikolić Marko /koautor pc67/ dia, rođen 1972, koautor monografije *Pradenje* – Košutnjak: Principi arhitektonskog projektovanja u svetlu klimatskih promena.

Nikolić Mirko

Nikolić Mirko /19.07/ vizuelni umetnik, ilustrator, rođen 1984. u Beogradu. Istražuje ekološke odnose između ljudskih i ne-ljudskih činilaca kroz multimedijalne performanse, vizualizacije i teoretske tekstove. Diplomirao slikarstvo na Akademiji lepih umetnosti Brera u Milanu. Trenutno posada doktorska studija iz Medija i Umetnosti pri University of Westminster u Londonu. Izlagao na više samostalnih i grupnih izložbi u Italiji, Nemačkoj, Rusiji, Srbiji, Velikoj Britaniji.
mnb@mirkonikolic.com

Obradović Ana /koautor k077/ inženjer arhitekture, jedan od koautora konkursnog projekta za urbanističko-arhitektonsko rešenje Boka 22.

Obradović Marija /koautor pc67/ master inž. arh., rođena 1988. u Beogradu. Koautor monografije *Pradenje* – Košutnjak: Principi arhitektonskog projektovanja u svetlu klimatskih promena.

Morošan Maja

Morošan Maja /kog. 1997/, student druge godine master studija na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Nagradovana iz oblasti arhitektonskog projektovanja i dizajna enterijera, učestvovala na različitim izložbama koje su se bavile arhitekturom i vizuelnim umetnostima.
maja.morosan@gmail.com

Muftić Enes /koautor e237/ rođen 1971, slikari dizajner enterijera, koautor *Enterijera stana / Custom design apartment*

Naumović Saša /11.04/ arhitekt i dizajner, rođen 1966. u Kotoru, jedan od autora projekta *Symbiosis*.

Nenadović Dušan – Studio ALTOR

Nenković Ivana – Studio Sinestezia

Nikezić Ana

Nikezić Ana /10.07/, rođena 1973. u Beogradu. Nakon završenih studija na Univerzitetu u Beogradu – Arhitektonskom fakultetu, magistrirala 2001. i doktorirala 2006. sa temom *Transformacija koncepta urbane kuće u uslovima regeneracije gradskog centra*. Radi na Arhitektonskom fakultetu na svim nivoima akademskih studija. Aktivan je član tima istraživača angažovanih na naučno istraživačkim projektima. Stručne i naučne radove objavljuje u nacionalnim i internacionalnim stručnim i zborničnim konferencijama, monografijama i časopisima.
ana.nikezic@gmail.com

Nikitin Aleksandra – Studio ALTOR

Nikolić Dušana

Nikolić Dušana /11.17/, rođena 1988. u Pančevu. Diplomirala 2013. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Član 13A arhitektonskog studija od 2014.
dušan.nikolic@hotmail.com

Nikolić Merta – KontraStudio

Nikolić Zoran – KontraStudio

Novaković Dijana – Studio ALTOR

Nola Salvatore

Nola Salvatore /19.06, 1937/, diplomirao 1994. kod prof. Arcana Karamba i osnovao studio Nola Architecture. Učestvovao na brojnim konkursima, 2010. postaje jedan od osnivača AFDPIE – Architecture Design Environment SA office-a u Ženevi. Poslednjih petnaest godina je u praktičnom radu i teorijskim interesovanjima fokusiran na odnos između arhitektonskog dizajna i konstrukcije.
nola.nola@gmail.com

ONEOFIS

ONEOFIS: Daniela Stanković, Saša Simeunović /19.07/
Daniela Stanković, arh, diplomirala 1996. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Partner u ISV architects u Adm. Učesnik mnogobrojnih domaćih i međunarodnih konkursa. Višestruko nagradovana. Radove izlagaala i publikovala u Srbiji i inostranstvu. Osnivač kreativnog hub-a ONEOFIS zajedno sa arh. Sašom Simeunovićem. Živi i radi u Adm. Beogradu.
danielastankovic@yahoo.com

Saša Simeunović, arh, diplomirao 1996. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, Associate Director u IPB Architects London. Učesnik i dobitnik nagrada na većem broju prostornih studija, domaćih i međunarodnih konkursa. Izlagao i publikovao radove na Salonu arhitekture, MSA, Royal Academy of Arts. Osnivač kreativnog hub-a ONEOFIS zajedno sa arh. Danielom Stanković.
sashasimeunovic@gmail.com

Ostojić Luka

Ostojić Luka /1917, koautor klog, AGM arhitekonski tim, Beograd.

Ostojić Milan

Ostojić Milan /1993, rođen 1993. u Beogradu. Trenutno student osnovnih akademskih studija na Arhitektonskom fakultetu, nakon prethodno završene Prve beogradske gimnazije.

Panić Vanja

Panić Vanja /1997, rođen 1997. u Zadru. Asistent na Departmanu za Arhitekturu AI u Beogradu. Član projektantskog studija CO2Architects sa arhitektom Aleksandrom Kneževićem od 2009. Saraduje u arhitektonskom birou Zenit inženjering Beograd, arhitekta Mustafe Musića. Koautor dva izvedena stambeno-poslovna objekta, kao i autor, odnosno koautor preko 40 konkursa na kojima osvaja 8 nagrada. Boravio je i radio u biroima u Barseloni i Moskvi. Izlagao na više teatarskih izložbi u zemlji i inostranstvu.
panicvanjs@yahoo.com

Paripović Vladimir

Paripović Vladimir /1981, rođen 1981. u Beogradu. Diplomirao 2008. na Arhitektonskom fakultetu, Univerziteta u Beogradu. Godine 2011. otvorio studio Architects u čijem okviru deluje na poljima arhitekture, dizajna interijera i industrijskog dizajna. Šesti put učestvuje na beogradskom Salonu arhitekture. Živi u Beogradu a radi na relaciji Beograd-Barcelona-Istanbul.
vlevlevl01@yahoo.com

Paunić Natalija

Paunić Natalija /1981, 1981, rođena u Beogradu 1981, diplomirala na Arhitektonskom fakultetu.
2014. učestvovala na domaćim i međunarodnim konkursima, radionicama i izložbama, među kojima se izdvajaju izlaganja na Malta Design Weeku 2014. učesnik na Internacionalnoj godini arhitekture u Francuskoj (2013), posebno priznanje na konkursu Made in Crisis (troje mesto na konkursu opštine Stari grad za trg u ul. zini OS Mihailo Petrović Mas).
natalija.pauic@gmail.com

Pavlović Vladimir

Pavlović Vladimir /1977, diplomirao na Univerzitetu u Beogradu. Radio na nekoliko objekata sa EVC i upravljaio projektima za Holand. Petrobrum, Sa Archam Studio-m radio na luksuznim maloprodajnim objektima u Veneciji i Komu, Italija. Od 2004. koordinira projekte METRO C&C u jugoistočnoj Evropi.
vo@qpssever.com

Penušlić Zorica

Penušlić Zorica /1967, arhitektka, deluje na teritoriji exYU i CG od 1998. Kao dopisnorskog tima u firmama Argartaria (Sarajevo), Arbi.prz i Energoprojekt (Beograd), CGS International (Coha) ostvarila preko 120000 m² projektovanih i više od 50000 m² izvedenih objekata. Dobitnik Velike Nagrade Arhitekture ANU BiH 2007. sa arh. D. Ivanovićem.
zorica.penuslic@arbi.prz.com

Pešić Blagota

Pešić Blagota /1957, rođen 1955. u Panzu. Studirao arhitekturu u Moskvi (МАРХИ) Beogradu. Diplomirao 1981. Radio u Zavodu za zaštitu spomenika kulture i bavi se proučavanjem narodne i srednjovekovne arhitekture, o čemu je objavio više stručnih tekstova. Šteda radi kao slobodan arhitekt. Dobitnik više nagrada i priznanja.
twinklonsaiting@open.telekom.rs

Pešić Mladen

Pešić Mladen /1987, rođen 1985. u Leskovcu. Osnovne i diplomatske akademske studije završio u periodu između oktobra 2002. i jula 2009. Trenutno je na Doktorskim akademskim studijama na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. U cilju dodatnog usavršavanja, u toku trajanje studija učestvovala je na radionicama i stručnim skupovim u inostranstvu.
mladmik@gmail.com

Petokraka: Aleksa Eijelović, Milica Maksimović i Jecis, arh. Petokraka je poznati kreativni studio iz Beograda. Osnivači su arhitekt Aleksa Bijelović i Milica Maksimović. Istražuju i stvaraju prostore i oblike koji nude nova tumačenja i načine korišćenja. U odnosu prema kontekstu i slobodna interpretacija svakog projekta su permanentni cilj i pokretačka snaga Petokrake.
aleksa@petokraka.com; milica@petokraka.com

Petrović Balubdžić Miroslava

Petrović Balubdžić Miroslava /1937, rođena 1935. u Valjevu. Diplomirala 1961. i magistrirala 2010. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu gde je bila saradnik u nastavi (1994–1995. i 2011–2012). Stručni saradnik u Urbanističkom zavodu Beograda (2002–2005). Dobitnik 28 nagrada na arhitektonskim konkursima, samostalno i u timovima. Dobitnik i velike nagrade 19. sarajevske arhitekture u Beogradu 1992. Autor desetak realizovanih objekata. Član JLL PUOS-a od 1993. od 2002. ima status slobodnog umetnika.
mimslavard@yahoo.co.uk

Petrović Boris

Petrović Boris /klog, koautor klog, AGM arhitekonski tim, Beograd.

Petrović Borislav

Petrović Borislav /1917, klog, 1957, arhitekt, profesor, rođen 1957. u Beogradu. Diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu, na kome je zaposlen od 1991. Tokom 1993. boravi i radi u Francuskoj na stručnom usavršavanju. Godine 1994. jedan od osnivača grupe ACM, u okviru koje je autor značajnog broja prvoplasiranih konkursnih rešenja, kao i nagradivanih projekata, studija i realizovanih objekata. Dobitnik je više značajnih stručnih priznanja. Bavi se i komunikativnom arhitektonskog stvaralaštva.

Petrović Jelena /koautor klog/ student arhitekture, jedan od koautora prvoplasiranog rada na Konkursu za besplatno urbanističko-arhitektonsko rešenje uređenja trgova ulicu Slobodno

Petrović Katarina

Petrović Katarina /ko87/, rođena 1991. u Jagodini, student druge godine Master studija na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Sa petoro kolega 2012. osniva Urban Eco Architects i učestvuje na nacionalnim i internacionalnim konkursima. Dobitnik je Pava Jelinčevića u Beogradu za najboljeg studenta generacije u školskoj 2013/2014. i nagrade fonda Ivanka Terzin za najboljeg studenta Osnovnih akademskih studija Arhitektonskog fakulteta. katarinna8@gmail.com

Popović Ana

Popović Ana /s137/, rođena 1992. u Beogradu. Završila osnovne studije na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2014. sa odličnim uspehom i iste godine ušla u master studije. Učestvovala sa kolegom na konkursu A.M - Rebuild person's home from the earth quake i bila nominovana za nagradu. ana.popovic.am@gmail.com

Purić Zafirovska Tatjana

Purić Zafirovska Tatjana /s107/m/, rođena 1963. u Foči. Diplomirala 1988. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Posdiplomске studije završila 2000. na Filozofskom fakultetu u Beogradu (istorija umetnosti - istorija moderne arhitekture). Od 1989. rad u Sadržajnom Institutu DIP. Nagrađivana na nacionalnim konkursima, izvedenim projektima. zafirovska@slip.co.rs, tatjana@gmail.com

Radomilović Spasoje

Radomilović Spasoje /ko87/, rođen 1987. u Kninu u Hrvatskoj. Osnovne i master studije završio na Departmanu za arhitekturu u baniziran na Fakultetu tehničkih nauka Univerziteta u Novom Sadu. Poslednjih pet godina aktivno učestvuje na nacionalnim i međunarodnim konkursima. sradomilovic@gmail.com

Rajković Ivana

Rajković Ivana /s205/, rođena 1980. u Slavonskom Brodu u Hrvatskoj. Diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2005, od kada je angažovana kao arhitektica u više projektantskih preduzeća u Banjoj Luci, od čijih 2011. osniva studio Arhitektura, u okviru kojeg i danas stvara na polju arhitektonskog projektovanja. ivana.rajkovic@arhimetija.me

Randelović Marko

Randelović Marko /s117/, rođen 1987. u Beogradu. Diplomirao 2010. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Zaposlen u projektornom birou Architeura. markorandjelic@architeura.com

Ristanović Natalija

Ristanović Natalija /s247/, rođena 1976. u Beogradu. Diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Posle prave u nekoliko manjih biroa, radi samostalno i u okviru svog studija GA. nataljaurist@yahoo.com

Pintović Maja

Pintović Maja /s167/, rođena 1974. u Beogradu. Diplomirala 2001. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. U periodu 2002-2006. Ustanova AC. Arhitektonska akcija, Arhitektura i urbanizam, Aero inženjering. Od 2008. radi u Sadržajnom Institutu DIP, Beograd. Profesionalno iskustvo: projekt, konkurs i izvedeni objekti. maja.pintovic@gmail.com

Prodanović Sanja – A4 Studio

Projmetal ad Beograd i AZPML London: Alejandro Zaera Polo, Maida Laguna Munitxa, Vana Krizmanić, Guillermo Fernandez-Abscail, Inigo Arien, Maja Drašković, Dragana Mecanov, Robert Berzinger, Charles Vela, Manuel Fijo/s03/

Kompanija Projmetal ad Beograd je osnovana 1954. specijalizovana za inženjering, gradnju i projektovanje industrijskih i javnih objekata. Poslednjih godina intenzivno saraduje na međunarodnim projektima. U okviru kompanije funkcioniše četiri projektantskih biroa, kao i biro za inženjering.

www.projmetal.eu
AZPML je arhitektonski studio partnera Alejandro Zaera Polo a i Maida Laguna Munitxa, sa birom u Londonu, Cirihu i u Princetonu. Alejandro Zaera-Polo je 2011. osnovao Studio AZPML, nakon dugogodišnjeg rada u FDA, da bi mu se 2013. pridružila Maida Laguna Munitxa. AZPML ima velika međunarodna iskustva na arhitektonskim i urbanističkim projektima, u kojima spajaju najsavremenije tehnologije i vrhunske dizajne. www.azpml.com

Radovanović Darko /s047/sla, MODULAR Projektirni biro, Beograd.

Radovanović Krsto /s114, s227/, rođen 1988. u Brčkom. Osnovne i master studije završio na Fakultetu tehničkih nauka u Novom Sadu na Departmanu za arhitekturu. Interesovan za savremenu arhitekturu upotrebjuje kroz praktični i eksperimentalni rad, ali i teorijski diskurs, što je rezultovalo radom na većem broju arhitektonskih konkursa, istraživačkih radova i izložbi, samostalno u timu. krsto@gmail.com

Radovanović Nataša /s047/sla, MODULAR Projektirni biro, Beograd.

Rajković Nevenka

Rajković Nevenka /koautor/s207/, rođena 1987. u Slavonskom Brodu u Hrvatskoj, koautor Kuću u Polju.

Rašković Ivan

Rašković Ivan /s17, k15, koautor koleg arhitekt, profesor, rođen 1960. Diplomirao na Univerzitetu u Beogradu – Arhitektonskom fakultetu. Od 1989. zaposlen na Departmanu za arhitekturu istog fakulteta. Profesionalno angažovanje usmereno je na teoriju i praksu arhitektonsko-urbanističkog projektovanja. Posle učesća u nastavi, od 1998. član je autorske grupe AGM u okviru koje se bavi stručnim i teoretskim radom. Autor je preko dvadeset izvedenih objekata i dobitnik šest stručnih priznanja. www.agm.rs

Ristić Katarina

Ristić Katarina /s108, s117/, rođena 1986. u Beogradu. Diplomirala na Arhitektonskom fakultetu 2012. Rad se istraživačkim radom u kome spajae antropologiju i arhitekturu. Učestvovala u osnivanju i organizaciji Letnje škole arhitekture u Permici 2012. Bila je koordinator projekta Zelene Škole. Sa projektom Allhorntar osvojila nagradu Portfolio 23 Arhitekton Magazine. kajurist@gmail.com

Ristić Snežana

Ristić Snežana /1967/, diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Bavi se arhitektonskom kritikom i publicistikom, kao i fotografijom. Objavljuje u domaćim i stranim stručnim časopisima, nedeljnicima i dnevnim novinama. Autorka radio emisija o savremenoj arhitekturi, intervjua sa arhitektima i teoretičarima arhitekture (Danijel Libeskind, Bogdan Bogdanović, Boris Podrecca, Kengo Kuma, Thom Mayne, Rem Koolhaas, Aron Basky, Dejan Sudić i drugi). Osam samostalnih izložbi fotografija u zemlji i inostranstvu. Koadorka (sa Radonjom Leposavićem) knjige Šta ste radili u ratu – glasovi iz crne rupe (Beograd 1999). Koadorka (sa Radonjom Leposavićem) radijskih emisija, dokumentarnih i radiofonjskih emisija izvedenih i nagrađivanih na evropskim festivalima (Prix Italia, Prix Europa, Prix Marulic...). Grand Prix Marulic i Prix Marulic za treće mesto 2011. Prix Marulic za treće mesto 2007. na međunarodnom Festivalu dokumentarne i video drame Prix Marulic na Hvaru. Urednica za redakciju za kulturu Radio Beograda z. snezanic@pmail.com

Ristović Aleksandar – MACA Architecture Studio

Simeunović Saša – 3KLUPI

Simović Grigorije

Simović Grigorije /1927/, rođen 1903. u Beogradu. Trenutno student osnovnih akademskih studija na Arhitektonskom fakultetu, nakon prethodno završene Arhitektonske tehničke škole umetnik arhitektonski tehničar.

Slavica Vlada

Slavica Vlada /1987/, diplomirala 1974. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Profesionalnu karijeru obavljala u Energoinjektoru projektujući objekte najrazličitijih namena u zemlji i inostranstvu; stambena zgrade, hotele, domove zdravlja, poslovne zgrade i druge. Drugi deo arhitektonske prakse posvetila višenamenskim objektima velikih raspona: Beogradska arena, sportska dvorana u Iglo, sportski centar u Valjevu, ležane dvorane u Njizivarskoj i Moskvi. Kao gostujući predavač radio na master i doktorskim studijama na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Dobitnik više nagrada na međunarodnim i domaćim arhitektonskim konkursima. Dobitnik Nagrade za izvedeno arhitektonsko delo Ranko Radović i Nagrade za arhitekturu Saveza arhitekata Srbije. vladaslavica@gmail.com

Stanković Daniela – 3NF015

Stanković Miroslav – KontraStudio N3

Gero Steffen

Gero Steffen /1967/ nemački snimatelj, rođen 1964. u istočnom Berlinu. Studirao od 1988. do 1993. na Akademiji za film i televiziju u Babelsbergu i diplomirao 1995. Njegov filmski debi Knocking on the heavens door snimljen je 1997. Dobitnik je mnogih nagrada za dostignuća na polju kinematografije, među kojima se ističu Deutscher Filmpreis 2001, Goldene Kamera 2006. i 2010, kao i Bayerischen Fernsehpreis 2014. Živi i radi u Berlinu.

Stepančić Irena

Stepančić Irena /1925/ grafički dizajner, rođena 1953. u Beogradu. Diplomirala na Akademiji primenjenih umetnosti i dizajna u Beogradu. Godine 1991. osniva dizajni studio BluePrint. Kao dizajner realizovala brojne značajne projekte u svim oblastima grafičkog dizajna za Elektroprivredu Srbije, British Council, Narodnu banku Srbije, Narodni muzej, Istorijski muzej Srbije, Spomen park u Kragujevcu, Muzej Vuka i Dositeja u Beogradu. Izlagala na brojnim izložbama u zemlji. irena@blueprint.rs

Savanović Dragoslav

Savanović Dragoslav /1927/ cis, rođen 1984. u Banja Luci. dragoslav@parth.urowski@gmail.com

Savičić Zorica

Savičić Zorica /1967/ dia, rođena 1959. jedan od autora konkursnog projekta za idejno urbanističko-arhitektonsko rešenje i gradnju i uređenja stambeno-poslovnog bloka u centru Subotice. zorca.savicic@gmail.com

Sjeverac Igor

Sjeverac Igor /1971/ 1967/arhitekt, rođen 1990. u Beogradu. igorsjeverac90@hotmail.com

Slavković Ljubiša

Slavković Ljubiša /1967/, arhitekta (d.ia. Beogradskog Univerziteta) i nezavisni kritičar. Pored arhitektonske prakse aktivna je kao novinar saradnik publikacija iz zemlje i inostranstva. Stalni je saradnik Centra za kulturno dekontaminaciju kao urednik i arhitekt. Koadorkica je arhitektonskog časopisa i istraživačke platforme Kamenjad i autor je objavljenih naučnih radova. Aktivista građanske inicijative Ne davimo Beograd koja ima za cilj demistifikovanje procesa planiranja grada i uključivanja šire javnosti. lj.slavkovic@gmail.com

Stanojević Branko

Stanojević Branko /1967/, rođen 1983. u Loznic, diplomirao 1903. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Učestvovao u uređivanju prostora na 29. oktobarskom salonu u nekoliko beogradskih muzeja, kao i u projektima koji su nagrađeni priznanjem ULJUFUDS i Nagradom Ranko Radović 2009. Priznanjima za arhitekturu Salona arhitekture u Beogradu 2009. i 2011. Autor nagrađenog projekta Granica na 36. salonu arhitekture 2014. u Beogradu.

stanojevic.branko@yahoo.com

Stepančić Igor

Stepančić Igor /1926/ vizuelni umetnik, rođen 1962. u Beogradu. Magistrom 1980. na Fakultetu likovnih umetnosti Beogradu. U okviru specijalizacije studira na Edinburgh College of Art, 1991. dobio Fulbrightovu stipendiju. Radovi na dizajnu izložbi, realizovao brojne postavke u nacionalnim muzejima, objavljivao tekstove u zbornicima Muzejskog društva Srbije, Etnografskog instituta SANU a kao predavač u stalnim muzejskim postavkama na seminarima nacionalne sekcije COMA. igor@blueprint.rs

Stevanović Tijana /1971/ m. arh, rođena 1989. jedan od autora konkursnog projekta Nova razmera banjku-hotel kompleks na jezeru Palic. tijana9021@hotmail.com

Stevanović Vladimir

Stevanović Vladimir /1967/, dipl. inž. arh. Rođen 1967. u Beogradu. Diplomirao 2006. i doktorirao 2013. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Zaposlen na fakultetu za medije i komunikacije u zvanju docenta. Član upravnog odbora Društva za estetiku arhitekture i vizuelnih umetnosti Srbije. Član uredničkog odbora časopisa Journal of Art and Media Studies iz Beograda.

vladimirstevanovic@gmail.com

Stojiljković Branislava

Stojiljković Branislava /1973/, rođena 1973. u Nišu. Diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Radi kao asistent na CAF-u u Nišu. Udbrenila magistarsku temu. Učestvovala na projektima za veći broj izvedenih objekata. Izlagala na arhitektonskim izložbama u zemlji i inostranstvu. Dobitnik nekoliko nagrada na urbanističko arhitektonskim konkursima i izložbama arhitekture. Autor većeg broja naučnih radova u domaćim i međunarodnim naučnim i stručnim časopisima.

bkatan12@hotmail.com

Stojanović Borđe

Stojanović Borđe /1977/, vanredni profesor na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu i osnivač 407 Architecture, slo predstavljajući za integraciju, stráživanja, obrazovanja i prakse. Objavio brojne priznate stručne radove, od kojih su mnogi prezentovani na skupovima u Evropi i Aziji. Doktorska tema: Prilagodljivi principi u arhitektonskom dizajnu: analogni, performativni i prototipski modeli.

bor@407seven.com

Stojanović Hristina

Stojanović Hristina /1971/ – Ured studio, harch, rođena 1991. godine u Beogradu. Student master akademskih studija na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Od 2013. aktivna u arhitektonskom studiju ušifred. Od 2014. učestvuje u nastavi na Arhitektonskom fakultetu.

hristinaharch@gmail.com

Stojanović Stefan /1997/ – MADA Architecture Studio

Stratimirović Tatjana – Kazarhitekti

Stojković Nikola

Stojković Nikola /1977, k19/, koautor kugl, ACM arhitektonski tim, Beograd.

Studio AUTORI

Studio AUTORI: Dijana Novaković, Aleksandra Nikitin, Maja Trbović, Dušan Nenadović /1972, 1972, 1973/.

Studio su osnovali 2008. u Beogradu. Dijana Novaković, Aleksandra Nikitin, Maja Trbović i Dušan Nenadović. Dijana Novaković je rođena 1973. u Biharu, diplomirala je na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2009.

Aleksandra Nikitin je rođena 1983. u Beogradu, diplomirala je na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2009.

Maja Trbović je rođena 1984. u Zadru, diplomirala je na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2010. Dušan Nenadović je rođen 1982. u Beogradu, diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2008. Studio Autori je dobitnik Nagrade Ranko Radović za 2014. i 2011. godinu, u kategoriji Realizovano arhitektonsko delo. Nominovan je za Nagradu Mies van der Rohe za 2015. i 2013. Godine 2011. i 2013. dobija Priznanje Salona Arhitekture u kategoriji Arhitekture i Entenjes.

office@autorus

Studio Sinestezia

Studio Sinestezia: Ana Zatezalo Schenk, Ivana Nenković, Julija Jovanović, Jovana Milić /1978, 1975, 1977, 1977/. Sinestezia je arhitektonsko-urbanistički studio baziran u Beogradu i Berlinu. Osnovana je 2005. Ana Zatezalo Schenk u Beogradu, a restrukturiran je 2012. sa proširenim kapacitetima u Beogradu i otvaranjem kancelarije u Berlinu. Jena's studio vode Ana Zatezalo Schenk (ZAS) i Ivana Nenković (BND). Sa internacionalnim portfoliom rezidencijalnih i komercijalnih antijera; privatnim i javnim objektima, dizajnom nameštaja, proizvoda i izložbama, aktivne su u Evropi i širom Balkana.

Sudžum Vladislav

Sudžum Vladislav /1987/, rođen 1988. u Užicu, student Mašinskog fakulteta u Beogradu. Zajedno

sa Anđelom Karabašević dobitnik. Posebnog priznanja – Distopijska vizija na inostranom konkursu Dg Housing Tomorrow 2013, kao i druge nagrade na konkursu za spomen-obeležje stradalim radnicima RTS-a. Autor je više konkursnih projekata, kao i projekata enterijera.

vladislav.sudzum@gmail.com

Šavikin Aleksandar /1977/, diplomirao 1999. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Od 1999. do 2006. radi kao samostalni arhitekta. Od 2006. do 2011. radi u firmi Top Level Group, a od 2012. ponovo kao samostalni arhitekta u sopstvenoj firmi Studio Šavikin.

asavikin@yahoo.com

Šekularac Nemanja /1977/, rođen 1993. u Beogradu. Trenutno student osnovnih akademskih studija na Arhitektonskom fakultetu, nakon prethodno završene Arhitektonске tehničke škole smer – arhitektonski tehničar.

Šibalić Marina /1977/, rođena 1983. u Beogradu. Diplomirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Radila je samostalna zanatska radnja za poslove u građevinarstvu NAPPED doo, preduzeće CORFS, opština Saviški Venac, inžinjering i konsalting KOBAR M. Bila je stručni saradnik na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu.

marina.sibalic@korakm.com

Španjević Milan /1977/, rođen 1988. u Biharu. Diplomirao (master inženjer arhitekture) na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 2012.

milanspanjevic@gmail.com

Šekularac Nemanja /1977/, rođen 1993. u Beogradu. Trenutno student osnovnih akademskih studija na Arhitektonskom fakultetu, nakon prethodno završene Arhitektonске tehničke škole smer – arhitektonski tehničar.

Šuletić Ivan /1904/, rođen 1982. Diplomirao 2007. na slikarskom odelu Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu. 2009. upisao doktorska umetničke studije slikarstva na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu. Od februara 2010. angažovan kao saradnik u nastavi na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Ososnivač i koautor web magazina za savremenu umetnost Supervizivizija, izlagač na više samostalnih i grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu.

suleticivan@gmail.com

Šephar Adam /1906/, Na5 Architects Novi Sad

Šuvaković Borjana

Šuvaković Borjana /26/7/, rođena 1960. u Beogradu. Završila Arhitektonski fakultet u Beogradu – nagrada za najbolji diplomski rad iz oblasti enterijera. Član ULUPUDS-a i inženjerske komore Srbije, ima status samostalnog umetnika. Autor brojnih scenografija za TV-filmove i serije. Dizajnirala preko 25 tematskih i istinskih izložbenih postavki za svo značajnije muzeje i galerije u Beogradu. Nagrade: godišnje nagrade ULUPUDS-a za stvaralaštvo 1994. i 1996; specijalno priznanje 15. majske izložbe za dizajn izložbe, stvaranje @open.telekom.rs.

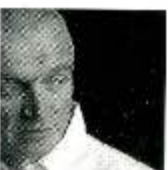
Tatalović Siniša

Tatalović Siniša /6/3/, rođen 1957. u Čakovu, Hrvatska. Diplomirao 1982. na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Radio u Saobraćajnom institutu ORP u birou Arhitektonika, u preduzeću Grading SRJ, u birou BČ doo, u JP Železnice Srbije – šef odeljenja Sektora za komercijalnu zajedju železničke linovine a zatim kao zamjenik direktora Salda za razvoj, 2006. je direktor arhitektonskog studija MII arch doo. Dobitnik mnogobrojnih nagrada u oblasti arhitekture. siniša@mitar.hr

Tešić Dušan

Tešić Dušan /26/7/, rođen 1948. u Šibeniku. Diplomirao 1972. na Fakultetu primenjenih umetnosti, smer Unutrašnja arhitektura. Godine 1991. osnovao sopstveni tim DTD doo. Od 1981. član ULUPUDS-a, nedugo potom predsednik arhitektonске sekcije istog udruženja. Profesor Akademije lepih umetnosti, od 2002. u statusu vanrednog, a u periodu 2007-2012. u statusu redovnog profesora. Dobitnik brojnih nagrada i priznanja – i Velike nagrade Salona arhitekture, iako je Majske izložbe, Godišnjih nagrada ULUPUDS-a, Nagrada DAN-a i SAŠ-a za enterijer. Nagrade ULUPUDS-a za životno delo i drugih. Autor preko 100 realizovanih objekata različite namene. tesic@stadarchitect.com

Timotijević Mihailo

Timotijević Mihailo /11/3/, redovni profesor Arhitektonskog fakulteta Univerziteta u Beogradu, šef Odsjeka inženjerske arhitekture. Rođen u Beogradu 1949. Uz kontinuirano projektovanje je i akademski angažovan. Višestruko nagradivan: projekat rekonstrukcije zgrade i akuletorija političkih nauka u Beogradu (Godišnja nagrada za arhitekturu i Minizerija arhitekture Srbije, 2012), projekat Megdan – rekonstrukcija centralne zone Ulica (Grand prix Salona arhitekture, 1994), projekat prve faze Parka industrijskog naselja Senjski rudnik (nagrada Salona arhitekture, 2011). Završio je i urbanom rekonstrukcijom, u dijaložu od stanovanja i poslovanja, preko kulture i obrazovanja do industrijskog dizajna. Autor je knjiga Arhitekt i mesto (2004). tika@arh.bg.ac.rs

Todorović Mirko

Todorović Mirko /11/7/, rođen 1961. diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Sarajevu i magistrirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Kaderni zaposlo 1984. u REM Majdanpek, tokom 1989. radi u Londonu. Od 1992. do 2002. obavlja poslove načelnika Odeljenja za urbanizam, građevinstvo i stambenu komunalne poslove u Majdanpeku. Bio je član opštinske vlade. Od 2001. godine živi i radi u Holandiji, gde najduže saraduje sa biroom VoetsArchitecten, a 2011. radi u birou cepezed, koj je 2012. godine proglašen za najbolji arhitektonski biro u Holandiji. Ineruirao radi samostalno i u Holandiji u Srbiji, ima više od 80 realizovanih objekata različitih kategorija i veličina. mirko.todorovic@4000thjihad.com

Tomić Aleksandar

Tomić Aleksandar /26/7/, AGM arhitektonskim, Beograd

Trbović Maja – Studio AUCUB

Ured studio: Bojana Marković, Nikola Milanović, Jevd Bilećek, Ivana Jevremović, Hristina Stojanović /26/7/

Bojana Marković, diplomirala na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, 2011. Član Ured studija od 2013.

bojana.markovic.n@gmail.com

Nikola Milanović, diplomirao na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, 2013. Student Doktorskih akademskih studija na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Član Ured studija od 2013.

nikola.premo@gmail.com

David Bilećek, diplomirao na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, 2013. Član Ured studija od 2013.

daav_da@live.com

Ivana Jevremović, student Master akademskih studija na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Član Ured studija od 2014.

ivlzaa@h@gmail.com

Hristina Stojanović, student Master akademskih studija na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Član Ured studija od 2013.

hristinarch@gmail.com

Vićentić Aleksandra

Vićentić Aleksandra /26/8/ dia, rođena 1979. u Loznici. Diplomirala na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Trenutno radi na poziciji glavne arhitekta projektnog biroa D.R. Architects u Beogradu. Iskustvo duže 15 godina u projektovanju stambenih objekata, dizajnu enterijera i urbanističkom prostornom planiranju, stekla je radeci u nekoliko projektnih biroa u zemlji i inostranstvu. sashabozic@gmail.com

Tucović Nikola /Kvator kv2/, inženjer arhitekture, jedan od kreatora konkursnog projekta za urbanističko arhitektonsko rešavanje Blokua 42.

Valla Charles – AZPML London

Vasić Stefan

Vasić Stefan /11/7/, rođen 1989. u Beogradu, jedan od autora konkursnog projekta International Wildlife Center. stefanvasic@gmail.com

Vasilic Ksenija

Vasilic Ksenija /26/8/, koautor rezg/dia, rođena 1979. u Šepcu. Diplomirala na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu i magistrirala na Građevinskom fakultetu Univerziteta u Anenu, Nemačka. Završava doktoratu disertaciju na Građevinskom fakultetu Tehničkog univerziteta u Drezdenu iz oblasti Computational Engineering. Radila kao naučni saradnik na RWTH Aachen University i na BAM (Federal Institute for material research and testing) u Berlinu. Živi i radi u Berlinu. ksenija.vasilic@gmail.com

Vasiljević Nevena /Kvator kv2/ dipl. ing. pejz. arh., koautor monografije Predeo igre – Košutnjak; Principi arhitektonskog projektovanja u svetu klimatskih promena.

Vesnić Snežana /26/5/1/ Necaarhitekti

Vujović Milan

Vujović Milan /2007/ profesor na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Rođen 1971. u Beogradu. Kao autor arhitektonskih projekata, radio samostalno ili u timovima, realizovao više objekata. Učestvovao na više arhitektonskih konkursa, na kojima je osvojio nagrade i priznanja, izlegao na dve samostalne i više kolektivnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Dobitnik Nagrade grada Beograda za arhitekturu i Urbanizam za 2013. godinu. Autor je knjige Arhitektonska kompozicija aerodromskog putničkog terminala – forma protostavlja bankoju (Beograd 2010). milan-vujovic@open.telekom.rs

Voets Ton /2015/ jedan od autora kapele uz gradska groblje Achtermeerbank u Holandiji.

Vučenoović Dušanka

Vučenoović Dušanka /koautor 2007/ dizajnerka, rođena 1968, diplomirala 1994 na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Radno iskustvo od 1999. do danas, AIC doo Beograd – vodeći projektant, u svojstvu odgovornog projektanta i koautora uz Dušana Tošića, učestvovala u izradi više od stotinu glavnih projekata arhitekture i interijera. dusanka@ardarchitect.com

Vuksanović-Macura Zlata

Vuksanović-Macura Zlata /2007/ umetnički istraživač, rođena 1971. u Požegi. Doktorirala na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu. Bavi se istorijom urbanizma i grada i socijalnim stanovanjem. Radila u Urbanističkom zavodu Beograda, Društvu za unapređivanje romskih naselja i UK HABITAT programima u Srbiji. Sada je samostalni istraživač i konsultant međunarodnih i domaćih institucija. Za monografiju Život na krovu – stanovanje sirotinje u Beogradu 1919–1941, dobila je nagradu Ranko Radović, na 21. Salonu urbanizma i 35. Salonu arhitekture. zlata.vuksanovic@gmail.com

Vukmirović Milena /2006/ dr, rođena 1979. u Kraljevu. Diplomirala 2004. i doktorirala 2009. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, na kome je zaposlena kao naučni saradnik. Oblast naučnog interesovanja – urbanizam, a stručnog urbanističko-arhitektonski dizajn i dizajn interijera. Autor monografije Pešački prostor – kompetitivni identitet grada i jedan od autora stručne monografije Urban LAB: Beograd za Evropska prestonica kultura. milena.vukmirovic@urbanlab.org.rs

Zaera-Polo Alejandro – A2PM, London

Zatezalo Schenk Ana – Studio Sinestezia

Zdravković Milena

Zdravković Milena /koautor 2006/ student arhitekture, rođena 1991. u Nišu gde je završila osnovnu školu i gimnaziju kao šak generacije. Godine 2010. upisala Arhitektonski fakultet u Beogradu. Pored arhitekture, zaljubljena u klasične i latinskoameričke plesove. Jedan od koautora prvonagrađenog rada na Konkursu za idejno urbanističko-arhitektonsko rešenje uređenja trgova i ulica u Subotici.

Zagorac Jelena

Zagorac Jelena /2010/ rođena 1982. u Beogradu. Diplomirala 2008. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Član iXa arhitektonskog studija od 2008. j.zagorac@ixastudio.com

Živković Jelena /koautor 2006/ dia, koautor monografije Preden igre – Koautorica: Principi arhitektonskog projektovanja u svetlu klimatskih promena.

Zlatanović Matija /koautor 2006/ arhitekta, rođen 1990. u Beogradu, jedan od koautora prvonagrađenog rada na Konkursu za idejno urbanističko-arhitektonsko rešenje uređenja trgova i ulica u Subotici.

Živković Katarina

Živković Katarina /2006/ rođena 1989. u Beogradu. Diplomirala 2011. na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Radi od 2008. do 2011. u birou Aedas, u okviru koga se usavršavala u Dubaiu i Indiji. Trenutno radi u birou Amnaut. Osvojila 3 nagrade na konkursima: Čuvar – držač za oči i kile, 2014, druga nagrada; Vojvodanska kuća, 2013, druga nagrada; Tri ženi centar na 7. naliču, 2011, prvonagradna. katzivkovic@gmail.com

Živković Predrag

Živković Predrag /koautor 2015/ A&M arhitektonski tim, Beograd.

Indeks saradnika:

Bićanin Sara, arh /a16/
Bogosavljević Jelena, mia – projektant /a002/
Eoonstoppel Engineering – instalacije /a15/
Erkić Ljubomir, dia – 3D vizuelizacija /a23/
Bučurević Katarina /k03/
Bukvić Slobodan /k03/
CIP Saobraćajni institut /a18/
Čvorović Aleksandar – 3D vizuelizacija /k04/
Čuković Goran – saradnik projektant /e10/
Damjanović Zoran /k07/
Delić Vladan – fotografija /a26/
Dekić Nikola /e02/
Hunić Miljan, dig – konsultant /k09/
Erceg Bojana, dia /e03/
Filipović Bojana, dia /e16/
Filipović Ivana – saradnik projektant /e10/
Folić Milena, dia – saradnik projektant /a19/
Erba Vesna – video montažer /e07/
Grgić Goran, dia /e07/
Grubanov Milan – 3D vizuelizacija /e25/
Grubanov Milan, dia – 3D vizuelizacija /k24/
Hadžiahmetović Aida, dia – saradnik projektant /a19/
Harden – izvođač /e03/
Hicropjekt saobraćaj, Beograd – konsultant za saobraćaj /k03/
Ignjatović Miljana /e13/
Ivanić Rejla – fotografija /a09, a12, a04, e05, e12, e13, e17, e18, e25, e04, p06/

Janjatović Vlada, arh /a09/
Jović Petar /k04/
Kalić Ivan /k13/
Karaklić Milan, mia /a02/
Knežević Vesna, arh /a18/
Kordić Mina, dia – fotografija /a08/
Kostić Ana – fotografija /a27/
Kovačević Aleksandra /e02/
Krašić Marija, dia /e07/
Ljvrenčić Miroslav – fotografija /a23/
Lazarević Nataša, arh /a18/
LBP Lichveldhuis & Partners – konsalting u oblasti građevinske fizike, akustike i zaštite od požara /a15/
Lepićić Milica fotografija /a20/
Lučić Mirjana, mia /a02/
Lukić Vuk, dia – saradnik projektant /a19/
Ljiljana Radojičić /a06/
Maksimović Sanja, dia /e07/
Marković Miroslav, dia – konsultant /k09/
Marshall John Lewis – fotografija /a15/
Milan Grubanov – 3D vizuelizacija /a28/
Milanović Mirko /k06/
Milošević Miloš, dia – saradnik projektant /a19/
Milošević Jelena, arh /a18/

Milošević Maja – saradnik na projektu /a06/
Milovanović Dušan, dia – projektant /a02/
Mitov Dejan /a19/
Mitrović Jelena /k13/
Mitrović Nastasja, dia /k21/
Mladenović Doban – graditelj /e07/
Musić Dragana /a13/
Muftić Enes – fotografija /e23/
Nemanja Vuković – saradnik na projektu /e06/
Nenadović Ružan – 3D vizuelizacija /k19/
NKOZić Ana – konsultant /k05/
NKOZić Dragana, dia /a22/
NKOZić Dušana, mia /a02/
NKOZić Ivan, dia /a12/
NKOZić Suzana, dia /a06, k13/
Petković Željko, dia /k01/
Pohulek Ivana /k07/
Popović Mihailo, dia /k21/
Print&Screen /a03/
Prlja Dgnjen, dig – konsultant /k09/
Puzović Dimitrije – 3D vizuelizacija /k05/
Radanović Radovan /a16, a18/
Radošević Milica /k07/
Radosavljević Uroš – konsultant za urbanističko projektovanje i planiranje /k08/
Ratković Zanka, dia – saradnik projektant /a25/
Ristić Branimir, dia – saradnik projektant /e12/
Rocić Bodožić Ljiljana, dig /a12/
Sekulić Milica, dia /k09/
Smiljanić Petar, dia – saradnik projektant /a24/
Snelders Ineke /a15/
Stamenović Dragan – konsultant za urbanističko-arhitektonsku postavku rada /k04/
Steffen Gero – fotografija /a23/
Šćekić Stefan /k13/
Šekularac Nenad /a13/
Ševa Bons, dia /k21/
Šmirnau Sanja /k03/
Špenar Adam /k13/
Štula Ivana, dia /e16/
Šurbatović Marija – saradnik projektant /e10/
Theo Wulffraat & Partners BV – konstrukcija /a15/
Todorović Dejan, dia /k21/
Vasić Nenad – snimatelji fotograf /e07/
Vasiljević Tomić Dragana, dia – kurator /e12/
Werkendam de Clerk – izvođač radova /a15/
Zagorac Jelena, mia – projektant /a02/
Županić Ivan – fotografija /e10/
Žvičević Andrija, dia – saradnik projektant /e10/
Žvanović Mića, dipl. građ. inž. – saradnik projektant /a06/
Živković Predrag, dia /k09/
Živulcević Natalja /k07/

SPONZORI / Sponsors

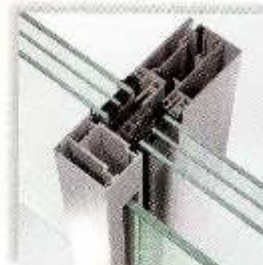
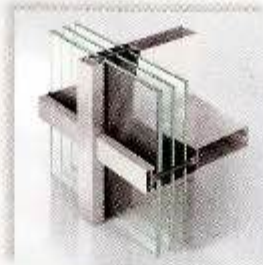

ruub

... knoll extendo pianca alias cassina vibieffe kartell taccini pacini & cappellini cesar warli ...
salon kniĉaninova 3 beograd tel. + 381 11 32 82 947 e mail : info@ruub.rs www.ruub.rs

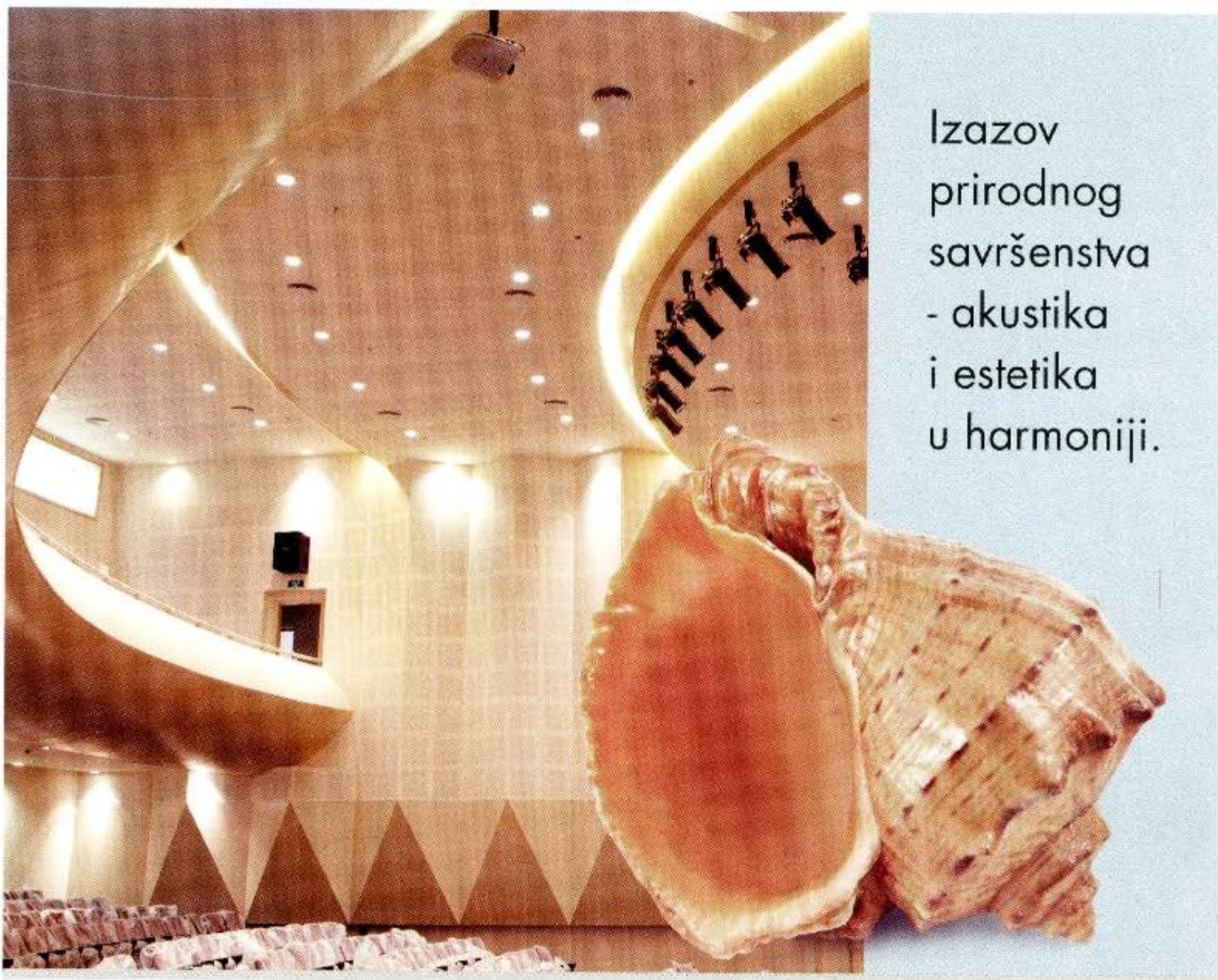
Dom. Rad. Život.

ALUKÖNIGSTAHL

Alu Koenig Stahl d.o.o.
Vladimira Popovića br. 6, ap. 406, RS - 11070 Novi Beograd
T: +381 (0) 11 222 33 06, F: +381 (0) 11 711 11 65,
e-mail: office@alukoenigstahl.rs,
tehnika@alukoenigstahl.rs
www.alukoenigstahl.com

SCHÜCO
ALUKÖNIGSTAHL

Izazov
prirodnog
savršenstva
- akustika
i estetika
u harmoniji.

Kreacija prostora je izazov između forme i funkcionalnosti.
Čuti zvuk. Akustično ga doživeti. Videti estetiku. Mi razumemo vaše izazove.

Knauf Cleaneo sistem - akustika i estetika u harmoniji.

KNAUF

KNAUFINSULATION

Vreme je za štednju energije!

**FASADA SA
KAMENOM
VUNOM**

**ENERGETSKA
EFIKASNOST**

**ZAŠTITA OD
POŽARA**

www.mojepotkrovlje.rs

www.knaufinsulation.rs

www.facebook.com/knaufinsulationserbia

www.twitter.com/KISerbia

www.youtube.com/KISerbia

MOJE
POTKROVLJE
REŠENJA ZA VAŠ KROVNI PROSTOR

**after
party**

26.
mart
2015.

19³⁰ - 21³⁰
h

Amélie
CAFÉ
ul. Topličin venac br.4

ДЕСПОТИКА

37.
Salon
arhitekture

kNAUF
kNAUF INSULATION

VELUX®

Nova generacija krovnih prozora

- ✓ Uživate u većoj količini dnevne svetlosti
- ✓ Trošite manje energije
- ✓ Dozvolite vašem domu da diše
- ✓ Stvorite moderan prostor

Krovni balkon Cabrio®

Balkon u potkrovlju
za samo nekoliko
sekundi!

Svetlosni tunel

Dnevna svetlost
i tamo gde ste mislili
da je nemoguće!

Rimske roletne

Nova kolekcija i novi tip
roletni. Savršen izgovor
za preuređenje prostora.

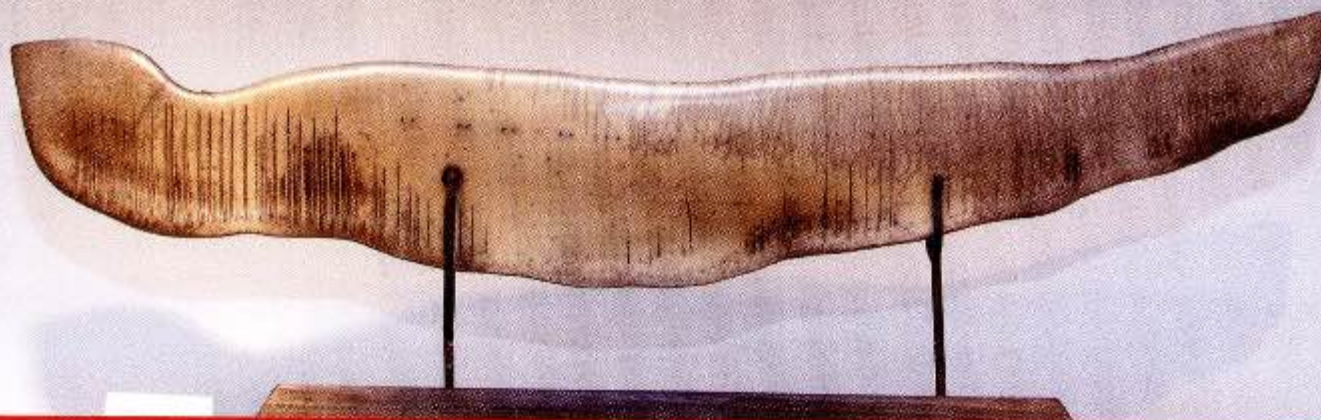
VELUX Srbija d.o.o.
dr Ive Popovića Danja 3
11040 Beograd
Telefon: 011 20 57 500
Telefax: 011 20 57 509
office-srbija@velux.com
www.velux.rs

Učinite život pod vašim krovom
od 1942. godine

VELUX®

ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА

МУЗЕЈ ПРИМЕЊЕНЕ УМЕТНОСТИ / MUSEUM OF APPLIED ART

Београд / Belgrade
Вука Караџића 18 / Vuka Karadžića 18
Тел: ++ 381 11 626 494
www.mpu.rs

CIP - Каталогизacija u publikaciji - Narodna biblioteka Srbije,
Beograd

72.069.9(497.11)'2015*(083.824)

71/72(4)'20*(083.824)

72.071.1:929(083.824)

САЛОН архитектуре (37 : 2015 ; Београд)

Afirmacija : [katalog izložbe : exhibition catalogue] / 37. salon
arhitekture, Muzej primenjene umetnosti, [Beograd], 26. mart - 30. april
2015. = [37th Salon of Architecture, [Belgrade], 26th March - 30th April,
2015]; [urednik kataloga Ljiljana Miletić Abramović = catalogue editor
Ljiljana Miletić Abramović; autori tekstova Ljiljana Miletić Abramović ...
[et al.] = authors of the texts Ljiljana Miletić Abramović ... [et al.];
prevod Dragana Rašić, Vladimir Abramović = translation Dragana Rašić,
Vladimir Abramović]. - Beograd : Muzej primenjene umetnosti = Belgrade :
Museum of Applied Art, 2015 (Beograd : Birograf). - 236 str. : ilustr. ; 26 cm

Uopredo srp. tekst i engl. prevod. - Tiraž 700. - Biografije: str. 210-225.
- Registar.

ISBN 978-86-7415-178-5

1. Милетић Абрамовић, Љилјана, 1953- [уредник] [аутор додатног
текста]

а) Салон архитектуре (37 : 2015 ; Београд) - Изложбени каталози
COBISS.SR-ID 214391820

АРХИТЕКТУРА

АРХИТЕКТУРА

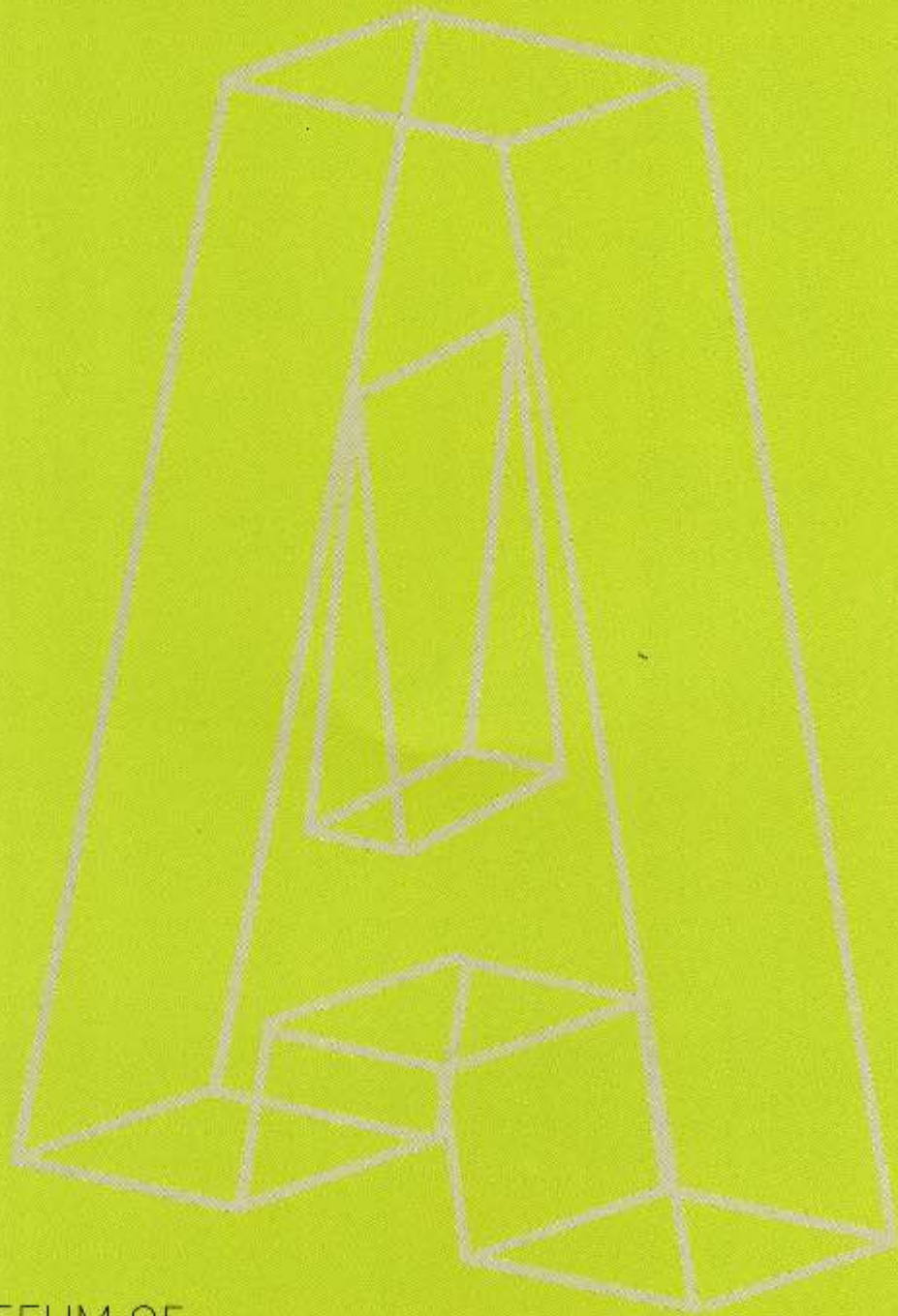
АРХИТЕКТУРА

ISBN 978-86-7415-178-5

9 788674 151785

АРХИТЕКТУРА

—АРХИТЕКТУРА—

—АРХИТЕКТУРА—

МУЗЕЈ **MUSEUM OF APPLIED ART**
ПРИМЕЊЕНЕ BELGRADE
УМЕТНОСТИ www.mpu.rs
БЕОГРАД Vuka Karadžića 18